Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol I . Cànon de l'aigua

Article 1.1

ACC M-234.1

Es modifiquen les lletres *a*, *b* i *d* de l'apartat 16 de l'article 2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, del 4 de novembre, que resten redactades de la manera següent:

"a) Usos domèstics de l'aigua: els usos residencials, particulars o comunitaris, efectuats per persones físiques o jurídiques, que es corresponen amb l'ús de l'aigua per a sanitaris, per a dutxes, per a cuina i menjador, per a rentades de roba i de vaixelles, regs de jardins i d'horts destinats a consum domèstic privat, piscines i altres zones comunitàries, refrigeració i condicionaments domiciliaris, i amb d'altres usos de l'aigua que es puguin considerar consums inherents o propis de l'activitat humana en habitatges."

"b) Usos agrícoles i assimilables de l'aigua: els corresponents a activitats econòmiques incloses en els grups 011, 012, 013, 015, 0161, 0163, 0164 i la divisió 02 de la secció A de la Classificació catalana d'activitats econòmiques (CCAE-2009), aprovada pel Decret 137/2008, de 8 de juliol, realitzats per una explotació agrària."

"d) Usos industrials i assimilables de l'aigua: els corresponents a activitats incloses en la divisió 05.02 de la secció B i les seccions C, D i E de la CCAE-93. Es consideren usos assimilables als industrials els corresponents a la resta d'activitats econòmiques, sempre que no estiguin inclosos en les lletres *a*, *b* o *c* d'aquest apartat així com els corresponents a reg d'horts no considerats en els apartats *a* o *b*."

OBJECTE

La modificació de la definició que efectua el Text refós dels conceptes d'ús domèstic i d'ús agrícola o assimilable de l'aigua, així com la inclusió en el text de la definició del concepte d'hort, tenen per finalitat distingir entre els horts considerats d'autoconsum i les explotacions agràries stricto sensu, als efectes de dotar de major seguretat jurídica a l'aplicació del cànon de l'aigua que correspongui.

NECESSITAT

Les tipologies d'hort son variades, cal distingir entre les diferents realitats i fer un tractament fiscalment diferenciat. Amb la modificació proposada, es pretén resoldre els dubtes que planteja l'aplicació del cànon de l'aigua respecte dels usos vinculats al concepte d'hort. Al definir en el text refós quan es consideren usos domèstics i quan agraris o industrials es resolt la controvèrsia plantejada.

L'actual regulació dels diferents usos de l'aigua, que determina l'aplicació de diferents tipus de gravamen del cànon de l'aigua, no recull el concepte d'hort d'autoconsum. Resulta convenient introduir en el text, de manera clara, la definició d'hort i la determinació de quan es considera que realitza un ús domèstic o un ús agrícola o assimilable de l'aigua.

La modificació proposada s'introdueix en el text refós atès que és aquesta norma la que determina les diferents definicions als efectes de determinar el règim jurídic aplicable en aquest marc jurídic. A més, la modificació proposada té una finalitat econòmica ja que es projecte en l'aplicació del cànon.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol preliminar. Això no obstant, la modificació proposada incideix en l'aplicació del Títol VI de la norma, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua i de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades al Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
Pel que fa a la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	2	Modificació

Article 1.2

ACC M-196.0

S'afegeix una lletra, la *d*, a l'apartat 2 de l'article 64 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"d) Els usos d'aigua per al reg d'horts de titularitat pública sempre que l'aigua emprada per a aquests usos tingui la qualitat d'aigua no potable o procedeixi de fonts alternatives de producció, no hagi estat distribuïda per mitjà de les xarxes de subministrament d'aigua potable, i no es produeixi contaminació en naturalesa o quantitat per adobs, pesticides o matèria orgànica. En les mateixes condicions, també resten exempts aquests usos d'aigua quan els efectuï un ens privat en el marc d'una activitat amb finalitat social, educativa o ambiental."

OBJECTE

Es proposa introduir un nou supòsit d'exempció de pagament del cànon de l'aigua, per recollir el pressupòsit de fet, cada vegada més habitual, d'utilització de l'aigua per a reg d'horts amb finalitats socials, educatives o ambientals, tant si a titularitat és pública com si, amb les mateixes finalitats, la utilització de l'aigua l'efectua un ens privat. En tot cas, no es pot produir càrrega contaminant ni emprar aigua potable per aquest ús, doncs no es poden fomentar conductes ambientalment no sostenibles a l'empara d'aquesta exempció de pagament del tribut.

NECESSITAT

La iniciativa sorgeix de la necessitat d'adequar la fiscalitat de l'aigua a situacions de fet que es produeixen i que es van incrementant a mesura que avança l'estat del benestar, com és el cas dels horts que ens locals, però també ens privats, posen a disposició de la ciutadania amb finalitats socials, ambientals, educatives o de salut pública.

Es proposa considerar exempta de pagament la utilització d'aigua per aquest ús de reg d'horts, sempre i quan compleixi condicions que vinculen l'ús a conductes sostenibles des del punt de vista ambiental i social, amb l'objectiu de garantir-ne la seva viabilitat i el seu fi social, no incrementant el cost de l'activitat.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Addició

Article 1.3

ACC M-200.0

Es deroga la lletra *f* de l'apartat 2 de l'article 64 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

OBJECTE

Eliminar l'exempció de pagament del cànon de l'aigua prevista actualment per tots aquells nuclis de població de Catalunya amb menys de 400 habitants de població base que no disposin de subministrament domiciliari d'aigua i de xarxa de tractament o d'evacuació d'aigües residuals atès que en la pràctica no s'aplica a cap nucli.

NECESSITAT

L'exempció del cànon de l'aigua que es proposa eliminar, actualment no s'aplica en cap cas arreu de Catalunya per què no hi ha cap nucli de població que compleixi els requisits que preveu la norma. Això no obstant l'existència de l'exempció genera certs problemes amb els contribuents que en fan una interpretació errònia i en demanen l'aplicació.

Es volen simplificar els procediments tributaris i evitar interpretacions errònies de l'exempció que es proposa suprimir. Actualment, aquesta exempció està prevista en el TRMALC però no resulta d'aplicació per no existir nuclis de menys de 400 habitants de població base que compleixin amb totes les exigències, aquesta circumstància genera conflictivitat amb determinats contribuents que sol·liciten l'exempció.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. Atesa la naturalesa tributària de la proposta es considera que la Llei de mesures és adequada per incorporar aquesta modificació, atesa la seva relació amb els ingressos i despeses.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economico-financer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Supressió

Article 1.4

ACC M-186.0

Es modifica la lletra *h* de l'apartat 2 de l'article 64 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactada de la manera següent:

"h) Els destinats a la distribució d'aigua en alta, fets per comunitats de regants legalment constituïdes."

OBJECTE

Modificar l'exempció de pagament del cànon de l'aigua prevista actualment per les corporacions de dret públic, en relació amb els usos destinats a la distribució d'aigua en alta, restringint els beneficiaris únicament a les comunitats de regants, a fi d'evitar interpretacions errònies de l'exempció que puguin generar conflictivitat i inseguretats jurídiques.

NECESSITAT

El redactat actual preveu que el requisit subjectiu per gaudir de l'exempció és ser considerat una corporació de dret públic adscrita a un organisme de conca. La proliferació d'ens públics de diferents naturalesa jurídica, ha demostrat que el concepte jurídic de "corporació de dret públic" pot incloure organismes pels quals no estava pensada l'exempció, que només vol aplicar-se a les comunitats de regants regulades a la Llei d'aigües estatal (articles 81 i 82).

Es vol delimitar de manera clara els subjectes passius que poden gaudir de l'exempció, evitant interpretacions errònies que generen disfuncions en l'aplicació del cànon. Aquesta exempció esta vinculada amb l'aplicació dels coeficients previstos en l'article 71.10 del TRMAC, el que provoca incerteses i que subjectes que no s'haurien de beneficiar de l'exempció, via judicial, hagin obtingut sentències favorables.

La modificació proposada comporta un canvi en la definició d'una de les exempcions establertes per la normativa vigent en relació amb el cànon de l'aigua. Considerant que es tracta d'una matèria amb reserva de llei, la modificació requereix que s'efectuï en una norma amb aquest rang.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203)

La Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	64.2.h)	Modificació

Article 1.5

ACC M-226.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 66 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"66.3 Les entitats subministradores són substitutes del contribuent, usuari d'aigua subministrada per aquestes entitats, i, com a tals, resten obligades al compliment, en la forma i els terminis establerts, de les obligacions materials i formals que els imposa aquesta llei. No obstant això, han d'exigir dels contribuents l'import de les obligacions tributàries satisfetes per elles, mitjançant la repercussió del cànon de l'aigua en les factures que emetin pel servei de subministrament d'aigua, en les condicions que estableixen aquesta llei i el reglament que la desplega.
Resten exemptes de responsabilitat pel que fa als imports repercutits sobre llurs abonats i que resultin incobrables. A aquests efectes, es considera incobrable l'import repercutit per factura, quan l'abonat hagi entrat en situació de concurs de creditors o bé quan concorrin els requisits següents:
a) Que hagi passat més d'un any des de l'acreditació de l'impost repercutit sense obtenir-ne el cobrament, i que aquesta circumstància estigui degudament recollida en la comptabilitat de l'entitat.
b) Que l'import incobrat, corresponent al cànon de l'aigua, sigui superior a 150 euros.
c) Que l'entitat subministradora acrediti haver instat el cobrament del deute mitjançant una reclamació judicial i un requeriment notarial.
d) Que l'import hagi esdevingut incobrable com a conseqüència d'una situació de vulnerabilitat econòmica o exclusió social, reconeguda mitjançant un informe dels serveis socials. En aquest cas, no és necessària la concurrència del que estableixen els apartats *b* i *c*.
El procediment que han de seguir les entitats subministradores per poder-se deduir els imports de cànon de l'aigua que han esdevingut incobrables és el següent:

- En la primera autoliquidació de cada any natural, han de declarar tots els rebuts considerats incobrables, relacionant el saldo del cànon de l'aigua impagat a 31 de desembre de l'any anterior, d'acord amb el model que s'aprovi per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua, de manera que cada any es disposi de la relació del total de rebuts impagats acumulats als efectes de constatar anualment les diferències.

- L'import a ingressar en aquesta primera autoliquidació es correspon amb les quantitats repercutides del cànon de l'aigua durant el període en què s'autoliquida, una vegada aplicades les diferències entre el saldo d'impagats justificat l'any anterior i el saldo d'impagats incorporat a l'autoliquidació.
Els imports corresponents a rebuts d'antiguitat superior a cinc anys a comptar des de l'any de la data d'emissió de la factura que hagin esdevingut incobrables, després que s'hagin fet les gestions necessàries per cobrar-los, no s'han d'incloure en la relació de rebuts impagats declarats. L'Agència ha de donar de baixa aquests imports de la seva comptabilitat, quan hagin estat incorporats a la declaració del saldo de rebuts impagats de l'exercici anterior."

OBJECTE

S'introdueix en l'article 66 el procediment de declaració per part de les entitats subministradores dels imports de cànon de l'aigua impagats que han esdevingut incobrables. Aquest procediment es va preveure en el Decret Llei 25/2020 per als anys 2019 i 2020.
El procediment diu que no es podran incloure els imports repercutits que resultin incobrables 5 anys després de l'any de la data d'emissió de la factura. Així mateix, diu que l'ACA els donarà de baixa de la seva comptabilitat per evitar mantenir viu aquest saldo indefinidament.

NECESSITAT

La situació econòmica i la conjuntura social actual fa que es justifiquin que els rebuts incobrats amb una antiguitat superior a 5 anys des de la data d'emissió, que no estan en cap procediment de recaptació o judicial i han esgotat totes les possibles gestions pel cobrament, segueixin formant part de la relació de rebuts impagats que són declarats per les entitats subministradores, ja que, com impagat estructural, s'han de considerar un impagat definitiu.

La finalitat és regular el procediment de declaració de rebuts impagats i evitar que el saldo de deutes de l'entitat subministradora corresponent al cànon repercutit i no pagat per l'abonat, quan han transcorregut uns anys des de l'emissió de la factura, segueixi incorporant deutes clarament incobrables. Per això, es considera que un període de cinc anys com a màxim per poder justificar aquest saldo.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat preveure un procediment per als deutes incobrables de les entitats subministradores. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc adequat per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
En el àmbit de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Article 1.6

ACC M-199.0

Es modifica el darrer paràgraf de la lletra *b* de l'apartat 5 de l'article 67 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"– En el cas d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, segons la fórmula següent:

Volum total utilitzat = volum d'aigua corresponent a la facturació neta sense incloure els mínims de facturació/0,7"

OBJECTE

L'objecte de la proposta de modificació és la simplificació de la determinació del cànon de l'aigua corresponent a l'ús d'abastament a tercers i, en particular, la determinació de la base imposable mitjançant el sistema d'estimació objectiva, acollint-se a una fórmula que s'apropa més a la realitat.

NECESSITAT

La determinació de la base imposable del cànon corresponent a l'ús d'abastament a tercers mitjançant una fórmula d'estimació objectiva que atribueix un ús d'aigua estàndard en funció de la població, ha donat lloc a disfuncions i litigis que no es produiran, a priori, amb una formula més ajustada al consum d'aigua segons la facturació declarada.

La finalitat és aconseguir un sistema més equitatiu en la determinació de la base imposable del cànon de l'aigua, tenint present que aquells que es poden acollir a aquest sistema són sovint petits ens locals, als quals la fórmula vigent, no ajustada a la seva realitat concreta, els pot ocasionar perjudicis econòmics.

La modificació proposada comporta un canvi en la manera de determinar la base imposable del cànon de l'aigua corresponent a l'ús d'abastament a tercers que, atesa la reserva de llei en la matèria, només pot efectuar-de mitjançant una norma amb rang de llei.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.
Aquest règim econòmic financer de l'ACA recull els principis i objectius, que en matèria de fiscalitat ambiental conté la Directiva 2000/60/CE, del Consell Europeu i del Parlament, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203)
La Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Modificació

Article 1.7

ACC M-202.0

Es modifica el darrer paràgraf i s'afegeixen dos paràgrafs més a l'apartat 8 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Els beneficiaris potencials d'aquesta tarifa han d'acreditar els requisits exposats en els apartats anteriors, i sol·licitar l'aplicació de la tarifa pels mitjans que es fixin per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua

Les entitats subministradores han d'aplicar la tarifa social als potencials beneficiaris inclosos en l'apartat h a partir del moment en què, els serveis socials n'acreditin la situació de vulnerabilitat, mitjançant l'emissió del corresponent informe i el traslladin a l'entitat afectada. En aquest cas, les entitats han de comunicar a l'Agència Catalana de l'Aigua, d'acord amb les prescripcions tècniques que s'aprovin a l'efecte, les dades dels abonats als quals s'ha aplicat la tarifa social.

A l'efecte de l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua, les entitats subministradores, així com les entitats socials que intervenen en el procés de reconeixement de la situació de l'abonat resten autoritzades a cedir les dades de caràcter personal necessàries a l'Agència Catalana de l'Aigua."

OBJECTE

El cànon de l'aigua té una tarifa social, aplicable a uns determinats col·lectius. Per gaudir-ne cal presentar una sol·licitud amb la documentació acreditativa. S'ha detectat que pel col·lectiu de persones i unitats familiars que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica, aquesta tramitació els resulta un impediment, i es vol que en aquests casos no sigui necessari presentar la sol·licitud i siguin els serveis socials els que acreditin la situació de vulnerabilitat mitjançant un informe, que han de traslladar a l'entitat subministradora.

NECESSITAT

Es vol facilitar l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua en els col·lectius en situació de vulnerabilitat i/o d'exclusió residencial, establint un procediment més àgil que permeti assegurar l'accessibilitat de tota la societat a un bé de primera necessitat com és l'aigua.

La finalitat és clara: protegir col·lectius vulnerables. No obligar a tramitar la sol·licitud per gaudir de la tarifa social és un bon sistema per tal d'assegurar-se que se'ls aplica el tipus de gravamen 0, en el casos que no superin la dotació bàsica. Seran els serveis socials els qui faran arribar l'informe a les entitats subministradores i aquestes aplicaran directament la tarifa social, comunicant-ho a l'Agència.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'Agència.

COMPETÈNCIA

Les comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució, en matèries de la seva competència, i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Modificació

Article 1.8

ACC M-203.1

Es modifica l'apartat 10 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"71.10 En els usos d'aigua destinada a l'abastament a tercers, el tipus s'afecta dels coeficients següents:

a) En funció dels volums d'aigua utilitzada per a aquest ús als quals s'apliquen:
C1: 0,20 sobre els metres cúbics usats i no lliurats a tercers.
C2: 0,07 sobre els volums d'aigua captats directament del medi, d'una infraestructura de l'Agència Catalana de l'Aigua o d'una comunitat de regants legalment constituïda, o sobre els produïts per una instal·lació de tractament d'aigua marina.
C3: 0 sobre els volums provinents d'una infraestructura d'un altre operador, sempre que hagin estat mesurats per comptador o altres dispositius de control.

b) Coeficient de volum lliurat (CL), en funció de la relació entre el volum d'aigua corresponent a la facturació neta dels darrers dos anys, sense incloure els mínims, que es fa constar en les declaracions de facturació a què es refereixen els articles 75 i 76 d'aquesta norma, i el volum d'aigua utilitzat per aquest ús en els mateixos anys.
D'acord amb això, el cànon de l'aigua que resulta de l'aplicació dels coeficients recollits en els apartats a i b respon a l'expressió següent:

(CL) x (Vcaptat x C2 + Vcomprat x C3) x TGG + (1-CL) x (Vcomprat + Vcaptat) x C1 x TGG"

OBJECTE

L'objecte de la proposta és clarificar el concepte de volum captat per determinar el cànon corresponent a l'ús d'abastament a tercers, així com objectivar i unificar el sistema per a determinar els valors dels volums no lliurats en base a un nou coeficient, que es calcularà mitjançant el mateix sistema per a totes les entitats afectades, simplificant el procediment. A més, aquesta modificació permetrà que les dades de volums lliurats siguin coherents amb les dades que es declaren en altres models tributaris.

NECESSITAT

L'aplicació del precepte ha plantejat problemes interpretatius respecte del que s'ha de considerar volum captat i volum lliurat d'aigua, que són els elements determinants de l'aplicació del cànon, per la qual cosa s'ha plantejat millorar la seguretat jurídica per als contribuents, clarificant el sistema de determinació del cànon, definint els conceptes afectats i incloent l'expressió gràfica de la fórmula d'aplicació.

La finalitat és establir un sistema de determinació del tipus de gravamen general dels usos d'aigua per a l'abastament de tercers, i per tant de la quota del cànon de l'aigua, que faciliti la seva comprensió per part dels afectats i redueixi els punts de conflicte.

La modificació proposada, que afecta a la delimitació del tipus de gravamen d'un tribut, requereix que s'adopti amb una norma amb rang de llei. Atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

Aquest règim econòmic financer de l'ACA, recull els principis i objectius, que en matèria de fiscalitat ambiental conté la Directiva 2000/60/CE, del Consell Europeu i del Parlament, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

La Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis, com el cànon de l'aigua ,de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Modificació

Article 1.9

ACC M-227.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 72 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

"72.4 S'aplica un coeficient 0 sobre el tipus establert amb caràcter general per a usos industrials o assimilables en els supòsits següents :

a) En els casos d'usos d'aigua potable destinada a la prestació gratuïta, per part de les administracions que en siguin titulars, dels serveis d'alimentació de fonts públiques i monumentals, neteges de carrers i regs de parcs, jardins i camps esportius públics i d'altres serveis que s'estableixin per reglament.
b) En els casos d'usos d'aigua potable o aigua distribuïda per les xarxes de subministrament d'aigua potable destinats al reg d'horts no considerats domèstics d'acord amb l'article 2.16.a, sempre que no hi hagi contaminació de caràcter especial en naturalesa o quantitat per adobs, pesticides o matèria orgànica, comprovat pels serveis d'inspecció de l'administració competent."

OBJECTE

Es proposen un seguit de modificacions legislatives que tenen com objectiu comú distingir els horts considerats d'autoconsum de les explotacions agràries stricto sensu i dels usos industrials i assimilables i clarificar la situació tributària de l'ús de l'aigua que en fan pel que fa a l'aplicació del cànon de l'aigua.

NECESSITAT

Solucionar les inseguretats jurídiques que sorgeixen en el moment d'aplicar el cànon en usos de l'agua vinculats al concepte d'hort. Les tipologies d'hort són variades, cal distingir les diferents realitats i fer un tractament fiscalment homogeni.

L'actual regulació dels diferents usos de l'aigua als horts, que determinen el diferent regim fiscal que s'aplica per determinar el tipus de gravamen del cànon de l'aigua, no recull el concepte d'hort d'autoconsum, i es requereix un aclariment de nivell normatiu per tal que es porti a terme una aplicació uniforme per a tots els operadors jurídics afectats, evitant amb això les controvèrsies que s'estan donant.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.
Aquesta mesura es relaciona amb les modificacions proposades en relació amb els apartats 16 i 18 de l'article 2 del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Article 1.10

ACC M-222.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 76 *bis* del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"76 *bis*.2. Els usuaris d'aigua subjectes al procediment ordinari han de presentar, en els terminis que s'indiquen, les declaracions següents:

a) Declaració trimestral de les lectures dels aparells de mesura de l'aigua utilitzada. Aquesta declaració pot ésser mensual en el cas d'entitats que utilitzin un milió de metres cúbics anuals o més.
b) Autoliquidació trimestral de l'import de cànon corresponent al volum d'aigua utilitzat, que ha de ser desglossat en funció de la procedència del recurs, d'acord amb la fórmula prevista a l'apartat 10 de l'article 71.
c) Tant la declaració trimestral com l'autoliquidació corresponent s'han de presentar, com a màxim, el dia 20 del mes següent al trimestre natural a què es refereixen.
d) Relació detallada del que s'ha facturat per l'aigua a altres entitats subministradores, com a molt tard el 30 de gener de cada any. Aquesta relació s'ha de presentar de manera ajustada a les prescripcions tècniques que dicti l'Agència Catalana de l'Aigua, i amb l'expressió de la totalitat de les dades exigides per la normativa que regula les obligacions de facturació."

OBJECTE

L'objecte de la proposta de modificació és clarificar i simplificar el procediment de declaració i ingrés del cànon de l'aigua per a l'ús d'abastament a tercers, expressant la fórmula de càlcul, reduint les obligacions formals de les entitats subministradores afectades i suprimint el sistema optatiu de declaració provisional amb dades anteriors que obliga a regularitzacions constants.

NECESSITAT

Al llarg del període d'aplicació de la norma actual s'ha posat de manifest la necessitat d'una reforma del sistema de determinació del cànon per a l'ús d'abastament a tercers que, mantenint l'objectiu de gravar les pèrdues de la xarxa, redueixi les obligacions formals dels afectats, evitant declaracions parcialment duplicades, i suprimeixi el sistema de declaració provisional que obliga a un sobreesforç de control a l'Administració.

La finalitat de la mesura és aconseguir un sistema més senzill de determinació del cànon que redueixi les obligacions d'ambdues parts de la relació tributària sense modificar l'objectiu ambiental i econòmic de la seva aplicació. Per això, es considera adient per assolir l'objectiu reduir les declaracions, evitant duplicitats de dades, i expressar clarament la fórmula de càlcul.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir-la

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.
Aquest règim econòmic financer de l'ACA, recull els principis i objectius, que en matèria de fiscalitat ambiental conté la Directiva 2000/60/CE, del Consell Europeu i del Parlament, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix a la Generalitat competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques , així com les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203)
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades al Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En l'àmbit de la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Article 1.11

ACC M-228.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 82 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"2. L'impagament dels deutes derivats de l'aplicació dels tributs en comporta l'exigibilitat en via de constrenyiment i pot donar lloc a la suspensió o pèrdua del dret a la utilització o aprofitament del domini públic hidràulic adquirit per disposició legal, concessió o autorització administrativa, o per qualsevol altre títol previst a la normativa."

OBJECTE

El text normatiu original preveu que l'impagament de deutes vinculats amb els tributs gestionats per l'ACA pot donar lloc a la suspensió o pèrdua del dret a la utilització o aprofitament del domini públic hidràulic reconegut mitjançant títol concessional. El fet que la redacció actual únicament faci referència a l'adquisició del dret per "títol concessional" deixa fora de l'àmbit d'aplicació de l'article altres vies d'adquisició previstes en la normativa estatal sectorial d'aigües. Per aquest motiu, la modificació proposada incorpora al redactat aquestes altres vies d'adquisició del dret.

NECESSITAT

Dotar l'ACA de cobertura legal perquè, en cas d'impagament dels deutes derivats de l'aplicació dels tributs, pugui suspendre o extingir un dret a la utilització o aprofitament del domini públic hidràulic reconegut mitjançant un títol diferent al concessional.

La finalitat de la mesura és introduir, de manera expressa i inequívoca, que l'impagament dels deutes derivats de l'aplicació dels tributs gestionats per l'ACA pot donar lloc a la suspensió o pèrdua del dret a la utilització o aprofitament del domini públic hidràulic, amb independència del títol d'adquisició d'aquest dret.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Malgrat el Reial decret legislatiu 1/2001, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'aigües estatal, té el caràcter de Llei bàsica, perquè així deriva de les competències exclusives de l'Estat recollides en l'article 149.1 de la CE78, aquesta consideració no és obstacle perquè, respectant el marc comú que estableix, la Comunitat Autònoma de Catalunya, en exercici de les competències que té atribuïdes en matèria d'aigües, obres hidràuliques i protecció del medi ambient, pels articles 9.13, 9.16, 10.1.6 i 11.10 del seu Estatut d'Autonomia pugui regular legalment, en una norma de caràcter sectorial com és el TRLMAC, condicions essencials per gaudir de concessions o autoritzacions administratives en matèria d'aigües, vinculades a l'existència de deutes amb l'Administració.

Article 1.12

ACC M-232.2

S'afegeix una disposició addicional, la trentena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició addicional trentena
Règim jurídic específic per a l'aplicació del cànon de l'aigua a empreses d'abocament i llurs empreses usuàries.

1. Les empreses d'abocament definides a l'article 2.18 són subjectes passius del cànon de l'aigua en concepte de contribuent, com a usuàries industrials d'aigua.
2. Formen part de la base imposable del cànon de l'aigua tant les captacions o subministraments d'aigua que puguin tenir com les aigües residuals de tercers que tracten.
3. El tipus de gravamen general aplicable a aquestes empreses és el que es preveu a l'article 71 i s'aplica sobre els volums d'aigua corresponents a captacions i subministraments propis. Sobre aquest tipus de gravamen general s'aplica un coeficient 0 a les aigües residuals provinents de les empreses usuàries dels serveis de tractament d'aigües.
4. El tipus de gravamen específic es determina segons el règim especial previst a l'article 72 *bis*.2 apartat *b*, en funció de la càrrega contaminant tractada i abocada, tenint present el següent:
- Només es considera com a càrrega contaminant de les aigües d'entrada, als efectes de determinar el tipus de gravamen específic, la corresponent a les pròpies captacions o subministraments i la de les aigües residuals connectades indirectament, a través d'una xarxa de clavegueram pública.
- En el cas d'usuaris industrials d'aigua connectats directament a una empresa d'abocament, s'aplica sobre el tipus de gravamen específic corresponent a les aigües residuals que hi tenen connectades un coeficient d'abocament a sistema (Ka) de 0. Si a aquests usuaris els correspon l'aplicació del tipus específic del cànon segons el sistema ordinari, poden optar per acollir-se al règim especial amb el Ka =0
5. Els usuaris industrials que hi estan connectats indirectament satisfan el cànon de l'aigua com qualsevol altre usuari connectat a sistema de sanejament públic.
6. Els usuaris que tenen aigües residuals connectades, directament o indirectament, a empreses d'abocament les han d'incloure en les declaracions del cànon de l'aigua que els correspon presentar.
7. Els usuaris domèstics, connectats directament o indirectament, a una empresa d'abocament satisfan el cànon corresponent als usos domèstics d'aigua d'acord amb el règim jurídic propi d'aquests usos.
8. Les empreses d'abocament han de complir totes les obligacions tributàries previstes a la normativa i, a més, les específiques següents:
a) Disposar dels elements de mesura del volum de les captacions i subministraments de què disposi, de les aigües residuals connectades directament, de les connectades indirectament, així com del seu abocament.
b)Tenir un registre actualitzat dels usuaris que hi tenen connectades les seves aigües residuals."

OBJECTE

Es proposen un seguit de modificacions legislatives que tenen com objectiu comú clarificar la situació tributària de les empreses d'abocament i el seu règim jurídic específic per poder aplicar amb garanties el cànon de l'aigua, evitar controvèrsies i inseguretats jurídiques. La normativa actual no contempla aquesta realitat fàctica i resulta complicat trobar una solució per poder aplicar el cànon quan en un polígon industrial opera una persona física o jurídica que recull, condueix, tracta i aboca aigües residuals de tercers.

NECESSITAT

Solucionar inseguretats jurídiques que sorgeixen al moment d'aplicar el cànon de l'aigua quan diferents contribuents del cànon aboquen les seves aigües residuals a un tercer usuari de l'aigua -persona física o jurídica- que recull, condueix, tracta i aboca aigües residuals de tercers, de tal manera que quedi clar com s'aplica el cànon de l'aigua a l'empresa d'abocaments i a les empreses connectades per evitar duplicitats.

L'actual regulació no contempla que hi hagi empreses que tractin les aigües residuals de tercers, fet que provoca disfuncions per determinar la base imposable, el tipus de gravamen de les empreses que aboquen les seves aigües residuals en aquests sistemes de sanejament i quin tractament donar as les empreses de sanejament; cosa que obliga a definir el concepte d'empresa d'abocament i determinar un règim amb certes especificitats per aquests operadors.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.
Aquest règim econòmic financer de l'ACA, recull els principis i objectius, que en matèria de fiscalitat ambiental conté la Directiva 2000/60/CE, del Consell Europeu i del Parlament, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En relació a la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol II . Impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

Article 2.1

DGT M-312.0

Es modifiquen, amb efectes de l'1 de gener del 2022, els apartats 1 i 2 de l'article 4 de la Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques, que resten redactats de la manera següent:

"1. S'entén que els actius a què fa referència l'article 3.1 no són productius, als efectes d'aquest impost, en qualsevol dels supòsits següents:

a) Si se'n cedeix l'ús de manera gratuïta als propietaris, socis i partícips del subjecte passiu o a persones vinculades a aquests, directament o per mitjà d'entitats participades per qualsevol d'ells, i que els destinen totalment o parcialment a l'ús propi o a l'aprofitament privat, tret que utilitzar-los constitueixi rendiment en espècie, d'acord amb el que disposa la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques i hagi tributat efectivament en aquest concepte. S'entén que hi ha tributació efectiva quan el contribuent ha presentat la declaració corresponent a la retribució en espècie corresponent abans que s'hagi iniciat un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

En el cas que el bé s'utilitzi parcialment per a finalitats particulars, es considera actiu no productiu només la part o proporció que es destina a aquestes finalitats.

b) Si se'n cedeix l'ús, mitjançant preu, als propietaris, socis i partícips del subjecte passiu o a persones vinculades a aquests, directament o per mitjà d'entitats participades per qualsevol d'ells, i que els destinen totalment o parcialment a l'ús propi o a l'aprofitament privat, llevat que els propietaris, socis, partícips o persones vinculades satisfacin per la cessió del bé el preu de mercat i acreditin capacitat econòmica.

Es consideren actius productius els que són arrendats a preu de mercat als propietaris, socis i partícips o a persones vinculades a aquests, o a entitats participades per qualsevol d'ells, i que es destinen a l'exercici d'una activitat econòmica.

Per acreditar el preu de mercat, es pot aportar, entre d'altres mitjans de prova, valoracions emeses per professionals competents d'acord amb la naturalesa del bé.

En el cas que el bé sigui utilitzat parcialment per a finalitats particulars, es considera actiu no productiu només la part o proporció que es destina a aquestes finalitats.

c) Si no estan afectes a cap activitat econòmica o de servei públic. Són actius afectes a una activitat econòmica els que, com a factor o mitjà de producció, s'utilitzen en l'explotació de l'activitat econòmica del subjecte passiu.

2. Als efectes del que disposa la lletra *c* de l'apartat 1:

a) No es considera actiu no productiu aquell que, essent susceptible de ser productiu i quedar afecte a l'activitat del subjecte passiu, roman temporalment no afecte. Es considera que aquest actiu és no productiu i que, per tant, queda subjecte a l'impost si passats dos anys des de la seva adquisició o desafectació, no ha estat efectivament afectat a l'activitat del subjecte passiu, llevat de prova en contra o de prova de causa de força major. En el cas dels béns immobles, el termini és de cinc anys.

b) Quan el subjecte passiu realitzi l'activitat d'arrendament d'immobles sense ser-ne la seva activitat principal, aquesta es considera activitat econòmica malgrat que no es compleixi el requisit de persona contractada sempre que s'acrediti la ineficiència econòmica del compliment

OBJECTE

La mesura té per objecte la modificació, en primer lloc, de les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei de l'impost que regulen el concepte d'actiu no productiu en els casos de cessió del bé de forma gratuïta o a canvi de preu (respectivament) als propietaris, socis i partícips del subjecte passiu o a persones vinculades a aquests, directament o per mitjà d'entitats participades per qualsevol d'ells.

També es modifica l'apartat 2 que defineix el concepte d'actiu no productiu en els supòsits de béns no afectes a l'activitat (previstos en la lletra c) del mateix article).

NECESSITAT

L'impost, creat en la Llei 6/2017, del 29 de maig, va entrar en vigor aquell mateix exercici, i, un cop validat pel Tribunal Constitucional mitjançant sentència de 28 de febrer de 2019, comença a aplicar-se en el 2019 (autoliquidant-se en aquell any, els tres exercicis meritats fins aleshores: 2017, 2018 i 2019).

L'aplicació pràctica de l'impost ha posat de manifest la necessitat d'efectuar unes correccions en la regulació del tribut.

Les mesures pretenen solucionar dubtes, dotar de major seguretat jurídica als contribuents i solucionar greuges comparatius detectats en determinats supòsits i que s'han posat de manifest en l'aplicació de l'impost. La modificació s'efectua en el precepte que regula el concepte d'actiu no productiu; en cap cas suposa un canvi en la seva configuració sinó que es concreta el compliment de determinats requisits per a que el bé tingui o no la consideració de bé no productiu.

La inclusió de les mesures proposades relatives a la definició del concepte d'actiu no productiu subjecte a tributació en el present projecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos, es justifica per la vocació de permanència de la norma en l'ordenament jurídic més enllà d'un exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en el marc de la Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques, que va entrar en vigor el 13 de maig de 2017 i que, impugnada davant el el Tribunal Constitucional, fou declarada ajustada al marc constitucional mitjançant la sentència número 28/2019, de 28 de febrer.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i l'article 202 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern. L'impost sobre els actius no productius es configura com un impost propi amb finalitat redistributiva de la riquesa i de caràcter progressiu que sotmet a una major pressió fiscal les persones jurídiques que tenen un major volum d'actius improductius.

Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques	Article 4, apartats 1 i 2	Modificació

d'aquest requisit."

Article 2.2

DGT M-313.0

S'afegeix, amb efectes de l'1 de gener del 2022, un segon paràgraf a l'article 6 de la Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques, amb el text següent:

"També són subjectes passius de l'impost les persones jurídiques i entitats a què es refereix l'apartat anterior quan romanguin en situació d'inactivitat, llevat que es trobin en procés de liquidació i dissolució."

OBJECTE

La mesura té per objecte la modificació de l'article 6 de la Llei de l'impost que defineix el subjecte passiu. La modificació consisteix en la introducció d'un segon paràgraf que addiciona com a contribuent, les persones jurídiques que es troben en situació d'inactivitat i que realitzin el fet imposable.

NECESSITAT

La posada en pràctica de l'impost, aprovat per la Llei 6/2017, del 9 de maig, ha evidenciat que les societats inactives han quedat fins ara al marge de tributació.

Actualment, hi ha un volum important de societats inactives o amb escassa o nul·la activitat. Sovint aquestes societats, incomplint l'obligació de dissolució i liquidació, són titulars de béns que no es destinen a cap activitat econòmica.

La mesura vol donar compliment a la finalitat de l'impost, de naturalesa extra fiscal, que, d'una banda, vol incentivar un ús productiu dels actius i, d'una altra, lluitar contra l'evasió i elusió fiscal que suposa traslladar patrimoni personal a estructures societàries per a ocultar veritables titularitats i, per tant, capacitats econòmiques.

La mesura vol donar compliment a la finalitat de l'impost, de naturalesa extra fiscal, que, d'una banda, vol incentivar un ús productiu dels actius i, d'una altra, lluitar contra l'evasió i elusió fiscal que suposa traslladar patrimoni personal a estructures societàries per a ocultar veritables titularitats i, per tant, capacitats econòmiques.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en el marc de la Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques, que va entrar en vigor el 13 de maig de 2017 i que, impugnada davant el el Tribunal Constitucional, fou declarada ajustada al marc constitucional mitjançant la sentència número 28/2019, de 28 de febrer.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té competència per a crear tributs propis, en els termes que estableix la Constitució espanyola (articles 133, 156 i 157) i l'article 202 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveu que la Generalitat disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern. L'impost sobre els actius no productius es configura com un impost propi amb finalitat redistributiva de la riquesa i de caràcter progressiu que sotmet a una major pressió fiscal les persones jurídiques que tenen un major volum d'actius improductius.

Llei 6/2017, del 9 de maig, de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques	Article 6	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció primera : Modificació del títol IV, capítol III, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny

Article 3.1

ACC M-189.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 4.3-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"4. Per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció al Registre de nuclis zoològics: 55,45 euros."

OBJECTE

Modificar el fet imposable de la taxa que actualment és la inscripció dels nuclis zoològics al Registre, un cop s'ha comprovat que es reuneixen els requisits. La proposta és que el fet imposable el constitueixi la tramitació de la sol·licitud d'inscripció al Registre de nuclis zoològics, de forma coherent amb altres registres, i atès que els serveis veterinaris es presenten en relació amb totes les sol·licituds que es formulen.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa és necessària per cobrir el cost de tots els serveis veterinaris facultatius que s'han de dur a terme des del moment en què s'inicia la tramitació de la sol·licitud d'inscripció al Registre de nuclis zoològics, i no únicament en aquells casos en què es compleixen tots els requisits necessaris i el nucli és efectivament inscrit.

Per poder cobrir el cost tots els serveis veterinaris que es duen a terme en la tramitació de les sol·licituds d'inscripció en el Registre de nuclis zoològics, cal modificar l'article 4.3-5, apartat 4 del DL 3/2008, que és el precepte que determina els serveis que constitueixen el fet imposable de la taxa per la prestació de serveis veterinaris facultatius.

Els fets imposables de la taxa de serveis veterinaris estan recollits en el Decret Legislatiu 3/2008, per tant, la modificació proposada s'ha d'efectuar mitjançant una norma de rang legal.

Es tracta d'una mesura de caràcter econòmic, motiu que justifica la seva inclusió en l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

La inscripció en el registre de nuclis zoològics ve exigida pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, del text refós de la Llei de protecció dels animals i per l'Ordre de 28 de novembre de 1988, de creació del Registre de nuclis zoològics de Catalunya. La taxa per la prestació dels serveis veterinaris necessaris per la tramitació de les sol·licituds d'inscripció en el Registre es troba recollida al Títol IV, Capítol III, taxa per la prestació de serveis facultatius veterinaris, del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat de Catalunya té competència compartida en matèria de medi ambient, en la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims. Per una altra part, la Generalitat ostenta la competència exclusiva en la protecció dels animals, en virtut de l'article 116.1.d) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

D'acord amb l'article 202.3.a) de l'Estatut d'Autonomia, els recursos de les finances de la Generalitat són constituïts, entre d'altres, pels rendiments dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	4.3.5	Modificació

Article 3.2

ACC M-263.0

Es modifica el punt 3 de l'article 4.3-5.5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"5.3 Per a la modificació de dades del document d'identificació equina (DIE o passaport) per a tot tipus d'èquid : 2,60 euros.

S'exceptuen les modificacions que impliquin únicament l'actualització de la base de dades oficial i la validació d'esmenes o actuacions realitzades pel personal veterinari en el mateix passaport. Si la modificació consisteix en el canvi de titularitat dels èquids per una explotació equina d'operadors comercials o de producció/reproducció, la taxa és de 2,60 euros pel primer animal i de 0,20 euros per a la resta."

OBJECTE

Aquest canvi es proposa per tal d'exceptuar el cobrament de la taxa per modificacions en els passaports equins que presenten els titulars del èquids ubicats a Catalunya de dades que ja consten en el passaport físic, atès que la feina del personal del DACC consisteix únicament en l'actualització dels canvis en la Base de dades oficial que gestiona la identificació equina a Catalunya i a l'Estat espanyol. D'aquesta manera es diferencien d'aquelles modificacions que han de ser avaluades pel personal del DACC.

NECESSITAT

La taxa per la gestió dels canvis en els DIE ve justificada per la tasca que aquesta gestió comporta als treballadors públics.En el casos exceptuats en aquesta proposta, la tasca que comporten aquest tipus de comunicacions de canvis és molt menor doncs consisteix únicament en l'actualització dels canvis comunicats en el registre de dades oficial, assolint la coherència de dades entre el passaport i el registre oficial. Es necessari clarificar normativament aquesta diferencia.

La mesura proposada és adequada als fins que es persegueixen i que son per una banda promoure que els titulars dels èquids que es troben ubicats a Catalunya realitzin les comunicacions d'aquells canvis que es produeixen al llarg de la vida dels èquids a l'Autoritat competent en matèria d'identificació equina (en aquest cas el DACC), i que la taxa sigui coherent amb la naturalesa del tràmit.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Reglament d'execució (UE) 2021/963 de la Comissió, de 10 de juny de 2021, pel que s'estableixen disposicions d'aplicació dels Reglaments (UE) 2016/429, (UE) 20161012- i (UE) 2019/6 del Parlament Europeu i del Consell pel que respecta a la identificació i registre dels èquids i pel que s'estableixen els models de passaports equins.

RD 676/2016, de 16 de desembre, per el que regula el sistema d'identificació i registre dels èquids.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals; i les llavors i els planters, especialment tot allò que estigui relacionat amb els organismes genèticament modificats.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny4.3.5.5 del capítol III del títol IV Modificació	Modificació

Article 3.3

ACC M-264.1

S'afegeix un punt, el 4, a l'article 4.3.5.5 de la Llei de taxes i preus públics, amb el següent text:

"5.4 Pel subministrament del material necessari per a la identificació dels èquids de criança i renda als veterinaris habilitats que fan aquesta tasca a Catalunya (transponedor electrònic): import de la taxa per cada microxip: 3 euros."

OBJECTE

L'addició d'aquest punt ve a resoldre l'errada comesa en l'anterior revisió d'aquesta Llei de taxes en la que es va suprimir aquest punt.(modificació operada per l'article 30.1 de la Llei 5/2020 , de 29 d'abril, de mesures fiscals , financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen al medi ambient)
El seu objecte és cobrar el cost dels transponedors adquirits pel DACC i el cost de la gestió de compra, assignació i lliurament als veterinaris autoritzats que identifiquen èquids a Catalunya.

NECESSITAT

Esmenar l'errada comesa en l'anterior revisió d'aquesta Llei de taxes en la que es va ometre aquest punt, fet que ha ocasionat que s'hagi hagut de lliurar aquest tipus de material (transponedors electrònics) necessari per a la identificació dels èquids sense poder cobrar la taxa. D'aquesta forma es podrà restablir la normalitat en aquesta gestió.

Al tractar-se del subministrament d'un material amb unes característiques tècniques determinades per la normativa aplicable, i que tenen una codificació que ha de ser gestionada des de l'Administració, tan sols queda l'opció d'establir una taxa per a poder compensar les despeses que per a l'Administració suposa la compra d'aquest material i la gestió implicada tant en la compra com en el subministrament als veterinaris autoritzats per a la identificació equina a Catalunya.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Reglament d'execució (UE) 2021/963 de la Comissió, de 10 de juny de 2021, pel que s'estableixen disposicions d'aplicació dels Reglaments (UE) 2016/429, (UE) 20161012- i (UE) 2019/6 del Parlament Europeu i del Consell pel que respecta a la identificació i registre dels èquids i pel que s'estableixen els models de passaports equins.

RD 676/2016, de 16 de desembre, per el que regula el sistema d'identificació i registre dels èquids.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals; i les llavors i els planters, especialment tot allò que estigui relacionat amb els organismes genèticament modificats.

Text refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny	Addició

Article 3.4

ACC M-266.2

Es modifica el punt 10 de l'article 4.3-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"10.1 Certificat de registre de l'establiment: 10,50 euros.
10.2 Certificat de lliure venda sense informacions addicionals: 21 euros.
10.3 Certificat de lliure venda amb informacions addicionals: 24,20 euros.
10.4 Certificat per a l'exportació (previ a exportació o pel registre del producte o empresa en un país tercer): 21 euros.
10.5 Altres certificats: 10,50 euros
10.6 Segellat de documentació: 2,10 euros / pàgina
10.7 Còpia addicional o duplicat de certificat: el mateix que correspongui segons el tipus de certificat."

OBJECTE

Redefinir i clarificar l'apartat de la quota , en concret:

-En el cas dels certificats de lliure venda (CLV): eliminar la referència a l'etiqueta, ja que en tots els casos es revisa l'etiqueta dels producte, independentment que estigui annexada al CLV o no, així com adequar l'import de la taxa.
-Incloure el terme "empresa" en el certificat d'exportació, ja que el certificat s'emet tant per productes com per empreses. El text original només incloïa el terme "producte".
-Incloure un nou punt (Altres certificats) per a certificats no inclosos en les altres casuístiques.

NECESSITAT

En el cas dels CLV cal ajustar el redactat i l'import de la taxa a la realitat, ja que totes les etiquetes s'estan revisant tècnicament. En el cas del certificat d'exportació: cal corregir el redactat, atès que aquests certificats es necessiten per registrar un producte o una empresa en un país tercer. En el cas de Altres certificats: per tal de facilitar el tràmit, cal agrupar tots els certificats relacionats en un únic punt i equiparar l'import a la resta de certificats.

En el cas dels CLV: cal ajustar el redactat i l'import de la taxa a la realitat que és la revisió del 100% de les etiquetes.

En el cas del certificat d'exportació: s'adequa a la realitat del registre de productes i/o empreses als països tercers.

En el cas de Altres certificats: s'adequa al fet de contemplar tots els certificats relacionats amb la comercialització de productes destinats a l'alimentació animal en un únic punt.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al
text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Real Decreto 629/2019, de 31 de octubre, por el que se regula el registro general de establecimientos en el sector de la alimentación animal, las condiciones de autorización o registro de dichos establecimientos y de los puntos de entrada nacionales, la actividad de los operadores de piensos, y la Comisión nacional de coordinación en materia de alimentación animal.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries:
-la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari
-La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	4.3.5- 10	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció segona : Modificació del títol IV, capítol IV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 4.1

ACC M-261.0

Es modifica l'apartat 6.4 de l'article 4.4-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"6.4. Altres anàlisis no previstes en el programa d'autocontrol del Registre oficial de proveïdors de material vegetal
1.Anàlisi clínica d'una mostra. Primera observació per valorar i decidir les tècniques analítiques que es poden aplicar: 10,00 euros/mostra.
2. Identificació morfològica directa en la mostra per observació visual o lupa o microscopi: 5,00 euros/mostra.
3. Identificació morfològica indirecta, mitjançant l'aïllament o l'extracció de fongs i/o bacteris i/o de nematodes i/o d'artròpodes d'una mostra: 30,00 euros/mostra la 1a determinació més 20,00 euros per cada determinació addicional.
4.Determinació serològica ELISA: 10,00 euros/mostra la 1a determinació més 8,00 euros per cada determinació addicional.
5.Determinació molecular PCR: 15,00 euros/mostra la 1a determinació més 10,00 euros per cada determinació addicional.
6.Determinació bacteriana mitjançant àcids grassos per cromatografia MIS: 15,00 euros/mostra la 1a mostra més 10,00 euros per cada mostra addicional."

OBJECTE

L'objecte de la modificació proposada és adaptar els imports de les taxes a les tècniques analítiques emprades, per adaptar-les al nombre de mostres a analitzar per una tècnica analítica, amb l'objectiu d'establir una proporcionalitat dels costos analítics per mostra en funció dels mitjans dedicats. Fins ara, el Laboratori oficial d'agricultura i sanitat vegetal del DACC tenia establerta una taxa per mostra, aplicada a les anàlisis no previstes en el programa d'autocontrol del Registre Oficial de proveïdors de material vegetal

NECESSITAT

Es necessari una revisió de l'import de les taxes per d'altres anàlisis no previstos en el programa d'autocontrol del Registre Oficial de proveïdors de material vegetal , que adapti els imports a les tècniques analítiques emprades, per adaptar-les al nombre de mostres a analitzar per una tècnica analítica, amb l'objectiu d'establir una proporcionalitat dels costos analítics per mostra en funció dels mitjans dedicats.

La proposta de mesura suposa cobrir part dels costos que suposen les analítiques pel DACC i, alhora fer pedagogia als usuaris dels serveis del laboratori, tenint en compte que cadascuna de les tècniques necessita d'un temps de dedicació diferent, igualment que de mitjans i equips diferents que comporten costos diferents d'anàlisi per cada mostra.

Per a que la gestió d'unes taxes públiques sigui efectiva, és necessari incloure els objectes i els imports en una norma amb rang de llei que les faci d'obligat compliment i universals per a qualsevol usuari dels serveis de laboratori, sense cap discriminació per qualsevol raó. La Llei de taxes i preus públics inclosa en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya és l'àmbit normatiu adequat per aquest objecte.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

LLEI 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

REGLAMENT (UE) 2016/2031 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de octubre de 2016, relatiu a les mesures de protecció contra les plagues dels vegetals,

REGLAMENT D'EXECUCIÓ (UE) 2019/2072 de la Comissió de 28 de novembre de 2019 pel qual s'estableixen condicions uniformes per a l'execució del Reglament (UE) 2016/2031 del Parlament Europeu i del Consell en el què es refereix a les mesures de protecció contra les plagues dels vegetals.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'art. 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia. Aquesta competència inclou en tot cas:
d) La sanitat vegetal i animal, en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals. Les llavors i els planters, especialment tot allò que estigui relacionat amb els organismes genèticament modificats.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	4,4,5	Modificació

Article 4.2

ACC M-262.0

S'afegeix un apartat, el 7, a l'article 4.4-5.6 la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"6.7. Anàlisis de mostres de material de certificació en vivers de vinya: 12,00 euros/mostra"

OBJECTE

L'objecte d'aquesta taxa es fomentar els autocontrols en la presa de mostres per a les anàlisis de certificació en vivers de vinya que realitza el Laboratori Oficial d'agricultura i sanitat vegetal de la Generalitat
Es proposa una taxa diferenciada per anàlisis de mostres de material de certificació en vivers de vinya, que és fomentada pel DACC per millorar la sanitat vegetal a Catalunya

NECESSITAT

És missió d'un laboratori públic fer pedagogia dels costos dels serveis que es proporcionen als usuaris, per tal que el servei s'adeqüi a les necessitats de cada usuari amb la màxima eficiència dels recursos emprats i fiabilitat del resultat de les anàlisis. Així mateix, es necessari que els beneficiaris d'aquestes analítiques contribueixin financerament a les despeses que aquestes comporten al Departament.

El cobrament d'una taxa per anàlisis de mostres de material de certificació en vivers de vinya, contribuirà a que els usuaris siguin conscients dels recursos dedicats a les anàlisis, tenint en compte que cadascuna de les tècniques necessita d'un temps de dedicació diferent. Tot i que el cost dels serveis pot ser diferent del de la taxa, es convenient establir una relació directa entre un i altre, per donar una idea de la proporcionalitat de mitjans emprats i del seu cost.

Per a que la gestió d'unes taxes públiques sigui efectiva, és necessari incloure els objectes i els imports en una norma amb rang de llei que les faci d'obligat compliment i universals per a qualsevol usuari dels serveis de laboratori, sense cap discriminació per qualsevol raó.

La modificació de la Llei de taxes i preus públics inclosa en la llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya és l'àmbit normatiu adequat per aquest objecte.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

LLEI 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

REIAL DECRET 208/2003, de 21 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de vinya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'art. 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia. Aquesta competència inclou en tot cas:
d) La sanitat vegetal i animal, en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals. Les llavors i els planters, especialment tot allò que estigui relacionat amb els organismes genèticament modificats.

Text Refós de la Llei de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny	Article 4 4-5.6	Inclusió	Addició
	Apartat 7		

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció tercera : Modificació del títol IV, capítol XV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 5.1

ACC M-265.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 3 de l'article 4.15-4 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"b) Mitjans de transport per carretera:
- 10 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, per la modificació de les dades registrals dels mitjans de transport que realitzen trajectes amb caràcter comercial o lucratiu i per l'emissió de duplicats dels certificats d'aprovació dels mitjans de transport.
- 10 euros per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció de renovació dels mitjans de transport que realitzen trajectes amb caràcter comercial o lucratiu."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar el fet imposable en el sentit de poder cobrar una taxa per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció inicial, per la modificació de les dades registrals, i per la tramitació de la sol·licitud d'inscripció de renovació, a tots aquells mitjans de transport inclosos al Registre de Transportistes i de mitjans de transport d'animals vius sempre que realitzin els trajectes amb caràcter lucratiu .Fins ara només es cobrava a determinats mitjans de transport (si la seva durada era igual o superior a 8 hores)

NECESSITAT

Les tasques que implica la inscripció inicial, modificació i renovació de la inscripció al Registre dels mitjans de transport i emissió de duplicats són les mateixes per tots els tipus de mitjans de transport ,independentment de la seva durada i per tant s'ha d'incloure la taxa per tot tipus de mitjans de transport que tinguin caràcter lucratiu o comercial independentment de les hores de trajecte que efectuïn.

La modificació proposada s'adequa a la finalitat pretesa que consisteix en que les despeses d'inscripció, modificació, renovació o emissió de l'emissió de duplicats siguin assumides pels sol·licitants del servei, sempre que tinguin una finalitat lucrativa o econòmica, per tal de rescabalar a la Generalitat de les despeses que actualment està assumint en aquest tipus de tràmits.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

1.- DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
2 Reglament 1/2005 (CE) de protecció dels animals durant el transport i operacions connexes.
3 Decret 47/2012, de 8 de maig , pel qual es regula el Registre de Transportistes i mitjans de transport d'animals vius i el Registre d'operadors comercials e bestiar , i se n'estableixen les normes d'autorització, inscripció i funcionament.
4 Reial Decret 542/2016, de 25 de novembre, sobre normes de sanitat i protecció animal durant el transport.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries: la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari; La regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader; la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals; i les llavors i els planters, especialment tot allò que estigui relacionat amb els organismes genèticament modificats.

Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció quarta : Modificació del títol IV, capítol XVII, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 6.1

ACC M-267.1

S'afegeix un capítol, el XVII, al títol IV de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol XVII. Taxa per l'autorització dels centres de distribució i centres de dispensació de medicaments d'ús veterinari

Article 4.17-1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis administratius relatius a l'autorització dels centres distribuïdors i centres dispensadors de medicaments veterinaris.

Article 4.17-2. Subjecte passiu
Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària, que siguin receptores de la prestació dels serveis.

Article 4.17-3. Acreditació
La taxa s'acredita en el moment en què se inicia la prestació del servei. L'obligació del pagament sorgeix un cop el subjecte passiu ha presentat la sol·licitud d'autorització.

Article 4.17-4. Quota
La quota de la taxa es la següent:
1. En l'autorització de magatzems de distribució de medicaments veterinaris: 50 euros.
2. En l'autorització de comercials detallistes de medicaments veterinaris: 50 euros."

OBJECTE

Aplicar una taxa per a cada sol·licitud d'autorització com a centre de distribució o centre de dispensació de medicaments veterinaris.
1.Els centres de distribució comercialitzen els medicaments des dels laboratoris farmacèutics fins als centres de dispensació de medicaments veterinaris.
2.Els centres de dispensació comercialitzen els medicaments tan a veterinaris com als propietaris dels animals a qui van destinats aquests medicaments.
Un cop rebuda una sol·licitud d'autorització, es comprovarà que el centre compleix amb els requisits tecnicosanitaris de les seves instal·lacions.

NECESSITAT

S'ha produït un augment de sol·licituds com a centres de distribució per la nova normativa comunitària que prohibeix la venta de medicaments entre centres de dispensació i molts centres sol·liciten l'autorització com a centres de distribució.
Amb motiu de l'increment de negoci dins l'àmbit dels animals de companyia, i a l'augment de la pressió inspectora s'ha produït un augment de sol·licituds com a centres de dispensació.

Els fins que es persegueixen son cobrir les despeses que genera l'autorització dels centres que comercialitzen medicaments veterinaris que es realitza des del Servei d'Alimentació animal i Seguretat de la producció Ramadera, per tant la creació d'aquesta nova taxa és la mesura adequada.

A data d'avui no hi havia cap taxa establerta ja que hi havia poques sol·licituds d'autorització de nous centres. Tanmateix, arrel de l'augment de sol·licituds, a dia d'avui en del Servei d'Alimentació Animal i Seguretat de la Producció Ramadera hi ha un tècnic que dedica la meitat de la jornada laboral a aquesta tasca, amb l'ajuda d'un auxiliar administratiu, fet que ha obligat a agafar més personal de reforç.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

DECRET 141/2000, de 3 d'abril, sobre el règim jurídic i el procediment d'autorització dels centres de distribució i els de dispensació de medicaments d'ús veterinari a Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries:
-la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari
-la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader
-la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals

Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció cinquena : Modificació del títol IV, capítol XVIII, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 7.1

ACC M-194.1

S'afegeix un capítol, el XVIII, al títol IV de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol XVIII. Taxa per l'autorització dels centres de neteja i desinfecció dels vehicles dedicats al transport per carretera d'animals vius, productes per a l'alimentació d'animals de producció i subproductes d'origen animal no destinats al consum humà

Article 4.18-1 Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació dels serveis administratius relatius a l'autorització dels centres de neteja i desinfecció dels vehicles dedicats al transport per carretera d'animals vius, productes per a l'alimentació d'animals de producció i subproductes d'origen animal no destinats al consum humà.

Article 4.18-2 Subjecte passiu
Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària, que siguin receptores de la prestació dels serveis.

Article 4.18-3 Acreditació
La taxa s'acredita en el moment de realització del fet imposable i és exigible amb la presentació de la sol·licitud.

Article 4.18.4 Quota
L'import de la quota és 89.05 euros"

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és afegir un capítol al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Taxes i Preus públics de la Generalitat de Catalunya, per tal de poder cobrar una taxa i poder cobrir part de les despeses associades a les tasques d'autoritzacions i registre dels centres de neteja i desinfecció de vehicles dedicats al transport por carretera d'animals vius, productes per a l'alimentació d'animals de producció i subproductes d'origen animal no destinats al consum humà (en endavant CNiD) dins l'àmbit territorial de Catalunya.

NECESSITAT

Segons l'article 4 del RD 638/2019 tots els centres de neteja i desinfecció de vehicles hauran de ser autoritzats i registrats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual estiguin situats. Aquesta taxa pretén cobrir les despeses que les tasques d'autorització i registre suposen per el DACC.

Actualment ja es cobra la taxa; el que canvia és que el registre al qual anava associada la taxa, el Registre Oficial d'Establiments i Serveis Plaguicides ja no és l'adequat en el cas dels centres de neteja i desinfecció de vehicles, atès que aquests han d'estar registrats en un registre específic, on s'inscriguin tots els centres de neteja i desinfecció que tenim autoritzats a Catalunya. El ROESP continua existint, però en queden fora aquests centres.

Aquesta modificació s'inclou a l'avantprojecte de Llei de mesures atès que és la manera més eficient i eficaç d'introduir canvis al text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, sense haver de tramitar una modificació expressa d'aquesta llei.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

REIAL DECRET 638/2019, de 8 de novembre, pel qual s'estableixen les condicions bàsiques que han de complir els centres de neteja i desinfecció dels vehicles dedicats al transport per carretera d'animals vius, productes per a l'alimentació d'animals de producció i subproductes d'origen animal no destinats a consum humà, i es crea el Registre nacional de centres de neteja i desinfecció.
REGLAMENT (UE) 528/2012 del Parlament Europeu i del Consell de 22 de maig de 2012 relatiu a la comercialització i l'ús dels biocides

COMPETÈNCIA

L'article 116.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, respectant el que estableixi l'Estat en exercici de les competències que li atribueix l'article 149.1.13 i 16 de la Constitució, la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou entre altres matèries:
-la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari
-la regulació i l'execució sobre la qualitat, la traçabilitat i les condicions dels productes agrícoles i ramader
-la sanitat vegetal i animal en els casos en què no tingui efectes sobre la salut humana i la protecció dels animals

Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	capítol XVIII	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció sisena : Modificació del títol V, capítol I, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 8.1

ACC M-201.1

Es modifica la lletra *c* de l'article 5.1-3 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactada de la manera següent:

"c) Resten exempts de les taxes que graven la prestació dels serveis a què fan referència els apartats *o* i *t* de l'article 5.1-5 els particulars que sol·licitin autorització per a treballs forestals o activitats extractives en zona de domini públic hidràulic, sempre que la sol·licitud del servei que és gravat es presenti amb relació a actuacions que, a criteri de l'Agència Catalana de l'Aigua, permetin recuperar la capacitat hidràulica d'aquest àmbit fluvial, sense que això suposi el deteriorament de la massa d'aigua corresponent."

OBJECTE

Actualment, ja existeix l'exempció per aquells particulars que sol·liciten autorització per a treballs forestals en zona de domini públic hidràulic.
Es considera adient estendre aquesta exempció a activitats de retirada de sediments en zona de domini públic hidràulic, com a mesura de foment d'actuacions adreçades a l'eliminació de l'excés de sediment acumulat a les lleres per l'efecte erosiu de les avingudes i que pot suposar, en cas de pluges, una reducció significativa de la capacitat de transport hidràulic; d'acord amb el principi de no deteriorament de les masses d'aigua afectades.

NECESSITAT

Cal fomentar aquelles actuacions de tercers que suposen una recuperació de la capacitat hidràulica de les lleres, que en cas de forts aiguats i per l'acció erosiva del corrent es pot veure fortament reduïda i incrementar el risc dels terrenys situats als marges de les lleres.

La mesura suposa una reducció de la càrrega econòmica que particulars i empreses han de suportar en accions de millora de la capacitat hidràulica del domini públic hidràulic, i per tant, un foment de les accions i els fins que es persegueixen.

La modificació proposada suposa una nova delimitació de l'àmbit de la exempció que ha d'estar prevista en una norma amb rang de llei. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Article 8.2

ACC M-212.1

Es modifiquen les lletres *o* i *v* de l'apartat 1 de l'article 5.1.5 de la Llei de taxes i preus públics, que resten redactades de la manera següent:

"o) Autoritzacions i concessions d'obres, instal·lacions o activitats extractives relatives al domini públic hidràulic, excloses les tales amb aprofitament econòmic:

La quantia de la taxa (t, en euros) és l'arrel cúbica del quadrat del pressupost (p, en euros) d'execució material del projecte, d'acord amb la fórmula següent:

t = p2/3

La quantia de la taxa no pot ser inferior a 400 euros ni superior a 6.000 euros."

"v) Autoritzacions per a la derivació temporal de cabals: 784,95 euros".

OBJECTE

Modificar aspectes de la taxa que cobra l'ACA pels supòsits d'emissió d'informes i de peticions diverses d'informació que rep l'ACA de la ciutadania, per tal de simplificar els supòsits que donen lloc a la taxa o del preu, es modifiquen quotes a pagar que amb el transcurs del temps ha provocat una desviació a l'alça o a la baixa del cost real del servei que proporciona l'ACA i se'n suprimeixen d'altres.

NECESSITAT

La proposta vol suprimir el supòsits de taxes per peticions d'informació que rep l'Agència Catalana de l'Aigua de la ciutadania així com actualitzar imports de les taxes que amb el transcurs del temps han quedat obsolets. També cal suprimir determinades quotes que no es consideren necessàries en l'actualitat.

La finalitat és doble, per una banda, adequar les quotes que han de satisfer la ciutadania al cost real del servei, tal com exigeix la legislació tributària. En segon lloc, es volen simplificar els supòsits de fet previstos a diferents quotes que s'inclouen dins l'epígraf d'informes que la ciutadania remet a l'ACA.

La modificació proposada afecta a la configuració de la quota de la taxa prestació dels serveis per actuacions administratives, facultatives i tècniques que ha de dur a terme l'Agència en les tramitacions d'ofici o a instància de par, i requereix que s'efectuï en una norma amb rang de llei. Atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En relació amb la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Article 8.3

ACC M-375.0

Es deroguen les lletres *u*, *x* i *z* de l'apartat 1 de l'article 5.1.5. de la Llei de taxes i preus públics.

OBJECTE

Modificar aspectes de la taxa que cobra l'ACA pels supòsits d'emissió d'informes i de peticions diverses d'informació que rep l'ACA de la ciutadania, per tal de simplificar els supòsits que donen lloc a la taxa o del preu, es modifiquen quotes a pagar que amb el transcurs del temps ha provocat una desviació a l'alça o a la baixa del cost real del servei que proporciona l'ACA i se'n suprimeixen d'altres.

NECESSITAT

La proposta vol suprimir el supòsits de taxes per peticions d'informació que rep l'Agència Catalana de l'Aigua de la ciutadania així com actualitzar imports de les taxes que amb el transcurs del temps han quedat obsolets. També cal suprimir determinades quotes que no es consideren necessàries en l'actualitat.

La finalitat és doble, per una banda, adequar les quotes que han de satisfer la ciutadania al cost real del servei, tal com exigeix la legislació tributària. En segon lloc, es volen simplificar els supòsits de fet previstos a diferents quotes que s'inclouen dins l'epígraf d'informes que la ciutadania remet a l'ACA.

La modificació proposada afecta a la configuració de la quota de la taxa prestació dels serveis per actuacions administratives, facultatives i tècniques que ha de dur a terme l'Agència en les tramitacions d'ofici o a instància de par, i requereix que s'efectuï en una norma amb rang de llei. Atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En relació amb la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Article 8.4

ACC M-376.0

S'afegeix la lletra *z* quinquies a l'apartat 1 de l'article 5.1.5. de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"z quinquies) Autorització d'usos d'aigua per a la refrigeració en circuits tancats 204,17 euros."

OBJECTE

Modificar aspectes de la taxa que cobra l'ACA pels supòsits d'emissió d'informes i de peticions diverses d'informació que rep l'ACA de la ciutadania, per tal de simplificar els supòsits que donen lloc a la taxa o del preu, es modifiquen quotes a pagar que amb el transcurs del temps ha provocat una desviació a l'alça o a la baixa del cost real del servei que proporciona l'ACA i se'n suprimeixen d'altres.

NECESSITAT

La proposta vol suprimir el supòsits de taxes per peticions d'informació que rep l'Agència Catalana de l'Aigua de la ciutadania així com actualitzar imports de les taxes que amb el transcurs del temps han quedat obsolets. També cal suprimir determinades quotes que no es consideren necessàries en l'actualitat.

La finalitat és doble, per una banda, adequar les quotes que han de satisfer la ciutadania al cost real del servei, tal com exigeix la legislació tributària. En segon lloc, es volen simplificar els supòsits de fet previstos a diferents quotes que s'inclouen dins l'epígraf d'informes que la ciutadania remet a l'ACA.

La modificació proposada afecta a la configuració de la quota de la taxa prestació dels serveis per actuacions administratives, facultatives i tècniques que ha de dur a terme l'Agència en les tramitacions d'ofici o a instància de par, i requereix que s'efectuï en una norma amb rang de llei. Atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En relació amb la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Article 8.5

ACC M-377.0

Es deroga la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 5.1-5 de la Llei de taxes i preus públics.

OBJECTE

Modificar aspectes de la taxa que cobra l'ACA pels supòsits d'emissió d'informes i de peticions diverses d'informació que rep l'ACA de la ciutadania, per tal de simplificar els supòsits que donen lloc a la taxa o del preu, es modifiquen quotes a pagar que amb el transcurs del temps ha provocat una desviació a l'alça o a la baixa del cost real del servei que proporciona l'ACA i se'n suprimeixen d'altres.

NECESSITAT

La proposta vol suprimir el supòsits de taxes per peticions d'informació que rep l'Agència Catalana de l'Aigua de la ciutadania així com actualitzar imports de les taxes que amb el transcurs del temps han quedat obsolets. També cal suprimir determinades quotes que no es consideren necessàries en l'actualitat.

La finalitat és doble, per una banda, adequar les quotes que han de satisfer la ciutadania al cost real del servei, tal com exigeix la legislació tributària. En segon lloc, es volen simplificar els supòsits de fet previstos a diferents quotes que s'inclouen dins l'epígraf d'informes que la ciutadania remet a l'ACA.

La modificació proposada afecta a la configuració de la quota de la taxa prestació dels serveis per actuacions administratives, facultatives i tècniques que ha de dur a terme l'Agència en les tramitacions d'ofici o a instància de par, i requereix que s'efectuï en una norma amb rang de llei. Atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En relació amb la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció setena : Modificació del títol V, capítol II, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 9.1

ACC M-211.0

Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 5.2-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"1. Constitueix el fet imposable de la taxa l'accés a les infraestructures de sanejament en alta existents o a les previstes en l'instrument de planificació hidrològica vigent, amb relació a les actuacions urbanístiques següents:"

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'apartat 1 de l'article 5.2-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny per tal de suprimir la menció del PSARU (programa de sanejament d'aigües residuals urbanes) atès que actualment són d'aplicació els instruments de planificació hidrològica.

NECESSITAT

Adaptar la redacció de l'article a la normativa actual ja que, tenint en compte les modificacions normatives posteriors a l'aprovació de la taxa, es poden generar problemes en la delimitació de la quota tributària i taxar de més o de menys a la ciutadania.

L'actual redacció de l'article pot portar a confusió atès que el programa de sanejament d'aigües residuals urbanes ja no és vigent i requereix d'un aclariment a nivell normatiu que eviti possibles impugnacions i recursos economico-administratius.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203). Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

En matèria de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Article 9.2

ACC M-210.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 5.2-1 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"b) De reforma o renovació de la urbanització en sòl urbanitzable o sòl urbà no consolidat, quan comporti un increment de generació d'aigües residuals connectades a un sistema de sanejament públic, tant si és a conseqüència d'una edificabilitat més gran o densitat de l'ús urbanístic o com a conseqüència d'un canvi de l'ús urbanístic."

OBJECTE

Especificar que l'increment d'aigües residuals objecte de la taxa s'ha de produir en urbanitzacions que ja disposen de connexió a un sistema públic de sanejament i d'aquesta manera concretar els supòsits de fet objecte de la taxa la modificació de la qual es proposa. D'aquesta manera s'exclouen, en concret, les urbanitzacions que no connectades.

NECESSITAT

És necessari especificar que l'increment de les aigües residuals s'ha de calcular respecte al volum que amb anterioritat al procés de reforma o renovació de la urbanització ja estava connectat a un sistema de sanejament públic, per tal que quedi clar que aquest apartat de la llei no és d'aplicació a aquells sectors que, amb anterioritat a la reforma o renovació de la urbanització, no estaven connectats a cap sistema de sanejament públic

Es requereix que es clarifiqui a nivell normatiu per tal que es porti a terme una interpretació i aplicació uniforme per part de tots els operadors jurídics que acoti els supòsits als quals els és d'aplicació l'apartat b) de l'article 5.2-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps,. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques. Entre aquestes competències trobem, en l'article 8, la gestió, recaptació, administració i distribució de recursos econòmics creats per la mateixa norma, com el cànon de l'aigua.

Article 9.3

ACC M-209.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 5.2-1 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"2. Resten exempts del pagament de la taxa els supòsits d'accés a les infraestructures de sanejament existents o previstes en la planificació hidrològica, derivats d'actuacions urbanístiques en sectors o urbanitzacions ja existents en data 19 de juliol de 2006, però pendents de regularitzar-se des del punt de vista urbanístic. L'exempció no s'aplica als increments de cabals generats a partir de la data esmentada."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article per tal de suprimir la menció del PSARU (programa de sanejament d'aigües residuals urbanes) atès que actualment són d'aplicació els instruments de planificació hidrològica i per puntualitzar que la regularització és des del punt de vista urbanístic descartant així interpretacions errònies.

NECESSITAT

Adaptar la redacció de l'article a la normativa actual que li és d'aplicació i clarificar el contingut d'aquest precepte de caràcter tributari per tal d'evitar errors en l'aplicació de la norma i possible discrepàncies amb els subjectes passius de la taxa.

L'actual redacció de l'article pot portar a confusió atès que el programa de sanejament d'aigües residuals urbanes ja no és vigent i requereix una adequació a nivell normatiu; així mateix, resulta adequat especificar que la regularització és en termes exclusivament urbanístics.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.
En matèria de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Article 9.4

ACC M-219.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 5.2-3 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"1. La taxa s'acredita en el moment d'emissió de l'informe favorable de l'Agència Catalana de l'Aigua sobre la solució de sanejament col·lectiva proposada en el projecte d'urbanització de l'actuació urbanística corresponent, o en l'instrument urbanístic o en el projecte d'actuació en sòl no urbanitzable en cas que l'execució material no precisi un projecte d'urbanització. L'Agència, juntament amb el seu informe, notifica la liquidació de la taxa, que s'ha de fer efectiva en el termini d'un any, a comptar des de l'endemà de la notificació."

OBJECTE

La modificació normativa té com a objecte aclarir els supòsits en els que, en el marc de la tramitació administrativa de la sol·licitud d'informe per part de l'Ajuntament sobre el projecte d'urbanització que inclou la solució al sanejament col·lectiu de la urbanització, l'Agència Catalana de l'Aigua emetrà taxa un cop emès l'informe de l'Agència Catalana de l'Aigua.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per a evitar aquells supòsits en els que els Ajuntaments sol·liciten informe a l'Agència Catalana de l'Aigua sobre una actuació urbanística que, malgrat contemplar la solució de sanejament col·lectiva, no està integrada dins d'un projecte d'urbanització sinó dins un altre tipus d'instrument urbanístic.

L'actual redacció de l'article només contempla els supòsits de projecte d'urbanització o actuació amb caràcter general el que pot portar a confusió i el redactat que es proposa pretén fer-lo més entenedor. D'aquesta manera els Ajuntaments podran sol·licitar informe malgrat la seva actuació no estigui inclosa estrictament en un projecte d'urbanització.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Article 9.5

ACC M-220.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 5.2-4 del capítol II del títol V de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"1. La quota es calcula a partir de la fórmula següent: Q = 335 * HE
En què (HE) són els habitants equivalents dels nous desenvolupaments, segons les expressions següents, calculats a partir del nombre d'habitatges que es construiran (en el cas de desenvolupaments residencials) o del nombre d'hectàrees netes (en el cas de planejament industrial i terciari) i el punt de connexió a sistema de sanejament en alta:
Residencial: 2,6 habitants equivalents per habitatge
Industrial: 60 habitants equivalents per hectàrea neta
Terciari: 50 habitants equivalents per hectàrea neta."

OBJECTE

Es proposa la modificació legislativa amb l'objecte de simplificar la fórmula a aplicar per tal de calcular la quota a pagar i eliminar de la mateixa factors que no depenen del desenvolupament dels nous sectors urbanístics, com la longitud d'ús del sistema de col·lectors en alta, paràmetre que impacta directament en la quota que ha de satisfer l'obligat tributari però no depèn del propi desenvolupament que vol promoure, sinó de la solució de sanejament que consideri adient l'Agència.

NECESSITAT

L'aplicació de la fórmula de la normativa vigent, amb paràmetres objectius i iguals sense considerar diferències entre els desenvolupaments urbanístics promoguts ha generat problemes diversos amb ajuntaments i promotors ja sigui per la dificultat d'interpretació dels seus components com pels imports resultants, que en el cas de promocions petites en municipis amb poca població podien suposar unes càrregues urbanístiques difícils de suportar pels obligats a fer-ho.

L'actual regulació contempla diferents paràmetres en el càlcul de la quota i conceptes que requereixen d'una simplificació de la fórmula, per tal de no fer dependre la quota de magnituds alienes a la decisió de l'obligat, i d'un aclariment a nivell normatiu per tal que es porti a terme una aplicació uniforme de la fórmula i evitar controvèrsies.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com les taxes pels serveis que presta en l'àmbit de les seves competències materials.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Article 9.6

ACC M-225.0

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 2 de l'article 5.2-4 del capítol II del títol V de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"c) En els desenvolupaments industrials o terciaris, la quota es calcula segons la dotació en habitants equivalents prevista en l'apartat 5.2-4.1, llevat que per part del promotor, amb el vistiplau de l'ajuntament, es justifiqui tècnicament que el seu cabal de consum real és diferent. En aquest cas, el cabal justificat és el que es converteix en habitants equivalents."

OBJECTE

La modificació normativa té com a objecte garantir la participació dels ajuntaments en el supòsit previst en la normativa vigent en el que el promotor d'un nou desenvolupament terciari o industrial, en considerar no ajustats a la realitat els consums que se'n deriven de la fórmula vigent, pot presentar un projecte d'estimació de consums, que haurà de ser validat per l'Agència.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per evitar alguns casos que es donen en l'actualitat, quan la validació per part de l'Agència d'un projecte de consums d'aigua presentat pel promotor origina a posteriori un conflicte amb l'ajuntament on se situa el nou sector industrial o terciari, en ser aquest el competent en el servei de proveïment d'aigua.

L'actual regulació contempla la possibilitat de no aplicar el sistema de càlcul de l'apartat 5.2-4.1 si es justifica tècnicament el consum real. No hi ha cap garantia de si l'Ajuntament, òrgan competent en la ordenació urbana i en el servei d'abastament, és coneixedor i comparteix aquesta justificació. Per tant, és necessària la modificació per fer partícip a l'Ajuntament de la justificació presentada pel promotor.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, articles 5.1 i 5.2, relatius a les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua i a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta, respectivament.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Article 9.7

ACC M-218.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 5.2-4 del capítol II del títol V de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"4. En el cas de sectors pendents de regularitzar-se urbanísticament i que ja estan connectats a un sistema de sanejament públic, en la fórmula de càlcul de la quota s'han de computar els increments de càrrega o cabal que es derivin de l'increment d'edificabilitat respecte la situació anterior."

OBJECTE

El que es vol concretar amb la modificació normativa proposada és com realitzarà l'Agència el càlcul de la quota de la taxa en aquells casos en que un determinat sector ja existent, que per alguna o diverses raons pròpies de la normativa urbanística resta pendent de regularitzar-se, tramita l'expedient corresponent, que arriba a l'Agència per a ser informat o autoritzat.

NECESSITAT

La iniciativa es justifica per la necessitat de millorar el redactat de la norma vigent, que ens alguns casos ha generat dubtes en la seva aplicació. Es considera que cal concretar el supòsit d'aplicació, ja que la casuística és molt diversa pel que fa a la normativa urbanística, i l'aplicació de la taxa no ha d'admetre cap dubte.

L'actual redacció de l'article pot portar a confusió, i el redactat que es proposa pretén fer-lo més entenedor. En aquest sentit, es considera que amb la modificació del redactat vigent que es proposa els criteris de quan aplicar la taxa i la metodologia de càlcul queden molt més clars per a l'administració i per als promotors urbanístics i ajuntaments.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta que es tramita s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol V Aigua, article i 5.2, relatiu a les taxes d'accés a infraestructures públiques de sanejament en alta.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vuitena : Modificació del títol VII bis, capítol II, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 10.1

EMT M-146.0

Es modifiquen els articles 7 *bis*. 2-1.2 i 7 *bis*. 2-4 del capítol II del títol VII *bis* de la Llei de taxes i preus públics, que resten redactats de la manera següent:

“Article 7 *bis* 2-1.2
Fet imposable.
2. L’activitat inspectora consisteix en la verificació, el control i la supervisió de l’activitat duta a terme per l’empresa prestadora de serveis bàsics en la gestió de les reclamacions formulades per les persones consumidores amb relació a l’observança de les obligacions d’atenció que estableix la normativa vigent en matèria de consum. Quan l’Agència Catalana del Consum hagi rebut almenys cinquanta reclamacions d’una mateixa empresa de serveis, li ha de fer una inspecció."

"Article 7 *bis*.2-4

Quota

La quota de la taxa per la prestació de serveis i la realització d’activitats administratives d’inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics és de 57 euros per cada reclamació que hagi donat peu a la inspecció.”

OBJECTE

L’objecte de la proposta és modificar els articles 7 bis 2-1.2 i 7 bis 2-4 del capítol (II) del títol VII bis del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, per augmentar el preu de la taxa derivat de l’increment de costos que afecta directament els pressupostos de l’Agència Catalana del Consum.

L’augment comporta que la taxa passaria d’un import actual de 52 euros, aprovat per ORDRE EMC/101/2020, a un import de 57 €.

NECESSITAT

S’han de sufragar els costos reals que provoca la inspecció a les empreses prestadores de serveis bàsics.
Les reclamacions contra empreses que tenen entre 50 i 100 reclamacions a l’any s’ha incrementat.
L’actualització de l’import que es proposa, tenint en compte l’IPC a Catalunya acumulat des de l’any 2015 al 2020, i els increments de les despeses dels empleats públics, provoquen un increment de 7 € en relació a l’import inicial, i passarà tenir un import de 57 €.

El cost de la taxa ha de cobrir el cost que suposa per a l’Administració de consum la prestació de serveis i la realització d'activitats administratives d'inspecció de consum a les empreses prestadores de serveis bàsics que siguin titularitat de persones jurídiques i que comporten una despesa excessiva a l’Agència Catalana del Consum.

Augment de costos per l’ACC i necessitat urgent d’evitar incrementar el saldo pressupostari negatiu, així com de rebaixar el número de reclamacions exemptes (de 100 a 50), per l’increment sofert en aquest interval.

Es tracta d’una taxa, per tant el caràcter econòmic de a mesura es propi d’aquesta llei que acompanya als pressupostos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

- Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de l’Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de Consum de Catalunya.
- Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l’Agència Catalana del Consum
- Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
- Decret 198/2016, de 23 de febrer, sobre la inspecció de consum i control de mercat.

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits, d'acord amb el que disposen els articles 28, 34 i 49 de l'Estatut d'autonomia.

L’article 15 de la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l’Agència Catalana del Consum disposa que per al funcionament de l’Agència, aquesta disposa de diversos recursos, entre els quals hi ha les taxes i altres ingressos públics que meritin de la seva activitat.

Les regulacions que conté la norma en tramitació s’emparen en la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya té en matèria de consum, de conformitat amb les previsions que es recullen a l’article 123 de l’Estatut d’Autonomia de Catalunya.

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny	Article 7 bis. 2-1. 2 i article 7 bis. 2-4 del capítol (II) del títol VII bis	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció novena : Modificació del títol XII, capítol II, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 11.1

ACC M-206.1

Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1.1 de l'article 12.2-4 del capítol II del títol XII de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"1.1. En el cas de caçador o caçadora local de les zones de caça controlada, considerats com a tals:
a) les persones que tenen el veïnatge administratiu en algun dels termes municipals en els quals s'inclou la zona de caça controlada corresponent
b) les persones propietàries d'un mínim de cinc hectàrees de terreny rústic dins la zona esmentada de caça controlada
c) les persones nascudes en algun dels municipis inclosos a la zona de caça controlada corresponent
d) els socis de les societats de caçadors locals que hagin tingut la consideració de caçadors locals a la zona de caça controlada corresponent durant un mínim de cinc anys."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és la modificació de la condició de caçador local en la quota dels permisos de caça a les Zones de Caça controlada ja que:

a)Els caçadors fins ara no locals però nascuts al municipi pagaven les taxes com a caçadors locals. Aquesta taxa és més econòmica que la del caçador no local.
B)Els caçadors que puguin accedir de novo a la condició de caçador local per antiguitat deixaran de tenir aquest tracte, i pagaran la taxa normal, menys econòmica.

NECESSITAT

Cal restablir el concepte de caçador local a les ZCC per tal d'evitar diferències entre els caçadors nascuts dins d'un dels municipis que conformen la ZCC i els nouvinguts, tot això justificat per la manca de caçadors que estan patint aquestes zones de muntanya.

També cal diferenciar els caçadors forans de les societats de caçadors locals, que podrien accedir a la ZCC, però pagant la quantia que els hi correspon.

La mesura contribueix a evitar diferencies entre els nascuts a la ZCC i els nouvinguts. I diferenciar els socis que són caçadors locals dels que no ho són.
La inclusió es justifica pel fet que es tracta d'una mesura per afavorir la presència de caçadors en aquestes zones i a un preu igual al que gaudeixin les persones que van arribar a la ZCC provinent d'altres contrades. A la mateixa vegada, cal distingir entres socis forans i socis locals.

La inclusió es justifica pel fet que es tracta d'una modificació de la definició de caçador local, comporta un canvi en les taxes per els nous caçadors locals i no locals, fet que s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal. L'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals i financeres és l'eina idònia per a dur a terme modificacions de determinades taxes, i recuperar aquesta supressió indeguda.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008)
Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970)
Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'Estatut de Catalunya la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en matèria de caça.

Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer
1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.
Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	article 12.2-4	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció desena : Modificació del títol XII, capítol III, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 12.1

ACC M-205.0

Es modifica el punt 1.2 de l'apartat 1 de l'article 12.3-4 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"1.2 Ocells cinegètics de la família Anatidae:

Ocells cinegètics de la família Anatidae: 218,95 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar el nom de la taxa relativa als permisos de caça dels ocells aquàtics del punt 1.2 de l'apartat 1 de l'article 12.3-4 del capítol III del títol XII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008.
Aquesta taxa ha de ser específica i referir-se només a la caça dels ocells de la família Anatidae, que és la principal, i diferenciar-la de la taxa per la caça d'altres espècies d'ocells cinegètics, que és força secundària i restarà emparada per la quota de caça menor ja existent.

NECESSITAT

L'aprofitament cinegètic principal d'ocells cinegètics aquàtics a la única reserva on es practica és el de la família Anatidae, mentre que la caça de la resta d'ocells aquàtics és força secundària. Per això es proposa circumscriure la taxa actual d'ocells aquàtics a la família Anatidae, mentre que la caça de la resta d'ocells cinegètics aquàtics quedaria emparada per la quota de la caça menor ja existent, que permet mantenir els beneficis dels caçadors locals

La mesura contribueix a adequar les taxes a la situació actual, on la cacera principal en la Reserva de Caça de l'Encanyissada és la dels ocells anàtids, mentre que la resta d'ocells cinegètics aquàtics es consideren un aprofitament secundari. Així mateix, permetria mantenir al màxim possible els beneficis dels caçadors locals que la normativa estableix i portar un millor control sobre la pressió cinegètica als ocells anàtids.

La inclusió es justifica pel fet que es tracta d'una modificació d'una taxa, fet que s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal. L'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals i financeres és l'eina idònia per a dur a terme modificacions de l'import de determinades taxes, justament perquè permet adequar-les a l'evolució del sector i dels costos necessaris per a dur a terme les tasques de gestió necessàries per a un adequat control de l'activitat cinegètica.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008)
Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970)
Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent:
Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer
1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.
Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Article 12.2

ACC M-216.1

S'afegeix un supòsit al segon grup relatiu a la caça selectiva de mascles de més d'un any del punt 2.4 de l'article 12.3-4 del capítol III del títol XII de la Llei de taxes i preus públics, amb el següent text:

"Per peça ferida i no cobrada: 92,14 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és afegir una tarifa de 92,14 euros per peça ferida i no cobrada dintre del llistat del punt 2.4 de l'article 12.3.-4 relatiu a la quota variable o complementària de la taxa pel permís de caça del cérvol mascle de més d'un any dins les reserves nacionals de caça o reserves de caça, del capítol III del títol XII del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008.

NECESSITAT

Cal recuperar aquest supòsit atès que la seva eliminació no va ser en cap moment sol·licitat ni justificat. La taxa per peça ferida i no cobrada de cérvol té com a finalitat la regulació de la caça d'aquesta espècie, donat que en molts casos l'animal ferit pot acabar morint, això no es veuria contemplat ni regulat pel redactat actual i suposa una pèrdua per la reserva nacional de caça on hagi succeït si comparem amb la resta de supòsits de quota complementària o variable.

La taxa per peça ferida i no cobrada de cérvol mascle de més d'un any té com a finalitat la regulació de la caça d'aquesta espècie assegurant que si l'animal queda ferit el caçador o caçadora hagi d'abonar la taxa igualment i evitar així males praxis o bé l'abandonament de l'animal ferit que li pugui causar patiment i/o la mort i suposant addicionalment, una pèrdua per la reserva nacional de caça on hagi succeït.

La inclusió es justifica pel fet que es tracta d'una addició, encara que per correcció d'un error, d'una taxa, fet que s'ha de dur a terme mitjançant una norma amb rang legal. L'avantprojecte de Llei de Mesures fiscals i financeres és l'eina idònia per a dur a terme modificacions de determinades taxes, i recuperar aquesta supressió indeguda

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (DOGC 5161, de 27 de juny de 2008)
Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970)
Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent:
Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer
1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. B) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.
Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	punt 2.4 de l'article 12.3-4	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció onzena : Modificació del títol XII, capítol XIII, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 13.1

ACC M-224.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 12.13-3 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"2. S'estableix una bonificació del 75% sobre les quotes establertes per l'article 12.13-5 per als establiments que disposin del certificat de registre al sistema de gestió i auditoria mediambiental de la Unió Europea (EMAS) i del 50% per als establiments que formin part del Programa d'acords voluntaris per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la Generalitat, sempre que els gestors del Programa hagin validat l'inventari d'emissions realitzat per l'establiment i les mesures de reducció associades. Aquestes bonificacions no tenen caràcter acumulatiu."

OBJECTE

En relació al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, es proposa que el pagament de de la taxa relativa als serveis d'autorització ambiental d'activitats tingui present que l'establiment forma part del programa d'acords voluntaris per a la reducció d'emissions de GEH i que tingui validat el Pas d'avaluació per part dels gestors del Programa, constatant la voluntat de l'empresa per reduir el seu impacte ambiental.

NECESSITAT

La bonificació actual inclou que l'establiment estigui adherit al Programa d'acords voluntaris, la proposta aclareix quan l'establiment que pot acollir-se a la bonificació. L'adhesió en ella mateixa només formalitza la voluntat de l'organització, no és fins haver superat l'avaluació realitzada pels gestors del programa que l'establiment acredita el seu compromís amb la reducció d'emissions realitzant una avaluació del seu impacte (inventari) i plantejant mesures de reducció.

Amb la introducció d'aquest aclariment de quan un establiment es pot beneficiar de la bonificació s'està en línia amb les polítiques que es desenvolupen dels del Govern de la generalitat d'incentivar la responsabilitat de les activitats industrials i de la necessita d'avançar cap a models de producció amb menys impacte sobre el medi ambient i que aquest compromís vagi més enllà d'una declaració d'intencions.

Cal una norma amb rang de llei per poder modificar el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. No es pot esperar fins que es produeixi una eventual revisió general de la Llei de taxes i preus públics.

MARC NORMATIU

- Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
- Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
- Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació.
- Reial Decret 815/2013, de 18 d'octubre, que desenvolupa la Llei 16/2002

COMPETÈNCIA

D'acord amb aquests preceptes, l'article 144.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció. S'hi afegeix que aquesta competència inclou, entre d'altres, la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient, la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses formes de contaminació i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació. Així mateix, a Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa (article 203.5 de l'Estatut).

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció dotzena : Modificació del títol XII, capítol XIV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 14.1

ACC M-190.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 12.14 de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Article 12.14-5. Exempcions
Estan exemptes de la taxa establerta per l'article 12.14-4.1.1.a les entitats que han presentat la sol·licitud a què es refereix l'article 5.1.b del Decret 60/2015 pel mateix àmbit sectorial, tipus d'entitat i camps d'actuació, en els 12 mesos anteriors a la nova sol·licitud, i han abonat la taxa corresponent i renunciat a la tramitació abans de l'emissió de l'informe tècnic corresponent."

OBJECTE

Reduir la càrrega de treball de l'Oficina d'Acreditació d'Entitats Col·laboradores de medi ambient, evitant haver d'elaborar l'informe tècnic, la proposta de denegació i la resolució de denegació regulats a l'article 9.d,9 del Decret 60/2015, que s'ha d'emetre per tal d'evitar el silenci positiu regulat a l'article 10.3 de l'esmentat Decret i, alhora, evitar el perjudici econòmic que el pagament de la taxa comporta per a les entitats dels serveis d'habilitació que renuncien a la tramitació de les sol·licituds presentades en el termini d'un any.

NECESSITAT

Els sol·licitants de l'habilitació per la via de l'article 5.1b) del Decret 60/2015, sovint es troben que un cop efectuades les auditories inicials han de fer revisions del seu sistema de gestió, que comporten un temps que pot superar termini regulat per resoldre l'expedient, fet que obliga a l'Oficina d'Acreditació a emetre un informe desfavorable i la proposta de denegació de l'habilitació, per tal d'evitar el silenci positiu.

La mesura és adequada per exonerar del pagament de la taxa que els correspondria als sol·licitants de serveis d'habilitació d'entitats col·laboradores en matèria de medi ambient que reinicïin la tramitació, amb la mateixa documentació que ja ha estat valorada per la oficina i únicament hagin completat o revisat el seu sistema de gestió o els seus procediments tècnics.

La mesura també és adequada per reduir la càrrega de treball tècnic de l'Oficina d'Acreditació.

Està justificada la introducció de la mesura en el projecte de llei, atès que es tracta de la modificació de l'Article 12.14 del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, de Taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, norma amb rang de llei relativa als ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

Article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus Públics de la Generalitat de Catalunya.

Decret 60/2015, de 28 d'abril, sobre les entitats col·laboradores de medi ambient.

Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats,

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per dictar normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou, entre d'altres, la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient, la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses formes de contaminació i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació. L'article 203.5 de de l'Estatut, preveu la competència de la Generalitat per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Així mateix, l'article 202.3.a de l'Estatut, preveu els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals s'hi troben les taxes.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual saprova el text refos de la Llei de taxes i preus públics.	12.14.5	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció tretzena : Modificació del títol XII, capítol XV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 15.1

ACC M-223.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 12.15-4 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"3. S'estableix una bonificació del 50% sobre les quotes per als establiments que disposin del certificat de registre al sistema de gestió i auditoria mediambiental de la Unió Europea (EMAS) i per als establiments que formin part del Programa d'Acords voluntaris per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la Generalitat, sempre que els gestors del Programa hagin validat l'inventari d'emissions realitzat per l'establiment i les mesures de reducció associades. Aquestes bonificacions no tenen caràcter acumulatiu."

OBJECTE

En relació al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, es proposa que el pagament de de la taxa relativa a la tramitació de l'autorització d'emissió de gasos amb efecte hivernacle tingui present que l'establiment forma part del programa d'acords voluntaris per a la reducció d'emissions de GEH i que tingui validat el Pas d'avaluació per part dels gestors del Programa, constatant la voluntat de l'empresa per reduir el seu impacte ambiental.

NECESSITAT

La bonificació actual exigeix que l'establiment estigui adherit al Programa d'acords voluntaris però s'ha constatat que aquesta adhesió, per si mateixa, no acredita la voluntat de reduir l'impacte ambiental. Per això, la proposta determina quan pot acollir-se a la bonificació. L'adhesió ella mateixa només formalitza la voluntat de l'organització, no és fins haver altres estadis quan l'establiment demostra el seu compromís amb la reducció d'emissions.

Amb la introducció d'aquest aclariment de quan un establiment es pot beneficiar de la bonificació s'està en línia amb les polítiques que es desenvolupen dels del Govern de la generalitat d'incentivar la responsabilitat de les activitats industrials i de la necessita d'avançar cap a models de producció amb menys impacte sobre el medi ambient i que aquest compromís vagi més enllà d'una declaració d'intencions

Cal una norma amb rang de llei per poder modificar el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. No es pot esperar fins que es produeixi una eventual revisió general de la Llei de taxes i preus públics.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Decret 397/2006, de 17 d'octubre, d'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle i de regulació del sistema d'acreditació de verificadors d'informes d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle.
Llei 1/2005, de 9 de març, reguladora del règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle

COMPETÈNCIA

D'acord amb aquests preceptes, l'article 144.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció. Així mateix, a Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa (article 203.5 de l'Estatut).
La Llei 1/2005, de 9 de març, reguladora del règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, que transposa a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle en la Comunitat, estableix que la competència per tramitar les sol·licituds d'autorització correspon a les comunitats autònomes

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció catorzena : Modificació del títol XII, capítol XXI, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 16.1

ACC M-213.0

Es modifica l'article 12.21-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Article 12.21-5
S'estableix una bonificació del 75% sobre les quotes establertes per l'article 12.21-4 per als establiments que disposin del certificat de registre al sistema de gestió i auditoria mediambiental de la Unió Europea (EMAS) i del 50% per als establiments que formin part del Programa d'acords voluntaris per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de la Generalitat, sempre que els gestors del Programa hagin validat l'inventari d'emissions realitzat per l'establiment i les mesures de reducció associades. Aquestes bonificacions no tenen caràcter acumulatiu."

OBJECTE

En relació al Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, es proposa que el pagament de de la taxa relativa al servei d'inspecció ambiental dels establiments inclosos en el Pla d'inspecció ambiental de Catalunya valori que l'establiment que forma part del programa d'acords voluntaris per a la reducció d'emissions de GEH i té validat l'inventari d'emissions per part dels gestors del Programa (OCC), acredita la voluntat de reduir el seu impacte ambiental.

NECESSITAT

La bonificació actual exigeix que l'establiment estigui adherit al Programa d'acords voluntaris però s'ha constatat que aquesta adhesió, per si mateixa, no acredita la voluntat de reduir l'impacte ambiental, ja que només formalitza la voluntat de l'organització, no és fins haver superat l'Avaluació (Pas 1) quan l'establiment constata el seu compromís amb la reducció d'emissions realitzant una avaluació del seu impacte (inventari) i plantejant mesures de reducció.

Amb la introducció dels nous requisits per accedir a la bonificació s'està en línia amb les polítiques que es desenvolupen des del Govern de la Generalitat d'incentivar la responsabilitat de les activitats industrials i de la necessita d'avançar cap a models de producció amb menys impacte sobre el medi ambient i que aquest compromís vagi més enllà d'una declaració d'intencions.

Cal una norma amb rang de llei per poder modificar el Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. No es pot esperar fins que es produeixi una eventual revisió general de la Llei de taxes i preus públics.

MARC NORMATIU

2.2.Marc normatiu de la proposta.
•Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
•Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
•Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació.
•Reial Decret 815/2013, de 18 d'octubre, que desenvolupa la Llei 16/2002

COMPETÈNCIA

D'acord amb aquests preceptes, l'article 144.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a dictar normes addicionals de protecció. S'hi afegeix que aquesta competència inclou, entre d'altres, la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient, la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses formes de contaminació i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació. Així mateix, a Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa (article 203.5 de l'Estatut).

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció quinzena : Modificació del títol XII, capítol XXVII, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 17.1

ACC M-270.0

S'afegeix un capítol, el XXVII, al títol XII de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol XXVII. Taxa pel servei d'inscripció en el Registre d'instal·lacions de combustió mitjanes.

Article 12.27.1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa el servei d'inscripció en el Registre d'instal·lacions de combustió mitjanes, previst al Reial decret 1042/2017, de 22 de desembre.

Article 12 27.2. Subjecte passiu
Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei general tributària que sol·licitin la inscripció en el registre d'instal·lacions de combustió mitjanes.

Article 12.27.3. Acreditació
La taxa s'acredita amb la prestació del servei i és exigible a la bestreta des del moment en què es formula la sol·licitud, que no es pot tramitar si no s'ha fet efectiu l'ingrés de la taxa.

Article 12.27.4. Quota
La quota per cada sol·licitud d'inscripció en el registre és de 60,10 euros.

Article 12.27.5. Exempció
L'Administració de la Generalitat de Catalunya queda exempta de la taxa pel servei de la inscripció en el registre.

Article 12.27.6. Afectació
Els ingressos derivats de la taxa pel servei de resolució de l'exempció de mesurament de focus amb baix impacte resten afectats a dotar el Fons per a la Protecció de l'Ambient Atmosfèric, creat per la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incloure un capítol nou al títol XII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya per creació de la taxa per a la inscripció de les instal·lacions de combustió de potència igual o superior a 1 MW i inferior a 50 MW en el registre d'instal·lacions de combustió mitjanes de Catalunya (RICMIC). Aquest tràmit està establert a l'article 5 del Reial decret 1042/2017, de 22 de desembre, sobre la limitació de les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de les instal·lacions de combustió mitjanes.

NECESSITAT

El registre d'aquestes instal·lacions comporta uns costos a la Generalitat de Catalunya, motiu pel qual, es considera oportú la creació d'una taxa per aquest servei.
Actualment, aquest servei s'està realitzant sense que estigui subjecte a cap taxa.
D'acord amb el marc legal vigent, qualsevol taxa de la Generalitat de Catalunya s'ha de crear en virtut d'una llei.

Amb la creació de la taxa que es proposa, els ciutadans i les empreses pagaran el cost real del servei que suposa per a la Generalitat de Catalunya la tramitació de la inscripció en el registre de les instal·lacions mitjanes de combustió.

Atès que aquesta modificació proposada comporta la creació d'una nova taxa és necessària la seva previsió mitjançant una norma amb rang de Llei. A més, afecta directament als ingressos de la Generalitat i, per tant, al seu pressupost.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Reial decret 1042/2017, de 22 de desembre, sobre la limitació de les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de les instal·lacions de combustió mitjanes i pel qual s'actualitza l'annex IV de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.
Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric

COMPETÈNCIA

L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia, en especial l'apartat 5, preveu la competència de la Generalitat per establir tributs propis. Així mateix, l'article 202.3, preveu els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals se citen les taxes (lletra a) i, segons el seu article 144.1.h), corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou, en tot cas, la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses classes de contaminació d'aquest, la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació, amb independència de l'administració competent per a autoritzar l'obra, la instal·lació o l'activitat que la produeixi.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció setzena : Modificació del títol XII, capítol XXVIII, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 18.1

ACC M-197.2

S'afegeix un capítol, el XXVIII, al títol XII de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol XXVIII. Taxa pel servei de resolució sobre l'exempció de mesurament de focus amb baix potencial d'impacte atmosfèric.

Article 12.28.1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa el servei de resolució de les sol·licituds d'exempció de mesurament dels focus amb un potencial contaminador baix sobre l'atmosfera, previstos a l'apartat 2 de l'article 27 del Decret 139/2018.

Article 12.28.2. Subjecte passiu
Són subjectes passius d'aquesta taxa les persones físiques o jurídiques titulars d'establiments classificats en el grup A i B del Catàleg d'activitats potencialment contaminants de l'atmosfera que disposin de focus emissors recollits en l'apartat 2 de l'article 27 del Decret 139/2018 i que en sol·licitin l'exempció de mesurament.

Article 12.28.3. Acreditació
La taxa s'acredita amb la prestació del servei i és exigible a la bestreta des del moment en què es formula la sol·licitud, que no es pot tramitar si no s'ha fet efectiu l'ingrés de la taxa.

Article 12. 28.4. Quota
La quota per cada sol·licitud d'exempció de mesurament és de 128,16 euros/focus.

Article 12.28.5. Exempció
La Generalitat de Catalunya queda exempta de la taxa pel servei de resolució de l'exempció d'emissions.

Article 12 28.6. Afectació
Els ingressos derivats de la taxa pel servei de resolució de l'exempció de mesurament de focus amb baix impacte resten afectats a dotar el Fons per a la Protecció de l'Ambient Atmosfèric, creat per la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incloure un capítol nou al títol XII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya per a la creació de la taxa per a la tramitació de les resolucions d'exempció de mesurament de focus amb baix potencial impacte atmosfèric. Aquest tràmit està establert a l'article 27 del Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera.

NECESSITAT

Aquesta gestió es realitza des de l'any 2018, i fins al moment no estava subjecta a cap taxa, però aquest servei comporta uns costos a la Generalitat de Catalunya, motiu pel qual, es considera oportú la creació d'una taxa per aquest servei.
D'acord amb el marc legal vigent, qualsevol taxa de la Generalitat de Catalunya s'ha de crear en virtut d'una llei.
Amb la creació de la taxa que es proposa, la ciutadania i les empreses pagaran el cost real del servei que suposa per a la Generalitat de Catalunya la tramitació de la resolució de la sol·licitud d'exempció de mesurament d'un focus.

La modificació proposada afecta de manera directa als ingressos de la Generalitat de Catalunya i atès que amb la modificació augmentaran els ngressos públics derivats d'un servei que presta l'Administració de la Generalitat.

MARC NORMATIU

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants a l'atmosfera.
Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric

COMPETÈNCIA

L'article 203 de l'Estatut d'Autonomia, en especial l'apartat 5, preveu la competència de la Generalitat per establir tributs propis. Així mateix, l'article 202.3, preveu els recursos de les finances de la Generalitat, entre els quals se citen les taxes (lletra a) i, segons el seu article 144.1.h), corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou, en tot cas, la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses classes de contaminació d'aquest, la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació, amb independència de l'administració competent per a autoritzar l'obra, la instal·lació o l'activitat que la produeixi.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció dissetena : Modificació del títol XII, capítol XXIX, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 19.1

ACC M-204.1

S'afegeix un capítol, el XXIX, al títol XII de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol XXIX. Taxa per la tramitació dels expedients de segregacions i ampliacions de finques situades en àrees privades i locals de caça, i dels expedients de creació d'àrees privades i locals de caça.

Article 12.29-1 Fet imposable

Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa la prestació dels serveis i les actuacions inherents a l'autorització de segregacions i ampliacions de finques situades en àrees privades i locals de caça, i l'autorització de creació d'àrees privades i locals de caça.

Article 12.29-2 Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·liciten una segregació, ampliació o creació.

Article 12.29-3 Acreditació

La taxa s'acredita en el moment de la prestació del servei, però es pot exigir en el moment de la presentació de la sol·licitud.

Article 12.29-4 Quota

1 Per la prestació dels serveis i les actuacions inherents a l'autorització de segregacions i ampliacions de finques situades en àrees privades i locals de caça: 60 euros.
2 Per la prestació dels serveis i les actuacions inherents a l'autorització de creació d'àrees privades i locals de caça: 80 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és addicionar un nou capítol, el XXVII, al títol XII (fauna, natura i medi ambient), referent a la taxa per la tramitació dels expedients de segregacions i ampliacions de finques situades en àrees privades i locals de caça, i dels expedients de creació d'àrees privades i locals de caça, del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008.

NECESSITAT

Es calcula que es tramiten un centenar d'expedients de segregacions, ampliacions i creacions d'àrees privades i locals de caça. Aquests expedients són complexes i requereixen uns 3 mesos per a la seva resolució. Això comporta que la gestió d'aquests expedients monopolitza els recursos humans i genera despeses com són la publicació al Diari Oficial de la Generalitat i l'actualització dels límits d'aquestes àrees en el Sistema d'Informació Geogràfica (SIG).

La mesura pretén contribuir a posar en valor la inversió en recursos humans i temps que cal dur a terme per a realitzar aquest tipus de tramitació, fer que la persona sol·licitant valori la necessitat d'iniciar-la, així com evitar que una vegada aconseguida, torni a demanar-ne immediatament una altra en el mateix terreny o en sentit contrari de la que ja havia demanat, i així limitar el nombre de tramitacions

La inclusió de la mesura es justifica pel fet que es tracta de crear una nova taxa, la qual cosa requereix d'una norma amb rang de Llei i la més idònia és la llei de mesures fiscals i financeres que acompanya els Pressupostos, pel seu contingut econòmic i perquè permet adequar-se a les tasques de gestió necessàries per a un adequat control de l'activitat cinegètica.

MARC NORMATIU

Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça (BOE 82, de 6 d'abril de 1970)
Decret 506/1971, de 25 de març, pel que s'aprova el Reglament per l'execució de la Llei de caça de 4 d'abril de 1970. (BOE 76, de 30 de març).
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent:
Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer
1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.
Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	capítol XXVII del Títol XII	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció divuitena : Modificació del títol XIV, capítol I, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 20.1

EMT M-137.1

Es modifica l'epígraf 5.2.1 de l'article 14.1.4, del títol XIV de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"5.2.1 Inscripció a les proves de competència professional en matèria de seguretat industrial: 50,30 euros."

OBJECTE

Es simplifica la redacció, donat que hi ha capítols específics per cada agent de seguretat industrial esmentat al DL 3/2008 i ja no s'aplica aquest article.

S'aprofita per clarificar l'únic supòsit en que sí aplica, les taxes per accés a les proves de competència professional de la Generalitat de Catalunya.

Tan sols s'ha incrementat l'import de la taxa en un 1%, per actualització de respecte l'any 2017.

NECESSITAT

La modificació en el redactat de l'apartat 5.2.1 de l'article 14.1-4 del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, es imprescindible, ja que es considera necessari adaptar l'epígraf a la realitat tenint en compte que existeixen apartats específics per a cada agent de Seguretat Industrial.

La mesura és adequada ja que la redacció actual no permet identificar amb claredat les taxes a liquidar pels professionals que demanin inscripció a les proves Generalitat de Catalunya. El redactat anterior no feia referència expressa i la nova redacció de l'apartat resoldrà el problema.

La modificació en el redactat de l'apartat 5.2.1 de l'article 14.1-4 del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008)

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014)

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 14.1-4 5.2.1	Modificació

Article 20.2

EMT M-138.1

Es modifica l'epígraf 5.2.*bis* 2 de l'article 14.1-4, del títol XIV de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"5.2 *bis*.2. Certificat de conformitat ATP per a vehicles i contenidors d'importació:

– Per a sol·licituds de certificats per vehicles o contenidors de fins a dos metres cúbics: la quota és de 139,00 euros.

– Per a sol·licituds de sèries de contenidors amb número de sèrie correlatiu de menys de dos metres cúbics, a certificar conjuntament: la quota és de 184,00 euros."

OBJECTE

L'objecte és simplificar el càlcul de la taxa preveient dos situacions únicament: la certificació individual i la conjunta de contenidors amb números de sèrie correlatiu. En el segon cas s'elimina el criteri de volum de contenidors (10) i es grava amb una taxa fixe el que facilita el càlcul de l'import.

NECESSITAT

La modificació en el redactat de apartat 5.2.bis 2 de l'Art.14.1-4, Capítol I del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, es imprescindible, ja que es considera necessari adaptar l'epígraf a la realitat del sector i càrrega administrativa i tècnica derivada.

La mesura és adequada ja que la redacció actual no s'ajusta a la taxa del tràmit electrònic gravada i s'ha introduït una variable de càlcul òptima. S'elimina el criteri de volum de contenidors (10) i es grava amb un import fixe. Es simplifica el procés.

La modificació en el redactat de apartat 5.2.bis 2 de l'Art.14.1-4, Capítol I del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008)

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014)

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Art. 14.1-4 apartat 5. 2 bis. 2	Modificació

Article 20.3

EMT M-139.1

Es deroguen els epígrafs 2, 5 i 6 de l'article 14.1.6, del títol XIV de la Llei de taxes i preus públics.

OBJECTE

S'eliminen, donat que actualment ja no s'apliquen, les normes descrites als epígrafs esmentats.
S'ha modificat i simplificat el procediment, arran de la implantació del tràmits electrònics, regulats a la Llei 39/2015, de 31 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions públiques.

NECESSITAT

L'eliminació dels epígrafs 2,5 i 6 de l'article 14.1.6, del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, es imprescindible, ja que es considera necessari adaptar l'epígraf a la realitat del sector per tal de no generar confusió en els agents.

La mesura és adequada ja que la redacció existent no defineix les normes d'aplicació de les quotes aplicades actualment. A més hi ha punts que ja no s'apliquen. L'eliminació aclarirà els conceptes als agents, disminuiran les consultes i s'estalviaran recursos.

L'eliminació dels epígrafs 2,5 i 6 de l'article 14.1.6, del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008)

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014)

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Art. 14.1-6 apartats 2, 5 i 6	Supressió

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció dinovena : Modificació del títol XIV, capítol IV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 21.1

EMT M-140.2

Es modifica el capítol IV del títol XIV de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Capítol IV. Taxa pel control i la supervisió dels organismes de control, empreses de distribució i empreses instal·ladores

Article 14.4-1. Fet imposable
El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera el control i la supervisió de les actuacions d'inspecció dels organismes de control, empreses de distribució de gasos combustibles per canalització o empreses instal·ladores que actuen a Catalunya, per part de l'òrgan de l'Administració de Catalunya competent en matèria de seguretat industrial.

Article 14.4-2. Subjectes passius
Els subjectes passius d'aquesta taxa són els organismes de control, les empreses de distribució de gasos combustibles per canalització o les empreses instal·ladores que actuen a Catalunya. L'import d'aquest taxa no es pot repercutir sobre els usuaris finals.

Article 14.4-3. Acreditació
La taxa s'acredita per mitjà de l'expedició d'una acta o un certificat del resultat del control que dugui a terme l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial. S'exigeix l'import de la taxa mensualment, en el moment que el subjecte passiu trameti a l'òrgan de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial la relació d'actuacions que doni origen a l'activitat de controli supervisió.

Article 14.4-4. Quota
La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada actuació d'inspecció que hagin efectuat els organismes de control, empreses de distribució de gasos combustibles per canalització o empreses instal·ladores que actuen a Catalunya, els quals han de se objecte de supervisió i control per part de l'òrgan de l'Administració de Catalunya competent en matèria de seguretat industrial és la següent:

Actuacions d'inspecció:
Inspeccions nivell A: 11,05 euros per inspecció.
Inspeccions nivell M: 6,65 euros per inspecció.
Inspeccions nivell B: 2,80 euros per inspecció.
Els nivells d'inspecció que corresponen a cada tipus d'instal·lació de cada àmbit reglamentari són els següents:"

OBJECTE

Ampliar els subjectes passius ja que es genera una discriminació en la aplicació de les taxes que només grava els organismes de control i les empreses de distribució en el camp reglamentari dels gasos combustibles i no les empreses instal·ladores/mantenidores que també realitzen inspeccions en el camp reglamentari d'equips a pressió.
Amb caràcter general s'ha incrementat l'import de la taxa en un 1%, per actualització respecte l'any 2017.
Addicionalment, s'afegeixen les taxes per la realització de les inspeccions en matèria de producte ATP i ADR pels organismes de control ara regulades.

NECESSITAT

La modificació del capítol IV , del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, es imprescindible, ja que no es poden donar discriminacions en l'aplicació de les taxes.

La mesura és adequada ja que cal adaptar la normativa al context actual i a la pràctica d'inspeccions realitzades en els diferents àmbits reglamentaris. Cal gravar tots els subjectes passius que poden duu a terme aquestes inspeccions per tal de no generar discriminació en el sector.

La modificació del capítol IV, del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, s'ha de fer imprescindiblement amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008)

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014)

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Articles 14.4-1; Article 14.4-2; Article 14.4-4	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vintena : Modificació del títol XIV, capítol XIV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 22.1

EMT M-141.1

Es modifica el capítol XIV del títol XIV de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Capítol XIV
Taxa per la verificació de la documentació presentada pels titulars dels establiments afectats per la normativa vigent en matèria d'accidents greus.

Article 14.14-1 Fet imposable
El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera la verificació de la documentació preceptiva en matèria d'accidents greus presentada pel titular, inclosa la seva avaluació per un organisme de control acreditat.

Article 14.14-2 Subjecte passiu
Els subjectes passius d'aquesta taxa són els titulars dels establiments afectats per la normativa d'accidents greus.

Article 14.14-3 Acreditació
La taxa s'acredita per mitjà de la presentació de la documentació preceptiva en matèria d'accidents greus, inclosa la seva avaluació per un organisme de control acreditat.

Article 14.14-4 Quota
La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar en el moment en què es presenti una documentació preceptiva en matèria d'accidents greus inclosa la seva avaluació per un organisme de control acreditat, és la següent:

a) Per a establiments de nivell inferior: 150 euros
b) Per a establiments de nivell superior: 250 euros."

OBJECTE

Es modifiquen els imports de les taxes per un canvi en el procediment d'avaluació de la documentació que han de presentar els titulars d'establiments afectats per la normativa vigent en matèria d'accidents greus.

En el model actual l'administració ha de realitzar les avaluacions d'aquesta documentació. El nou model preveu que els organismes de control puguin realitzar aquesta avaluació directament per encàrrec dels titulars d'establiments.

Aquest fet produeix una disminució considerable en la liquidació de les taxes, donat que l'òrgan tècnic ja no ha de tramitar aquesta avaluació.

NECESSITAT

La modificació del redactat del capítol XIV del Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, és imprescindible, ja que el model d'avaluació de la documentació dels establiments afectats per la normativa d'accidents greus s'ha modificat.

La mesura és adequada ja que la redacció actual obligaria als titulars dels establiments afectats per la normativa vigent en matèria d'accidents greus a un desemborsament desproporcionat en relació a l'activitat de l'administració que en el nou model que no realitza ja l'avaluació sinó que comprova la seva realització i gestiona els seus resultats.

La modificació en el redactat del capítol XIV Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, s'ha de fer necessàriament amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008)

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014)

Reial decret 840/2015, de 21 de setembre per que s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 14.14-1, Article 14.14-2, Article 14.14-3, Article 14.14-4	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-unena : Modificació del títol XIV, capítol XVI, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 23.1

EMT M-142.2

S'afegeix un capítol, el XVI, al títol XIV de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol XVI.Taxa per a les entitats docents que imparteixen formació en matèria de seguretat industrial

Article 14.16-1. Fet imposable
El fet imposable d'aquesta taxa és l'activitat administrativa que genera l'autorització i el control de les actuacions de les entitats docents per impartir la formació en matèria de seguretat industrial, per part de l'òrgan de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de seguretat industrial.

Article 14.16-2. Subjecte passiu
Els subjectes passius d'aquesta taxa són les entitats docents que imparteixen cursos en matèria de seguretat industrial i han estat prèviament autoritzades.

Article 14.16-3. Acreditació
La taxa s'acredita mitjançant la inscripció al Registre d'agents de la seguretat industrial (RASIC)

Article 14.16.4 Quota
La quota d'aquesta taxa, que s'ha de liquidar per cada un dels expedients d'autorització o de modificació d'autorització, és la següent:
-Autorització d'alta al RASIC d'entitats docents: 50,30 euros.
-Modificació de l'autorització d'entitats docents, incorporant-hi nous centres de formació: 50,30 euros."

OBJECTE

La taxa que es liquida per les autoritzacions de les entitats docents en matèria de seguretat industrial prové de l'aplicació de l'article 5.2.1 del Títol XIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. Tanmateix aquest article era genèric i prestava a confusió. Addicionalment es modifica el seu redactat.
Les entitats docents són un agent de seguretat industrial i per tant han de quedar específicament reflectits com la resta.

S'ha incrementat l'import en un 1% per actualització respecte del 2017

NECESSITAT

L'addició del capítol XVI en el Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, es imprescindible, ja que es considera necessari adaptar l'epígraf a la realitat tenint en compte que s'ha modificat el redactat de l'article 5.2.1 i existeixen apartats específics per a cada agent de Seguretat Industrial.

La mesura és adequada ja que la redacció actual no permet identificar amb claredat les taxes a liquidar per les entitats docents que vulguin impartir formació en matèria de seguretat industrial i han de ser autoritzades per la Generalitat de Catalunya. El redactat de l'article aplicat amb anterioritat no feia referència expressa i la proposta de nou capítol resoldrà el problema.

L'addició del capítol XVI en el Títol XIV del Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya,, s'ha de fer de manera imprescindible amb un instrument jurídic amb rang de Llei.

MARC NORMATIU

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. (DOGC número 5161 del 27 de juny de 2008)

La Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. DOGC número 6679 del 05 d'agost del 2014)

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 139.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'indústria, la qual inclou, en tot cas, l'ordenació dels sectors i dels processos industrials a Catalunya, la seguretat de les activitats, de les instal·lacions, dels equips, dels processos i dels productes industrials i la regulació de les activitats industrials que pugui produir impacte en la seguretat o la salut de les persones.

Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Títol XIV, Capítol XVI, Article 14.16-1, Article 14.16-2, Article 14.16-3, Article 14.16-4	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-dosena : Modificació del títol XVI, capítol I, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 24.1

PRE M-055.1

Es modifica l'article 16.1-4 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Article 16.1-4.Quota
L'import de la quota és:

De dia (de les 6 h a les 22 h):

1. Temps màxim (1/2 h):
Cotxes: 0 euros.
Motos: 0 euros.
Furgonetes: 0 euros
Autocars: 40 euros.

2. Temps màxim (tot el dia):
Cotxes: 6,5 euros.
Motos: 3,5 euros.
Furgonetes: 20 euros.
Autocars: 80 euros.

3. Temps màxim (3 dies):
Cotxes: 10,5 euros.
Motos: 7,5 euros.
Furgonetes: 25 euros
Autocars: 85 euros.

4. Temps màxim (7 dies):
Cotxes: 11,5 euros.
Motos: 9,5 euros.
Furgonetes: 30 euros.
Autocars: 90 euros.

5. Temps màxim (15 dies):
Cotxes: 13 euros.
Motos: 11,5 euros.
Furgonetes: 35 euros.
Autocars: 95 euros.

6. Temps màxim (30 dies):
Cotxes: 18 euros.
Motos: 15 euros.
Furgonetes: 40 euros
Autocars: 98 euros.

7. Temps màxim (60 dies):
Cotxes: 21 euros.
Motos: 18 euros.
Furgonetes: 45 euros
Autocars: 100 euros".

OBJECTE

Incrementar les quotes de la taxa pel servei de guarda d'autocars i furgonetes del Patronat de la Muntanya de Montserrat, recollida en el Títol XVI, capítol I del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. Les quotes per la guarda de cotxes i per la guarda de motos no es veuen afectades per aquesta modificació, per la qual cosa, romanen tal com actualment consten fixades.

NECESSITAT

Amb motiu de l'epidèmia de la COVID-19 i del seguit de les mesures que s'han d'anar aplicant per tal de garantir la contenció de l'esmentada epidèmia, l'increment de la taxa pel servei de guarda d'autocars i de furgonetes facilitarà el control d'accés i dels aforaments marcats pel PROCICAT i es penalitzarà aquells vehicles que accedeixin a Montserrat sense avisar prèviament.

La mesura pretén incentivar l'accés en vehicles privats no incrementant les quotes corresponents al servei de guarda de cotxes i motos. Altrament, es considera que l'increment de la quota corresponent als autocars i les furgonetes és una mesura equitativa, per afectar a vehicles d'ús principalment empresarial, i amb l'objectiu de garantir les mesures de control d'aglomeracions i dels controls i accessos de mobilitat.

La proposta efectuada constitueix una mesura que servirà per al control del compliment de les mesures aprovades per fer front al risc de brots de COVID-19, dirigides a limitar els contactes socials en àmbits públics i evitar grans concentracions de persones, amb la limitació dels aforaments en les activitats que impliquen una interacció social elevada.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. En concret es modifica l'article 16.1-4 referent a l'import de la quota dels autocars de la taxa pel servei de guarda de vehicles del Patronat establert en el Capítol I del Títol XVI del Text normatiu esmentat.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3, lletra a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix entre d'altres que els recursos financers de la Generalitat per afrontar l'exercici adequat del seu autogovern, estan constituïts pels rendiment derivat dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Article 16.1-4.	Modificació

Article 24.2

PRE M-054.1

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 3 l'article 16.1-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"c) Els autocars i les furgonetes que fan ús dels serveis de visites culturals i hoteleria dins del recinte del monestir de Montserrat gaudeixen d'una bonificació de 40 euros per autocar i servei, amb una bonificació màxima de 50 euros per autocar i de 13,5 euros per furgoneta. Aquesta bonificació no és acumulable a altres."

OBJECTE

Incrementar la bonificació adreçada als autocars de la Taxa pel servei de guarda de vehicles del Patronat de la Muntanya de Montserrat, que passa d'una bonificació de 40 euros per vehicle i servei, a una bonificació màxima de 50 euros i ampliar aquesta bonificació a les furgonetes en un import de 13,5 euros per vehicle i servei.

NECESSITAT

Es considera necessari modificar la bonificació en la quota prevista per al servei de guarda dels autocars i de les furgonetes per tal de garantir la proporció necessària entre la bonificació i la quota modificada, d'acord amb proposta d'incrementar la quota referent als autocars i les furgonetes que s'ha tramitat en mesura independent.

Amb la modificació d'aquesta bonificació s'evitarà que els autocars i les furgonetes que fan ús dels serveis de visites culturals i hoteleria dins del recinte del monestir de Montserrat resultin perjudicats per l'increment de la quota corresponent. En aquest sentit, la contractació de serveis dins del recinte per part dels visitants, fa que el control d'accés i ordenació dels fluxos de visitants, sigui mes fàcil per garantir les normes imposades pel PROCICAT.

La proposta efectuada constitueix una mesura que servirà pel control del compliment de les mesures aprovades per fer front al risc de brots de COVID-19, dirigides a limitar els contactes socials en àmbits públics i a evitar grans concentracions de persones, amb la limitació dels aforaments en les activitats que impliquen una interacció social elevada.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. En concret es modifica la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 16.1-5 referent a les exempcions i bonificacions del Capítol I de la taxa pel servei de guarda de vehicles del Patronat establert en el Títol XVI del Text normatiu esmentat.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3, lletra a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix entre d'altres que els recursos financers de la Generalitat per afrontar l'exercici adequat del seu autogovern, estan constituïts pels rendiment derivat dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	16.1-5, apartat 3, lletra c)	Modificació

Article 24.3

PRE M-035.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 16.1-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"4. Resten exempts de pagament els vehicles (cotxes i/o furgonetes) estacionats acreditats amb targeta d'aparcament individual o de transport col·lectiu per a persones amb mobilitat reduïda i els que acreditin la condició de família nombrosa o monoparental."

OBJECTE

Es modifica l'apartat 4 l'article 16.1-5 del Capítol I, relatiu a la Taxa pel servei de guarda de vehicles del Patronat de la Muntanya de Montserrat, del Títol XVI del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny.

NECESSITAT

Amb la incorporació d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei, els titulars del títol de família nombrosa o monoparental podran gaudir d'avantatges per l'ús de l'aparcament de Montserrat, gestionat pel Patronat de la Muntanya de Montserrat.

Amb l'aplicació d'aquesta mesura d'exempció de pagament dels vehicles (cotxes i/o furgonetes) es pretén que els titulats del títol disposin d'avantatges per l'ús de l'aparcament de Montserrat, gestionat pel Patronat de la Muntanya de Montserrat.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter social, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, administratives i financeres per a l'any 2022, queda plenament justificada perquè garanteix al titular del títol de família nombrosa diversos beneficis, avantatges fiscals i bonificacions.

MARC NORMATIU

La proposta comporta la modificació del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny. En concret es modifica l'apartat 4 de l'article 16.1-5 referent a les exempcions i bonificacions del Capítol I de la taxa pel servei de guarda de vehicles del Patronat establert en el Títol XVI del Text normatiu esmentat.

COMPETÈNCIA

L'article 202.3, lletra a), de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix entre d'altres que els recursos financers de la Generalitat per afrontar l'exercici adequat del seu autogovern, estan constituïts pels rendiment derivat dels seus impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Article 16.1-5, apartat 4	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-tresena : Modificació del títol XVII, capítol I, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 25.1

ACC M-282.0

Es modifiquen els apartats a.2), a.3) i b.2) de l'article 17.1-3 del capítol I del títol XVII de la Llei de taxes i preus públics, que resten redactats de la manera següent:

"a.2) Persones que participen en cursos de caràcter social establerts així en el Pla de formació anual de l'Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya que aprova el director o directora general de Política Marítima i Pesca sostenible."

"a.3) Persones que accedeixen als cursos de mariner/a pescador/a organitzats per l'Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya conjuntament amb les confraries de pescadors de Catalunya."

"b.2) Persones que han d'expedir o renovar la titulació de mariner/a pescador/a de cursos realitzats a l'Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya, i les persones que tenen altres titulacions vulguin obtenir, per convalidació, la titulació de mariner/a pescador/a per exercir l'activitat professional a Catalunya."

OBJECTE

Modificar l'art 17.1-3 punt b.2) per definir correctament qui es pot beneficiar de l'exempció en el pagament corresponents a les taxes per l'expedició/renovació per a l'obtenció de títols i targetes professionals per a l'exercici de l'activitat professional nauticopesquera i de busseig fomentant així el relleu generacional al sector pesquer, i esmenar l'error que hi havia en la denominació de l'Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya en els punts a.2), a.3) i b.2).

NECESSITAT

La redacció actual del punt b.2) no s'ajusta a l'objectiu de l'exempció, que és fomentar el relleu generacional del sector pesquer i que es pretenia limitar al títol de Mariner/a Pescador/a, i que amb la redacció actual inclou les titulacions de Patró/ona Costaner/a Polivalent i Patró/ona Local de Pesca, en els casos que aquestes persones hagin seguit un curs realitzat per l'Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya.

La modificació proposada pretén garantir l'accés a la formació mínima necessària per a que, d'acord amb les necessitats de les confraries, es faciliti l'accés a la formació de nous professionals i el manteniment dels que ja treballen a partir de l'expedició, renovació o convalidació de les targetes d'identitat professional de Mariner/a Pescador/a.

Molts dels mariners/res es troben en situacions econòmicament precàries i amb aquesta mesura tenen una possibilitat de formació i inserció laboral, o de manteniment del lloc de treball, d'acord amb les necessitats de les confraries de Catalunya. El manteniment de l'actual redacció d'aquest punt suposa una minoració dels ingressos de l'Escola de Capacitació Nauticopesquera de Catalunya pel concepte d'expedició i renovació de títols.

MARC NORMATIU

L'article 17.1-3 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, estableix que l'atorgament de qualsevol autorització administrativa necessària per al desenvolupament de l'activitat de la pesca i l'aqüicultura està subjecte a taxa.

COMPETÈNCIA

ARTICLE 119. CAÇA, PESCA, ACTIVITATS MARÍTIMES I ORDENACIÓ DEL SECTOR PESQUER

2. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima i recreativa en aigües interiors, i també la regulació i la gestió dels recursos pesquers i la delimitació d'espais protegits

4. Correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria d'ordenació del sector pesquer. Aquesta competència inclou, en tot cas, l'ordenació i les mesures administratives d'execució relatives a les condicions professionals per a l'exercici de la pesca, la construcció, la seguretat i el registre oficial de vaixells, les confraries de pescadors i les llotges de contractació.

Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	17.1-3, apartat a2), a3 i b.2)	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-quatrena : Modificació del títol XVIII, capítol I, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 26.1

CLT M-000.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 18.1-3 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

"2. S'estableix una bonificació del 30% sobre la quota per als subjectes passius que siguin membres de famílies monoparentals i nombroses de categoria general i una bonificació del 50% sobre la quota per als subjectes passius que siguin membres de famílies monoparentals i nombroses de categoria especial.

Així mateix s'estableix una bonificació del 50% sobre la quota per als subjectes passius que tinguin una discapacitat acreditada igual o superior al 33%.".

OBJECTE

Incorporar les persones amb una discapacitat acreditada igual o superior al 33%, entre els supòsits ja existents que compten amb una bonificació del 50% de l'import de la taxa a satisfer per a la inscripció a les proves de certificats de català, que anualment convoca la Secretaria de Política Lingüística.

NECESSITAT

Facilitar l'accés a les proves de certificats de català a les persones que tenen acreditada una discapacitat igual o superior al 33%, amb una bonificació del 50% de les taxes corresponents d'inscripció. Les persones amb discapacitat tenen, en general, unes necessitats econòmiques incrementades respecte d'altres persones, i que es deriven de la seva situació de major vulnerabilitat social i econòmica.

El foment del coneixement i l'acreditació del català (certificats oficials) és un element important d'integració, cohesió social i d'accés al món laboral. Forma part de l'acció del Govern per al foment del català. Es fa extensiu el mateix tipus de bonificació que hi ha en cursos de català del Consorci per a la Normalització Lingüística, a les proves de certificats de català, que completa el sistema d'aprenentatge i certificació de llengua catalana que impulsa el Govern.

L'establiment i regulació de taxes així com les exempcions i bonificacions que hi son aplicables s'ha de fer per una norma amb rang de llei i és un contingut habitual en la llei de mesures fiscals i financeres ja que està relacionat directament amb els ingressos de l'exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

-Decret 152/2001 de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català, modificats pels Decret 52/2003, de 20 de febrer, Decret 386/2004, de 21 de setembre, Decret 3/2006, de 17 de gener i Decret 3/2014, de 7 de gener.

-Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 203 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. L'article 202 de l'Estatut d'autonomia estableix, entre els recursos de les finances de la Generalitat, els rendiments de les seves taxes.

D'acord amb l'article 143.1, correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia, que inclou, en tot cas, la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	article 70	Supressió

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-cinquena : Modificació del títol XXII, capítol VI, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 27.1

INT M-051.0

Es modifiquen les lletres *i* i *j* de l'apartat 3, de l'article 22.6-4 de la Llei de taxes i preus públics, que resten redactats de la manera següent:

"i) Inscripció i participació en els cursos per obtenir el certificat d'aptitud de formador viari o formadora viària dels cursos de sensibilització i reeducació viària: 447 euros."

"j) Inscripció i participació en els cursos per obtenir el certificat d'aptitud de psicòleg formador o psicòloga formadora dels cursos de sensibilització i reeducació viària: 112 euros."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar les tarifes de les taxes d'inscripció i participació en els cursos per obtenir el certificat de formador viari o formadora viària dels cursos de sensibilització i reeducació viària i en els cursos per obtenir el certificat de psicòleg formador o psicòloga formadora dels cursos de sensibilització i reeducació viària, reduint l'import.

NECESSITAT

La quota és molt elevada ja que s'ha incrementat per actualitzacions successives. En canvi s'ha reduït la despesa que suposa per al Servei Català de Trànsit (SCT). A més l'SCT ha de vetllar per fer la formació dels professionals dels cursos de sensibilització, tant per exercir les competències de la Generalitat com per garantir la qualitat de l'ensenyament, la qual cosa requereix unes quotes acordes amb altres ofertes adreçades al sector.

Les tarifes han de ser proporcionals a l'aplicada al curs de professor de formació viària (300 hores) que és 1675,20€ (Ordre INT/110/2020). Per tant es proposa la tarifa de 447€ per al curs de formador/a viari (80 hores) i de 112€ per al de psicòleg formador/a (20hores). D'aquesta manera s'equilibren les taxes internament. A més, s'aproximen als imports que s'apliquen a la resta de l'Estat, que són de 492€ per al curs de formador/a i de 148€ per al curs de psicòleg.

Havent-se establert la taxa per Decret legislatiu, cal modificar la quantia per llei, establint uns imports propers a altres tarifes del Servei Català de Trànsit. L'any 2022 es posarà en funcionament el cicle formatiu de tècnic superior de formació en mobilitat segura i sostenible i cal facilitar als professors antics l'accés a la formació en una de les funcions més importants que recull aquest títol i que s'integrarà en el sistema educatiu públic.

MARC NORMATIU

Llei Orgànica 6/1997, de 15 de desembre de transferència de competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.
Llei 17/2005, de 19 de juliol, per la qual es regula el permís i la llicència de conducció per punts i es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, modificada posteriorment per la Llei 18/2009.
Ordre del Ministeri de l'Interior INT/2596/2005, de 28 de juliol, per la qual es regulen els cursos de sensibilització i reeducació viària per als titulars d'un permís o llicència de conducció.
Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.
Ordre INT/110/2020, de 30 de juny, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Interior durant l'any 2020.

COMPETÈNCIA

Article 21 de l'Estatut. Drets i deures en l'àmbit de l'educació
1. Totes les persones tenen dret a una educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. 5. Totes les persones tenen dret a la formació professional i a la formació permanent, en els termes que estableixen les lleis.
Article 45 de l'Estatut. Àmbit socioeconòmic
1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per a promoure el progrés econòmic i el progrés social, basats en els principis de la solidaritat, la cohesió i la igualtat d'oportunitats.
3. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries de foment de l'estabilitat laboral, de formació de les persones treballadores.
Article 48. Mobilitat i seguretat viària
2. Els poders públics han d'impulsar les mesures destinades a l'increment de la seguretat viària i la disminució dels accidents de trànsit.

Decret Legislatiu 3/2008 pel qual s'aprova el text refós de la llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 22.6-4, apartat 3, lletra i) i j)	Modificació
Ordre INT/110/2020, de 30 de juny, per la qual es dona publicitat a les taxes vigents que gestiona el Departament d'Interior durant l'any 2020	Annex 8	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-sisena : Modificació del títol XXV, capítol XV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 28.1

VPD M-095.1

Es modifica l'article 25.15 del text refós de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Capítol XV. Taxa per la prestació de serveis i la realització d'actuacions facultatives en matèria de domini públic ferroviari i de protecció de les línies ferroviàries

Article 25.15-1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de serveis i la realització d'actuacions facultatives inherents a la tramitació de les autoritzacions d'obres o instal·lacions en les zones de domini públic ferroviari i de protecció de les línies ferroviàries fins a la seva finalització.

Article 25.15.2. Subjecte passiu
És subjecte passiu de la taxa la persona física o jurídica que sol·licita la prestació del servei o la realització de l'activitat.

Article 25.15.3. Acreditació
La taxa s'acredita en el moment en què es presta el servei o l'activitat, sens perjudici que en pugui ser exigida la justificació de l'ingrés en el moment de la presentació de la sol·licitud d'autorització.

Article 25.15-4. Quota
1.Per la tramitació administrativa de la sol·licitud d'autorització:
a. Per implantar una grua a la via pública: 580,60 euros.
b. Per construir un edifici de fins a tres plantes i cap soterrani o reformar un edifici existent: 580,60 euros.
c. Per construir un edifici de més de tres plantes amb o sense soterrani: 1.345,60 euros.
d. Per construir un projecte d'urbanització: 1.345,60 euros
e. Per construir un projecte de qualsevol altra infraestructura: 1.345,60 euros
2. Pel seguiment de les obres o actuacions autoritzades: 5.088,75 euros.
3. Pels informes tècnics de verificació de les condicions fixades a l'autorització un cop finalitzada l'obra o actuació autoritzada: 144,45 euros.

Article 25.15-5. Exempció
Resten exemptes del pagament de la taxa els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic."

OBJECTE

Modificar el títol del Capítol XV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics i la redacció del seu articulat per:
Ampliar el fet imposable de la taxa per gravar actuacions en zona de protecció.
Desglossar la quota en les tres actuacions administratives diferents que pot comportar el tràmit i diferenciar el seu import en funció del tipus d'obres o instal·lacions objecte d'autorització.
Adequar l'import de la quota al cost real del servei prestat.
Exceptuar del pagament de la taxa els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del seu sector públic.

NECESSITAT

El fet imposable actual no inclou les autoritzacions per obres i instal·lacions en zona de protecció ferroviària.
La quota de 156,15 euros és molt inferior al cost del servei prestat per l'administració. A més, estableix un únic import, sense detallar els serveis o actuacions concretes ni el tipus d'actuació sobre la que es demana autorització.
Finalment, la redacció actual de l'article no especifica cap exempció per al pagament de la taxa.

Amb la nova proposta de taxa, s'inclou l'autorització d'obres i instal·lacions en zona de protecció ferroviària.
També diferencia les tres actuacions que pot comportar la tramitació de les autoritzacions i desglossa per tipus d'obres a autoritzar. A més, fixa un import més adequat als costos reals del tràmit.
Finalment, la nova proposta estableix l'exempció de pagament de la taxa.

Aquesta mesura té una incidència econòmica directa, ja que eleva l'import de la quota equiparant-lo als costos reals que suposa per a l'Administració la prestació de serveis i la realització d'actuacions facultatives inherents a la tramitació de les autoritzacions d'obres en domini públic ferroviari. Per tant, suposa un increment de l'ingrés pressupostari de la Generalitat.

MARC NORMATIU

La proposta afecta el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, concretament, el seu article 25.15 ja que es modifica la seva redacció.
D'altra banda, cal tenir present els articles 13 i 15 de la llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària que delimita les zones de domini públic i protecció ferroviàries i les normes d'aplicació en aquestes zones, respectivament.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya ve atribuïda per:
-L'article 140.6: recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de xarxa ferroviària en relació amb les infraestructures de les quals és titular.
-L'article 148.1: li atorga competència exclusiva en matèria d'obres públiques que s'executen en el territori de Catalunya i que no han estat qualificades d'interès general ni afecten a una altra comunitat autònoma i inclou en tot cas la planificació,

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-setena : Modificació del títol XXV, capítol XXIV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 29.1

VPD M-094.2

Es modifica l'article 25.24-1 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25.24-1. Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari, els terrenys del qual siguin de titularitat de la Generalitat de Catalunya, destinats a la realització de les activitats següents:
1. Encreuament subterrani o aeri per a l'execució o instal·lació de conduccions de líquids o gasos, línies elèctriques o xarxes de telecomunicacions.
2. Paral·lelisme subterrani per a l'execució o instal·lació de conduccions de líquids o gasos, línies elèctriques o xarxes de telecomunicacions.
3. Encreuament o paral·lelisme en ponts, túnels o obres de fàbrica.
4. Accés de 1a categoria a carretera."

OBJECTE

Modificar l'article 25.24-1 del text refós de la Llei de taxes i preus públics per tal de:

- Suprimir la qualificació genèrica com a servei públic essencial dels serveis als quals fa referència el fet imposable de la taxa, i revisar la seva definició per tal d'adequar-la a la normativa sectorial aplicable a cada cas.

- Incloure els encreuaments aeris, i els encreuaments o paral·lelismes en estructures en el fet imposable.

- Ampliar el fet imposable a la resta de carreteres de la Generalitat, no únicament a les convencionals.

NECESSITAT

La redacció actual no permet aplicar la taxa a encreuaments i paral·lelismes de conduccions de gas i electricitat que d'acord amb la seva normativa no tenen la consideració de servei públic essencial tal com s'ha pronunciat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en diverses sentències l'any 2020.
A més al incloure únicament encreuaments subterranis han proliferat les peticions d'autorització aèries per evitar la taxa tot i la major afecció a la via.

El nou redactat permet aplicar la taxa:

- A l´execució o instal·lació de conduccions de gasos i línies elèctriques al eliminar la referència a serveis públic essencials.
- Als encreuaments aeris que no són els més adequats tant des del punt de vista de la seguretat viària, com pels majors costos d´explotació i manteniment que suposen.
- Als encreuaments o paral·lelismes en estructures.
- Als accessos a carreteres diferents a les convencionals.

Aquesta mesura té impacte directe en el pressupost de la Generalitat. El fet de no poder girar la taxa en el supòsits esmentats suposa una reducció directa d'ingressos. L'any 2020 només en expedients d´autoritzacions per a la implantació de conduccions de gas natural en zona de domini públic es van recaptar 90.000 € que, en cas de no modificar l'article proposat, i d'acord amb els pronunciaments del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya es deixaran de recaptar.

MARC NORMATIU

La competència per autoritzar actuacions en domini públic ve establerta als art. 35 i 43 del Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost TRLC, que l'atribueix al departament competent en matèria de carreteres.

El Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya regula en el Capítol XXIV la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l´Estatut d´Autonomia preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.
La competència per a la tarifació de la xarxa viària titularitat de la Generalitat de Catalunya es fonamenta en l'article 140.5 de l´Estatut d´Autonomia que preveu que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que compren en tot cas, l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya, i el règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat.

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 3/2008, de 25 de juny	25.24-1	Modificació

Article 29.2

VPD M-238.3

Es modifica l'apartat 1 l'article 25.24-2 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"1. Està exempta de la taxa la utilització del domini públic per causa de:
-Les escomeses particulars, enteses com el tram de la instal·lació de derivació de la xarxa de distribució de l'empresa subministradora a la instal·lació particular o als dispositius de mesura d'energia de la persona abonada o del conjunt de persones abonades, d'una mateixa parcel·la cadastral.
-Les canalitzacions per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions que siguin cedides a l'Administració de la Generalitat de Catalunya o al seu sector públic."

2. Es modifica l'apartat 1 i es deroguen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 25.24-4 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25.24-4. Acreditació

La taxa s'acredita mitjançant l'atorgament de l'autorització corresponent. En qualsevol cas, l´execució de les actuacions autoritzades resta condicionada a la liquidació de l'import de la taxa. La taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari derivada de l'execució d'obres previstes en un projecte de carreteres s'acredita amb la recepció d'aquestes obres."

3. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 25.24-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resten redactats de la manera següent:

"Article 25.24-5. Base imposable, tipus de gravamen i quota
1. La taxa consisteix en el pagament d'una quota única, la base imposable de la qual es determina segons els criteris de valoració següents:

2. El tipus de gravamen és del 100%, aplicant-hi els factors de correcció següents:

a) En cas d'encreuament subterrani superior a 1 m d'amplada: 1,5.
b) En cas d'encreuament aeri de línies elèctriques de dos o més circuits per a tensions superiors a 1kV: 1,5."

OBJECTE

Modificar l'apartat 1 de l'article 25.24-2, per clarificar el concepte d´escomesa particular i redefinir les exempcions; modificar l´apartat 1 de l´article 25.24-4 per tal que l´execució de les actuacions autoritzades resti condicionada a la liquidació de l´import de la taxa; suprimir els apartats 2, 3 i 4 de l'article 25.24-4; modificar els apartats 1 i 2 de l'article 25.24-5, per establir un nou model de taxa i una nova base de càlcul, i addicionar una disposició transitòria a la Llei de mesures per regular el règim aplicable a les autoritzacions atorgades abans de l´1 de gener de 2022.

NECESSITAT

La tramitació de cada expedient d'autorització genera anualment un nou expedient de cobrament de la taxa, aquest creixement anual incrementa significativament les càrregues administratives. El nombre d'impagats en les successives anualitats és molt elevat, i implica càrregues administratives addicionals.

L´aplicació de les exempcions ha generat dubtes. Cal simplificar el càlcul de la taxa, i determinar el règim aplicable a les autoritzacions atorgades amb anterioritat.

El nou model de càlcul permetrà obtenir uns valors més proporcionals i justificats depenent quina sigui l'actuació i el tipus de via que afectada. L´establiment d´una quota única i que l´execució de les actuacions autoritzades resti condicionada a la liquidació de l´import de la taxa, reduirà el risc d'impagaments.
Aquesta simplificació suposarà una reducció del número d´expedients a tramitar, del temps de tramitació, i un increment en l'eficiència dels recursos utilitzats.

La mesura té incidència econòmica directa, atès que suposarà la recaptació d´uns ingressos que permetran, al estar configurada la taxa amb caràcter finalista, fer front als costos de conservació i manteniment de la xarxa viaria de la Generalitat de Catalunya. També tindrà un impacte indirecte, atès que implicarà una reducció de les càrregues tècniques i administratives.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, i concretament, als seus articles 25.24-2, 25.24-4 i 25.24-5, que regulen, respectivament, les excepcions i bonificacions aplicables; l´acreditament i el règim aplicable a les autoritzacions atorgades amb anterioritat; la base imposable, tipus de gravamen i quota de la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari.
Així mateix, afecta a la Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, atès que es proposa l´addició d´una disposició transitòria per tal de regular el règim aplicable a les autoritzacions atorgades per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari amb anterioritat a l´1 de gener de 2022.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l´Estatut d´Autonomia preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-vuitena : Modificació del títol XXV, capítol XXV, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 30.1

VPD M-083.1

1. Es modifica el títol del capítol XXV de la Llei de taxes i preus públics , que resta redactat de la manera següent:

"Capítol XXV
Taxa per la tramitació d'expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats als ports, dàrsenes i instal·lacions marítimes menors de la Generalitat."

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 25.25 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25.25-1
Fet imposable

Constitueix el fet imposable de la taxa la realització, per part del departament competent en matèria portuària, dels tràmits instats per les concessionàries en els expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats als ports, dàrsenes i instal·lacions marítimes menors de la Generalitat."

3. Es modifica l'apartat 2 de l'article 25.25 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25.25-2
Subjecte passiu

És subjecte passiu de la taxa la persona jurídica concessionària del port, dàrsena o instal·lació marítima menor que sol·licita la tramitació de l'expedient de declaració d'abandonament."

OBJECTE

Es proposa aquesta modificació per tal que el subjecte passiu de la taxa per la tramitació d'expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats siguin els concessionaris tant de ports, com de dàrsenes i també d'instal·lacions marítimes menors de la Generalitat, atès que es donen els supòsits i en el redactat actual el seu cobrament està sols contemplat pels abandonaments als ports tutelats per la direcció general competent en matèria de ports.

NECESSITAT

La taxa per la tramitació d'expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats ha de poder ser girada al concessionari tant de ports, com de dàrsenes i també d'instal·lacions marítimes menors de la Generalitat, atès que en el redactat actual està sols contemplada pels abandonaments als ports tutelats per la direcció general competent en matèria de ports.

Homogeneïtzar el subjecte passiu de la taxa per la tramitació d'expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats a tots els concessionaris portuaris independentment de la tipologia d'infraestructura portuària concessionada.

La inclusió de la proposta de modificació del subjecte passiu de la taxa per la tramitació d'expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat perquè és el mitjà adequat per realitzar les modificacions en la Llei de taxes i preus públics atesa la seva incidència econòmica.

MARC NORMATIU

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

ORDRE TES/102/2020, de 26 de juny, per la qual es dona publicitat a la relació de taxes vigents que gestiona el Departament de Territori i Sostenibilitat.

LLEI 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

DECRET 206/2001, de 24 de juliol, d'aprovació del reglament de policia portuària.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.	Capítol XXV del Títol XXV	Modificació

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol III . Modificació del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Secció vint-i-novena : Modificació del títol XXVI, capítol VIII, del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

Article 31.1

EMT M-136.1

S'afegeix un capítol, el VIII, al títol XXVI de la Llei de taxes i preus públics, amb el text següent:

"Capítol VIII. Taxa per la tramitació de les sol·licituds d'aprovació dels plans de treball amb risc d'amiant

Article 26.8-1. Fet imposable
Constitueix el fet imposable de la taxa la tramitació de les sol·licituds d'aprovació dels plans de treball amb risc d'amiant.

Article 26.8-2. Subjecte passiu
Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que sol·liciten l'aprovació dels plans de treball amb risc d'amiant.

Article 26.8-3. Acreditació
La taxa s'acredita quan es presenta la sol·licitud que inicia l'actuació, la qual no es pot tramitar si no s'ha efectuat l'ingrés de la taxa.

Article 26.8-4. Quota
L'import de la quota és de 100,00 euros."

OBJECTE

Es crea una nova taxa en el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, en concret en l'apartat de treball, que té per objecte gravar la tramitació de les sol·licituds d'aprovació dels plans de treball amb risc d'amiant, per fer front al repte que suposa l'erradicació de l'amiant a Catalunya.

S'estableix el retorn de la recaptació per al finançament de les actuacions de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral, per revertir aquests ingressos en actuacions per a la millora de la seguretat i salut dels treballadors.

NECESSITAT

Europa preveu erradicar l'amiant el 2032. S'estima que a Catalunya l'amiant instal·lat suposa més de 4 M de tones. El 2019 es va crear la Comissió per a l'erradicació de l'amiant a Catalunya i l'impuls d'un Pla nacional. Es preveu un augment de plans de treball.
El cost de la tramitació d'un pla, comptant només sous i que es dediquen 7,30 hores entre personal tècnic (2) i administratiu(4) , s'estima en 150,00 €. L'import de la taxa, 100€, cobriria una part del cost.

Per fer front a un desafiament tan important com és l'erradicació de l'amiant a Catalunya, es necessiten molts recursos humans i materials, ja que cal supervisar i tramitar molts plans de treball.

Establir una taxa per la tramitació d'aquests plans i revertir els ingressos obtinguts en la seguretat i salut dels treballadors es considera adequat per fer front al desafiament pressupostari que suposa per la Generalitat i per l'exercici adequat de les seves competències.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de llei queda plenament justificada.

A més, d'acord amb l'article 1.2-2 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, tant la creació de la taxa com la determinació dels seus elements essencials s'han de regular per llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu relacionat directament amb la proposta és el Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, ja que es proposa incorporar una nova taxa per la tramitació dels plans de treball amb risc d'amiant.
D'altra banda, els plans de treball es regulen en el Reial decret 396/2006, de 31 de març, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut aplicables als treballs amb risc d'exposició a l'amiant.
El Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu de l'any 2015 sobre erradicar l'amiant a la Unió Europea, estableix entre les seves conclusions l'objectiu d'erradicar tot l'amiant a finals de 2032.
Mitjançant l'ACORD GOV/149/2019, de 22 d'octubre, es va crear la Comissió per a l'erradicació de l'amiant a Catalunya i per a l'impuls d'un Pla nacional.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals.
L'article 202 EAC estableix, entre els recursos de la Hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes i l'article 206.5 del mateix text preveu que la Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa. Dins del concepte de tributs es troben les taxes.

Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Títol XXVI	Addició

Part primera : Mesures fiscals

Títol I - Modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol IV . Modificació de taxes en matèria de transport en aigües marítimes i continentals

Article 32.1

VPD M-042.0

Es modifica la secció quarta del capítol III del títol V de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, que resta redactada de la manera següent:

"Secció quarta
Taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada (T04)

Article 145
Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada consisteix en la utilització privativa del domini públic portuari en ocasió de l'estada dels vaixells o embarcacions en els espais terrestres de la zona de servei destinats a varada.

2. Si la utilització privativa té lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible en el cas que els vaixells o les embarcacions utilitzin de qualsevol manera béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 146
Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada, en concepte de contribuent, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària a favor de les quals s'atorgui l'autorització per a utilitzar el domini públic portuari amb el vaixell o embarcació o, a manca d'aquestes, les que es beneficiïn de la utilització si s'ha procedit sense l'autorització pertinent.

2. Tenen la condició de subjectes passius d'aquesta taxa, en concepte de substitut del contribuent:

a) En els vaixells pesquers, si estan consignats, el consignatari. Altrament, i de manera solidària, les persones físiques o jurídiques que duen a terme l'activitat de reparació o manteniment del vaixell a la zona de varada, el propietari i l'armador del vaixell si, en aquest segon cas, es tracta de persones físiques, jurídiques o entitats sense personalitat jurídica diferents.

b) En els vaixells que no són de pesca, si estan consignats, el consignatari. Altrament, i de manera solidària, les persones físiques o jurídiques que duguin a terme l'activitat de reparació o manteniment del vaixell a la zona de varada, el propietari, el navilier i el capità o el patró del vaixell.

Article 147
Acreditació i exigibilitat

1. La taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada s'acredita quan s'inicia la utilització privativa del domini públic portuari, moment en què, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització pertinent.

2. Si s'ha produït la utilització privativa del domini públic portuari sense sol·licitar autorització,

OBJECTE

Modificar la referència a la zona de “varador” per zona de “varada” atès que s’ha de considerar en el sentit ampli d’ocupació de l’espai portuari sense limitar-se a les instal·lacions habilitades per a desenvolupar l’activitat de varador o escar, on s’executen treballs tècnics de neteja, de reparació, de conservació i de manteniment de les embarcacions, entre altres.

NECESSITAT

Per seguretat jurídica en els termes d’aplicació de la taxa portuària T04, relativa a l’estada de vaixells en el domini públic portuari, resulta d’interès modificar la referència a la zona de “varador” per zona de “varada” atès que s’ha de considerar en el sentit ampli i no restrictiu d’ocupació de l’espai portuari.

La modificació del terme “varador” per “varada” resulta d’interès i necessària per a determinar amb major precisió i seguretat jurídica els termes d’aplicació de la taxa portuària T04. En aquest sentit, l’impuls d’aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

Modificació parcial de la secció 4a Capítol 3 Títol 5 de la Llei 10/2019, sense tenir suficient entitat com per ser objecte d’una llei substantiva, general o sectorial; es considera apropiat incorporar-la en la llei de mesures fiscals i financeres d’acompanyament dels pressupostos 2022, atès és una proposta referida exclusivament a l’àmbit tributari i financer directament relacionat amb l’exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

Les taxes portuàries d’aplicació per Ports de la Generalitat estan regulades en el Títol V de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, relatiu al règim econòmic i financer del sistema portuari.

Entre les taxes per la utilització privativa del domini públic portuari hi ha la taxa per l’estada de vaixells (T04), regulada en la Secció 4ª del Capítol 3er, en els articles 145 a 149. El fet imposable d’aquesta taxa consisteix en la utilització privativa del domini públic portuari en ocasió de l’estada dels vaixells o embarcacions en els espais terrestres de la zona de servei destinats a la varada.

En l’article 115.2.d) de la Llei 10/2019, relatiu a la classificació de les taxes, consta que la taxa T04 correspon a l’estada de vaixells en zona de varada.

COMPETÈNCIA

L’article 140 de l’Estatut d’Autonomia de Catalunya (LO 6/2006, de 19 de juliol) atribueix competència exclusiva a la Generalitat sobre els ports situats al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d’interès general. La competència exclusiva inclou, en tot cas, el règim econòmic dels serveis portuaris, especialment les potestats tarifària i tributària i la percepció i la recaptació de tota mena de tributs i gravàmens relacionats amb la utilització de la infraestructura i del servei que presta (lletra c de l’apartat 1 de l’article 140 EAC).

Així mateix, de conformitat amb el previst en l’article 17.3.c) de la llei portuària catalana, correspon a Ports de la Generalitat gestionar i percebre les taxes, els cànons i els preus públics i privats.

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Secció 4ª del Capítol III del Títol V, art.145 a 149	Modificació

l'acreditació de la taxa té lloc en el moment d'inici de la utilització esmentada.

3. El pagament del deute tributari s'ha d'efectuar per avançat.

4. Si per causa no imputable al subjecte passiu no s'arriba a consumir íntegrament el període d'utilització autoritzat, es pot sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent als dies que resten per a completar el dit període.

Article 148
Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada són:
a) La superfície de domini públic portuari utilitzada.
b) El temps d'utilització del domini públic portuari.
c) La classe de vaixell o embarcació.

2. La superfície de domini públic portuari utilitzada es computa en metres quadrats i es calcula multiplicant l'eslora màxima del vaixell o embarcació per la màniga màxima.

3. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa per dies complets. Com a regla general, els terminis inicial i final del període d'utilització coincideixen amb les dates d'atorgament i extinció de l'autorització pertinent. Tanmateix, quan la utilització del domini públic portuari s'ha efectuat sense sol·licitar l'autorització, els esmentats terminis es corresponen amb els dies de començament i finalització de l'ocupació.

4. El primer dia d'ocupació sempre es considera complet. L'últim dia, en canvi, només es considera complet si l'ocupació cessa després de les dotze del migdia.

5. Els vaixells o embarcacions es classifiquen en pesquers i la resta.

Article 149
Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa per l'estada de vaixells a la zona de varada es determina multiplicant les quanties fixes de la tarifa incloses en el quadre següent per la superfície de domini públic portuari ocupada i pel temps d'ocupació emprat.

2. Per a determinar la quota íntegra de la taxa, la tarifa s'ha d'aplicar de manera esglaonada.

3. Si el vaixell o l'embarcació que utilitza la zona de varada està destinat a la prestació d'un servei portuari, les persones obligades tributàriament poden sol·licitar l'aplicació d'una bonificació del 20% de la quota íntegra de la taxa."

Article 32.2

VPD M-043.0

Es modifica la secció primera del capítol IV del títol V de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, que resta redactada de la manera següent:

"Secció primera
Taxa d'entrada i estada de vaixells (TA1)

Article 150. Fet imposable

1. El fet imposable de la taxa d'entrada i estada de vaixells consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada pel vaixell, en ocasió de les operacions portuàries d'entrada i estada, incloses les aigües del port, els canals d'accés i les zones de fondeig o ancoratge.

2. Si les operacions portuàries d'entrada i estada tenen lloc en infraestructures portuàries i altres béns de domini públic portuari en règim d'autorització, concessió o contracte administratiu, la taxa només és exigible si el vaixell utilitza de qualsevol manera béns de domini públic gestionats directament per l'Administració portuària.

Article 151
Supòsits de no-subjecció

No resten subjectes a la taxa per l'estada de vaixells els vaixells subjectes i no exempts de les taxes de la pesca fresca i de les embarcacions d'esbarjo.

Article 152
Subjecte passiu

1. Tenen la condició de subjectes passius de la taxa per l'estada de vaixells, en concepte de contribuent i, a més, de manera solidària, el propietari, el navilier i el capità o el patró del vaixell.

2. Té la condició de subjecte passiu d'aquesta taxa, en concepte de substitut del contribuent, el consignatari del vaixell quan aquest està consignat.

Article 153. Exempcions

Resten exempts de la taxa per l'estada de vaixells:

a) Els vaixells la titularitat dels quals correspon a l'Administració general de l'Estat, de les comunitats autònomes o dels municipis que estiguin destinats exclusivament a la prestació de serveis oficials de llur competència en règim de gestió directa.

b) Els vaixells en servei oficial de la Unió Europea o d'un dels estats membres de la Unió Europea que estiguin destinats exclusivament a la prestació de serveis de la seva competència en règim de gestió directa.

c) La Creu Roja, respecte a les activitats pròpies que té encomanades aquesta institució en matèria de salvament marítim, i altres organitzacions no governamentals en casos d'ocupació temporal vinculada a accions concretes de rescat de persones o altres tasques humanitàries.

Article 154. Acreditació i exigibilitat

OBJECTE

Eliminar la referència a la ”zona de varador” atès que no correspon aquesta referència específica d'ocupació de l'espai portuari, sense limitar-se a les instal·lacions habilitades per a desenvolupar l'activitat de varador o escar, on s'executen treballs tècnics de neteja, de reparació, de conservació i de manteniment de les embarcacions, entre altres.

NECESSITAT

Per seguretat jurídica en els termes d'aplicació de la taxa portuària TA1, relativa a l'entrada i estada de vaixells en el domini públic portuari, resulta d'interès suprimir la referència a la “zona de varador” atès que s'ha de considerar en el sentit ampli i no restrictiu d'ocupació de l'espai portuari.

La supressió del terme “varador” resulta d'interès i necessària per a determinar amb major precisió i seguretat jurídica els termes d'aplicació de la taxa portuària TA1. En aquest sentit, l'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

Modificació parcial de l'article 156.1 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, sense tenir suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial; es considera apropiat incorporar-la en la llei de mesures fiscals i financeres d'acompanyament dels pressupostos 2022, atès és una proposta referida exclusivament a l'àmbit tributari i financer directament relacionat amb l'exercici pressupostari.

MARC NORMATIU

Les taxes portuàries d'aplicació per Ports de la Generalitat estan regulades en el Títol V de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, relatiu al règim econòmic i financer del sistema portuari.

Entre les taxes per la utilització privativa del domini públic portuari hi ha la taxa per l'entrada i estada de vaixells (TA1), regulada en la Secció 1ª del Capítol IV, en els articles 150 a 155. El fet imposable d'aquesta taxa consisteix en la utilització de qualsevol bé de domini públic portuari, efectuada pel vaixell, en ocasió de les operacions portuàries d'entrada i estada, incloses les aigües del port, els canals d'accés i les zones de fondeig o ancoratge.

En l'article 115.2.d) de la Llei 10/2019, relatiu a la classificació de les taxes, consta que la taxa T03 de referència correspon a l'estada de vaixells en zona de varada.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (LO 6/2006, de 19 de juliol) atribueix competència exclusiva a la Generalitat sobre els ports situats al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. La competència exclusiva inclou, en tot cas, el règim econòmic dels serveis portuaris, especialment les potestats tarifària i tributària i la percepció i la recaptació de tota mena de tributs i gravàmens relacionats amb la utilització de la infraestructura i del servei que presta (lletra c de l'apartat 1 de l'article 140 EAC).

Així mateix, de conformitat amb el previst en l'article 17.3.c) de la llei portuària catalana, correspon a Ports de la Generalitat gestionar i percebre les taxes, els cànons i els preus públics i privats.

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Secció 1ª del Capítol IV, en els articles 150 a 155.	Modificació

1. La taxa per l'estada de vaixells s'acredita quan el vaixell entra en les aigües de la zona de servei del port, moment que, a aquests efectes, s'entén que coincideix amb el de l'atorgament de l'autorització corresponent.

2. Si s'ha produït la utilització del domini públic portuari sense sol·licitar autorització, l'acreditació de la taxa té lloc en el moment d'inici de la utilització esmentada.

3. El pagament del deute tributari s'efectua per avançat. Tanmateix, quan resulta aplicable la reducció per estada prolongada, les persones obligades tributàriament han de pagar el deute amb periodicitat mensual.

4. Si el període d'estada autoritzat s'ha d'ampliar, les persones obligades tributàriament han de formular una nova sol·licitud i abonar una altra vegada per avançat l'import corresponent.

5. Si, per causa no imputable al subjecte passiu, no s'arriba a consumir íntegrament el període d'estada autoritzat, les parts tributàries obligades poden sol·licitar la devolució de la part de la quota corresponent a les hores que resten per completar el període esmentat.

Article 155. Elements de quantificació de la taxa

1. Els elements de quantificació de la taxa per l'estada de vaixells són:
a) L'arqueig brut del vaixell.
b) El temps d'utilització del domini públic portuari.

2. El temps d'utilització del domini públic portuari es computa en hores i minuts. El temps d'utilització efectiva es calcula a partir del moment de la posada a disposició o reserva del lloc d'atracada o ancoratge fins que el vaixell abandona la zona de servei. El temps d'utilització es computa al 50% si l'entrada i l'estada del vaixell tenen lloc en dies festius i caps de setmana mentre s'espera d'iniciar el conjunt d'operacions comercials en dia feiner.

Article 156. Quota tributària

1. La quota íntegra de la taxa per l'estada de vaixells es determina multiplicant la quantia fixa de 0,50 euros per cada 100 tones de registre brut (o per cada 100 unitats d'arqueig) o fracció i pel temps d'utilització del domini públic portuari.

La quantitat obtinguda així es modula mitjançant l'aplicació dels coeficients següents:

a) Per a vaixells de 0 a 10 GT: 0,80.
b) Per a vaixells de més de 10 a 100 GT: 0,85.
c) Per a vaixells de més de 100 a 400 GT: 0,90.
d) Per a vaixells de més de 400 a 4.000 GT: 0,95.
e) Per a vaixells de més de 4.000 a 6.000 GT: 1,05.
f) Per a vaixells de més de 6.000 GT: 1,15."

Part primera : Mesures fiscals

Títol II - Modificació en l'àmbit dels tributs cedits

Capítol I . Impost sobre successions i donacions

Article 33.1

DGT M-367.0

Ajornament excepcional de l'impost sobre successions i donacions concedit pels òrgans de gestió

1. Amb efectes de l'entrada en vigor d'aquesta llei i per a fets imposables meritats fins al 31 de desembre del 2022, l'ajornament que concedeixin els òrgans de gestió de l'Administració tributària en virtut de l'article 73.1 de la Llei 19/2010, del 17 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions, pot ésser de fins a dos anys.

2. El mateix termini també s'aplicarà a les sol·licituds d'ajornament que es presentin en relació amb fets imposables meritats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i que es trobin en període de presentació i pagament en voluntària, i en el seu cas, pròrroga, de la corresponent autoliquidació.

3. En el cas que, a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, estigui en tramitació una sol·licitud d'ajornament a un any, aquesta s'haurà de resoldre d'acord amb la sol·licitud presentada si bé la persona interessada podrà sol·licitar, abans del seu venciment, l'ampliació del termini per un any més.

4. En el cas que, a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, ja s'hagi concedit l'ajornament per un any, i aquest encara no hagi vençut, la persona interessada podrà sol·licitar, abans del seu venciment, l'ampliació del termini per un any més, a comptar des del darrer dia de l'ajornament concedit prèviament.

OBJECTE

La proposta té per objecte ampliar, amb caràcter excepcional, el termini de l'ajornament que concedeixin els òrgans de gestió de l'Administració tributària en virtut de l'article 73.1 de la Llei 19/2010, del 17 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions, que pot ésser de fins a dos anys.

NECESSITAT

La situació econòmica actual fa necessari facilitar el pagament de l'impost sobre successions i donacions, modalitat successions, en aquells supòsits en què l'herència està integrada per béns de difícil realització, és a dir, que resulta il·líquida.

La mesura proposada amplia a dos anys – ara, un- el termini de l'ajornament que concedeixen els òrgans de gestió de l'Agència Tributària de Catalunya. Aquest ajornament comporta la meritació d'interessos, però no requereix que el contribuent constitueixi garantia.

La inclusió de la mesura en el present avantprojecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos, es justifica en la necessitat de disposar de la seva regulació el més aviat possible per tal de donar resposta a les situacions que vol donar cobertura.

MARC NORMATIU

La proposta referida a l'impost sobre successions i donacions, s'insereix en l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2022, en tant que atès el seu contingut, de caràcter econòmic, completa el règim jurídic dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'exercici del 2022.

També en la Llei 19/2010, del 7 de juny, de regulació de l'impost sobre successions i donacions.

COMPETÈNCIA

La Llei de l'Estat 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, estableix en l'article 48.2 l'abast de les competències normatives de les comunitats autònomes en relació amb l'impost sobre successions i donacions:

"2. Les comunitats autònomes també poden regular els aspectes de gestió i liquidació. No obstant això, l'Estat manté la competència per establir el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori en les diferents comunitats autònomes, que ha d'implantar conforme cada Administració autonòmica estableixi un servei d'assistència al contribuent per realitzar l'autoliquidació de l'impost."

Part primera : Mesures fiscals

Títol II - Modificació en l'àmbit dels tributs cedits

Capítol II . Tributació sobre el joc

Article 34.1

DGT M-368.0

1. A efectes del disseny de la política fiscal en matèria de joc, durant els exercicis 2022 i 2023 els operadors de màquines recreatives i d'atzar han de trametre a la Direcció General de Tributs i Joc de la Generalitat de Catalunya amb periodicitat trimestral la informació següent relativa a cadascuna de les màquines de què siguin titulars:

a) Dades identificatives de la màquina: número de permís d'explotació, codi postal d'emplaçament i, si escau, indicació de la situació de suspensió temporal.
Si la màquina ha canviat d'emplaçament durant el trimestre natural, cal indicar la data d'efectes del nou emplaçament i el codi postal tant de l'emplaçament inicial com del posterior.
Si la màquina ha estat substituïda per una altra màquina de les mateixes característiques durant el trimestre natural, en aplicació de l'article 9 del Decret 240/2004, del 30 de març, d'aprovació del Catàleg de jocs i apostes autoritzats a Catalunya i dels criteris aplicables a la seva planificació, s'ha d'indicar el número de permís d'explotació tant de la màquina que es dona de baixa com de la màquina que la substitueix.

b) Dades relatives a l'activitat del joc: nombre de partides jugades, import de les quantitats jugades i import dels premis concedits. Aquestes dades han de ser les que figurin en el comptador de la màquina referides al trimestre natural objecte d'informació.

2. L'operador ha de trametre la informació entre els dies 1 i 20 dels mesos d'abril, juliol, octubre i gener i ha de contenir les dades assenyalades a l'apartat 1 corresponents al trimestre natural immediatament anterior. Mitjançant resolució del director o directora general de Tributs i Joc s'ha de determinar el model o format amb què s'ha de disposar la informació esmentada així com el canal per presentar-la.

3. La informació obtinguda en aplicació d'aquest precepte s'afecta exclusivament al compliment de la finalitat esmentada a l'apartat 1 i queda sotmesa, quant al seu tractament, confidencialitat i mesures de seguretat, a la legislació vigent en matèria de protecció de dades.

OBJECTE

La proposta introdueix en l'avantprojecte un nou article en què estableix per als operadors de màquines recreatives i d'atzar una obligació de subministrament, durant els exercicis 2022 i 2023, de dades relatives a les màquines esmentades amb la finalitat de dissenyar la política fiscal en matèria de joc.

NECESSITAT

La mesura proposada respon a la necessitat d'avançar en el règim de tributació del joc que grava les màquines recreatives i d'atzar, que requereix disposar d'informació suficient i adequada que permeti estudiar la seva reforma dins el marc normatiu vigent.

Tenint en compte allò exposat en l'apartat anterior, la mesura estableix l'obligació per als operadors de joc de trametre informació de dades identificatives de les màquines recreatives i d'atzar, així com de dades relatives a l'activitat del joc, com el nombre de partides jugades, l'import de les partides jugades, dels premis...

La inclusió de la mesura en el present avantprojecte de llei d'acompanyament a la llei de pressupostos, es justifica en la necessitat de disposar de la seva regulació al més aviat possible per tal de disposar durant els dos propers anys de la informació suficient i necessària per a realitzar el disseny de la política fiscal en matèria de joc.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en l'avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2022, com a mesura complementària que estableix, per als contribuents, unes obligacions formals d'informació relacionades amb la tributació sobre el joc que grava les màquines recreatives i d'atzar.

COMPETÈNCIA

L'article 141 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de joc, apostes i casinos, quan l'activitat s'acompleix exclusivament a Catalunya.

D'acord amb l'art. 203 EAC, la Generalitat determina el volum i la composició dels seus ingressos en l'àmbit de les seves competències financeres. Quant als tributs cedits, participa en el rendiment dels tributs cedits a Catalunya i, en el marc de les competències de l'Estat i de la UE, l'exercici de la capacitat normativa referida a aquests tributs inclou la participació en la fixació del tipus, exempcions, reduccions i bonificacions i deduccions.

L'article 71.1a) i b) del Decret 43/2019, de 25 de febrer, atribueix a la Direcció General de Tributs i Joc l'anàlisi i disseny de la política tributària de la Generalitat i la proposta i elaboració de la normativa dels tributs propis i cedits, i la de joc i apostes.

Part segona : Mesures financeres

Títol I - Mesures relatives al règim jurídic de les finances públiques

Article 35.1

DGT M-335.1

S'afegeix un article, el 8 *bis*, al text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, amb el text següent:

"Article 8 *bis*
Transparència en la destinació dels ingressos procedents de tributs propis finalistes

Els òrgans de l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic que, de conformitat amb la normativa que és aplicable, gestionen els fons que es nodreixen d'ingressos procedents de la recaptació de tributs propis amb caràcter finalista, i les administracions locals o entitats del seu sector públic que en són receptores han de difondre, en la forma i pels canals que estableix la normativa en matèria de transparència, les actuacions concretes que es financin totalment o parcialment mitjançant els recursos econòmics que s'obtinguin mitjançant aquests instruments tributaris.

En tot cas, els òrgans de l'Administració de la Generalitat, les administracions locals i llurs respectives entitats del sector públic han de difondre, si és possible, en els àmbits comunicatius físics corresponents, les inversions, els programes i les actuacions finançades amb els ingressos esmentats."

OBJECTE

La proposta té per objecte inserir en el títol relatiu a mesures tributàries de l'Avantprojecte de llei de mesures del 2022 un precepte que estableixi obligacions de transparència i publicitat respecte de les actuacions públiques que obtenen finançament dels recursos obtinguts de tributs propis finalistes

NECESSITAT

De conformitat amb l'article 6.2 i 8.1.m) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, es considera necessari, tenint en compte l'interès públic de la matèria fiscal, establir obligacions de transparència en aquest àmbit per tal que la ciutadania pugui accedir a informació concreta i accessible sobre quina és la destinació concreta dels recursos obtinguts dels tributs propis amb caràcter finalista. La difusió de la informació també s'ha d'efectuar per mitjans físics.

Es tracta d'una mesura adequada que té com a finalitat adoptar una actitud proactiva a l'hora de facilitar a la ciutadania informació sobre dades relatives a la gestió dels recursos públics obtinguts mitjançant la recaptació de tributs amb caràcter finalista, amb la finalitat que la ciutadania en pugui avaluar la gestió i, en darrer terme, pugui assolir una major consciència fiscal.

Es considera adequat adoptar la mesura mitjançant la inclusió d'una disposició en el títol l'Avantprojecte de llei de mesures del 2022, tenint en compte la singularitat de la previsió, per raons de simplificació normativa i per la vocació de permanència en l'ordenament jurídic.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en el marc normatiu següent:
-Articles 71.4, 203.1 i 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni
-Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic
-Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, la Generalitat de Catalunya
-Llei 8/2008, de 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobra la disposició del rebuig dels residus.
-

COMPETÈNCIA

-Art. 71.4 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC), que obliga l'Administració de la Generalitat a fer pública la informació necessària perquè la ciutadania en pugui avaluar la gestió.
-Art. 203.1 EAC. Atribueix a la Generalitat la capacitat per establir l'afectació dels seus recursos a les finalitats de despesa que decideixi lliurement,
-Art. 150 EAC. Competència exclusiva en matèria d'organització de Administració.

Article 35.2

IG M-305.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 23 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"4. El departament competent en matèria de finances públiques pot dictar les normes corresponents per a fer possible el registre d'entrada i el registre comptable de factures i de justificants d'obligacions econòmiques de la Generalitat que no reuneixen els requisits de les factures, en l'àmbit que determini."

OBJECTE

Disposar de l'habilitació necessària per a la creació del registre comptable de justificants d'altres obligacions econòmiques de la Generalitat que no reuneixen els requisits de les factures, de forma homòloga al registre de factures. Posteriorment es procedirà a definir el registre, la forma d'identificació dels apunts comptables, els estats de gestió comptable a fi i efecte de mantenir identificats de forma inequívoca tots els expedients de despesa que permetin la gestió àgil dels expedients vinculats amb els creditors corresponents.

NECESSITAT

El registre de factures ha demostrat ser un instrument útil per la gestió dels contractes de la Generalitat. La compartició d'una sèrie d'ítems d'informació permet la identificació unívoca dels negocis i agilita la gestió. D'igual forma es considera oportú establir un registre comptable d'altres despeses que permeti la identificació unívoca dels expedients, sigui quin sigui el seu origen, i que faciliti la gestió segura dels expedients compartits amb els creditors.

El registre d'altres despeses permetrà l'obtenció d'informació amb relació a la resta de les obligacions econòmiques de la Generalitat de Catalunya que no es troba completa amb la informació resultant del registre de factures. Actualment es disposa d'aplicatius informàtics que permeten la construcció del registre comptable d'altres despeses de forma eficient i amb un cost baix a canvi d'una gestió dels expedients de despesa posterior que millora substancialment.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que la regulació del registre comptable d'altres despeses permet assolir el registre comptable de la totalitat d'apunts comptables de despesa de la Generalitat de Catalunya i permet la gestió conjunta d'obligacions i compensació de drets, sigui quin sigui l'origen de l'obligació

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la mesura que ara es proposa és el següent:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
2-ORDRE VEH/137/2017, de 29 de juny, per la qual s'aprova el Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat de Catalunya (PGCPGC).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	23	Modificació

Article 35.3

ECO M-333.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 31 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"1. Els departaments han de trametre al departament competent en matèria de finances públiques, amb temps suficient, els seus estats de despeses conjuntament amb els avantprojectes de pressupostos de llurs entitats adscrites per tal que aquest pugui formular l'avantprojecte de pressupostos de la Generalitat."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir la data concreta de presentació per part dels departaments dels seus estats de despeses conjuntament amb els avantprojectes de pressupostos de les seves entitats adscrites, al departament competent en matèria de finances públiques, per tal que aquest pugui formular l'avantprojecte de pressupostos de la Generalitat.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa és necessària per tal de no incomplir amb la data que està estipulada a la llei i així adequar-la a la realitat temporal de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat, atès que en els darrers anys, amb motiu de les diferents circumstàncies que s'han donat en la política catalana, no s'ha pogut complir en la data prevista i perquè no es disposa de la informació de la previsió d'ingressos i les regles fiscals fins a finals del mes de juliol.

L'apartat 1 de l'article 31 de la Llei de finances públiques de la Generalitat de Catalunya actualment vigent estableix la data de l'1 de maig com a límit per a què els departaments i les seves entitats adscrites presentin al departament competent en matèria de finances públiques els seus avantprojectes de pressupost, actualment aquesta data no es compleix, en conseqüència es proposa la seva supressió.

La modificació d'una norma de rang de llei com és la Llei de Finances Públiques de Catalunya només es pot fer mitjançant una altra norma també amb rang de llei i, pel seu objecte queda ben encaixada en una llei de mesures financeres i del sector públic.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix dins el marc normatiu del Text refós de la Llei de Finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002 de 24 de desembre.

COMPETÈNCIA

El text consolidat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat per la Llei orgànica 6/2006 de 19 de juliol estableix en els seus articles 211 i 212 el següent:

Article 211. Competències de la Generalitat
La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

Article 212. El pressupost de la Generalitat
El pressupost de la Generalitat té caràcter anual, és únic i inclou totes les despeses i tots els ingressos de la Generalitat, i també els dels organismes, les institucions i les empreses que en depenen. Correspon al Govern d'elaborar i executar el pressupost, i al Parlament, d'examinar-lo, esmenar-lo, aprovar-lo i controlar-lo. (...)

Text refós de la Llei de Finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002 de 24 de desembre.	apartat 1 de article 31. apartat 1 de l'article 31.	Modificació

Article 35.4

ECO M-331.0

S'afegeix un paràgraf a l'apartat 3 *bis* de l'article 31 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"Aquest mateix departament haurà d'elaborar, publicar i presentar a la comissió competent en matèria de finances al Parlament, abans del 30 de juny de cada any, un informe d'orientacions pressupostàries, en el qual s'informi de l'estat d'execució i prospectiva de liquidació del pressupost vigent, i del marc macroeconòmic, social i fiscal que emmarquen l'elaboració del proper pressupost, així com del seu escenari pressupostari a mitjà termini i les seves prioritats i línies estratègiques preliminars."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és la introducció del requeriment d'elaborar i publicar, per part del Departament d'Economia i Hisenda, de documentació pressupostària addicional a l'actualment ja requerida per part del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLLFPC).
Concretament, aquesta nova documentació es composa dels següents 3 documents pressupostaris que haurà d'elaborar el departament competent en economia i finances:
- Informe d'orientacions pressupostàries: en el qual s'informarà de l'estat d'execució i prospectiva de liquidació del pressupost vigent, i del marc macroeconòmic, social i fiscal que emmarquen l'elaboració del proper pressupost, així com del seu escenari pressupostari a mitjà termini i les seves prioritats i línies estratègiques preliminars. Aquest informe caldrà que s'elabori i publiqui abans del 30 de juny de cada exercici i que sigui presentat al Parlament de Catalunya.
- Informe pressupostari previ a eleccions: el qual contindrà, per a un horitzó de 4 anys, les perspectives macroeconòmiques de Catalunya, els escenaris fiscal i pressupostari, l'estat actual de compromisos de despesa a càrrec d'exercicis futurs i l'escenari d'endeutament i de càrregues del deute. Aquest informe haurà de ser elaborat i publicat com a mínim 14 dies abans de la celebració d'eleccions al Parlament de Catalunya.
- Informe de perspectives pressupostàries a llarg termini: aquest informe contindrà, per a un horitzó no inferior a 15 exercicis futurs, les previsions d'ingressos i de despeses d'acord amb els polítiques actuals l'anàlisi de l'impacte dels canvis demogràfics i econòmics i l'anàlisi de sostenibilitat de les finances. Aquest informe caldrà que sigui elaborat i publicat amb una freqüència no superior als 5 anys.

NECESSITAT

La Generalitat de Catalunya, tot i haver avançat notablement en les dues darreres dècades quant a la transparència de les seves finances, encara no ha assolit les cotes màximes en aquest àmbit i hi manquen alguns elements continguts en les recomanacions i bones pràctiques recomanades per diferents institucions i organismes nacionals i internacionals. Més concretament, els darrers informes d'opinió quant a transparència fiscal de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIReF) i les conclusions derivades de l'informe d'avaluació PEFA (Public Expenditure and Financial Accountability) sobre el sistema pressupostari de la Generalitat de Catalunya posen de manifest els aspectes concrets per a millorar la transparència pressupostària a la Generalitat de Catalunya.

Els principals objectius que persegueix aquesta mesura són:

- Enriquir la qualitat del debat públic i parlamentari en relació a les finances públiques, proporcionant informació rellevant, objectiva i rigorosa

- Informar sobre l'estat d'execució del pressupost vigent, dels riscos fiscals existents i de la seva prospectiva de liquidació

- Proporcionar major transparència en avançar les principals línies del proper pressupost a presentar, així els seus condicionants, anticipant el debat quant als grans agregats de la política pressupostària.

- Informar i conscienciar a la ciutadania i als càrrecs electes de la situació actual de les finances públiques i de la seva prospectiva a mitjà i llarg termini

La mesura es basa en la introducció del requeriment legal (en el TRLLFPC) d'elaborar i publicar 3 nous documents pressupostaris, addicionals als ja requerits actualment.

Aquests 3 nous documents cerquen donar satisfacció directa a aquella informació i elements no proporcionats actualment per part de la Generalitat de Catalunya, i considerats com generalment recomanats per a obtenir un alt grau de transparència pressupostària. Concretament, es pot observar com aquests 3 documents formen part de les següents recomanacions i orientacions internacionals quant a transparència pressupostària:

- OECD Best Practices for Budget Transparency (OCDE)
- OECD Budget Transparency Toolkit (OCDE)
- IMF Fiscal Transparency Handbook (Fons Monetari Internacional)

- IBP Guide to Transparency in Government Budget Reports (International Budget Partnership)

Aquestes pràctiques que es vol introduir mitjançant aquesta mesura suposa incorporar elements que actualment es produeixen en països amb un alt nivell de gestió pressupostària, com són Austràlia, Canadà, França, Nova Zelanda o el Regne Unit.

El requeriment d'elaborar i publicar aquests documents, juntament amb el compromís, voluntat i capacitat per part del Departament d'Economia i Hisenda (principal responsable i impulsor de la mesura) es consideren com els mitjans adequats per a garantir-ne la seva realització efectiva, la seva recurrència i estabilitat.

L'avantprojecte de llei de mesures es considera una oportunitat adequada i propera temporal per a modificar el TRLLFPC, on addicionalment, coincidint amb el procés de presentació, debat, esmena i aprovació del projecte de pressupostos 2022, suposa un paquet integrat de mesures integrades per a millorar la transparència pressupostaria.

MARC NORMATIU

La proposta d'inclusió del requeriment de nova documentació pressupostària a ser elaborada i publicada per part del Departament d'Economia i Hisenda té com a principal marc normatiu associat les següents disposicions normatives:

- Estatut d'Autonomia de Catalunya

- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern

Aquest marc normatiu es relaciona amb la proposta en establir el corresponent marc competencial per a requerir aquesta documentació, en regular el sistema d'hisenda i gestió de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya, i en regular els principis i orientació de la transparència pública i el bon govern a Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya compta amb competències plenes pel que fa a l'organització de les seves finances, incloent la documentació a facilitar, i, per un altre costat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública tota aquella informació necessària per a que els ciutadans en puguin avaluar la gestió realitzada. Aquests preceptes es troben definits dins dels següents articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

- Article 71.4: L'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.

- Article 211: La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	apartat 3bis de l'article 31	Modificació

Article 35.4

ECO M-330.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 31 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

"4. S'ha d'adjuntar al Projecte de llei de pressupostos la documentació següent:

a) Les memòries de programa amb la descripció d'objectius i indicadors.
b) Una memòria explicativa.
c) Un informe econòmic i financer.
d) Un informe sobre la perspectiva de gènere.
e) Un annex amb les dotacions de personal incloses en el projecte de pressupost classificades per seccions i programes.
f) Un annex d'ajuts i subvencions
g) Un annex amb els projectes d'inversions reals inclosos en el projecte
h) Els estats financers de les societats i altres entitats del sector públic i d'aquelles altres entitats que hagin estat classificades com a entitats del sector Administració pública de la Generalitat d'acord amb els criteris del Sistema europeu de comptes nacionals i regionals (SEC) en els termes que estableixi l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos.
i) Una memòria de beneficis fiscals.
j) Una memòria d'arrendaments i compra d'immobles inclosos en el projecte.
k) La liquidació del pressupost de l'any anterior i un estat d'execució del vigent.
l) El càlcul de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central a què fa referència l'apartat 3 *bis*.
m) Altra documentació que es consideri rellevant per complementar el Projecte."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és adequar els requeriments de la documentació que acompanya al Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, regulats a l'article 31.4 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, als nous requeriments d'informació. Concretament, s'afegeix un informe sobre la perspectiva de gènere dels pressupostos públics, per contribuir i donar visibilitat a la incorporació de la transversalitat de la perspectiva de gènere en l'elaboració dels pressupostos. També és clarifica el redactat d'algun dels apartats.

NECESSITAT

Una part del contingut de l'article 31.4 de la Llei de Finances públiques de Catalunya ha quedat obsolet i necessita adequar-se als nous requeriments d'informació.

El nou redactat de l'article 31.4 de la Llei de Finances públiques de Catalunya permet adaptar el llenguatge i fer-lo més precís al contingut de la documentació que s'elabora actualment en alguns dels apartats així com afegir nova documentació que és rellevant per avançar en el desplegament de la perspectiva de gènere. Igualment s'afegeix un punt addicional per permetre adequar la documentació pressupostària a les prioritats estratègiques de cada moment.

La modificació d'una norma de rang de llei com és la Llei de Finances Públiques de Catalunya només es pot fer mitjançant una altra norma també amb rang de llei i, pel seu objecte queda ben encaixada en una llei de mesures financeres i del sector públic

MARC NORMATIU

La proposta d'inclusió del requeriment de nova documentació pressupostària a ser elaborada i publicada per part del Departament d'Economia i Hisenda té com a principal marc normatiu associat les següents disposicions normatives:

- Estatut d'Autonomia de Catalunya

- DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya

- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern

- Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva entre dones i homes.

Aquest marc normatiu es relaciona amb la proposta en establir el corresponent marc competencial per a requerir aquesta documentació, en regular el sistema d'hisenda i gestió de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya, i en regular els principis i orientació de la transparència pública i el bon govern a Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya compta amb competències plenes pel que fa a l'organització de les seves finances, incloent la documentació a facilitar, i, per un altre costat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública tota aquella informació necessària per a que els ciutadans en puguin avaluar la gestió realitzada. Aquests preceptes es troben definits dins dels següents articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

Article 71.4: L'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.

Article 211: La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	Article 31.4	Modificació

Article 35.5

ECO M-334.0

S'afegeix un article, el 31 *bis*, al text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"Article 31 *bis*

1. Amb l'objectiu de proporcionar una imatge objectiva i rigorosa de l'estat general actual i previst de les finances públiques, així com de tenir més informada la ciutadania, els representats polítics i estimular el debat públic, el departament competent en matèria d'economia i finances ha d'elaborar i publicar un informe pressupostari previ a eleccions, com a mínim, 14 dies abans de la celebració d'eleccions al Parlament de Catalunya. L'informe pressupostari previ a les eleccions, ha de contenir, per a un horitzó de quatre anys, les perspectives macroeconòmiques de Catalunya, els escenaris fiscal i pressupostari, l'estat actual de compromisos de despesa a càrrec d'exercicis futurs i l'escenari d'endeutament i de càrregues del deute.

2. Amb una freqüència no superior a cinc anys, el departament competent en matèria d'economia i finances ha d'elaborar i publicar un informe de perspectives pressupostàries a llarg termini, que comprengui un horitzó no inferior a 15 exercicis futurs. Aquest informe ha de contenir les previsions d'ingressos i de despeses d'acord amb els polítiques actuals, l'anàlisi de l'impacte dels canvis demogràfics i econòmics i l'anàlisi de sostenibilitat de les finances."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és la introducció del requeriment d'elaborar i publicar, per part del Departament d'Economia i Hisenda, de documentació pressupostària addicional a l'actualment ja requerida per part del DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLLFPC).

Concretament, aquesta nova documentació es composa dels següents 3 documents pressupostaris que haurà d'elaborar el departament competent en economia i finances:

- Informe d'orientacions pressupostàries: en el qual s'informarà de l'estat d'execució i prospectiva de liquidació del pressupost vigent, i del marc macroeconòmic, social i fiscal que emmarquen l'elaboració del proper pressupost, així com del seu escenari pressupostari a mitjà termini i les seves prioritats i línies estratègiques preliminars. Aquest informe caldrà que s'elabori i publiqui abans del 30 de juny de cada exercici i que sigui presentat al Parlament de Catalunya.

- Informe pressupostari previ a eleccions: el qual contindrà, per a un horitzó de 4 anys, les perspectives macroeconòmiques de Catalunya, els escenaris fiscal i pressupostari, l'estat actual de compromisos de despesa a càrrec d'exercicis futurs i l'escenari d'endeutament i de càrregues del deute. Aquest informe haurà de ser elaborat i publicat com a mínim 14 dies abans de la celebració d'eleccions al Parlament de Catalunya.

- Informe de perspectives pressupostàries a llarg termini: aquest informe contindrà, per a un horitzó no inferior a 15 exercicis futurs, les previsions d'ingressos i de despeses d'acord amb els polítiques actuals l'anàlisi de l'impacte dels canvis demogràfics i econòmics i l'anàlisi de sostenibilitat de les finances. Aquest informe caldrà que sigui elaborat i publicat amb una freqüència no superior als 5 anys.

NECESSITAT

La Generalitat de Catalunya, tot i haver avançat notablement en les dues darreres dècades quant a la transparència de les seves finances, encara no ha assolit les cotes màximes en aquest àmbit i hi manquen alguns elements continguts en les recomanacions i bones pràctiques recomanades per diferents institucions i organismes nacionals i internacionals. Més concretament, els darrers informes d'opinió quant a transparència fiscal de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal (AIReF) i les conclusions derivades de l'informe d'avaluació PEFA (Public Expenditure and Financial Accountability) sobre el sistema pressupostari de la Generalitat de Catalunya posen de manifest els aspectes concrets per a millorar la transparència pressupostària a la Generalitat de Catalunya.

Els principals objectius que persegueix aquesta mesura són:

- Enriquir la qualitat del debat públic i parlamentari en relació a les finances públiques, proporcionant informació rellevant, objectiva i rigorosa

- Informar sobre l'estat d'execució del pressupost vigent, dels riscos fiscals existents i de la seva prospectiva de liquidació

- Proporcionar major transparència en avançar les principals línies del proper pressupost a presentar, així els seus condicionants, anticipant el debat quant als grans agregats de la política pressupostària.

- Informar i conscienciar a la ciutadania i als càrrecs electes de la situació actual de les finances públiques i de la seva prospectiva a mitjà i llarg termini

La mesura es basa en la introducció del requeriment legal (en el TRLLFPC) d'elaborar i publicar 3 nous documents pressupostaris, addicionals als ja requerits actualment.

Aquests 3 nous documents cerquen donar satisfacció directa a aquella informació i elements no proporcionats actualment per part de la Generalitat de Catalunya, i considerats com generalment recomanats per a obtenir un alt grau de transparència pressupostària. Concretament, es pot observar com aquests 3 documents formen part de les següents recomanacions i

orientacions internacionals quant a transparència pressupostària:

- OECD Best Practices for Budget Transparency (OCDE)
- OECD Budget Transparency Toolkit (OCDE)
- IMF Fiscal Transparency Handbook (Fons Monetari Internacional)
- IBP Guide to Transparency in Government Budget Reports (International Budget Partnership)

Aquestes pràctiques que es vol introduir mitjançant aquesta mesura suposa incorporar elements que actualment es produeixen en països amb un alt nivell de gestió pressupostària, com són Austràlia, Canadà, França, Nova Zelanda o el Regne Unit.

El requeriment d'elaborar i publicar aquests documents, juntament amb el compromís, voluntat i capacitat per part del Departament d'Economia i Hisenda (principal responsable i impulsor de la mesura) es consideren com els mitjans adequats per a garantir-ne la seva realització efectiva, la seva recurrència i estabilitat.

L'avantprojecte de llei de mesures es considera una oportunitat adequada i propera temporal per a modificar el TRLLFPC, on addicionalment, coincidint amb el procés de presentació, debat, esmena i aprovació del projecte de pressupostos 2022, suposa un paquet integrat de mesures integrades per a millorar la transparència pressupostaria.

MARC NORMATIU

La proposta d'inclusió del requeriment de nova documentació pressupostària a ser elaborada i publicada per part del Departament d'Economia i Hisenda té com a principal marc normatiu associat les següents disposicions normatives:

- Estatut d'Autonomia de Catalunya
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya
- Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern

Aquest marc normatiu es relaciona amb la proposta en establir el corresponent marc competencial per a requerir aquesta documentació, en regular el sistema d'hisenda i gestió de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya, i en regular els principis i orientació de la transparència pública i el bon govern a Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya compta amb competències plenes pel que fa a l'organització de les seves finances, incloent la documentació a facilitar, i, per un altre costat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública tota aquella informació necessària per a que els ciutadans en puguin avaluar la gestió realitzada. Aquests preceptes es troben definits dins dels següents articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

- Article 71.4: L'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.

- Article 211: La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	31 bis	Addició

Article 35.6

ECO M-332.0

Es modifica l'article 32 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 32

1. Un cop aprovat pel Govern, el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat, integrat pel text articulat i pels estats d'ingressos i despeses amb el grau de vinculació que s'estableixi, així com per la documentació complementària establerta a l'apartat 4 de l'article 31, s'ha de remetre al Parlament de Catalunya amb l'antelació suficient per tal que, tenint en compte el procediment previst al Reglament del Parlament, pugui entrar en vigor l'1 de gener de l'exercici corresponent.
2. El Projecte de llei de pressupostos i tota la documentació complementària es publicarà al web de la Generalitat, amb la finalitat de facilitar-hi l'accés i anàlisi i reforçar la transparència de l'activitat pública."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta mesura és suprimir el termini que s'estableix per l'aprovació del Projecte de Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya i posterior tramesa d'aquest al Parlament, regulat a l'article 32 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLLFPC).

Per altra banda, amb el punt 2 de la proposta es pretén regular en una norma una metodologia que ja es porta a terme actualment amb l'objectiu de proporcionar més transparència en les dades del pressupost de cara al ciutadà.

NECESSITAT

Atès que la informació principal per a l'elaboració de l'escenari pressupostari que resulta de la previsió d'ingressos i de l'aplicació de les regles fiscals vigents assignades no es coneix fins a finals del mes de juliol, que és quan es porta a terme el Consell de Política Fiscal i Financera, es proposa modificar l'art. 32 del Decret legislatiu 3/2002 esmentat, que estableix el termini d'aprovació del Projecte i l'entrada en el Parlament.

La mesura persegueix suprimir el termini establert per la Llei de finances, d'aprovació i presentació al Parlament del Projecte de llei de pressupostos i tota la documentació annexa, per tal d'adequar-lo a la realitat.

La modificació d'una norma de rang de llei com és la Llei de Finances Públiques de Catalunya només es pot fer mitjançant una altra norma també amb rang de llei i, pel seu objecte queda ben encaixada en una llei de mesures financeres i del sector públic

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix dins el marc normatiu del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya compta amb competències plenes pel que fa a l'organització de les seves finances, incloent la documentació a facilitar, i, per un altre costat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública tota aquella informació necessària per a que els ciutadans en puguin avaluar la gestió realitzada. Aquests preceptes es troben definits dins dels següents articles de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya:

-Article 71.4: L'Administració de la Generalitat, d'acord amb el principi de transparència, ha de fer pública la informació necessària perquè els ciutadans en puguin avaluar la gestió.

-Article 211: La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.	Article 32	Modificació

Article 35.7

IG M-254.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 46 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"4. S'entén per pagament proposat l'operació per la qual s'expedeix, en relació amb una obligació concreta, el manament del pagament contra la tresoreria de la Generalitat."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de l'apartat 4 de l'article 46 del TRLFPC, i en concret, s'extingeix la figura de l'ordenador/a de pagaments en l'execució del pressupost de despeses de l'Administració de la Generalitat i de les entitats que gestionen un pressupost administratiu atès que els avenços tecnològics permeten establir, amb seguretat, uns automatismes en la gestió dels pagaments proposats que permetin una millora en la gestió de la tresoreria, un millor compliment en les obligacions en termes de sostenibilitat financera de la Generalitat i un millor servei al ciutadà.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària en tant que la Generalitat ha de prendre les mesures necessàries per a la millora dels seus processos amb la finalitat de donar compliment als seus objectius fiscals i per la millora dels processos de gestió de la tresoreria.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder eliminar tràmits en el procediment de pagament de les obligacions de la Generalitat és una mesura que permetrà assolir els objectius de sostenibilitat financera i una millora en el servei al ciutadà.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta eliminació d'aquest tràmit podrà ser d'aplicació de forma immediata per tal de donar compliment a les obligacions fiscals en relació a la sostenibilitat financera.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
2-Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (BOE núm. 103, de 30/04/2012)

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	46	Modificació

Article 35.8

IG M-255.0

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 47 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resten redactats de la manera següent:

"1. Correspon als òrgans superiors de la Generalitat i als consellers i conselleres dels departaments, dins dels límits de l'article 35, autoritzar les despeses pròpies dels serveis al seu càrrec, llevat dels casos reservats per la llei a la competència del Govern, així com efectuar la disposició i la liquidació del crèdit exigible tot proposant a la tresoreria els pagaments corresponents.
2. Amb la mateixa reserva legal, corresponen als presidents i presidentes, i als directors i directores de les entitats autònomes l'autorització, la disposició, la liquidació i l'autorització dels pagaments relatius a les entitats i empreses esmentades."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 47 del TRLFPC, i en concret, s'extingeix el tràmit d'ordenació de pagaments en l'execució del pressupost de despeses de l'administració de la Generalitat i de les entitats que gestionen un pressupost administratiu atès que el avenços tecnològics permeten establir, amb seguretat, uns automatismes en la gestió dels pagaments proposats que permetin una millora en la gestió de la tresoreria , un millor compliment en les obligacions en termes de sostenibilitat financera de la Generalitat i un millor servei al ciutadà.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària en tant que la Generalitat ha de prendre les mesures necessàries per a la millora dels seus processos amb la finalitat de donar compliment als seus objectius fiscals i per la millora dels seus processos de gestió de la tresoreria.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder eliminar tràmits en el procediment de pagament de les obligacions de la Generalitat és una mesura que permetrà assolir els objectius de sostenibilitat financera i una millora en el servei al ciutadà.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entri en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, l'eliminació d'aquest tràmit podrà ser d'aplicació de forma immediata per tal de donar compliment a les obligacions fiscals en relació a la sostenibilitat financera.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
2-Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (BOE núm. 103, de 30/04/2012)

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	47	Modificació

Article 35.9

IG M-256.1

Es modifica l'article 48 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 48
1. La direcció general competent en matèria de tresoreria ha d'executar totes les operacions destinades a la materialització dels pagaments derivats de qualsevol tipus d'obligació reconeguda.
2. Per fer el pagament de les obligacions pendents, la tresoreria ha d'aplicar els criteris objectius aprovats en un pla de pagaments que ha de tenir com a requisits preferents la data de recepció o venciment de l'obligació, el seu import, la naturalesa de la despesa i la forma de pagament, entre d'altres i, en qualsevol cas, ha d'incloure entre els seus objectius, el compliment del període mitjà de pagament d'acord amb la normativa vigent.
3. El pla de pagaments de la tresoreria ha de ser aprovat pel conseller o consellera competent en matèria de finances a proposta de la direcció General amb competències en matèria de tresoreria.
4. La direcció general amb competències en matèria de tresoreria, pot establir criteris específics per a la realització material dels pagaments de les obligacions, així com procediments específics per al pagament de determinades obligacions regulades per la normativa o per a casos o situacions específiques que necessitin una tramitació especial per raons objectives.
5. El procediment de pagament es pot efectuar mitjançant la signatura d'un manament individual o d'un resum elaborat per mitjans informàtics i comprensiu de diversos manaments, tenint com a límit els fons disponibles per finançar-los.
6. La planificació dels pagaments a realitzar s'ha d'efectuar en funció d'un pressupost de la tresoreria que es confecciona per la previsió de cobraments i pagaments i que s'ha d'actualitzar periòdicament."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de l'article 48 del TRLFPC, i en concret, l'extinció de la figura de l'ordenació de pagaments en l'execució del pressupost de despeses de l'administració de la Generalitat i de les entitats que gestionen un pressupost administratiu atès que el avenços tecnològics permeten establir, amb seguretat, uns automatismes en la gestió dels pagaments proposats que permetin una millora en la gestió de la tresoreria , un millor compliment en les obligacions en termes de sostenibilitat financera de la Generalitat i un millor servei al ciutadà.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària en tant que la Generalitat ha de prendre les mesures necessàries per a la millora dels seus processos amb la finalitat de donar compliment als seus objectius fiscals i per la millora dels seus processos de gestió de la tresoreria.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder eliminar tràmits en el procediment de pagament de les obligacions de la Generalitat és una mesura que permetrà assolir els objectius de sostenibilitat financera i una millora en el servei al ciutadà.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta eliminació d'aquest tràmit podrà ser d'aplicació de forma immediata per tal de donar compliment a les obligacions fiscals en relació a la sostenibilitat financera.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
2-Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (BOE núm. 103, de 30/04/2012)

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	48	Modificació

Article 35.10

IG M-253.0

Es modifica l'article 50 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 50

1. Els manaments de pagament han d'anar acompanyats dels documents que acreditin la realització de la prestació o el dret del creditor, conforme a la respectiva autorització de la despesa.
2. Els manaments de pagament que quan s'expedeixin no puguin anar acompanyats dels documents justificatius tenen el caràcter de manaments a justificar, sens perjudici de l'aplicació que calgui als crèdits pressupostaris corresponents
3. Els manaments de pagament que s'han de justificar comporten lliurament de fons que poden tenir el caràcter de renovables o esporàdics i requeriran la seva justificació posterior.
El règim de funcionament, la justificació i els conceptes pressupostaris que es poden utilitzar han d'ésser fixats per ordre del departament competent en matèria de finances.
4. Durant el mes següent a l'aprovació del pressupost, els departaments han d'efectuar l'autorització de despeses per l'import de l'anualitat de l'exercici dels compromisos pluriennals de despesa i per l'import dels contractes o els convenis d'abast anual relatius al funcionament dels serveis. El departament competent en matèria de finances, amb l'informe previ de l'interventor o interventora delegat corresponent, pot efectuar una reserva de crèdit de les quantitats anteriors fins que es materialitzi l'autorització de despesa corresponent."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és aclarir, millor i simplificar la redacció de determinats extrems de l'article 50 del TRLFPC, per tal d'actualitzar i adaptar els tràmits que s'hi contenen, en especial els manaments de pagament a justificar per tal de coordinar-lo i harmonitzar-lo amb el seu desenvolupament reglamentari que també serà objecte de la tramitació i aprovació d'una nova Ordre que substituirà l'actual Ordre de 12 de desembre de 2001, sobre manaments de pagament a justificar.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària en tant que els procediments de gestió pressupostària i comptable dels manaments de pagament ordinaris com a justificar ha evolucionat en virtut dels nous aplicatius comptables i la redacció actual de l'article ha quedat superada en alguns aspectes.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet d'actualitzar la normativa que regula els manaments de pagament d'acord amb la realitat procedimental actual en virtut dels aplicatius informàtics existents permetrà optimitzar la gestió dels recursos econòmics de la Generalitat de Catalunya.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, l'actualització de la normativa podrà ser d'aplicació de forma immediata atorgant seguretat jurídica al procediment.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
2-ORDRE de 12 de desembre de 2001, sobre manaments de pagament a justificar (DOGC núm. 3534, de 14/12/2001).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	50	Modificació

Article 35.11

ECO M-329.0

Es modifiquen el títol de la secció quarta i l'article 52 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resten redactats de la manera següent:

"Secció quarta
Normes complementàries referides a les entitats regulades per l'Estatut de l'empresa pública catalana i les altres entitats del sector públic de la Generalitat"

"Article 52

La gestió pressupostària de les entitats del sector públic diferents de les entitats autònomes administratives i el Servei Català de la Salut la realitzaran els òrgans que en tinguin la competència d'acord amb els respectius estatuts, normes de funcionament o bases d'execució pressupostària, en el marc de l'autonomia de gestió que els és pròpia. El departament competent en matèria de finances públiques podrà dictar normes de caràcter general sobre determinats aspectes de la gestió pressupostària d'aquestes entitats."

OBJECTE

Es proposa eliminar l'obligació per a les entitats empresarials d'elaborar el programa d'actuació de les empreses i, per tant que calgui determinar-ne l'estructura. Aquesta documentació queda substituïda per la que estableix la nova redacció de l'article 31 i la referència a l'ordre anual dels pressupostos. D'altra banda, els apartats 3 i 4 queden ja contemplats en les lleis anuals de pressupostos.

NECESSITAT

Ja fa uns anys que aquest precepte s'ha interpretat amb l'ordre anual de pressupostos que l'elaboració del programa d'actuacions i de finançament quedava substituït per l'elaboració de diversa documentació pressupostària que es preveu a l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. D'altra bandes, les previsions dels apartats 3 i 4 ja s'inclouen de forma més precisa en les lleis anuals de pressupostos.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta i, a la vegada, evitar regular un mateix aspecte en dues normes legals diferents de manera que es garanteixi la univocitat.

Atès que es modifica el text refós de la Llei de finances en concordança amb altres propostes de modificació d'aquesta norma sembla oportú de fer-ho en tots els casos a través de la llei de mesures.

MARC NORMATIU

La modificació s'efectua sobre el Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. Aquest àmbit de regulació es completa anualment amb les lleis de pressupostos. Finalment, en algun aspecte hi ha regulació d'aquesta matèria en el Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana

COMPETÈNCIA

El text consolidat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat per la Llei orgànica 6/2006 de 19 de juliol estableix en els seus articles 211 i 212 el següent:

Article 211. Competències de la Generalitat
La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

Article 212. El pressupost de la Generalitat
El pressupost de la Generalitat té caràcter anual, és únic i inclou totes les despeses i tots els ingressos de la Generalitat, i també els dels organismes, les institucions i les empreses que en depenen. Correspon al Govern d'elaborar i executar el pressupost, i al Parlament, d'examinar-lo, esmenar-lo, aprovar-lo i controlar-lo. (...)

Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.	Article 52	Modificació

Article 35.12

IG M-082.0

Es modifica l'article 64 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 64.

La Intervenció de la Generalitat amb plena autonomia respecte dels òrgans i entitats subjectes a fiscalització té les facultats següents:
a) Ésser el centre de control intern d'acord amb les modalitats de control previstes a l'article 68.
b) Ésser el centre directiu de la comptabilitat pública atribuïda a la Generalitat de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és corregir, clarificar i harmonitzar el redactat de varis articles inclosos en el capítol VII del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, relatius a la funció interventora íntimament relacionat entre ells com són l'article 64, 66, 67.

NECESSITAT

La redacció de l'article 64 si bé és correcta, no es troba ben coordinada amb la resta d'articles. Així es determina que la Intervenció de la Generalitat té les facultats d'ésser el centre de control intern; centre directiu de la comptabilitat pública atribuïda a la Generalitat de Catalunya; centre de control financer; i centre de control de gestió en l'àmbit economicofinancer; quan en realitat les dues últimes facultats són modalitats de control previstes a l'article 68.

La mesura s'adequa a les finalitats que es persegueixen en tant que es proposa fer constar expressament que les facultats de la Intervenció General són ser el centre de control intern i directiu de la comptabilitat pública i remetre a l'article 68 les dues modalitats de control a les quals es fa referència en les lletres c) i d) (control financer i control de gestió).

La inclusió d'aquesta mesura a l'avantprojecte es justifica en el fet que les actuacions que es desprenen de la funció interventora es troben íntimament lligades amb l'execució del pressupost, motiu pel qual és necessari disposar d'aquesta modificació en el moment que entri en vigor l'aplicació del pressupost per a l'exercici 2022, així com les mesures que l'acompanyen.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora
-Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)	64	Modificació

Article 35.13

IG M-167.1

Es modifica l'article 66 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

"Article 66
Si l'objecció de l'article anterior afecta la disposició de despeses, el reconeixement d'obligacions o la proposta de pagaments, la Intervenció suspèn, mentre no es resolgui, la tramitació de l'expedient en els casos següents:
a) Si hi ha insuficiència o inadequació del crèdit.
b) Si hi ha irregularitats no immediatament esmenables en la documentació justificativa de les ordres de pagament o quan el dret del perceptor no quedi prou justificat.
c) Si manquen requisits essencials en l'expedient o quan estimi la possibilitat de greus pèrdues econòmiques si l'expedient continua gestionant-se.
d) Si l'objecció deriva de comprovacions materials d'obres, subministraments, adquisicions o serveis."

OBJECTE

Donar coherència a la regulació de la facultat de l'interventor/a de formular discrepància i l'objecció corresponent en l'exercici de la funció interventora que es troba regulada als articles 65, 66 i 67, tot i modificant els articles 66 i 67 que regulen aquesta facultat per relacionar-lo amb l'article 65.

NECESSITAT

La redacció de l'article 66 si bé és correcta no es troba ben coordinada amb els articles 65 i 67. Així en l'article 65 es regula la facultat de l'interventor/a de formular discrepància i l'objecció corresponent en l'exercici de la funció interventora; i en els articles 66 i 67 es regula el seu procediment i efectes però no fa menció a la modalitat de control de la funció interventora, extrem que genera l'aplicació incorrecta d'aquests articles a altres modalitats de control.

La mesura s'adequa a les finalitats que es persegueixen en tant que es proposa fer constar expressament que la regulació dels articles 65, 66 i 67 es refereix sobre la facultats de l'interventor actuant de formular discrepància i objecció són propis de la modalitat de control de la funció interventora i no d'altres modalitats de control.

La inclusió d'aquesta mesura a l'avantprojecte es justifica en el fet que les actuacions que es desprenen de la funció interventora es troben íntimament lligades amb l'execució del pressupost, motiu pel qual és necessari disposar d'aquesta modificació en el moment que entri en vigor l'aplicació del pressupost per a l'exercici 2022, així com les mesures que l'acompanyen.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora
-Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	66	Modificació

Article 35.14

IG M-276.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 67 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"1. Si l'òrgan afectat per l'objecció descrita en l'article anterior no hi està d'acord, es procedeix de la manera següent:
a) Si la discrepància correspon a una intervenció delegada, la Intervenció General resol.
b) Si es manté la discrepància o aquesta correspon a la mateixa Intervenció General, la resolució pertoca al Govern. "

OBJECTE

Donar coherència a la regulació de la facultat de l'interventor/a de formular discrepància i l'objecció corresponent en l'exercici de la funció interventora que es troba regulada als articles 65, 66 i 67, tot i modificant els articles 66 i 67 que regulen aquesta facultat per relacionar-lo amb l'article 65.

NECESSITAT

La redacció de l'article 67 si bé és correcta no es troba ben coordinada amb els articles 65 i 66. Així en l'article 65 es regula la facultat de l'interventor/a de formular discrepància i l'objecció corresponent en l'exercici de la funció interventora; i en els articles 66 i 67 es regula el seu procediment i efectes però no fa menció a la modalitat de control de la funció interventora, extrem que genera l'aplicació incorrecta d'aquests articles a altres modalitats de control.

La mesura s'adequa a les finalitats que es persegueixen en tant que es proposa fer constar expressament que la regulació dels articles 65, 66 i 67 es refereix sobre la facultats de l'interventor actuant de formular discrepància i objecció són propis de la modalitat de control de la funció interventora i no d'altres modalitats de control.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en iniciar el pressupost de l'exercici, els departaments i la resta d'entitats del sector públic tindran coneixement d'aquesta obligació de forma clara, atès que fins ara la norma ho disposava correctament.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora
-Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	67	Modificació

Article 35.15

IG M-178.0

Es modifica l'article 68 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 68.
1. La Intervenció General pot utilitzar, per exercir les seves funcions, les modalitats de control següents:
a) La funció interventora o fiscalització prèvia plena, que pot ésser substituïda, en els supòsits que es determinin, per una fiscalització prèvia per mostreig.
b) El control posterior.
c) El control financer, que es pot fer de manera periòdica o permanent.
d) El control de gestió en l'àmbit economicofinancer.

2. La funció interventora o fiscalització prèvia plena té per objecte controlar tots els actes, documents i expedients de la Generalitat que determinin el reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic, així com els ingressos i pagaments que en derivin i la recaptació i aplicació dels cabals.

3. L'exercici de la funció interventora o fiscalització prèvia plena comprèn:
a) La intervenció prèvia o crítica de tots els actes, documents i expedients susceptibles de produir drets o obligacions de contingut econòmic o moviment de fons i valors.
b) La intervenció formal i material dels pagaments.
c) La intervenció de l'aplicació de les quantitats destinades a obres, subministraments, adquisicions i serveis, que inclou també el seu examen documental.
d) La interposició de recursos i de reclamacions en els supòsits previstos per les lleis.
e) La comanda a l'òrgan o als òrgans competents, quan la naturalesa de l'acte, document o expedient a intervenir ho requereixi, dels assessoraments adients al cas, així com dels antecedents necessaris per al millor exercici de la funció interventora.
4. El control posterior té per objecte comprovar que els actes, els expedients i els documents dels quals derivin drets i obligacions de naturalesa econòmica o financera s'han ajustat a les normes jurídiques i procedimentals establertes per a cada matèria. Com a objecte complementari del control posterior, es pot establir l'avaluació de la gestió realitzada i l'organització de recursos disponibles en relació amb els principis generals de bona gestió financera
5. El control financer té per objecte comprovar que el funcionament econòmic i financer de l'entitat o òrgan o procediment controlat s'ajusta a l'ordenament jurídic i als principis generals de la bona gestió financera.
6. El control de gestió en l'àmbit econòmic financer té per objecte l'anàlisi global o específica dels procediments, riscos, sistemes, resultats, organització i programes de les diferents unitats i entitats, per tal de comprovar si la gestió dels recursos s'ha fet d'acord amb els principis d'economia, eficiència i eficàcia.
7. El personal del Cos d'Intervenció de la Generalitat exerceix les competències atribuïdes a la Intervenció en l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és corregir, clarificar i harmonitzar el redactat de varis articles inclosos en el capítol VII del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, relatius a la funció interventora íntimament relacionat entre ells com són l'article 64, 66, 67 i el present article 68, així com coordinar-los entre ells.

NECESSITAT

La iniciativa de modificació d'aquest article resulta necessària en tant que si bé la redacció de l'article 68 és correcta no es troba ben estructurada i a banda, cal coordinar-la amb la resta d'articles i disposicions que regulen l'exercici de la funció interventora i la resta de modalitats de control.

La mesura s'adequa a les finalitats que es persegueixen en tant que es proposa fer constar expressament la relació de modalitats de control i la seva descripció, coordinant-ho i harmonitzant-ho amb la resta dels articles que hi fan menció. Així mateix i amb les mateixes finalitats també s'inclou la descripció del control posterior que es troba regulat al Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en iniciar el pressupost de l'exercici, els departaments i la resta d'entitats del sector públic tindran coneixement d'aquesta obligació de forma clara, atès que fins ara la norma ho disposava correctament.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora
-Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora
-Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de	68	Modificació

Article 35.16

IG M-182.0

S'afegeix una lletra, la *h* , a l'article 76 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"h) Centralitzar, quan ho determini, la informació comptable de totes les entitats classificades com a Administració pública de la Generalitat segons el Sistema europeu de comptes, establint, per facilitar el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, així com les obligacions d'informació que estableix la normativa vigent i amb finalitats de control, la remissió de les dades comptables i de gestió econòmica i financera a les entitats esmentades, d'acord amb la composició, format i periodicitat que es determini."

OBJECTE

Les obligacions d'informació derivades de la normativa d'estabilitat pressupostària impliquen reportar mensualment per part de la IG, informació de l'ordre de 200 entitats del sector públic.Per facilitar la gestió d'aquestes obligacions per part de la IG, l'Ordre VEH/6/2019, de 15 de gener, de comptabilitat de la Generalitat de Catalunya, en el seu article 19, atribueix a la Intervenció les facultats de centralitzar la informació comptable de les entitats del sector públic. L'objecte d'aquesta modificació és harmonitzar l'article 76 TRLFPC amb el contingut de la citada Ordre VEH/6/2019.

NECESSITAT

L'article 76 TRLFPC comprén la relació de facultats que corresponen a la Intervenció General de la Generalitat com a centre gestor de la comptabilitat pública, si més no, no inclou la relativa a la centralització de la informació comptable que en canvi, sí l'estableix l'Ordre VEH/6/2019, de 15 de gener, que regula la comptabilitat de la Generalitat de Catalunya.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que la inclusió de la facultat de la Intervenció General consistent en la centralització de la informació comptable com a centre de la comptabilitat pública dins de la resta de les relacionades en l'article 76 TRLFPC, harmonitzarà el contingut de l'Ordre VEH/6/2019, de 15 de gener, que regula la comptabilitat de la Generalitat de Catalunya amb les disposicions del TRLFPC.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici, aquesta facultat quedarà perfectament relacionada dins del TRLFPC i coordinada amb el contingut de l'Ordre VEH/6/2019, de 15 de gener, que regula la comptabilitat de la Generalitat de Catalunya amb les disposicions del TRLFPC.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
-Ordre VEH/6/2019, de 15 de gener, que regula la comptabilitat de la Generalitat de Catalunya (DOGC núm. 7791, 18.1.2019).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)	76	Modificació

Article 35.17

IG M-096.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 76 *bis* el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"4. Les entitats classificades com a Administració pública de la Generalitat segons el Sistema europeu de comptes que prevegin formalitzar contractes que impliquin la creació i explotació d'infraestructures per mitjà d'associacions publicoprivades, d'acord amb el Sistema europeu de comptes, o altres negocis jurídics que difereixin l'impacte pressupostari de l'execució de les inversions, han de remetre la proposta d'actuació a la Intervenció General, per analitzar l'impacte potencial en la capacitat o necessitat de finançament segons el tractament que estableix la comptabilitat nacional i per avaluar-ne la sostenibilitat financera, prèviament a l'inici de la licitació. El Govern de la Generalitat, a proposta de la Intervenció General, ha d'aprovar la modalitat de control a què s'han de sotmetre aquestes operacions. En operacions d'aquesta naturalesa superiors als deu milions d'euros, la Intervenció General ha de donar compte a la Comissió d'Economia i Hisenda del Parlament, amb una periodicitat semestral, del resultat del control exercit."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és aclarir i millorar la redacció de determinats extrems de l'article.
En aquest sentit, es pretén que quedi clar que tot negoci jurídic, ja sigui una contracte de col·laboració público privada o qualsevol altra inversió, ha de disposar del preceptiu pronunciament sobre el seu impacte en dèficit, entre d'altres extrems.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària atès que la redacció actual no cobreix tot el ventall de possibles negocis jurídics que poden impactar en dèficit i que en conseqüència, han de disposar del preceptiu pronunciament de la Intervenció General a aquests efectes.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que d'aquesta manera qualsevol iniciativa que passi per un negoci jurídic que impliqui inversió, disposarà del preceptiu pronunciament de la Intervenció General, abans de la seva formalització.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en iniciar el pressupost de l'exercici, els departaments i la resta d'entitats del sector públic tindran coneixement d'aquesta obligació de forma clara, atès que fins ara la norma ho disposava correctament.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, així com el Reglament (UE) no 549/2013 de el Parlament Europeu i de Consell de 21 de maig de 2013 relatiu a el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals de la Unió Europea.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	76 bis	Modificació

Article 35.18

IG M-239.1

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 81 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

" 3. En qualsevol cas, les entitats del sector públic de la Generalitat, les entitats adscrites a la Generalitat, les universitats públiques finançades per la Generalitat, les fundacions i els consorcis en què participa majoritàriament o minoritàriament han de trametre els comptes anuals degudament aprovats a la Intervenció General i a la Sindicatura de Comptes abans del 30 de juny de l'any posterior, d'acord amb els requisits que estableixi la Intervenció General. També han de trametre la mateixa documentació referida a les empreses i altres entitats en què participen."

"4. La Intervenció General formula el Compte general de la Generalitat, que ha de presentar a la Sindicatura de Comptes abans del 31 de juliol. Els comptes anuals consolidats del sector públic que cal incorporar al Compte general han d'ésser elaborats i enviats per la Intervenció General a la Sindicatura de Comptes abans del 31 d'octubre."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació dels apartats 3 i 4 de l'article 81 del TRLFPC, relatius a la tramesa de comptes anuals de les entitats i en concret, s'inclou la potestat de la Intervenció General de determinar els requisits a aquest efectes, així com la data màxima establerta per a la remissió per part de la Intervenció a la Sindicatura de Comptes de l'annex al compte general relatiu als dels comptes anuals consolidats del sector públic que cal incorporar al Compte general que en la regulació actual es troba establerta abans de l'1 d'octubre.

NECESSITAT

La consolidació dels comptes de la Generalitat obliga a normalitzar el format dels estats comptables, garantir la seva integritat i concordança i facilitar la informació sobre operacions recíproques, per la qual cosa la Intervenció General ha de poder determinar els requists de presentació i que el termini d'elaboració i d'enviament a la Sindicatura de Comptes sigui el 30 d'octubre atès que l'actual resulta insuficient i no s'ajusta a les necessitats reals d'aquests tràmits.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder efectuar aquest tràmit d'acord amb els requisits establerts per la Intervenció General i dins del nou termini que es proposa, implicarà disposar del temps adequat per confeccionar els comptes consolidats i es podrà donar exacte compliment a aquesta obligació.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta disposició podrà ser d'aplicació de forma immediata per tal de donar compliment a les obligacions que implica.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (DOGC núm. 422, 04/04/1984).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	81	Modificació

Article 35.19

IG M-257.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 83 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"4. Quan els superiors jeràrquics dels presumptes responsables tinguin notícia d'un abastament, malversació, dany o perjudici a la hisenda de la Generalitat, o hagi transcorregut el període que s'assenyali reglamentàriament sense haver-se justificat els manaments de pagaments als quals es refereix, instruiran les oportunes diligències prèvies i adoptaran amb el mateix caràcter les mesures necessàries per assegurar els drets de la hisenda de la Generalitat."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de l'apartat 4 de l'article 83 del TRLFPC, i en concret, s'extingeix la figura de l'ordenació de pagaments en l'execució del pressupost de despeses de l'administració de la Generalitat i de les entitats que gestionen un pressupost administratiu atès que el avenços tecnològics permeten establir, amb seguretat, uns automatismes en la gestió dels pagaments proposats que permetin una millora en la gestió de la tresoreria , un millor compliment en les obligacions en termes de sostenibilitat financera de la Generalitat i un millor servei al ciutadà.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària en tant que la Generalitat ha de prendre les mesures necessàries per a la millora dels seus processos amb la finalitat de donar compliment als seus objectius fiscals i per la millora dels seus processos de gestió de la tresoreria.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder eliminar tràmits en el procediment de pagament de les obligacions de la Generalitat és una mesura que permetrà assolir els objectius de sostenibilitat financera i una millora en el servei al ciutadà.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta eliminació d'aquest tràmit podrà ser d'aplicació de forma immediata per tal de donar compliment a les obligacions fiscals en relació a la sostenibilitat financera.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
2-Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (BOE núm. 103, de 30/04/2012)

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	83	Modificació

Article 35.20

IG M-258.0

Es modifica la lletra *c* de l'article 84 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"c) Autoritzar despeses sense crèdits o amb crèdit insuficient o infringint d'alguna altra manera les disposicions vigents sobre la matèria."

OBJECTE

L'objecte de la mesura és la modificació de l'article 84 del TRLFPC, i en concret, s'extingeix la figura de l'ordenació pagaments en l'execució del pressupost de despeses de l'administració de la Generalitat i de les entitats que gestionen un pressupost administratiu atès que el avenços tecnològics permeten establir, amb seguretat, uns automatismes en la gestió dels pagaments proposats que permetin una millora en la gestió de la tresoreria , un millor compliment en les obligacions en termes de sostenibilitat financera de la Generalitat i un millor servei al ciutadà.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària en tant que la Generalitat ha de prendre les mesures necessàries per a la millora dels seus processos amb la finalitat de donar compliment als seus objectius fiscals i per la millora dels seus processos de gestió de la tresoreria.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder eliminar tràmits en el procediment de pagament de les obligacions de la Generalitat és una mesura que permetrà assolir els objectius de sostenibilitat financera i una millora en el servei al ciutadà.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta eliminació d'aquest tràmit nou termini podrà ser d'aplicació de forma immediata per tal de donar compliment a les obligacions fiscals en relació a la sostenibilitat financera.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
2-Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (BOE núm. 103, de 30/04/2012)

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	84	Modificació

Article 35.21

IG M-240.0

S'afegeix una lletra, la *c*, a l'apartat 1 de l'article 88 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"c) Universitats públiques catalanes"

OBJECTE

L'objecte de la modificació és que a les universitats públiques catalanes els sigui d'aplicació la normativa catalana en matèria d'ajuts i subvencions en la mesura que les universitats realitzen activitat en aquest àmbit que deriva de potestats administratives.
En aquest sentit, es pretén que les universitats públiques catalanes es regeixin per les disposicions normatives del capítol IX del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, pel que fa a l'àmbit de les subvencions i ajuts.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària atès que la redacció actual no inclou específicament a les universitats públiques catalanes com a entitats a les quals els és d'aplicació el règim jurídic de l'àmbit de les subvencions i ajuts del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya. Per tant, existeix inseguretat jurídica respecte al règim jurídic a aplicar.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que d'aquesta manera s'aporta seguretat jurídica mitjançant la inclusió de les universitats públiques catalanes dins de l'àmbit subjectiu de la normativa de subvencions i ajuts, el que redunda en una millor gestió, transparència i ús eficient de recursos públics.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en iniciar el pressupost de l'exercici, els departaments i la resta d'entitats del sector públic tindran coneixement d'aquesta inclusió en l'àmbit subjectiu del règim jurídic de subvencions i ajuts de forma clara, atès que fins ara la norma no englobava la totalitat de subjectes als que els hi és aplicable.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta engloba:
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
- Decret 271/2019, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre de subvencions i ajuts de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	88	Modificació

Article 35.22

IG M-241.0

Es modifiquen les lletres *b* i *c* de l'apartat 2 de l'article 94 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que resten redactades de la manera següent:

"b) Hi ha d'haver una proposta motivada de la impossibilitat de promoure la concurrència del secretari o secretària general o de l'òrgan competent del departament o de l'òrgan assimilat en l'estructura de les entitats autònomes i altres entitats del sector públic."

"c) La competència per resoldre és del conseller o consellera corresponent, i no pot ser objecte de delegació. En el cas de les entitats, la competència per resoldre és de l'òrgan competent, d'acord amb el que s'estableix a les lletres *b* i *c* de l'article 93."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és facilitar el procediment de concessió directa d'ajuts per als organismes autònoms i la resta d'entitats del sector públic, tenint en compte la seva estructura interna, per tal que puguin efectuar concessions i motivar-ne la necessitat sense recórrer a la secretaria general i conselleria del departament del qual depenen. A més, es pretén limitar l'ús recurrent al procediment de concessió directa, impedint la delegació de la concessió, que només podrà correspondre als òrgans habilitats per a concedir, llevat de les entitats del sector públic.

NECESSITAT

La redacció actual no contempla, per als procediments de concessió directa d'ajuts, l'heterogeneïtat de subjectes que integren el sector públic que concedeix subvencions.
A més, la possibilitat de delegar la competència per a concedir aquestes subvencions per part de la persona titular del departament, fa que proliferi l'ús d'aquest procediment d'atorgament d'ajuts (sense concurrència), el qual hauria de ser excepcional.

Amb la modificació es tenen en compte les entitats del sector públic i els organismes autònoms en el procediment de concessió directa d'ajuts, per tal de millorar l'eficiència de la tramitació. A més, la prohibició de delegar la concessió d'ajuts directes per part de l'òrgan habilitatper a concedir, llevat de les entitats del sector públic, desincentivarà recórrer a aquest procediment excepcional.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, amb l'entrada en vigor de la norma que aprova el pressupost de l'exercici i les mesures d'acompanyament, els departaments i la resta d'entitats del sector públic tindran coneixement d'aquesta modificació de forma clara, atès que fins ara la norma no englobava la totalitat de subjectes que intervenen en el procediment de concessió directa d'ajuts.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).
-Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (BOE núm. 276, de 18/11/2003).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	94	Modificació

Article 35.23

CLT M-002.1

Es modifica la lletra *d* de l'article 94.2 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

"d) Si l'import que s'ha de concedir és superior a 300.000 euros o el que determini la llei de pressupostos, cal l'autorització prèvia del Govern, tret que es tracti d'una subvenció amb càrrec a partides nominatives a favor d'una entitat participada per la Generalitat o de les universitats públiques catalanes."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir la necessitat d'autorització prèvia del Govern quan es tracti de subvencions directes amb càrrec a partides nominatives per quanties superiors a 300.000 euros a entitats participades de forma minoritària per la Generalitat.

Cal tenir en compte que quan es vol incrementar una subvenció l'import inicial de la qual consta a una partida nominativa als pressupostos s'ha de tramitar com a subvenció directa.

NECESSITAT

Quan es tramita una subvenció amb càrrec a partides nominatives a favor d'entitats participades de forma minoritària (consorcis i fundacions) per import superior a 300.000 euros, es sol·licita autorització del Govern. L'increment d'aportacions de partides nominatives ja requereix una modificació pressupostària que aprova el Govern, i per tant un segon acord de Govern alenteix la tramitació i pot posar en risc l'eficàcia de la mesura.

Permetria corregir parcialment la disfunció que s'ha produït en alguns aspectes en considerar els increments de subvencions nominatives a aquestes entitats com a subvencions directes en lloc de transferències. El control pel Govern de les modificacions pressupostàries i la participació dels representants de la Generalitat en els òrgans de govern dels consorcis i fundacions garanteixen el seguiment i control dels increments que es puguin produir de les aportacions.

Es proposa aquesta mesura per incorporar-la en l'Avantprojecte de mesures fiscals i financeres perquè està vinculada directament a l'execució dels pressupostos de la Generalitat i, per tant, és una matèria pròpia d'aquest tipus de llei que acompanyen els pressupostos.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en l'àmbit normatiu relatiu a les subvencions de les administracions públiques i que es troben regulades a les disposicions següents:

- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (capítol IX).

- Ordre ECO/172/2015, de 3 de juny, sobre les formes de justificació de subvencions.

- Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (en allò relatiu a les disposicions bàsiques).

- El Reglament de la Llei general de subvencions, aprovat pel Reial decret 887/2006, de 21 de juliol (en allò relatiu a les disposicions bàsiques).

COMPETÈNCIA

De conformitat amb l'article 202.2 de l'Estatut d'autonomia, la Generalitat gaudeix de plena autonomia de despesa per tal de poder aplicar lliurement els seus recursos d'acord amb les directrius polítiques i socials determinades per les seves institucions d'autogovern.

Així mateix correspon a la Generalitat, en les matèries de la seva competència, l'exercici de l'activitat de foment, d'acord amb l'article 114 de l'Estatut d'autonomia. Amb aquesta finalitat, la Generalitat pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis.

Finalment, correspon a la Generalitat la competència exclusiva per determinar les normes de procediment administratiu que derivin de les especialitats de l'organització de la Generalitat, d'acord amb l'article 159.1.c de l'Estatut d'autonomia.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (Decret legislatiu 3/2002)	article 94.2.d	Modificació

Article 35.24

IG M-248.0

S'afegeix un apartat, el 2 *bis*, a l'article 96 bis del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"2*bis*. El Registre de subvencions i ajuts de Catalunya ha d'incloure la informació de totes les disposicions de fons públics realitzades sense contraprestació, a favor de persones físiques o jurídiques per raó del seu estat, situació o fet en què es trobin o que suportin amb la finalitat de cobrir les seves necessitats i drets bàsics, o d'altres raons d'interès general, d'acord amb la normativa sectorial que és aplicable, així com les mesures de foment econòmic, atorgats pel subjectes inclosos en l'apartat anterior, independentment del règim jurídic que li sigui aplicable i/o de la seva denominació."

OBJECTE

Millorar, aclarir la redacció de l'article, atorgar seguretat jurídica i esbair els dubtes sobre l'àmbit objectiu del RAISC incidint en el fet que inclou heterogeneïtat de figures sota el paraigües de l'ajut públic (definit com a activitat de foment en contraposició a la de servei públic i de policia) i alineant-ho amb jurisprudència i doctrina. L'aprovació d'aquesta mesura legislativa permetrà, a més, donar un compliment acurat al principi de transparència en totes les figures jurídiques i actuacions econòmiques o financeres de la Generalitat no incloses en d'altres mitjans ja existents.

NECESSITAT

Cobrir el ventall heterogeni de figures englobades sota la categoria d'ajut públic com a tècniques jurídiques que inclouen estímuls financers, econòmics o dineraris, amb càrrec a fons públics, amb efectes econòmics o financers que impulsen, promouen o protegeixen la realització d'una activitat o situació, considerades d'interès general, tot i donant compliment als criteris establerts per la jurisprudència a aquest efecte.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que d'aquesta manera s'aporta seguretat jurídica mitjançant la definició detallada en la norma del concepte d'ajut públic, el que redunda en una millor gestió, transparència i ús eficient de recursos públics.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, en aprovar el pressupost de l'exercici i les seves mesures d'acompanyament, els departaments i la resta d'entitats del sector públic implicats tindran coneixement d'aquesta definició de forma clara, atès que fins ara la norma no englobava la totalitat de figures.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
1.Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
2.Decret 271/2019, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre de subvencions i ajuts de Catalunya.
3.Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions
4.Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern
5.Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya	96 bis	Modificació

Article 35.25

PRE M-057.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 98, del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, amb el text següent:

"4. En el cas de que els beneficiaris siguin ens locals o entitats el seu sector públic és requisit necessari per al pagament de les subvencions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat el compliment de les seves obligacions de tramesa de documentació economicofinancera d'acord amb el que preveu la la Llei municipal i de règim local. La tresoreria ha de procedir a la retenció dels pagaments fins que el departament competent en matèria d'Administració local en comuniqui el compliment o fins que el pagament prescrigui. "

OBJECTE

S'addiciona al Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya un nou apartat, el 4, a l'article 98 a l'objecte d'establir la tramesa de documentació economicofinancera com a requisit necessari que han de complir els ens locals per al pagament de les subvencions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat d'acord amb el que preveu la Llei municipal i de regim local. També es regula el procediment mitjançant el qual la Tresoreria ha d'aplicar les mesures en cas d'incompliment d'aquest requisit.

NECESSITAT

És necessari recollir aquest requisit a la norma que regula les subvencions de la Generalitat atès que la suspensió del lliurament únicament està regulada parcialment per l'Ordre GAP/539/2010 i altres normatives sectorials. La Sindicatura de Comptes recomana la regulació normativa dels procediments d'aplicació de les mesures que es puguin derivar dels incompliments de la tramesa de documentació economicofinancera dotar de seguretat jurídica als afectats.

La mesura és adient per assolir tan l'objectiu de transparència i el màxim compliment dels ens locals envers les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera com l'increment de la seguretat jurídica en l'aplicació de les mesures coercitives davant l'incompliment al simplificar la normativa reguladora que actualment està recollida en diferents lleis sectorials i reglaments

Es tracta d'una addició de caràcter puntual que no afecta altres regulacions previstes al Text refós de la llei de finances públiques de Catalunya. Amb aquesta addició es dona compliment a les recomanacions de la Sindicatura de Comptes en els seus informes anuals.

MARC NORMATIU

La DA6.4 de la Llei 26/2009 regula l'Inventari públic de control del compliment de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals als departaments competents en matèria de cooperació local i en matèria d'economia i finances i a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb la modificació
introduïda per la Llei 5/2020.
L'Ordre GAP/539/2010 regula la creació de l'Inventari i l'article 6 determina la suspensió dels pagaments com a mesura coercitiva als ens incomplidors. No inclou la documentació economicofinancera a trametre al departament competent en matèria d'economia i finances.
La Llei 18/2010 de la Sindicatura de Comptes determina que als ens incomplidors se'ls podran aplicar les mesures coercitives i també les lleis de pressupostos per algunes subvencions, però no inclouen la totalitat de la documentació.

COMPETÈNCIA

Article 114. Activitat de foment
1. Correspon a la Generalitat, en les matèries de la seva competència, l'exercici de l'activitat de foment. Amb aquesta finalitat, la Generalitat pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis.
Article 160. Règim local
Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat.
Article 218. Autonomia i competències financeres
D'acord amb l'apartat 2 la Generalitat té competència, en el marc establert per la Constitució i per la normativa de l'Estat, en matèria de finançament local.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya aprovat per DECRET LEGISLATIU 3/2002, de 24 de desembre	Article 98	Addició

Article 35.26

DGT M-314.1

S'afegeix un capítol, l'XI, al text refós de la Llei de finances públiques de la Generalitat de Catalunya, amb el text següent:
"Capítol XI. Política fiscal corporativa

Article 116
Concepte de política fiscal corporativa

1.La política fiscal corporativa constitueix un mecanisme de coordinació, seguiment i supervisió que té per objecte establir un marc d'actuació homogeni i integral de l'Administració de la Generalitat i de les entitats que integren el seu sector públic en matèria tributària, amb la finalitat de millorar l'eficiència de la gestió dels recursos públics.
2.La implementació de la política fiscal corporativa requereix l'anàlisi de la informació fiscal i financera del sector públic i la gestió administrativa en l'àmbit tributari per tal d'anticipar, mitigar el possible risc fiscal del conjunt del sector públic de l'Administració de la Generalitat i millorar la seguretat jurídica en el compliment de la normativa tributària.

Article 117
Sistema d'informació fiscal corporativa

1. L'òrgan competent en matèria de la política fiscal corporativa impulsa, elabora i actualitza el sistema d'informació fiscal corporativa de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic que té com a objecte l'anàlisi de la informació fiscal dels departaments i de les entitats que integren el sector públic de l'Administració de la Generalitat, el seguiment dels indicadors de compliment tributari que s'estableixin per tal de detectar els eventuals riscos fiscals i l'adopció de mecanismes de gestió i de control homogenis.
2. La informació que ha de constar en el sistema d'informació fiscal corporativa ha de ser de caràcter fiscal, financer o administratiu, i necessària per al compliment de les finalitats a què fa referència l'apartat 1.
3.Els departaments de l'Administració de la Generalitat i les entitats que integren el seu sector públic estan obligats a facilitar a l'òrgan competent en matèria de política fiscal corporativa la informació que se'ls requereixi en el marc del sistema d'informació fiscal corporativa.
4. Als efectes d'aquest capítol, tenen la consideració d'entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat, les entitats del seu sector públic, amb personalitat jurídica pròpia i diferenciada, participades majoritàriament, directament o indirectament. S'entén que la participació és majoritària quan l'Administració de la Generalitat hi participa, directament o indirectament, en més d'un 50% del seu capital o disposa de la majoria de drets de vot; o té capacitat de nomenar o destituir la majoria dels membres dels òrgans de govern. Així mateix, es consideren entitats del sector públic les fundacions i els consorcis que, tot i no estar participats majoritàriament per l'Administració de la Generalitat, hi estan adscrits.
5.L'òrgan competent en matèria de política fiscal corporativa ha d'elaborar les instruccions per tal de determinar la informació que s'ha de subministrar, els canals i la periodicitat, de conformitat amb les normatives de transparència i protecció de dades."

Article 118
Responsabilitat i coordinació en el subministrament de la informació

1.Els alts càrrecs dels departaments i el personal directiu de les entitats del seu sector públic que tinguin atribuïda la direcció i la coordinació de la funció de gestió econòmica i financera tenen la consideració de subjectes responsables del subministrament d'informació al sistema d'informació fiscal.
2. Els departaments de l'Administració de la Generalitat han de designar la unitat o l'òrgan que ha de desenvolupar les tasques d'unitat d'informació en l'àmbit del sistema d'informació fiscal

OBJECTE

La proposta té per objecte addicionar un nou capítol, l'XI, al text refós de la Llei de finances públiques de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, intitulat "Política fiscal corporativa" que consta de tres articles: l'article 116. que té per objecte el concepte de política fiscal corporativa, l'article 117, que té per objecte el sistema d'informació fiscal corporativa, i l'article 118 que conté previsions de garantia de la seva aplicació i coordinació.

NECESSITAT

El Model de PFC constata que el sector públic de l'Adm.Generalitat gestiona de manera descentralitzada i poc homogènia les obligacions tributàries i llurs riscos.
Per homogeneïtzar processos i mecanismes es requereix d'un sistema d'informació fiscal que disposi d'una visió global de la situació tributària del sector públic, informació que ha de ser facilitada pels departaments de la de la Generalitat i les entitats del seu sector públic.

La mesura, en l'àmbit de la transparència fiscal corporativa, té caràcter i organitzatiu respecte de la hisenda del sector públic de l'Adm. de la Generalitat i vol orientar la política fiscal corporativa del Govern a la homogeneïtzació de processos i mecanismes interns que permetin un major eficiència en la gestió dels recursos públics, mitjançant la identificació i avaluació periòdica dels potencials riscos fiscals i l'adopció de mesures per reduir o mitigar els impactes.

Es considera com a l'instrument més adequat i idoni, des d'un punt de vista de simplificació normativa, front l'opció d'impulsar, tramitar i un avantprojecte de llei específic, tenint en compte la naturalesa puntual i organitzativa del seu objecte, que no té efectes directes en la ciutadania, més enllà de l'efecte positiu que se'n derivi de la disminució dels riscos d'incompliment i costos de litigiositat en matèria tributària.

MARC NORMATIU

-Text refós de la Llei de finances públiques de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.
-Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
-Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.
- Acord GOV/82/2020, de 23 de juny

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix: "Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa

Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de la Generalitat de Catalunya	Capítol	Addició

corporativa. En concret, les tasques que han de desenvolupar les unitats d'informació que tenen per objecte la coordinació, la comunicació, el suport i l'assessorament als òrgans i les unitats que en depenen i a les entitats que s'hi adscriuen, en l'àmbit del sistema d'informació fiscal corporativa."

Part segona : Mesures financeres

Títol II - Modificacions legislatives en matèria de patrimoni

Article 36.1

PAT M-007.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 9 del text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2002, del 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"4. Els béns i drets demanials de la Generalitat es poden afectar al domini públic d'altres administracions públiques per ésser destinats a un ús o servei públic de llur competència. Aquesta afectació no altera la titularitat dels béns o drets ni llur caràcter demanial i implica l'exercici de les facultats corresponents a la gestió, la defensa, el manteniment i el millorament dels béns i drets afectats.
La Generalitat de Catalunya només pot acceptar mutacions demanials de béns i drets efectuades a favor seu per altres administracions públiques per ésser destinats a un ús o servei públic, si s'han adoptat amb transmissió de la titularitat dels béns o drets. Correspon al Govern de la Generalitat l'acceptació de la mutació demanial mitjançant un acord.
Si la destinació s'ha mantingut durant tot el termini acordat, no es produeix la reversió dels béns o drets a l'administració transmissora i aquests resten integrats en el patrimoni de l'administració adquirent.
En el cas de reversió dels béns o drets transmesos per altres administracions públiques, mitjançant mutació demanial, la Generalitat es pot rescabalar de l'import de les actuacions que s'han dut a terme i que siguin conseqüència de les condicions imposades per l'administració transmissora."

OBJECTE

Es proposa modificar l'apartat 4 (segon paràgraf) de l'article 9 del Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat, a l'objecte de que la Generalitat de Catalunya condicionarà l'acceptació de la mutació demanial a la transferència de la titularitat dels béns i drets a favor de la mateixa.

NECESSITAT

Es necessari establir aquesta modificació per deixar molt clar que la Generalitat de Catalunya únicament expressa un mandat reflexiu per a la pròpia administració, en el sentit de condicionar l'acceptació de les mutacions demanials a la transferència de la seva titularitat amb efectes únicament pro-futur.

Aquesta modificació de l'article 9.4 del Decret legislatiu 1/2002, s'adequa a les finalitats que es persegueixen atès que si no es transmet la transferència de la titularitat, no es pot acceptar la mutació demanial per part de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta condició de transferència de titularitat de béns i drets de les mutacions demanials ve donada sempre i quan les altres administracions hagin optat per aquesta modalitat de transmissió del domini dels béns i drets a la Generalitat de Catalunya.

Es tracta de donar coherència amb la redacció de l'article 216.bis del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril).

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el que s'insereix aquesta proposta és el Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

Es modifica l'apartat 4 (segon paràgraf) de l'article 9 del Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 159 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres, els mitjans necessaris per a exercir les funcions administratives, incloent-hi el règim dels béns de domini públic i patrimonials.

Decret legislatiu 1/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya	Article 9.4	Modificació

Article 36.2

ECO M-005.3

Es modifica la disposició addicional segona del text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Disposició addicional segona

1.Els departaments de la Generalitat i els organismes i les entitats del seu sector públic als quals sigui aplicable l'article 26 *bis* han d'encarregar a l'empresa pública Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, d'acord amb les disposicions de desenvolupament que ha de dictar el Govern per fer que aquest encàrrec sigui efectiu i progressiu, la gestió del servei de gestió d'immobles i serveis de suport -Facility Management- (manteniment, serveis vinculats als immobles i infraestructures i actuacions en matèria d'eficiència energètica i sostenibilitat per a assolir l'objectiu que tots els immobles i infraestructures de l'Administració de la Generalitat es proveeixin d'energia neta i de proximitat, amb foment de l'autoconsum) dels immobles i infraestructures ocupats mitjançant qualsevol títol jurídic per la Generalitat i pels ens i organismes del seu sector públic, llevat que es justifiqui que, per necessitat de reserva, per raons tècniques o per raó de complexitat, sigui convenient que sigui el departament o l'organisme o entitat del sector públic de la Generalitat que l'ocupa qui dugui a terme aquest servei de gestió d'immobles i serveis de suport (FM).

Com a concreció del que s'exposa al punt 1, les actuacions l'encàrrec de les quals, entre d'altres, s'efectuarà a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, comprenen expressament les corresponents a implantació, manteniment i operació d'infraestructures i instal·lacions d'energia neta i de proximitat promogudes per la Generalitat de Catalunya i els organismes i entitats del seu sector públic, directament o en col·laboració amb tercers, als seus immobles i per a proveïment d'aquests i, en general, les actuacions per a mitigació i adaptació al canvi climàtic vinculades als immobles i infraestructures ocupats mitjançant qualsevol títol jurídic per la Generalitat i pels ens i organismes del seu sector públic.
Aquests encàrrecs han de seguir les directrius de desenvolupament i estratègia energètica i ambiental de la Generalitat de Catalunya establertes pels seus òrgans competents. En el cas, dels encàrrecs en matèria d'eficiència energètica i/o autogeneració renovable, aquests encàrrecs han d'incorporar els criteris i especificacions inclosos en el Pla d'estalvi i eficiència energètica als edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya.
Aquests encàrrecs també han d'incloure les actuacions i inversions necessàries per donar compliment als objectius departamentals pel que fa a l'eficiència energètica i autogeneració renovable especificats en el Pla d'estalvi i eficiència energètica als immobles de la Generalitat de Catalunya. L'Institut Català d'Energia ha d'emetre informe sobre aquests encàrrecs amb caràcter previ i pot proposar mesures de millora o de modificació d'algunes actuacions. Aquestes mesures seran vinculants pel que fa als objectius d'estalvi energètic i implantació d'energies renovables previstos en el Pla d'estalvi i eficiència energètica als immobles de la Generalitat que aprova el Govern.

Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU assumeix les tasques de prospecció, contractació, execució, operació, supervisió i coordinació executiva d'aquestes actuacions segons les directrius esmentades.

2.Per garantir la viabilitat dels encàrrecs de gestió d'immobles i serveis de suport (FM) a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, cal indispensablement la cessió a favor seu dels llocs de treball relacionats amb la matèria objecte de l'encàrrec dotats pressupostàriament pel departament o per l'organisme o l'entitat del sector públic que faci l'encàrrec.

3.En la mesura que la gestió del servei de gestió d'immobles i serveis de suport (FM) dels immobles i infraestructures ocupats per un departament o per un organisme o una entitat del

OBJECTE

Reconeixement de l'empresa pública I.cat, com a mitjà propi per dur a terme la gestió del servei de FM dels immobles i infraestructures ocupats mitjançant qualsevol títol jurídic per la Generalitat i pels ens i organismes del seu sector públic i per dur a terme les actuacions per a la implantació, manteniment i operació d'infraestructures i instal·lacions d'energia neta i de proximitat promogudes per la Generalitat de Catalunya directament o en col·laboració amb tercers i, en general, actuacions per a la mitigació i adaptació al canvi climàtic vinculades a immobles i infraestructures.

NECESSITAT

I.cat és una SAU 100%participada per la GdC adscrita al DEH com a mitjà propi i especialitzada en la gestió del servei d'FM, el manteniment i prestació de serveis energètics a través de la direcció d'ESE, responsable d'impulsar i dur a terme aquesta mena d'encàrrecs. La voluntat és unificar la coordinació i gestió de les actuacions esmentades llevat que es justifiqui que, per qüestions reservades, tècniques o per la seva complexitat, sigui convenient que no sigui així

I.cat pot assumir la iniciativa perquè:
Adopta un model unificat de gestió i planificació; desenvolupa plecs estàndard i eines de gestió agregada.
Dedica una unitat exclusiva a gestió d'FM integrant manteniment, neteja, vigilància i a través de la divisió de serveis energètics realitza el telecontrol d'instal·lacions i serveis de flexibilitat de demanda, tokenització d'autoconsum, etc. Actualment s'està gestionant el servei d'FM de l'immoble del Districte Administratiu.

Per unificar en un mitjà propi la gestió de les actuacions amunt esmentades es considera adequat fer-ho mitjançant encàrrec a I.cat.

MARC NORMATIU

La proposta s'empara amb els articles 32 i 33 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, que regulen el règim jurídic dels mitjans propis personificats.

La proposta reforça les prescripcions contingudes a l'article 26 bis de la Llei del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU és una empresa pública amb capital íntegre de la Generalitat de Catalunya que ja executa en l'actualitat aquest tipus d'encàrrecs (servei de manteniment i eficiència energètica).

En aquesta proposta tan sols es concreta el seu àmbit d'actuació,per la qual cosa no es modifica cap competència actualment vigent.

text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2002, del 24 de desembre	Disposició Addicional Segona	Modificació

sector públic de la Generalitat es vagin traspassant a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU, els encàrrecs posteriors de gestió de la promoció de noves actuacions que es facin a aquesta societat han de recollir la gestió integral de l'actuació, és a dir, l'encàrrec de la gestió del projecte, de l'execució de l'obra i del futur servei de gestió d'immobles i serveis de suport (FM) de l'immoble o infraestructura."

Part segona : Mesures financeres

Títol III - Mesures en matèria de contractació pública

Article 37.1

ECO M-304.1

1. L'adjudicació i formalització dels contractes tramitats per emergència per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, així com les universitats públiques i les entitats que en depenen, juntament amb la memòria justificativa i la comunicació efectuada al Govern, s'han de publicar en el perfil de l'òrgan de contractació allotjat a la Plataforma de serveis de contractació pública de Catalunya, en el termini màxim de trenta dies naturals.

2. Les dades relatives a aquests contractes s'han de comunicar al Registre públic de contractes de Catalunya."

OBJECTE

La proposta té per finalitat desenvolupar en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, el seu sector públic i el de les universitats públiques catalanes i les entitats que en depenen, les previsions de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (d'ara endavant LCSP), pel que fa a la necessitat de publicitat i transparència dels contractes públics tramitats per emergència, així com la derogació de diverses disposicions que s'han vist superades per la LCSP.

NECESSITAT

La proposta es considera necessària i adequada a la vista de l'entrada en vigor de la LCSP, que fa necessari desenvolupar, regular, adaptar i modificar la normativa de contractació pública. Es considera necessari, d'una banda, establir certs controls sobre els procediments de d'emergència que permetin garantir la seva transparència i el rendiment de comptes al Govern i, d'altra banda, derogar urgentment normes que han estat superades, però que la seva no derogació expressa porta a una certa inseguretat jurídica.

Les mesures que es proposen desenvolupen, d'una banda, l'article 120 de la LCSP per tal de garantir en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya la transparència de les contractacions tramitades per emergència, aspecte que es ha esdevingut cabdal després de la crisi sanitària provocada per la Covid-19 i l'increment de contractes tramitats per emergència necessaris per pal·liar els seus efectes.

No es disposa de normativa en la matèria pròpia i resulta imprescindible adoptar les mesures proposades i derogar normes previstes en d'altres lleis d'acompanyament o en altres disposicions.

MARC NORMATIU

La mesura proposada desenvolupa l'article 120 de la LCSP pel que fa a determinades obligacions de publicitat i transparència de la tramitació per emergència, que la LCSP únicament regula pel que fa a l'Administració de l'Estat, i deixa a les Comunitats Autònomes el seu desenvolupament. També es proposa la derogació de determinades disposicions per tal d'adaptar-se a la LCSP.

COMPETÈNCIA

L'article 159.3.c) de l'Estatut de Catalunya disposa que la Generalitat, en relació amb els contractes de les administracions públiques de Catalunya, té la competència exclusiva sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de les administracions públiques i sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 CE.

Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.	Art. 159.3	Supressió
Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives	Art. 35	Supressió
Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic	Article 120	Addició
Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives	article 35	Supressió
Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres	Article 46	Supressió

Decret-llei 3/2016, de mesures urgents en matèria de contractació pública	Arts. 4 i 8	Supressió

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol I - Mesures administratives en matèria de personal de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic

Capítol I . Normes generals

Article 38.1

SLT M-294.0

Es modifica la disposició addicional onzena de la Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre l'estada en establiments turístics, que resta redactada de la manera següent:

“Disposició addicional onzena. Efectes econòmics dels nous nivells de carrera professional assignats al personal estatutari de l’Institut Català de la Salut.

Les convocatòries per assolir nous nivells de carrera professional s’han de resoldre durant l’any següent a la finalització del període de presentació de sol·licituds i produeixen efectes econòmics des del dia 1 de gener de l’any de la resolució d’assignació.”

OBJECTE

La disposició addicional onzena Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre l'estada en establiments turístics, introdueix una mesura tendent a superar la conjuntura pressupostària generada a l’any 2010 i següents.

Superada la conjuntura esmentada la proposta actual pretén restablir els efectes de l’assignació dels diferents nivells de carrera professional a allò que està previst a II Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat sobre les condicions de treball del personal estatutari de l’Institut Català de la Salut.

NECESSITAT

La crisis econòmica de l’any 2012 va obligar a fixar una sèrie de mesures que permetessin abordar el compliments dels pressupostos restrictius que es van aprovar per aquell motiu. En aquests moment, estem davant d’una nova situació pressupostària que fa que sigui necessari recuperar els nivells retributius que existien amb anterioritat.

Aquesta mesura permet recuperar els nivells retributius anteriors a la crisi de l’any 2012, permet complir amb els Acord de sortida de vaga subscrits el 29 de novembre de 2018, i permet reconèixer la labor del personal estatutari de l’Institut Català de la Salut en la lluita contra la pandèmia sanitària ocasionada per la COVID-2019.

La mesura proposada modifica una llei de mesures, en aquest cas la llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre l'estada en establiments turístics, per tant, resta plenament justifica la seva inclusió en aquest avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en que s’insereix la proposta és la disposició addicional onzena Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre l'estada en establiments turístics i el II Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat sobre les condicions de treball del personal estatutari de l’Institut Català de la Salut.

COMPETÈNCIA

La mesura que es conté en aquesta Proposta s’incardina en l’àmbit competencial compartit establert a l’article 136. b), així com a l’article 162.3 a), de l’Estatut d’autonomia de Catalunya.

XXXX

Article 39.1

PRE M-370.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 31 del Decret llei 5/2021, del 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del Fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, que resta redactat de la manera següent:

"31.6 L'atribució temporal de funcions de personal amb vinculació preexistent en d'altres departaments o entitats públiques requereix l'autorització de la persona titular de la secretaria general del departament o responsable de personal de l'entitat d'adscripció als efectes de no afectar la normal prestació del servei.

L'atribució temporal de funcions a personal funcionari interí i personal laboral temporal només pot tenir lloc en els programes adscrits als departaments o entitats on presten serveis, i en els termes del que es disposa en l'article 73 del text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2015, del 30 d'octubre."

OBJECTE

Es modifica l'article 31.6 del Decret llei 5/2021,de 2 de juliol, per tal de donar compliment a Acord de la Subcomissió de seguiment normatiu, prevenció i solució de conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, d'acord amb les negociacions del Grup de Treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials sobre el Decret llei 5/2021, de 2 de febrer. Amb aquesta finalitat,s'inclou l'incís relatiu a què l'atribució temporal de funcions a personal funcionari interí i personal laboral temporal es formalitzarà en els termes del que es disposa en l'article 73 TRLEBEP.

NECESSITAT

Davant la necessitat de flexibilitzar la gestió del personal per a la gestió i execució de les operacions finançades amb fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU,es preveu la possibilitat d'atribució temporal de funcions al personal interí i laboral temporal per a la gestió d'aquests programes.En compliment d'un acord en la Comissió Bilateral,s'inclou la remissió a l'article 73 del TREBEP.

La modificació l'article 31.6 del Decret Llei 5/2021, de 2 de juliol, s'ha de aprovar necessàriament mitjançant una norma amb rang de llei, atès que les previsions que s'han de modificar formen part d'una norma amb aquest rang normatiu (en aquest cas, un Decret Llei).

La modificació de l'apartat 6 de l'article 31 del DL 5/2021 s'ha de aprovar necessàriament mitjançant una norma amb rang de llei. A més, la gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU té una important transcendència pressupostària, pel que la seva inclusió en la llei d'acompanyament dels pressupostos resulta pertinent.

MARC NORMATIU

- Reial decret llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic.
- Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat públic

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya preveu en el seu article 136 que correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Decret llei 5/2021, de 2 de febrer, pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector	Article 31	Modificació

Article 40.1

PRE M-112.0

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 49 de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, del 31 d'octubre, que resta redactat de la manera següent:

"3.La valoració de la fase de concurs no pot significar més d'un quaranta per cent de la puntuació total del conjunt del procés selectiu de concurs oposició."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és la modificació d'un apartat tercer a l'article 49 del TRFP, dotant d'habilitació legal a les Administracions públiques catalanes per tal que puguin determinar la valoració concreta de la puntuació de la fase de concurs, en els processos selectius de concurs oposició, amb un topall fins a un quaranta per cent de la puntuació total del conjunt del procés selectiu de concurs oposició, per tal de promoure l'estabilització del personal temporal.

NECESSITAT

Necessitat que una norma amb rang de llei doni cobertura i, per tant, seguretat jurídica, a totes les administracions públiques de Catalunya per tal que, en els processos selectius de concurs oposició, puguin donar un pes en la valoració de la fase de concurs que arribi fins al quaranta per cent del total del procés, atesa la necessitat actual de reduir la temporalitat per sota del 8% de les places estructurals.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat de dotar de seguretat jurídica a les administracions públiques de Catalunya quan a la determinació de la valoració de la fase de concurs en els processos selectius mitjançant el sistema de concurs oposició, per reduir la temporalitat a les administracions públiques.

La seva inclusió en l'avantprojecte de llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang legal específica només per a aquesta qüestió puntual.No és possible esperar la tramitació d'una futura llei de la funció pública catalana per la necessitat d'adequar ja la normativa i complementar les mesures sobre estabilització de l'ocupació temporal.

MARC NORMATIU

-Estatut d'autonomia de Catalunya.
-Text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.
-Refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques

Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre	Article 49	Modificació

Article 40.2

PRE M-113.0

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 2 de l'article 86 de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que resta redactat de la manera següent:

"c) Per incompatibilitats. Es concedeix si els funcionaris públics es troben en situació de servei actiu en un altre cos o una altra escala de qualsevol de les administracions públiques o passen a prestar serveis en organismes o entitats del sector públic, sempre que no els correspongui de quedar en una altra situació i llevat que hagin obtingut l'autorització pertinent de compatibilitat, d'acord amb la legislació d'incompatibilitats. L'òrgan competent pot concedir automàticament i d'ofici aquest tipus d'excedència.
El nomenament com a personal interí o la contractació com a personal laboral temporal no habilita per passar a aquesta situació administrativa

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és la modificació de la lletra c) de l'apartat segon de l'article 86 del TRFP, per preveure que la situació d'administrativa d'excedència voluntària per incompatibilitats no operi en el supòsit de funcionaris de carrera que passen a prestar serveis amb caràcter temporal, ja sigui com a funcionaris interins o com a personal laboral temporal, a les Administracions o organismes o entitats del sector públic.

NECESSITAT

Es necessita reduir la temporalitat de l'ocupació pública i adequar les situacions administratives en funció del tipus de vincle, en concret quan aquest vincle és temporal, quan els funcionaris de carrera d'un cos o escala passen a prestar serveis amb caràcter temporal, ja sigui com a funcionaris interins o com a personal laboral temporal, a les Administracions o organismes o entitats del sector públic, incrementant d'aquesta forma la taxa de temporalitat.

Amb el nou redactat s'aconsegueix reduir la temporalitat i s'adequa la regulació de les situacions administratives en funció del tipus de vincle amb el qual es passa a prestar serveis en un altre cos o escala com a personal interí o en un altre lloc com a personal laboral temporal.

La seva inclusió en la Llei de mesures permet la seva aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang legal específica només per a aquesta qüestió puntual. No es possible esperar a la tramitació d'una futura llei de la funció pública catalana, essent necessari adequar ja la normativa, atès que cal donar compliment a la normativa i jurisprudència europea en relació amb la temporalitat a l'ocupació pública.

MARC NORMATIU

-Estatut d'autonomia de Catalunya.
-Text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.
-Refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques

Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.	article 86, apartat segon, lletra c)	Modificació

Article 40.3

PRE M-116.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 88 de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que resta redactat de la manera següent:

"5. El personal interí pot ser declarat en la situació de serveis especials quan concorri algun dels supòsits establerts a l'apartat 1 i pot romandre en aquesta situació sempre que es mantingui la causa que va donar lloc al seu nomenament de personal interí."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és l'addició d'un apartat cinquè a l'article 88 del TRFP, per tal que el personal interí pugui ser declarat en la situació de serveis especials, i d'aquesta forma suprimir la diferenciació que hi ha en la normativa actual entre el personal funcionari de carrera i el personal interí.

NECESSITAT

Necessitat d'equiparar les condicions de treball del personal interí amb el personal funcionari de carrera en base a la Directiva 1999/70/CE relativa a l'Acord marc de la CES, la UNICE i el CEEP sobre el treball de durada determinada, i als pronunciaments jurisprudencials en relació amb la situació administrativa de serveis especials per al personal interí.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat que el personal interí pugui ser declarat en la situació de serveis especials, preveient expressament aquesta possibilitat a la regulació de la situació de serveis especials del TRFP i posant fi a la diferenciació existent amb el personal funcionari de carrera.

La seva inclusió permet l'aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang legal específica només per a aquesta qüestió puntual. No es possible esperar a la tramitació d'una futura llei de la funció pública catalana, essent necessari adequar ja la normativa, atès que cal donar compliment a la normativa i jurisprudència europea, recollint el criteri interpretatiu que ja es venia aplicant i ampliant-lo a la resta de supòsits de serveis especials.

MARC NORMATIU

-Directiva 1999/70/CE del Consell, de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES, la UNICE i el CEEP, sobre el treball de durada determinada.
-Estatut d'Autonomia de Catalunya.
-Text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic.
-Refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques

Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.	Addició

Article 40.4

PRE M-111.0

Es modifica la lletra *b* de l'article 122 de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que resta redactat de la manera següent:

"b) Específicament, al personal funcionari interí li serà aplicable el règim general del personal funcionari de carrera quan sigui adequat a la naturalesa de la seva condició temporal i al caràcter extraordinari i urgent del seu nomenament, excepte aquells drets inherents a la condició de funcionari de carrera."

OBJECTE

Suprimir la prohibició de la normativa catalana per al personal interí de poder gaudir de les llicències per fer estudis relacionats amb el lloc de treball i les llicències per a assumptes propis, de forma que pugui gaudir-les quan es donin les condicions que s'exigeixen per al personal funcionari de carrera i sempre que la seva concessió no contradigui el caràcter extraordinari i urgent del seu concret nomenament.També s'incorpora el nou redactat de l'article 10.5 del TREBEP.

NECESSITAT

La lletra b) de l'art. 122 conté una prohibició que impedeix que el personal interí, pel fet de la seva temporalitat, pugui gaudir de les llicències esmentades, existent un tracte diferenciat en relació amb el personal funcionari de carrera que contradiria el principi de no discriminació dels treballadors amb un contracte temporal establert a la Directiva 1999/70/CE sobre el treball de durada determinada.

Amb el nou redactat s'aconsegueix la finalitat que el personal interí pugui sol·licitar les llicències esmentades, sempre que concorrin les circumstàncies justificatives, i es dona un redactat més obert del règim aplicable al personal interí, posant fi als problemes d'aplicació que planteja el redactat vigent.

La seva inclusió permet l'aprovació sense el cost de la tramitació d'una norma amb rang legal específica només per a aquesta qüestió puntual.És necessari adequar la normativa, atès que cal donar compliment a la normativa i jurisprudència europea, hi ha un recurs de cassació davant el Tribunal Suprem i un requeriment del Síndic de Greuges sobre aquesta qüestió, i donat el recent compromís adoptat amb els representants sindicals.

MARC NORMATIU

-Directiva 1999/70/CE del Consell, de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES, la UNICE i el CEEP, sobre el treball de durada determinada.
-Estatut d'Autonomia de Catalunya, Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol.
-Text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.
-Refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.	Article 122	Modificació

Article 40.5

REU M-009.0

Es modifica la disposició addicional vint-i-sisena de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional vint-i-sisena. Reassignacions funcionals d'empleats públics

Amb la finalitat d'aconseguir un millor aprofitament dels recursos que garanteixi l'eficàcia del servei que es presta als ciutadans, els departaments i les entitats del sector públic que hi estan vinculades i les universitats públiques catalanes, en el marc de convenis de col·laboració interadministrativa o de programes per al desenvolupament de projectes d'interès comú, identificats i amb l'informe previ del departament competent en matèria de funció pública, poden dur a terme reassignacions funcionals d'empleats públics, d'acord amb la n"ormativa laboral i de funció pública aplicable."

OBJECTE

Es modifica la Disposició addicional Vint-i-sisena sobre reassignacions funcionals d'empleats públics del text refós aprovat pel Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública. En la modificació s'afegeix "i les universitats públiques catalanes" per tal de que també es pugui fer la reassignació d'empleats públics entre les universitats públiques catalanes i el Departament de Recerca i Universitats en el marc d'un conveni de col·laboració.

NECESSITAT

La mesura proposada es necessària atès que per l'adequat funcionament i per l'eficiència del diversos serveis que desenvolupa el Departament de Recerca i Universitats en coordinació amb les universitats públiques catalanes, especialment en relació amb les Proves d'Accés a la Universitat, es fa necessari possibilitar la reassignació funcional d'empleats entre aquests.

La Disposició addicional Vint-i-sisena es va incorporar amb la Llei 2/2014, del 27 de gener, amb la finalitat d'aconseguir un millor aprofitament dels recursos de què disposen la Generalitat i el sector públic que garanteixi l'eficàcia del servei que es presta. Tot i que la disposició no ho va contemplar en el seu moment, aquesta necessitat és present també per aprofitar recursos entre el Departament de Recerca i Universitats i les universitats.

Tal com es va fer amb la inclusió de la Disposició addicional Vint-i-sisena amb la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, per raons d'urgència i necessitats, s'escau adient incloure la modificació proposada.

MARC NORMATIU

Estatut d'autonomia de Catalunya.

Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat.

Llei estatal 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Llei estatal 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Decret 252/2021, de 22 de juny, d'estructuració del Departament de Recerca i Universitats.

Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

COMPETÈNCIA

Els articles de l'Estatut d'autonomia que estableixen la competència de la Generalitat en l'àmbit de la proposta son els següents:

Article 136. La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Article 150. L'organització de l'Administració de la Generalitat

Article 172. Universitats

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 7	Modificació

Article 40.6

PRE M-114.0

S'afegeix una disposició transitòria, la catorzena, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, amb el text següent:

"Disposició transitòria catorzena

Els funcionaris de carrera que es trobin en la situació administrativa d'excedència voluntària per incompatibilitats per estar prestant serveis com a personal interí o personal laboral temporal en qualsevol administració pública o en organismes o entitats del sector públic, podran romandre en aquesta situació administrativa mentre es mantingui el nomenament de personal interí o el contracte laboral temporal vigent a la data d'entrada en vigor de la Llei de mesures per a l'any 2022."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és establir un règim transitori per als funcionaris de carrera que, abans de l'entrada en vigor de la Llei de mesures per al 2022, ja es trobin en situació d'excedència per incompatibilitats per estar prestant serveis com a personal interí en un altre cos o escala o com a personal laboral temporal de forma que puguin continuar en aquesta situació administrativa d'excedència voluntària per incompatibilitats mentre es mantingui el nomenament de personal interí o el contracte laboral temporal vigent a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

NECESSITAT

Es necessita preveure en quina situació administrativa es troben els funcionaris de carrera que, abans de l'entrada en vigor de la modificació de la lletra b) de l'apartat segon de l'article 86 TRFP prevista en la Llei de mesures per al 2022, ja estaven en situació administrativa d'excedència per incompatibilitats per estar prestant serveis com a personal interí en un altre cos o escala o com a personal laboral temporal.

Amb el nou redactat s'estableix un règim transitori respecte de la situació del personal funcionari de carrera que es trobava en excedència pe incompatibilitats en el moment d'entrada en vigor de la Llei de mesures, de manera que es respecta la seva situació pel que fa al nomenament de personal interí o al contracte laboral temporal vigent a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Aquesta mesura està directament relacionada amb una altra mesura que és la modificació de la lletra b) de l'apartat segon de l'article 86 TRFP i, per tant, és imprescindible la seva inclusió en la Llei de mesures per al 2022; no incloure-la comportaria inseguretat jurídica respecte de la situació dels funcionaris de carrera en el supòsit descrit a la proposta de disposició.

MARC NORMATIU

-Estatut d'Autonomia de Catalunya.
-Text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.
-Refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovat pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre.	Disposició transitòria catorzena	Addició

Article 41.1

XGO M-026.0

S'afegeix la lletra *n* a l'article 9.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, amb el text següent:

"n) Les infraccions comeses i les sancions aplicades als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat i al personal directiu del seu sector públic, en els termes que preveu l'article 90 bis."

OBJECTE

És creu necessari recollir el deure de publicar les infraccions i sancions aplicades als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per a què la regulació del règim sancionador sigui completa, coherent i sistemàtica.

Destinataris o persones afectades: d'una banda, els alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat de Catalunya definits a l'article 4.2 a) de la mateixa Llei 19/2014. D'altra banda, el sector públic de l'Administració de la Generalitat i el seu personal directiu (articles 4 i 5 del Decret 8/2021, de 9 de febrer).

NECESSITAT

La iniciativa és necessària perquè els subjectes infractors són servidors públics per la seva condició política, i ocupen els llocs de més alta responsabilitat i nivell funcional, retributiu i de comandament al Govern i a l'Administració de la Generalitat. La transparència i el bon govern involucra a tota la ciutadania i és d'interès públic.

La normativa de protecció de dades permet el tractament i la comunicació o cessió de dades personals en determinats supòsits legals sense el consentiment de la persona titular de les dades personals: per a complir una obligació legal aplicable al responsable, sempre que una norma UE o amb rang de llei ho prevegin o per complir missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable

L'interès social i públic en conèixer les infraccions acreditades i les sancions administratives referides, imposades, amb la condició que siguin fermes o no recurribles i, per tant, del tot definitives, es centra en la reprovació social que comporten les mesures sancionadores i la seva repercussió en el coneixement públic del seu abast i efectes . La publicitat en aquest àmbit redunda en la consecució de la necessària confiança ciutadana en les seves institucions

MARC NORMATIU

Llei del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat; Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern; Decret sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública; Acord del Govern pel qual s'aprova el Codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic; Acord del Govern pel qual s'aprova l'Estratègia de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic, i n'aprova el model de governança; Acord del Govern pel qual s'anonimitzen les bústies ètiques del Codi de conducta dels alts càrrecs i del personal directiu de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic i del Codi de principis i conductes recomanables en la contractació pública.

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 EAC correspon a la Generalitat la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 CE que inclou les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat, així com les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

L'art. 159.2 atribueix a la Generalitat la competència compartida en tot allò relatiu al règim jurídic i el procediment de les administracions públiques catalanes en allò que no queda inclòs a l'apartat 1.

Així mateix, reconeix a l'article 150 la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern	Article 9.1: addició de nova lletra n)	Addició

Article 41.2

XGO M-027.0

S'afegeix un article, el 90 *bis*, a la Llei 19/2014, amb el text següent:

"Article 90 *bis*. Publicitat de les infraccions i les sancions

Les infraccions comeses i les sancions aplicades als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat i al personal directiu del seu sector públic són públiques.

A aquest efecte, l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic han de publicar al portal de la Transparència la part dispositiva de les resolucions fermes que posen fi als expedients sancionadors incoats contra alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat i personal directiu del seu sector públic amb motiu de les infraccions comeses regulades per aquest capítol."

OBJECTE

És creu necessari recollir el deure de publicar les infraccions i sancions aplicades als alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per a què la regulació del règim sancionador sigui completa, coherent i sistemàtica.

Destinataris o persones afectades: d'una banda, els alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat de Catalunya definits a l'article 4.2 a) de la mateixa Llei 19/2014. D'altra banda, el sector públic de l'Administració de la Generalitat i el seu personal directiu (articles 4 i 5 del Decret 8/2021, de 9 de febrer).

NECESSITAT

La iniciativa és necessària perquè els subjectes infractors són servidors públics per la seva condició política, i ocupen els llocs de més alta responsabilitat i nivell funcional, retributiu i de comandament al Govern i a l'Administració de la Generalitat. La transparència i el bon govern involucra a tota la ciutadania i és d'interès públic

La normativa de protecció de dades permet el tractament i la comunicació o cessió de dades personals en determinats supòsits legals sense el consentiment de la persona titular de les dades personals: per a complir una obligació legal aplicable al responsable, sempre que una norma UE o amb rang de llei ho prevegin o per complir missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable.

L'interès social i públic en conèixer les infraccions acreditades i les sancions administratives referides, imposades, amb la condició que siguin fermes o no recurribles i, per tant, del tot definitives, es centra en la reprovació social que comporten les mesures sancionadores i la seva repercussió en el coneixement públic del seu abast i efectes. La publicitat en aquest àmbit redunda en la consecució de la necessària confiança ciutadana en les seves institucions.

MARC NORMATIU

Llei del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat; Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern; Decret sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública; Acord del Govern pel qual s'aprova el Codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic; Acord del Govern pel qual s'aprova l'Estratègia de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic, i n'aprova el model de governança; Acord del Govern pel qual s'anonimitzen les bústies ètiques del Codi de conducta dels alts càrrecs i del personal directiu de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic i del Codi de principis i conductes recomanables en la contractació pública.

COMPETÈNCIA

L'article 159.1 EAC correspon a la Generalitat la competència exclusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 CE que inclou les potestats de control, inspecció i sanció en tots els àmbits materials de competència de la Generalitat, així com les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

L'art. 159.2 atribueix a la Generalitat la competència compartida en tot allò relatiu al règim jurídic i el procediment de les administracions públiques catalanes en allò que no queda inclòs a l'apartat 1.

Així mateix, reconeix a l'article 150 la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'organització de la seva Administració sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.	article 90.bis	Addició

Article 42.1

PRE M-115.0

Efectes del silenci administratiu en determinats procediments en matèria de personal i de funció pública.

A l'efecte del que estableix l'article 24.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones interessades poden entendre desestimades les seves sol·licituds, un cop transcorregut el termini previst sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa, en els procediments iniciats a instància de les persones interessades en matèria de personal següents:

a) Reingrés al servei actiu del personal procedent de situacions administratives que no comportin reserva de plaça i destinació, o de lloc de treball.
b) Autorització de permuta de llocs de treball.
c) Reconeixement de grau personal i de serveis prestats.
d) Reconeixement de la compatibilitat d'una segona activitat pública o privada.
e) Autorització del gaudiment del període de vacances fora dels períodes ordinaris.
f) Concessió del permís per assumptes personals.
g) Concessió de llicències per fer estudis sobre matèries directament relacionades amb el lloc de treball, per assumptes propis sense cap retribució i per realitzar cursos de formació.
h) Declaració de les situacions administratives de serveis en altres administracions i de serveis especials en el cas del personal funcionari, i concessió d'excedència forçosa en el cas del personal laboral.
i) Concessió d'excedències voluntàries, excepte les motivades per conciliació de la vida personal, familiar i laboral.
j) Modificacions de jornada i horari, incloent les sol·licituds relatives a la modalitat de teletreball, excepte les motivades per conciliació de la vida personal, familiar i laboral.
k) Jubilació voluntària.
l) Perllongament de la permanència al servei actiu.
m) Atorgament de dietes, assistències i indemnitzacions per raó del servei, incloses les bestretes, així com qualsevol altre procediment la resolució del qual impliqui efectes econòmics, o que puguin afectar la correcta prestació de serveis

OBJECTE

Determinació expressa del sentit del silenci administratiu d'un seguit de procediments en matèria de personal i de funció pública.L'especificació del sentit del silenci administratiu respon a un quàdruple objectiu:1.Facilitar la gestió i tramitació d'aquests procediments als òrgans competents en matèria de personal i de funció pública.2.Dotar-los d'una major seguretat jurídica de cara a les persones interessades.3.Garantir la correcta prestació de serveis a la ciutadania.4.Tenir un major control sobre aquells procediments que puguin comportar una despesa econòmica.

NECESSITAT

S'ha efectuat una anàlisi sobre el sentit del silenci administratiu en diferents procediments i en bona part d'ells s'omet el sentit.Cal introduir una regulació expressa a fi de facilitar-ne la gestió i tramitació i dotar d'una major seguretat jurídica front els interessats.A més,la regulació del sentit del silenci ajuda a garantir una correcta cobertura dels serveis públics i a tenir un major control sobre els procediments que puguin comportar una despesa econòmica.

La mesura que es vol adoptar és adequada tant des del punt de vista de la finalitat perseguida com des d'una perspectiva de tècnica legislativa, ja que la regulació del sentit del silenci s'ha d'efectuar per norma amb rang de llei, de conformitat amb el que estableix l'article 24.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

A fi d'assolir les finalitats esmentades (millorar la gestió i tramitació dels procediments administratius en matèria de personal i funció pública;dotar d'una major seguretat jurídica; garantir la correcta cobertura dels serveis públics;major control sobre els procediments que puguin comportar una despesa econòmica) escau introduir un precepte que reguli el sentit del silenci administratiu en aquests procediments.

MARC NORMATIU

Llei estatal 39/2015, d'1 d'octubre,de procediment administratiu comú de les administracions públiques.
Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.
Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
Llei 8/2006, de 5 de juliol, de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal al servei de les administracions públiques de Catalunya.
Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat
Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat
El marc normatiu es completa amb diversos decrets i acords adoptats en el sí de la negociació sindical.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 136 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública; i la competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol I - Mesures administratives en matèria de personal de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic

Capítol II . Normes sectorials

Article 43.1

INT M-325.1

S'afegeix una disposició transitòria, la dotzena, a la Llei 5/1994, del 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició transitòria dotzena

1. Les convocatòries per a accedir a les diferents categories de les escales bàsica, tècnica, executiva i superior del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya aprovades a partir de l'1 de gener de 2022 poden determinar el nombre de places reservades per a dones per a complir l'objectiu d'equilibrar la presència de dones i homes en les diferents categories.
El nombre de places reservades per a dones ha d'ésser proporcional als objectius perseguits i no pot ésser inferior al 25% ni superior al 40% de les places convocades.
2. En cas que es faci ús de la reserva de places que regula aquesta disposició, els procediments selectius d'accés i de promoció interna corresponents s'han d'articular en dos torns diferenciats de places reservades i no reservades a dones. En el cas que el procés selectiu inclogui limitacions del nombre màxim de persones aspirants que poden ser convocades a la prova següent, s'ha d'establir quina part d'aquest màxim correspon a cada torn, d'acord amb el percentatge de places reservades a dones establert a la convocatòria.
Un cop finalitzades les fases d'oposició i de concurs, si s'escau, la convocatòria a la fase de formació s'ha de fer seguint una llista final de les persones que hagin superat el procés, ordenades segons la puntuació obtinguda i d'acord amb el nombre màxim de places reservades per torn, aplicant-hi els criteris de desempat establerts legalment.
Les places reservades per a cada torn que resultin vacants passaran a incrementar les fixades per a l'altre torn fins a assolir el nombre màxim de places convocades.
3. La reserva de places que regula aquesta disposició no és aplicable si en la categoria objecte de la convocatòria hi ha una presència de funcionàries dones igual o superior al 40%."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta addició és establir i regular els mecanismes i els recursos per a fer efectiu el dret a la igualtat i a la no-discriminació per raó de sexe en l'àmbit de l'accés a les diferents categories del cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya, establint una acció positiva envers les dones, atesa la seva inferior presència en el Cos de Bombers.

NECESSITAT

El percentatge de dones al cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya és del 2'11% i, en diverses categories, aquest percentatge oscil·la entre el 0% de les categories de sergent i oficial i l'11'86 a la categoria de sotsinspector.
Per assolir la representació paritària del Cos de Bombers de la Generalitat, és necessari articular mesures d'acció positiva, per fer efectiva la igualtat en el cos de Bombers de la Generalitat.

La reserva de places a dones en les convocatòries d'accés a les diferents categories del cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya permet incrementar de forma sensible la presència de dones a mig i llarg termini, comparat amb el manteniment de la situació actual sense l'aplicació de mesures d'acció positiva.

L'article 17 de la Llei 17/2015, estableix que els departaments de la Generalitat han d'incorporar en els pressupostos de la Generalitat les actuacions i els indicadors associats per a adequar la despesa a les necessitats específiques de dones i homes amb la finalitat d'avançar en l'eradicació de les desigualtats. En aquest sentit, han d'integrar els objectius propis de la perspectiva de gènere en els objectius dels pressupostos orientats a resultats.

MARC NORMATIU

Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002, que modifica la Directiva 76/207/CEE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres en lo que se refiere al acceso al empleo, a la formación y a la promoción profesionales, y a las condiciones de trabajo.
Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.
Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya.

COMPETÈNCIA

Article 153 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Polítiques de gènere
Article 41 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Perspectiva de gènere
Article 132 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Emergències i Protecció Civil.
Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya	Disposició transitòria dotzena	Addició

Article 44.1

IG M-250.1

Es modifica l'article 2 de la Llei 16/1984, del 20 de març, de l'estatut de la funció interventora, que resta redactat de la manera següent:

"Article 2
1 L'exercici de la funció interventora correspon a la Intervenció General de la Generalitat, que ha d'actuar amb plena autonomia respecte als òrgans i les entitats subjectes a fiscalització i que té les facultats següents:

a) Ser el centre de control intern de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic, sens perjudici del control que exerceixen el Tribunal de Comptes i la Sindicatura de Comptes.
b) Ser el centre directriu de la comptabilitat pública corresponent de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic.

2 L'exercici de les funcions de control i comptabilitat d'acord amb la Llei de finances públiques de Catalunya correspon al personal del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya."

OBJECTE

Modificació de l'article 2 de la Llei 16/1984, i en concret, es modifica la remissió errònia a l'article 72.3 del Decret Legislatiu 3/2002 ja que aquest precepte es incongruent amb la matèria objecte de l'article de la llei de l'estatut de la funció interventora. Així mateix s'incorpora la correcta denominació del Cos d'intervenció de la Generalitat de Catalunya evitant d'aquesta manera qualsevol denominació sexista o que pugues donar lloc a discriminació per raó de gènere en els preceptes de la llei i finalment es corregeix l'àmbit d'actuació de la Intervenció de la Generalitat.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar coherència a la normativa reguladora del control intern de la Generalitat, evitant així incongruències en el redactat de la norma, assolint una modernització en la denominació de les funcions i evitant qualsevol referència o discriminació sexista en la redacció de les normes.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder equiparar la normativa reguladora de les funcions de l'òrgan de control intern de la Generalitat i evitar denominacions sexistes requereix una modificació de les normes vigents i dels preceptes afectats.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació evitarà qualsevol interpretació incongruent en les funcions de l'òrgan de control intern evitant disfuncions en les seves actuacions.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (LLEFI)(DOGC núm. 422, 04/04/1984).
-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	2	Modificació

Article 44.2

IG M-251.0

Es modifica la lletra *b* de l'apartat 1.A de l'article 3 de la Llei 16/1984, que resta redactada de la manera següent:

"b) Intervenir i comprovar materialment la despesa realitzada amb els cabals públics, requerint, si s'escau, l'ajuda de funcionaris especialitzats per a l'emissió d'informes raonats sobre la comprovació material de les obres, subministraments, adquisicions i serveis. Aquesta comprovació es realitza d'acord amb les instruccions anuals que aprovi la Intervenció General a aquests efectes, que han de fonamentar-se en una anàlisi de riscos de l'àmbit o operacions a controlar o en una obligació legal, així com en els mitjans disponibles i el temps necessari per realitzar-la."

OBJECTE

Modificar l'apartat 1.A.b) de l'article 3 de la Llei 16/1984, per adequar la intervenció material de les obres, subministraments, adquisicions i serveis dins l'exercici de la funció interventora a la realitat actual, clarificar el concepte d'inversió, establir una mesura de flexibilització i adaptació a les circumstàncies canviants de la realitat administrativa i de gestió econòmica, així com possibilitar la realització d'aquest tràmit de la funció interventora als recursos disponibles i als riscos existents en les diferents actuacions de l'àmbit administratiu de la Generalitat.

NECESSITAT

Donar seguretat jurídica a la realització de la intervenció material de les obres, subministraments, adquisicions i serveis, contractats o adquirits per la Generalitat, flexibilitzar i adaptar les seves actuacions a les característiques i circumstàncies de l'estructura i actuacions econòmiques de les diferents entitats i unitats de la Generalitat i optimitzar els recursos disponibles, millorant en eficàcia i eficiència els objectius que ha d'assolir l'òrgan de control intern.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen atès que el fet de poder adequar la normativa reguladora de les funcions de l'òrgan de control intern de la Generalitat a la realitat actual donar eines per a la seva flexibilització i adaptació permetrà una millora en els resultats a obtenir i una major seguretat jurídica.

La justificació ve determinada pel fet que quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta modificació evitarà una aplicació universal d'aquesta funció, impossibilitada per la realitat actual. També donarà seguretat jurídica a les actuacions del personal de l'òrgan de control intern i autoritza les eines necessàries d'adaptació i flexibilització corresponents per a la realització efectiva d'aquesta competència.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:

1-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.(LLEFI)(DOGC núm. 422, 04/04/1984).
2-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	3	Modificació

Article 44.3

IG M-252.1

Es modifica l'article 6 de la Llei 16/1984, que resta redactat de la manera següent:

"Article 6

1. El personal del cos d'intervenció de la Generalitat de Catalunya depèn jeràrquicament i funcionalment de l'interventor o interventora general de la Generalitat, el qual els assigna les destinacions.

2. El personal del cos d'intervenció de la Generalitat ha d'exercir les seves funcions amb plena autonomia respecte de les autoritats, entitats, unitats i òrgans de la Generalitat del seu àmbit d'actuació, d'acord amb la normativa corresponent i les instruccions de la Intervenció General.

3. L'interventor o interventora general, amb la finalitat de complir les funcions a realitzar, pot assignar les destinacions del personal de la Intervenció General."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és corregir, clarificar i harmonitzar el redactat de varis articles de la Llei 16/1984, inclòs el present, amb el continguts al Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, relatius a la
funció interventora, de manera que es trobin regulades i mencionades en ambdós textos legals de la mateixa forma i amb la mateixa finalitat.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària pel motiu de què l'article que es proposa modificar no es troba sistematitzat amb els seus continguts homòlegs del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refòs de la Llei de finances públiques de Catalunya, de manera que pot crear certs disfuncions en l'aplicació i la interpretació de la normativa que regula les funcions de la Intervenció General.

La mesura és adequada als fins que es persegueixen en tant que una vegada harmonitzada i sistematitzada la normativa que regula la funció interventora, la seva aplicació no serà susceptible d'interpretacions errònies ni de disfuncions en l'exercici de la funció interventora.

La inclusió d'aquesta mesura a l'avantprojecte es justifica en el fet que les actuacions que es desprenen de la funció interventora es troben íntimament lligades amb l'execució del pressupost, motiu pel qual és necessari disposar d'aquesta modificació en el moment que entri en vigor l'aplicació del pressupost per a l'exercici 2022, així com les mesures que l'acompanyen.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.(LLEFI)
(DOGC núm. 422, 04/04/1984).
-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC) (DOGC núm. 3791A, 31/12/2002).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda,
l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	6	Modificació

Article 44.4

IG M-012.4

Es modifica l'article 7 de la Llei 16/1984, que resta redactat de la manera següent:

"Article 7

1. L'interventor o interventora general de la Generalitat es nomena per decret del Govern, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria de finances públiques, i ha de pertànyer al Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya que estableix aquesta llei.
2. El Govern ha de determinar mitjançant decret l'estructura, les competències i les funcions de la Intervenció General de la Generalitat.
3. L'interventor o interventora general pot emetre les instruccions necessàries per a l'exercici de les funcions que té assignades la Intervenció General."

OBJECTE

L'apartat 1 es corregeix atès que es tracta de l'interventor general de la Generalitat, essent aquest el terme més adequat en tan que les seves funcions abasten tot el sector públic de la Generalitat de Catalunya. També s'aclareix el fet que l'interventor general no només ha de complir les condicions d'accés al cos sinó que ha de pertànyer al Cos d'Intervenció de la Generalitat. En l'apartat 2 s'elimina la referència a la necessitat que sigui el conseller competent en matèria de finances qui reguli el procediment de desenvolupament i execució de la funció interventora.

NECESSITAT

La redacció actual no és correcta quant a l'apartat 1 atesos els conceptes que s'hi contenen. Pel que fa a l'apartat 2, es considera que el contingut de la seva redacció no és necessari en virtut de l'actual regulació i desenvolupament de les funcions de la Intervenció General.

A l'apartat 1 es corregiran frases incorrectes que poden prestar a confusió i s'evitarà la necessitat d'haver d'efectuar interpretacions innecessàries. Pel que fa a l'apartat 2, actualment les funcions de la Intervenció General es troben regulades al TRLFPC, Llei 16/1984 i desenvolupades pel Decret 133/1985 i Decret llei 46/2020, i pel Decret d'estructura del Departament d'Economia i Hisenda, de manera que no és necessària altra normativa al respecte d'aquest desenvolupament.

La inclusió d'aquesta mesura a l'avantprojecte es justifica en el fet que les actuacions que es desprenen de la funció interventora es troben íntimament lligades amb l'execució del pressupost, motiu pel qual és necessari disposar d'aquesta modificació en el moment que entri en vigor l'aplicació del pressupost per a l'exercici 2022, així com les mesures que l'acompanyen.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és:
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora
-Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora
-Decret llei 46/2020, de 24 de novembre, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 7	Modificació

Article 44.5

IG M-360.1

Es modifica l'apartat 2 i s'afegeix un apartat, el 4, a l'article 11 de la Llei 16/1984, amb el text següent:

"2. La meitat, com a mínim, de les places que es convoquin per a accedir a l'Escala Superior d'Intervenció seran pel torn de promoció interna i s'han de reservar al personal que acrediti una antiguitat mínima de quatre anys com a funcionari de carrera de l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat. Els processos selectius d'accés pel torn de promoció interna poden establir exempcions amb relació a determinades proves o exercicis o amb relació a l'avaluació de les parts del temari que es considerin superades."

"4. Es poden articular mecanismes de promoció interna horitzontal per a l'accés a l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya per part del personal funcionari de carrera del Cos Superior d'Administració de la Generalitat de Catalunya que acrediti haver prestat serveis durant dos anys com a mínim en llocs de treball d'aquest Cos."

OBJECTE

Permetre la integració de les persones que realitzen les funcions encomanades a la Intervenció General amb l'adequació dels llocs de treball a la creació de les dues escales dintre del Cos de la Intervenció General de la Generalitat, establint així una eina que permeti la realització de les tasques interventores fins la realització del procés selectiu. D'aquesta manera, s'estableix una mesura de flexibilització i adaptació a les circumstàncies canviants de la realitat administrativa i de la gestió dels recursos humans i assegurar la realització de la missió encomanada a la Intervenció General.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal de donar seguretat jurídica, a l'ocupació dels llocs de treball adscrits a la Intervenció General per personal de dos cossos, flexibilitzar i adaptar els llocs de treball a les actuacions d'integració de les persones que realitzen les funcions assignades a la Intervenció General i optimitzar els recursos disponibles, millorant en eficàcia i eficiència en els objectius que ha d'assolir l'òrgan de control intern.

El fet de poder adequar la normativa reguladora per tal de poder ocupar els llocs de treball pels dos cossos permet flexibilitzar i adaptar els llocs de treball a les actuacions d'integració de les persones que realitzen les funcions assignades a la Intervenció General, adequar-se a la realitat actual donant eines per a la seva flexibilització, tot i permetent una millora en els resultats a obtenir i una major seguretat jurídica.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta adició evitarà una restricció en l'ocupació dels llocs de treball adscrits a la Intervenció General, limitant la integració del personal que realitza les funcions de control intern.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:

-La Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora (LLEFI)(DOGC núm. 422, 04/04/1984).
-El Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora (DOGC núm. 547, 07/06/1985).
-El Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC)

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

LLEI 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora(LLEFI) (DOGC núm. 422, 04/04/1984).	11	Addició

Article 44.6

IG M-361.1

S'afegeix un apartat, el 5, a la disposició transitòria de la Llei 16/1984, amb el text següent:

"5. En un termini màxim de cinc anys, els llocs vacants de l'Escala Tècnica de Control i Comptabilitat del Cos d'Intervenció de la Generalitat de Catalunya poden ser ocupats transitòriament per personal de l'escala superior d'administració general del cos Superior d'administració."

OBJECTE

La iniciativa és necessària per tal de donar seguretat jurídica, a l'ocupació dels llocs de treball adscrits a la Intervenció General per personal que ha superat el procés de selecció de l'Escala Tècnica de control i comptabilitat del Cos d'Intervenció dos cossos. Aquesta flexibilització permet la construcció de la nova Escala dintre del Cos d'Intervenció i optimitzar els recursos disponibles, millorant en eficàcia i eficiència en els objectius que ha d'assolir l'òrgan de control intern.

NECESSITAT

Necessària per tal de donar seguretat jurídica, a l'ocupació dels llocs de treball adscrits a la Intervenció General per personal que ha superat el procés de selecció de l'Escala Tècnica de control i comptabilitat del Cos d'Intervenció dos cossos. Aquesta flexibilització permet la construcció de la nova Escala dintre del Cos d'intervenció i optimitzar els recursos disponibles, millorant en eficàcia i eficiència en els objectius que ha d'assolir l'òrgan de control intern.

El fet de poder adequar la normativa reguladora per tal de poder ocupar els llocs de treball pels dos cossos permet flexibilitzar i adaptar els llocs de treball a les actuacions d'integració de les persones que realitzen les funcions assignades a la Intervenció General i adequar-se a la realitat actual donant eines per a la seva flexibilització i permetrà una millora en els resultats a obtenir i una major seguretat jurídica.

La justificació de la inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei ve determinada pel fet que d'aquesta manera, quan entrin en vigor l'aplicació del pressupost de l'exercici i de les mesures que l'acompanyen, aquesta adició evitarà una restricció en l'ocupació fels llocs de treball adscrits a la Intervenció general, limitant la integració del personal que realitza les funcions de control intern.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en el qual s'insereix la proposta és el següent:
-Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora.
-Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (TRLFPC).
-Decret 133/1985, de 25 d'abril, de Reglament de la funció interventora.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat es troba emparada en els articles 201 i següents de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. L'article 201 EAC estableix els principis de les finances de la Generalitat; per la seva banda, l'article 203 EAC preveu les competències financeres de la Generalitat.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Disposició transitòria	Addició

Article 45.1

INT M-047.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 26 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, que resta redactat de la manera següent:

" 2 És cap del cos el membre de la plantilla de major graduació; en cas d'igualtat, correspon a l'alcalde de fer el nomenament, d'acord amb els principis d'objectivitat, de mèrit, de capacitat i d'igualtat d'oportunitats."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la modificació de l'article que regula qui ha de ser el cap de la Policia Local i quina categoria ha de tenir dins de l'estructura policial. En concret, es tracta de suprimir la referència a què el cap del cos com a mínim ha de ser de l'escala executiva i permetre que totes les categories, en funció del tipus i estructura de l'organització, puguin ocupar el lloc de cap del cos de la Policia Local, en funció de les necessitats de cada organització policial.

NECESSITAT

Per tal d'adequar les necessitats de les plantilles dels cossos de policia local a la realitat actual i permetre la prestació del servei de forma eficaç i eficient.
La mancança d'efectius més l'existència d'una obligació legal respecte una categoria específica com a cap del cos, dificulta la creació i el manteniment de cossos de policia local en municipis petits i, conseqüentment, disminueix la possibilitat de destinar més efectius a la prestació diària del servei policial.

De conformitat amb l'art 24.1 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, l'escala executiva comprèn la categoria d'inspector. Amb dades de l'any 2021, 30 anys més tard, des de la publicació de la Llei l'any 1991, només 68,de les 216 policies locals, disposen d'un inspector en cap. Per tant, la mesura pretén adequar la normativa a la realitat dels cossos de policia local i facilitar la prestació del servei policial.

Per tal de reduir la pressió en els municipis petits, amb cossos de policia local amb pocs efectius, que es veuen obligats a tenir un inspector, que sovint és l'únic comandament del cos, donant lloc a estructures molt poc racionals, d'un inspector i 6 o 7 agents. El fet de no haver de dedicar recursos per cobrir una plaça d'inspector en aquests municipis pot facilitar que s'utilitzin per incrementar els efectius de categories inferiors per prestar servei.

MARC NORMATIU

Constitució espanyola
Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema d seguretat pública de Catalunya
Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals

COMPETÈNCIA

Articles 164.1 i 2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
1. Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal:

a) La planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.
b) La creació i l'organització de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra.

2. Correspon a la Generalitat el comandament suprem de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i la coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals	Article 26	Modificació
Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	article 70	Supressió

Article 46.1

INT M-322.0

S'afegeix un apartat, el 3, a l'article 21 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, amb el text següent:

"3. Les convocatòries de promoció interna a les categories de caporal/a, sergent/a, sotsinspector/a, inspector/a i intendent/a poden preveure mecanismes per optar a les places segons els criteris territorials i d'especialitat que es determinin per acord de Govern."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta addició és habilitar la possibilitat de dur a terme promocions internes a les categories de caporal/a, sergent/a, sotsinspector/a, inspector/a i intendent/a de forma territorialitzada o per especialitats, segons es desenvolupi per acord de Govern, amb la finalitat de promoure la participació en aquestes convocatòries, en particular, de les dones.

NECESSITAT

Actualment, el percentatge de persones funcionàries que opten per participar en convocatòries de promoció interna o ascens a categories superiors és baix. Es detecta un biaix de gènere, en tant que els percentatges de dones presentades són entre 4 i 8 punts inferiors que els d'homes.
La principal causa és la incògnita quant a la destinació que s'obtindrà un cop s'assoleixi la nova categoria i les elevades probabilitats que l'ascens comporti un canvi de residència.

Aquesta habilitació legal permetrà desenvolupar els mecanismes oportuns perquè les convocatòries permetin a les persones aspirants optar en les convocatòries d'ascens a determinades places segons el territori i/o l'especialitat, evitant que l'ascens impliqui un canvi de residència incompatible amb la seva conciliació familiar.

L'article 17 de la Llei 17/2015, estableix que els departaments de la Generalitat han d'incorporar en els pressupostos de la Generalitat les actuacions i els indicadors associats per a adequar la despesa a les necessitats específiques de dones i homes amb la finalitat d'avançar en l'eradicació de les desigualtats. En aquest sentit, han d'integrar els objectius propis de la perspectiva de gènere en els objectius dels pressupostos orientats a resultats.

MARC NORMATIU

Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002, que modifica la Directiva 76/207/CEE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres en lo que se refiere al acceso al empleo, a la formación y a la promoción profesionales, y a las condiciones de trabajo.
Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.
Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

COMPETÈNCIA

Article 153 Estatut d'Autonomia de Catalunya:Polítiques de gènere
Article 41 Estatut d'Autonomia de Catalunya:Perspectiva de gènere
Article 164 Estatut d'Autonomia de Catalunya:Seguretat pública
Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya:La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra	Article 21	Addició

Article 46.2

INT M-323.0

Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 22 Llei 10/1994, que resten redactats de la manera següent:

"1. L'accés a la categoria de mosso o mossa es fa pel sistema de concurs oposició."

"3. L'accés requereix, a més de la superació de les proves selectives que estableix la convocatòria, la superació d'un curs selectiu, que ha d'organitzar l'Escola de Policia de Catalunya, i d'un període de pràctiques, l'avaluació dels quals s'ha de restringir als mèrits i les capacitats professionals. Són exemptes del curs selectiu les persones aspirants que aportin un certificat d'haver superat el curs corresponent a l'Escola de Policia de Catalunya."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és substituir l'actual sistema d'accés per oposició lliure a la categoria de mosso/a del cos de Mossos d'Esquadra, pel sistema de concurs oposició com a mecanisme que permeti introduir elements d'acció positiva que afavoreixin determinats col·lectius que hi estan infrarepresentats.

NECESSITAT

En el desenvolupament de la funció policial és necessari comptar amb efectius coneixedors tant de la diversitat cultural com lingüística existent al territori. A 1 de gener de 2020 el 16,2% de la població era estrangera (dades IEC). La demografia del cos de Mossos d'Esquadra no és representativa d'aquesta diversitat cultural i lingüística.

El sistema de concurs permetrà valorar com a mèrits el coneixement d'idiomes, per tal de millorar aquesta representativitat en l'accés al cos de Mossos d'Esquadra. També permetrà un millor servei a la ciutadania en la funció policial, afavorint la incorporació de persones amb coneixements culturals i lingüístics diversos.

L'article 6 de la Llei 19/2020 d'igualtat de tracte i no-discriminació, estableix que les administracions públiques han d'aplicar mesures d'acció positiva i de pal·liació de situacions de minorització de caràcter estructural, proporcionades a les necessitats específiques de les persones en situació de major vulnerabilitat, com és el cas dels col·lectius infrarepresentats en l'ocupació i la funció pública.

MARC NORMATIU

Directiva 2000/43/CE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato de las personas independientemente de su origen racial o étnico.
Directiva 2000/78/CE del Consejo relativa al establecimiento de un marco general para la igualdad de trato en el empleo y la ocupación.
Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

COMPETÈNCIA

Article 138 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Immigració
Article 40 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Protecció de les persones i de les famílies
Article 164 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública
Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra	Article 22	Modificació

Article 46.3

INT M-317.1

Es modifica l'apartat 3 de l'article 74 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, que resta redactat de la manera següent:

"3. La imposició de les sancions fixades per aquesta Llei correspon a la persona titular del departament competent en matèria de seguretat pública, competència que pot ésser desconcentrada en altres òrgans del departament, d'acord amb el que estableix la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic."

OBJECTE

Guardar l'adequada coherència normativa en matèria de funció pública en quant a l'òrgan competent per imposar sancions, vist que l'article 118.2.c del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, atribueix la competència per a la imposició de sancions per la comissió de faltes molt greus als titulars dels Departaments corresponents, sense distincions en el cas que la sanció a imposar consisteixi en la separació del servei.

NECESSITAT

Equiparar la resposta disciplinària derivada de la imposició de les sancions per infraccions molt greus, quant als òrgans administratius que han d'exercir aquesta competència, eliminant tractaments singulars que no estant sustentats en una previsió legal que ho justifiqui.

Com ja s'ha dit precedentment, la norma a modificar pretén adequar-se a allò que ja està previst amb caràcter general a l'article 118.2.c del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que atribueix la competència per a la imposició de sancions per la comissió de faltes molt greus als titulars dels Departaments corresponents.

Corregir i adequar la normativa disciplinària del continguda a la Llei 10/1994, d'11 de juliol de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra a la normativa general de Funció Pública de la Generalitat de Catalunya continguda al Decret legislatiu 1/1997, per tal de garantir el compliment del principi de seguretat jurídica.

MARC NORMATIU

- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.
- Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
- Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

COMPETÈNCIA

Constitució espanyola: Article 149.1.18
Estatut d'autonomia de Catalunya: Articles 159. 1b) i 68 en relació amb l'article 39 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que atribueix al Govern de la Generalitat la potestat reglamentària en l'exercici de les seves competències.
Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya: Article 4.
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya: Article 5.3.
La Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, té com a un dels seus objectes perfeccionar l'ordenació del sistema de seguretat pública.

Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.	51.1.a	Supressió
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.	Article 74.3	Supressió

Supressió

Article 46.3

INT M-326.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 74 de la Llei 10/1994, que resta redactat de la manera següent:

"1. No es poden imposar sancions per faltes greus o molt greus si no és en virtut d'un expedient instruït a aquest efecte; la tramitació de l'expedient s'ha de regir pels principis de sumarietat i de celeritat, però en cap cas no hi pot haver indefensió. La sanció per faltes lleus pot ésser imposada sense cap altre tràmit que el d'audiència a la persona interessada. La durada màxima de l'expedient no pot ser superior a vuit mesos, llevat que l'Administració justifiqui una pròrroga expressa o hi hagi una conducta dilatòria de la persona inculpada."

OBJECTE

La finalitat de la mesura és la de guardar la necessària coherència normativa quant a la durada de la tramitació dels expedients disciplinaris, entre la regulació que afecta als funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra i la regulació de la resta de funcionaris públics continguda al Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

NECESSITAT

Equiparar la durada màxima de tramitació dels expedients disciplinaris seguits contra membres del Cos de Mossos d'Esquadra a l'article 118.1 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública,

La modificació permetrà equiparar la competència entre òrgans sancionadors de departaments diferents, d'acord amb les previsions de l'article 118.2.c del Decret Legislatiu 1/1997, que atribueix la competència per a la imposició de sancions per la comissió de faltes molt greus als titulars dels departaments corresponents, sense distingir, en quan a l'òrgan decisor en el cas que la sanció a imposar consisteixi en la separació del servei.

La recent modificació del Decret Legislatiu 1/1997 operada per la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, fa necessari incloure al més aviat possible aquesta mesura per tal d'adequar la normativa disciplinària del Cos de Mossos d'Esquadra a la normativa general de Funció Pública de la Generalitat de Catalunya.

MARC NORMATIU

- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.
- Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
- Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

COMPETÈNCIA

Constitució espanyola: Article 149.1.18
Estatut d'autonomia de Catalunya: Articles 159. 1b) i 68 en relació amb l'article 39 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que atribueix al Govern de la Generalitat la potestat reglamentària en l'exercici de les seves competències.
Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya: Article 4.
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya: Article 5.3.
La Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, té com a un dels seus objectes perfeccionar l'ordenació del sistema de seguretat pública.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.	74.1	Modificació

Article 46.4

INT M-318.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 76 de la Llei 10/1994, que resta redactat de la manera següent:

"1. La suspensió provisional es pot acordar per un termini d'un mes, finit el qual es pot prorrogar per un altre mes, i així successivament fins a un termini màxim de vuit mesos, llevat que s'interrompi el procediment per causa imputable a l'expedientat o que hi hagi obert un procediment penal per delicte. En el primer cas, s'interromprà el còmput del termini mentre duri la paralització, i en el segon supòsit, la suspensió provisional es podrà prolongar fins que s'acabi l'expedient disciplinari."

OBJECTE

La finalitat de la mesura és la de guardar la necessària coherència normativa quant a la durada de la tramitació dels expedients disciplinaris, entre la regulació que afecta als funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra i la regulació de la resta de funcionaris públics continguda al Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

NECESSITAT

Equiparar la durada màxima de tramitació dels expedients disciplinaris seguits contra membres del Cos de Mossos d'Esquadra a la previsió de l'article 118.1 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

La norma a modificar pretén adequar-se a allò previst amb caràcter general amb el Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, pel que fa a la durada en la tramitació dels expedients disiciplinaris així com la jurisprudència més recent en quant a la durada de les mesures cautelars adoptades en el marc d'un expedient disciplinari.

La recent modificació del Decret Legislatiu 1/1997 operada per la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient i la jurisprudència consolidada sobre la durada de les mesures cautelars en expedients disciplinaris fa necessari incloure al més aviat possible aquesta mesura a la normativa disciplinària del Cos de Mossos d'Esquadra.

MARC NORMATIU

- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.
- Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
- Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

COMPETÈNCIA

Constitució espanyola: Article 149.1.18
Estatut d'autonomia de Catalunya: Articles 159. 1b) i 68 en relació amb l'article 39 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que atribueix al Govern de la Generalitat la potestat reglamentària en l'exercici de les seves competències.
Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya: Article 4.
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya: Article 5.3.
La Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, té com a un dels seus objectes perfeccionar l'ordenació del sistema de seguretat pública.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.	76.1	Modificació
Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.	34	Modificació
	43	Modificació

Article 46.5

INT M-319.0

Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 78 de la Llei 10/1994, que resten redactats de la manera següent:

"2. Les faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos."

"3. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per faltes lleus al cap d'un any."

OBJECTE

La finalitat de la mesura és la de guardar la necessària coherència normativa quant als terminis de prescripció, entre la regulació que afecta als funcionaris del Cos de Mossos d'Esquadra i la regulació de la resta de funcionaris públics continguda al Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

NECESSITAT

Equiparar les causes d'extinció de la responsabilitat disciplinaria dels membres del Cos de Mossos d'Esquadra amb la resta de funcionaris de la Generalitat de Catalunya, eliminant tractaments singulars que no estant sustentats en una previsió legal que ho justifiqui.

Equiparació amb l'article 121 apartats 1 i 2 del Decret Legislatiu 1/1997, modificat d'acord amb el Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, en els termes previstos al punt quinzè de la Instrucció de 6 de juny de 2007 de la Secretaria d'Administració i Funció Púbica i Modernització de l'Administració.

Corregir i adequar la normativa disciplinària del Cos de Mossos d'Esquadra a la normativa general de Funció Pública de la Generalitat de Catalunya, propiciant el compliment i garantia dels principis d'igualtat i seguretat jurídica de tal manera que el destinatari de la norma tingui un coneixement precís de la causa d'extinció de responsabilitat i els terminis que li afecten.

MARC NORMATIU

- Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.
- Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.
- Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

COMPETÈNCIA

Constitució espanyola: Article 149.1.18
Estatut d'autonomia de Catalunya: Articles 159. 1b) i 68 en relació amb l'article 39 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que atribueix al Govern de la Generalitat la potestat reglamentària en l'exercici de les seves competències.
Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya: Article 4.
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya: Article 5.3.
La Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, té com a un dels seus objectes perfeccionar l'ordenació del sistema de seguretat pública.

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat–Mossos d'Esquadra.	78. apartat 2on i 3er	Modificació
Decret 183/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de règim disciplinari del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.	17.1 18.1	Modificació
	18.1	Modificació

Article 46.6

INT M-321.1

Es modifica la disposició transitòria setena de la Llei 10/1994, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició transitòria setena

1. Les convocatòries per a accedir a les diferents categories de les escales bàsica, intermèdia, executiva i superior del cos de Mossos d'Esquadra aprovades a partir de l'1 de gener de 2022 poden determinar el nombre de places reservades per a dones per a complir l'objectiu d'equilibrar la presència de dones i homes en les diferents categories.
El nombre de places reservades per a dones ha d'ésser proporcional als objectius perseguits i no pot ésser inferior al 25% ni superior al 40% de les places convocades.

2. En cas que es faci ús de la reserva de places que regula aquesta disposició, els procediments selectius d'accés i de promoció interna corresponents s'articularan en dos torns diferenciats de places reservades i no reservades a dones. En el cas que el procés selectiu inclogui limitacions del nombre màxim de persones aspirants que poden ser convocades a la prova següent, s'ha d'establir quina part d'aquest màxim correspon a cada torn, d'acord amb el percentatge de places reservades a dones establert a la convocatòria.
Un cop finalitzades les fases d'oposició i de concurs, si s'escau, la convocatòria a la fase de formació s'ha de fer seguint una llista final de les persones que hagin superat el procés, ordenades segons la puntuació obtinguda i d'acord amb el nombre màxim de places reservades per torn, aplicant-hi els criteris de desempat establerts legalment.
Les places reservades per a cada torn que resultin vacants passaran a incrementar les fixades per a l'altre torn fins a assolir el nombre màxim de places convocades.

3. La reserva de places que regula aquesta disposició no és aplicable si en la categoria objecte de la convocatòria hi ha una presència de funcionàries dones igual o superior al 40%."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és establir i regular els mecanismes i els recursos per a fer efectiu el dret a la igualtat i a la no-discriminació per raó de sexe en l'àmbit de l'accés a les diferents categories del cos de Mossos d'Esquadra, establint una acció positiva envers les dones, atesa la seva inferior presència en la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra.

NECESSITAT

El percentatge de dones al cos de Mossos d'Esquadra és del 21% i, en categories superiors, aquest percentatge oscil·la entre el 15% i el 6%.
Per tal d'assolir la representació paritària de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, és necessari articular mesures d'acció positiva, més enllà de la resta de mesures que es puguin incloure al corresponent Pla d'Igualtat, per tal d'assolir la igualtat efectiva en el cos de Mossos d'Esquadra.

La reserva de places a dones en les convocatòries d'accés a les diferents categories del cos de Mossos d'Esquadra permet incrementar entre 10 i 14 punts la presència de dones a mig termini, comparat amb el manteniment de la situació actual sense l'aplicació de mesures d'acció positiva.

L'article 17 de la Llei 17/2015, estableix que els departaments de la Generalitat han d'incorporar en els pressupostos de la Generalitat les actuacions i els indicadors associats per a adequar la despesa a les necessitats específiques de dones i homes amb la finalitat d'avançar en l'eradicació de les desigualtats. En aquest sentit, han d'integrar els objectius propis de la perspectiva de gènere en els objectius dels pressupostos orientats a resultats.

MARC NORMATIU

Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002, que modifica la Directiva 76/207/CEE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres en lo que se refiere al acceso al empleo, a la formación y a la promoción profesionales, y a las condiciones de trabajo.
Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.
Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

COMPETÈNCIA

Article 153 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Polítiques de gènere
Article 41 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Perspectiva de gènere
Article 164 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública
Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra	Disposició transitòria setena	Modificació

Article 47.1

INT M-048.2

Es modifica l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del cos d'Agents Rurals, que resta redactat de la manera següent:

"2. L'accés a la categoria d'agent es fa pel sistema de concurs oposició i requereix la superació d'un curs selectiu organitzat per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i d'un període de pràctiques de sis mesos de durada. Els períodes de pràctiques es fan en els serveis i les demarcacions territorials que, en funció de llur activitat, siguin més adequats per a la formació integral de les persones aspirants i el particular coneixement de l'estructura i el funcionament de les tasques assignades al Cos d'Agents Rurals, a més de garantir el coneixement del territori i de les tasques pròpies de l'àmbit rural."

OBJECTE

La incorporació de la Direcció General dels Agents Rurals al Departament d'Interior fa necessari modificar les referències de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com a centre de formació dels comandaments de les escales superior i executiva del Cos d'Agents Rurals, i substituir-les per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya en tant que ha esdevingut l'òrgan de la Generalitat de Catalunya competent per a la formació d'aquest col·lectiu de conformitat amb la Llei 10/2007, de 30 de juliol.

NECESSITAT

El Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, incorpora el Cos d'Agents Rurals al Departament d'Interior i esdevé necessari adaptar la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals a la nova estructura competencial del Departament.

El centre de formació i recerca per a l'adquisició de qualificacions i competències professionals del Cos d'Agents Rurals, d'acord amb el marc competencial vigent, no és l'Escola d'Administració Pública de Catalunya sinó l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, per la qual cosa esdevé necessari modificar la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals.

La Direcció General dels Agents Rurals deixa de finançar la formació a través de l'Escola d'Administració Pública i ho fa amb l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. De conformitat amb l'Ordre INT/30/2015, de 20 de febrer, per la qual es fixen els preus públics de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, el personal i els col·lectius professionals adscrits al Departament d'Interior queden exempts de l'abonament dels preus públics.

MARC NORMATIU

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals
Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya
Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
Decret 255/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament d'Interior

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que la Generalitat exerceix les seves competències per mitjà del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient. Els membres d'aquest Cos tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial, en els termes que estableix la llei.

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del cos d'Agents Rurals	article 14	Modificació

Article 47.2

INT M-117.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 17/2003, que resta redactat de la manera següent:

"2.Dins els límits fixats per la normativa reguladora de la funció pública de la Generalitat, cada convocatòria ha de reservar el nombre de places a les quals poden accedir per promoció interna els membres del Cos d'Agents Rurals que acreditin un mínim de dos anys de servei actiu en l'escala immediatament inferior i no hagin estat sancionats per falta greu o molt greu, llevat que hagin obtingut la cancel·lació de la sanció imposada, sempre que compleixin els requisits exigits en la convocatòria i que superin un curs selectiu organitzat per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. Hi poden participar el membres del Cos d'Agents Rurals que, sense tenir la titulació exigida per a ingressar a les escales superiors, tinguin la titulació immediatament inferior i compleixin la resta de requisits establerts."

OBJECTE

La incorporació de la Direcció General dels Agents Rurals al Departament d'Interior fa necessari modificar les referències de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com a centre de formació dels comandaments de les escales superior i executiva del Cos d'Agents Rurals, i substituir-les per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya en tant que ha esdevingut l'òrgan de la Generalitat de Catalunya competent per a la formació d'aquest col·lectiu de conformitat amb la Llei 10/2007, de 30 de juliol.

NECESSITAT

El Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, incorpora el Cos d'Agents Rurals al Departament d'Interior i esdevé necessari adaptar la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals a la nova estructura competencial del Departament.

El centre de formació i recerca per a l'adquisició de qualificacions i competències professionals del Cos d'Agents Rurals, d'acord amb el marc competencial vigent, no és l'Escola d'Administració Pública de Catalunya sinó l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, per la qual cosa esdevé necessari modificar la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals.

La Direcció General dels Agents Rurals deixa de finançar la formació a través de l'Escola d'Administració Pública i ho fa amb l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. De conformitat amb l'Ordre INT/30/2015, de 20 de febrer, per la qual es fixen els preus públics de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, el personal i els col·lectius professionals adscrits al Departament d'Interior queden exempts de l'abonament dels preus públics.

MARC NORMATIU

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals
Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya
Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
Decret 255/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament d'Interior

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que la Generalitat exerceix les seves competències per mitjà del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient. Els membres d'aquest Cos tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial, en els termes que estableix la llei.

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del cos d'Agents Rurals	article 15	Modificació

Article 47.3

INT M-118.0

Es modifica l'article 16 de la Llei 17/2003, que resta redactat de la manera següent:

"Article 16.
Accés a la categoria d'agent major i oficial o oficiala

L'accés a la categoria d'agent major i oficial o oficiala es fa per promoció interna, mitjançant el sistema de concurs oposició entre els membres del Cos d'Agents Rurals que tinguin una antiguitat de dos anys de servei actiu en la categoria immediatament inferior i que superin el corresponent curs selectiu de formació, organitzat per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya."

OBJECTE

La incorporació de la Direcció General dels Agents Rurals al Departament d'Interior fa necessari modificar les referències de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya com a centre de formació dels comandaments de les escales superior i executiva del Cos d'Agents Rurals, i substituir-les per l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya en tant que ha esdevingut l'òrgan de la Generalitat de Catalunya competent per a la formació d'aquest col·lectiu de conformitat amb la Llei 10/2007, de 30 de juliol.

NECESSITAT

El Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, incorpora el Cos d'Agents Rurals al Departament d'Interior i esdevé necessari adaptar la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals a la nova estructura competencial del Departament.

El centre de formació i recerca per a l'adquisició de qualificacions i competències professionals del Cos d'Agents Rurals, d'acord amb el marc competencial vigent, no és l'Escola d'Administració Pública de Catalunya sinó l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, per la qual cosa esdevé necessari modificar la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals.

La Direcció General dels Agents Rurals deixa de finançar la formació a través de l'Escola d'Administració Pública i ho fa amb l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. De conformitat amb l'Ordre INT/30/2015, de 20 de febrer, per la qual es fixen els preus públics de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya, el personal i els col·lectius professionals adscrits al Departament d'Interior queden exempts de l'abonament dels preus públics.

MARC NORMATIU

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals
Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya
Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
Decret 255/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament d'Interior

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que la Generalitat exerceix les seves competències per mitjà del Cos d'Agents Rurals, competents en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient. Els membres d'aquest Cos tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial, en els termes que estableix la llei.

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del cos d'Agents Rurals	article 16	Modificació

Article 47.4

INT M-324.1

Es modifica la disposició addicional primera de la Llei 17/2003, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició addicional primera

1. Les convocatòries per a accedir a les diferents categories de les escales bàsica, executiva i superior del Cos d'Agents Rurals aprovades a partir de l'1 de gener de 2022 poden determinar el nombre de places reservades per a dones per a complir l'objectiu d'equilibrar la presència de dones i homes en les diferents categories.
El nombre de places reservades per a dones ha d'ésser proporcional als objectius perseguits i no pot ésser inferior al 25% ni superior al 40% de les places convocades.
2. En cas que es faci ús de la reserva de places que regula aquesta disposició, els procediments selectius d'accés i de promoció interna corresponents s'articularan en dos torns diferenciats de places reservades i no reservades a dones. En el cas que el procés selectiu inclogui limitacions del nombre màxim de persones aspirants que poden ser convocades a la prova següent, s'ha d'establir quina part d'aquest màxim correspon a cada torn, d'acord amb el percentatge de places reservades a dones establert a la convocatòria.
Un cop finalitzades les fases d'oposició i de concurs, si s'escau, la convocatòria a la fase de formació s'ha de fer seguint una llista final de les persones que hagin superat el procés, ordenades segons la puntuació obtinguda i d'acord amb el nombre màxim de places reservades per torn, aplicant-hi els criteris de desempat establerts legalment.
Les places reservades per a cada torn que resultin vacants passaran a incrementar les fixades per a l'altre torn fins a assolir el nombre màxim de places convocades.
3. La reserva de places que regula aquesta disposició no és aplicable si en la categoria objecte de la convocatòria hi ha una presència de funcionàries dones igual o superior al 40%."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és establir i regular els mecanismes i els recursos per a fer efectiu el dret a la igualtat i a la no-discriminació per raó de sexe en l'àmbit de l'accés a les diferents categories del cos d' Agents Rurals, establint una acció positiva envers les dones, atesa la seva inferior presència en el Cos d'Agents Rurals.

NECESSITAT

El percentatge de dones al cos d'Agents Rurals és del 13 %.
Per tal d'assolir la representació paritària del Cos d'Agents Rurals, és necessari articular mesures d'acció positiva, més enllà de la resta de mesures que es puguin incloure al corresponent Pla d'Igualtat, per tal d'assolir la igualtat efectiva en el cos d'Agents Rurals.

La reserva de places a dones en les convocatòries d'accés a les diferents categories del cos d'Agents Rurals permet incrementar entre 10 i 14 punts la presència de dones a mig termini, comparat amb el manteniment de la situació actual sense l'aplicació de mesures d'acció positiva.

L'article 17 de la Llei 17/2015, estableix que els departaments de la Generalitat han d'incorporar en els pressupostos de la Generalitat les actuacions i els indicadors associats per a adequar la despesa a les necessitats específiques de dones i homes amb la finalitat d'avançar en l'eradicació de les desigualtats. En aquest sentit, han d'integrar els objectius propis de la perspectiva de gènere en els objectius dels pressupostos orientats a resultats.

MARC NORMATIU

Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002, que modifica la Directiva 76/207/CEE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres en lo que se refiere al acceso al empleo, a la formación y a la promoción profesionales, y a las condiciones de trabajo.
Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.
Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals.

COMPETÈNCIA

Article 153 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Polítiques de gènere
Article 41 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Perspectiva de gènere
Article 144.6 Estatut d'Autonomia de Catalunya: competències en la vigilància, el control, la protecció, la prevenció integral i la col·laboració en la gestió del medi ambient
Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rurals.	Disposició addicional primera	Modificació

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol I . Comissió de coordinació per cooperació al desenvolupament

Article 48.1

XGO M-014.0

Es modifica l'apartat 5 de l'article 23 de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, que resta redactat de la manera següent:

"5. La Comissió de Coordinació amb els Ens Locals és formada per representants dels departaments i les entitats que conformen el sector públic de la Generalitat, dels ens territorials i locals designats per llurs entitats representatives, i del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament. La Comissió és presidida pel conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors, que pot delegar en el director o directora general que correspongui."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és suprimir el requisit que estableix l'apartat 5 de l'article 23 de la Llei 26/2001, de cooperació al desenvolupament, de composició paritària amb representants dels departaments i els organismes de la Generalitat, dels ens territorials i locals designats per llurs entitats representatives, i del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per millorar la representativitat de la Comissió pel que fa als ens locals, sense que això comporti haver d'augmentar innecessàriament les vocalies de la Generalitat, que ja té una representació adequada. Un cop aprovada, es podria, per exemple, comptar amb representació a la Comissió de les 4 Diputacions provincials (actualment només hi participa la de Barcelona).

La mesura de suprimir el requisit de paritat en la composició de la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals permetrà que hi siguin presents els principals ens locals que fan cooperació al desenvolupament a Catalunya, sense la necessitat d'incrementar alhora el nombre de Departaments de la Generalitat, la qual cosa resulta en manca d'operativitat i ineficiència.

Es tracta d'una mesura administrativa que pretén millorar el funcionament d'un òrgan col·legiat de la política de cooperació al desenvolupament de la Generalitat, en el sentit de reduir la càrrega administrativa per als Departaments de la Generalitat i augmentar la representativitat dels ens locals.

MARC NORMATIU

Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament (DOGC núm. 3551 d'11.1.2002) modificada per la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres (DOGC núm. 5931 de 29.07.2011); i per la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

COMPETÈNCIA

Article 51. de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, sobre Cooperació al foment de la pau i cooperació al desenvolupament:
1. La Generalitat ha de promoure la cultura de la pau i accions de foment de la pau al món.
2. La Generalitat ha de promoure accions i polítiques de cooperació al desenvolupament dels pobles i ha d'establir programes d'ajut humanitari d'emergència.

Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament	Article 23.5	Modificació
Decret 139/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen els òrgans de coordinació i col·laboració i els òrgans consultius de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament	article 18	Modificació

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol II . Institut Català de Finances

Article 49.1

ECO M-019.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 4 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, aprovat pel Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"3. L'Institut Català de Finances, d'acord amb l'article 1.3 i sense autorització administrativa prèvia, pot disposar lliurement dels béns, tant immobles com mobles."

OBJECTE

Es demana simplificar el redactat de l'article 4.3. i fer-lo coherent en relació amb els articles 1.2. i 1.3. que subratllen el principi d'autonomia patrimonial de l'Institut Català de Finances, establint-se concretament en l'article 1.3 que l'ICF "pot, amb plena independència i sense altres autoritzacions que les dels seus òrgans de govern, adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota mena de béns, concertar crèdits, fer contractes i convenis, i també obligar-se, interposar recursos i executar les accions establertes per les lleis."

NECESSITAT

L'actual text refós de la llei de l'ICF de 2002, en l'article 4.3. sembla limitar la disposició per part de l'ICF dels seus béns, en especificar textualment: (...), els béns immobles o mobles que hagi adquirit en procediments judicials seguits en defensa de les prestacions que tingui atorgades a tercers i, fins i tot, els que s'adquireixin en pagament de deutes de què sigui creditor. Així mateix, pot adjudicar directament contractes d'explotació respecte dels béns esmentats.

La modificació proposada ha de permetre disposar d'un redactat clar de l'article esmentat i coherent a l'esperit general del text refós actual.Es tracta d'evitar interpretacions equívoques de l'article 4.3. esmentat en relació amb el principi d'autonomia patrimonial de l'ICF establert en els articles 1.2 i 1.3 del mateix text refós i disposar d'un redactat clar de l'article esmentat i coherent a l'esperit general de la norma

Concretar la capacitat de l'ICF d'alienar directament, sense autorització administrativa prèvia, únicament als béns immobles o mobles que hagi adquirit en procediments judicials seguits en defensa de les prestacions atorgades a tercers i els adquirits en pagament de deutes de què sigui creditor, pot produir interpretacions equívoques sobre el principi d'autonomia patrimonial de l'ICF recollida doblement en els articles 1.2 i 1.3 del mateix text refós.

MARC NORMATIU

Es tracta d'evitar interpretacions equívoques de l'article 4.3. esmentat en relació amb el principi d'autonomia patrimonial de l'ICF establert en els articles 1.2 i 1.3 del mateix text refós i disposar d'un redactat clar de l'article esmentat i coherent a l'esperit general de la norma, arran de les nombroses modificacions que ha sofert el Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

COMPETÈNCIA

Les pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst per la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

DECRET LEGISLATIU 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.	Article 4 apartat 3	Modificació

Article 49.2

ECO M-017.0

Es modifica la lletra *h* de l'article 31.1 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que resta redactat de la manera següent:

"h) Els dipòsits que hi constitueixin altres institucions públiques i eventualment les privades"

OBJECTE

La modificació que es proposa conté com a novetat no limitar expressament les fonts de recursos de l'ICF als dipòsits que hi constitueixin altres institucions públiques, de cara a potenciar l'assoliment de les seves finalitats de finançament de l'activitat econòmica.

NECESSITAT

L'actual text refós de la llei de l'Institut Català de Finances de 2002 sembla limitar l'actuació de l'ICF, pel que fa a l'obtenció de recursos, i en concret a la gestió de dipòsits, a les institucions públiques, quelcom que no semblaria coherent amb l'esperit general de la norma i el seu reajustament al règim jurídic específic i especial de les entitats de crèdit públiques.

Mitjançant la modificació de l'article 31 h., i en el marc del procés d'homologació del règim jurídic de l'ICF com a entitat de crèdit pública, es pretén donar cobertura a la possible captació i gestió de dipòsits d'entitats privades, dotant la Institució de més mecanismes i recursos per a l'assoliment de les seves finalitats.

Amb la voluntat de disposar d'un text clar i inequívoc sobre aquest aspecte es proposa la modificació de l'esmentat article 31. h) Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, mitjançant la seva modificació a través de la propera Llei de Mesures 2022.

MARC NORMATIU

Es tracta d'incorporar a la pròpia llei de l'ICF allò que ha de quedar recollit de forma permanent en el seu marc normatiu de referència per tal d'esvair dubtes en la seva aplicació.

Mitjançant la modificació de l'article 31 h., i en el marc del procés d'homologació del règim jurídic de l'ICF com a entitat de crèdit pública, es pretén donar cobertura a la possible captació i gestió de dipòsits d'entitats privades, dotant la Institució de més mecanismes i recursos per a l'assoliment de les seves finalitats.

COMPETÈNCIA

Les pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst per la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

DECRET LEGISLATIU 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.	article 31.1.h)	Modificació

Article 49.3

ECO M-020.0

Es modifica la disposició addicional tercera del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional tercera
Execució dels instruments financers del programa Feder

L'Institut Català de Finances, directament o bé mitjançant qualsevol de les seves filials, pot assumir mitjançant encàrrec de gestió les tasques d'execució dels instruments financers dels diversos programes operatius de la Unió Europea, per acord del Govern de la Generalitat de Catalunya. En tot cas, l'acord esmentat l'ha d'habilitar per adoptar les mesures oportunes per assegurar la bona gestió dels instruments financers del programa en qüestió.
Es confereixen a l'Institut Català de Finances, bé directament o mitjançant qualsevol de les seves filials, les tasques d'execució dels instruments financers del Programa operatiu de Catalunya Feder 2014-2020 (Decisió CE 2015-894) en els termes de l'article 38.4 *c* del reglament (UE) número 1303/2013, del Parlament Europeu i del Consell, i se l'habilita perquè adopti les mesures oportunes per a assegurar la bona gestió dels instruments financers del dit programa."

OBJECTE

Es proposa l'ampliació de l'habilitació per tal que l'ICF pugui assumir, sempre amb l'autorització del Govern i mitjançant encàrrec de gestió, la gestió dels instruments financers dels diversos programes operatius de la Unió Europea, a banda del Programa operatiu a Catalunya FEDER 2014-2020, que és el que actualment està establert. Alhora es vol incloure l'extensió de la referida habilitació a les entitats filials, atesa l'especialització de la societat Instruments Financers per a Empreses Innovadores, SLU.

NECESSITAT

L'actual text refós habilita l'ICF per a un determinat programa operatiu de la UE,el Programa operatiu de Catalunya FEDER 2014-2020.Aquest ha estat gestionat pel GrupICF amb solvència i,estant a punt d'acabar i atesa l'experiència acumulada,es pretén posar aquesta capacitat de gestió al servei de la gestió de futurs programes operatius, d'una manera àgil i eficient.

Es tracta de disposar d'una ampliació de les facultats perquè l'ICF, directament o a través de qualsevol de les seves filials, pugui dur a terme, mitjançant encàrrec de gestió i per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya, les tasques d'execució dels instruments financers d'altres programes operatius de la Unió Europea, atès que tant l'ICF com les seves filials disposen de l'experiència i dels mitjans tècnics idonis per dur-la a terme.

Amb la voluntat de poder assumir idòniament la gestió dels futurs programes europeus d'instruments financers de la Unió Europea, per part de l'Institut Català de Finances i les seves filials, es veu recomanable ampliar l'habilitació actual i fer-la extensiva a les mateixes, i evitar així modificacions urgents o extraordinàries de la llei mitjançant l'eventual encomana de gestió per part del Govern..

MARC NORMATIU

Es tracta de disposar de més opcions de gestió, i la simplificació de l'habilitació necessària per a futurs programes de la Unió Europea, mitjançant la figura de l'Encàrrec de gestió, d'acord amb la regulació que en fa l'article 11 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

COMPETÈNCIA

Les pròpies d'autoorganització i de regulació de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com d'acord amb allò previst a l'article 26, d'atribució de funcions, de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

DECRET LEGISLATIU 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.	Disposició addicional tercera	Modificació

Article 49.4

ECO M-015.0

Se suprimeix la disposició final del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que té el següent redactat:

"Disposició final
El Govern ha d'aprovar el Reglament de l'Institut Català de Finances a proposta de la Junta de Govern."

OBJECTE

Es proposa la derogació expressa de la disposició final, que s'ha mantingut obsoleta, tot i les diferents modificacions que ha sofert el Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

NECESSITAT

L'actual text refós de la llei de l'ICF de 2002 ha sofert nombroses modificacions al llarg dels anys que han canviat substancialment el seu contingut, si bé s'ha mantingut la disposició final d'aprovació d'un Reglament. D'acord amb les modificacions normatives sofertes per la Llei de l'ICF des del 2002, el contingut d'aquesta disposició final ha quedat totalment desfasat i obsolet, podent d'altra banda induir a confusió normativa.

Es tracta de disposar d'una actualització coherent de la normativa de l'ICF, en una qüestió que, per motius diversos, no s'ha abordat en les diferents revisions i actualitzacions del Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

Es tracta d'eliminar una previsió legal que va quedar superada i que no ha estat adequadament esmenada en les diferents revisions i actualitzacions del Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

MARC NORMATIU

Es tracta de evitar disfuncions en la interpretació del Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que conté encara, segons que figura en la versió del Portal Jurídic, una disposició final per a l'aprovació d'un Reglament, que ha quedat totalment desfasada i pot per tant induir a confusió.

COMPETÈNCIA

Es consideren les atribucions pròpies d'autoorganització i regulatòries de qualsevol altra Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com també s'està a allò que preveu la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Decret legislatiu 4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.	Disposició final	Supressió

Article 49.5

ECO M-016.0

Es modifica la disposició final única del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició final. Habilitació per a l'elaboració d'un nou text refós
S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta disposició final, elabori un nou text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, en substitució del text refós aprovat pel Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre. L'autorització per a la refosa inclou també la facultat de regularitzar-ne, aclarir-ne i harmonitzar-ne el contingut."

OBJECTE

Autoritzar al Govern per un elaborar text refós harmonitzat de la Llei de l'ICF. La disposició final que va ser introduïda al Decret legislatiu 4/2002, per la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, està actualment exhaurida, en haver-se complet l'any per dur-la a terme. Es tracta de reprendre la seva tramitació que no es va poder completar arran de la dissolució del Parlament, ja que el Govern va quedar en funcions i no es va poder aprovar.

NECESSITAT

L'actual text refós de la llei de l'Institut Català de Finances de 2002 ha sofert nombroses modificacions al llarg dels anys que han canviat substancialment el seu contingut, tant amb l'eliminació de molts dels seus articles, com amb la modificació no menor de molts altres, així com amb l'afegit de noves disposicions, la qual cosa ha generat que el darrer text refós es trobi àmpliament superat actualment.

Es tracta de disposar d'una actualització única de la normativa fundacional de l'ICF, en tant que entitat del sector públic que reculli alhora les especificitats que li afecten en tant que entitat sotmesa també legalment, a la normativa d'entitats de crèdit.

Amb la voluntat de facilitar el coneixement i la comprensió de l'actual llei de l'ICF, es veu imprescindible procedir a l'elaboració d'un nou text refós que reuneixi de forma ordenada i cohesionada les nombroses modificacions del text de 2002, que donada la seva heterogeneïtat i el seu nombre, fan particularment difícil obtenir una imatge jurídica senzilla de l'actual ICF.

MARC NORMATIU

La disposició final d'habilitació per a l'elaboració d'un nou text refós ja hi és al decret legislatiu, arran de la modificació introduïda per la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Arran de la dissolució del Parlament, el Govern va quedar en funcions i no el va poder aprovar, amb la qual cosa la delegació està actualment caducada. Es tracta de reprendre la tramitació que ja estava molt avançada, vist pel Consell Tècnic i la Comissió Jurídica Assessora.

COMPETÈNCIA

Es consideren les atribucions pròpies d'autoorganització i regulatòries de qualsevol Administració en l'exercici de les seves competències estatutàries, així com també s'està a allò que es preveu en l'article 37 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, aprovat pel Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre	Disposició final	Modificació

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic
Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic
Capítol III . Agència de Ciberseguretat de Catalunya

Article 50.1

VPD M-085.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 1 de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, amb el text següent:

"4. Les funcions que aquesta llei atribueix a l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya tenen la consideració d'essencials i són bàsiques per a garantir el correcte funcionament de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar l'article 1 de la Llei 15/2017 de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya per tal d'introduir la consideració d'essencial dels seus serveis en tant que corresponen a serveis de seguretat i en coherència amb l'art 2 de la pròpia llei que assenyala que l'objecte de l'agència és garantir la seguretat de les xarxes de comunicacions electròniques i dels sistemes d'informació.

NECESSITAT

Els serveis essencials i necessaris disposen d'un règim específic per a poder garantir la seva continuïtat com ha demostrat la gestió del Covid 19. Els serveis de comunicacions electròniques i serveis digitals han estat imprescindibles per afrontar una correcta gestió de la pandèmia i assegurar al bon funcionament de l'administració. La ciberseguretat és essencial per a garantir el bon funcionament de les TIC i els serveis de comunicacions electròniques.

La mesura que es proposa es considera adequada a les necessitats plantejades, ja que és necessari modificar la Llei de la mateixa Agència per tal d'introduir aquesta previsions i assegurar que els serveis de l'agència es prestin en tot moment.

La mesura que es proposa té un alt component organitzatiu pel que es considera idònia la seva introducció en aquesta normativa en tant que és una mesura de racionalització del sector públic per quant que la consideració dels serveis de ciberseguretat com essencials s'ha fet evident en la gestió de la Covid 19 i es coherent amb el propi articulat de la llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta és la següent:

Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.

Real Decret-llei 12/2018, de 7 de setembre, de seguredad de les xarxes y sistemes d'informació.

Tanmateix la proposta no preveu cap altra disposició afectada que no sigui la Llei 15/2017.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per acometre la proposta legislativa plantejada es troba recollida a l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre l'organització de l'Administració de la Generalitat, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Llei 15/2017 de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya	Article 1.4	Addició

Article 50.2

VPD M-086.2

Es modifica l'article 4 de la Llei 15/2017, que queda redactat de la manera següent:

"Article 4

El Consell d'Administració

1.El Consell d'Administració de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que ha de tenir composició paritària, és integrat pels deu membres següents:

a) El president o presidenta, càrrec que correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria de ciberseguretat i societat digital.

b) Dos vicepresidents o vicepresidentes, un dels quals és el secretari o secretària general del departament competent en matèria de ciberseguretat i societat digital, i l'altre, el secretari o secretària general del departament competent en matèria de seguretat pública.

c) El secretari o secretària del Govern.

d) El secretari o secretària sectorial competent en matèria de polítiques digitals.

e) Un o una vocal del departament competent en matèria d'administracions locals.

f) Un o una vocal del departament competent en matèria de seguretat pública.

g) Un o una vocal del departament competent en matèria de tecnologies de la informació i la comunicació.

h) Un o una vocal del departament competent en matèria d'administració digital.

i) El director o directora de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.

2. Els i les vocals a què fan referència les lletres *e*, *f* , *g* i *h*, han de tenir de tenir el rang orgànic mínim de direcció general, i són nomenats pel Govern."

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol IV . Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció de Catalunya

OBJECTE

L'objecte de la proposta és modificar determinats articles de la Llei 15/2017 de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya per tal d'introduir alguns canvis en els seus òrgans de govern i les capacitats de gestió en matèria de personal. En particular, es proposa ajustar la composició del Consell d'Administració per a preveure l'entrada del titular de la unitat a la qual resta adscrita l'entitat.

NECESSITAT

La modificació de la composició de l'òrgan de govern proposada correspon a la necessitat d'incloure en aquest òrgan la persona titular de la unitat a la que resta adscrita l'entitat, que depèn actualment de la Secretaria de Polítiques Digitals. Resulta incoherent i pot generar ineficiències de govern que el responsable de dita unitat no participi de l'òrgan de govern de l'entitat.

La mesura es considera adequada a la finalitat perseguida, ja que la millora i bon govern de l'entitat es pot assolir mitjançant la presència del titular d'aquesta unitat a l'òrgan de govern. Això permet alinear la gestió amb el procés decisori.

La mesura proposada té un alt component organitzatiu pel que es considera idònia la seva introducció en aquesta normativa, més tenint en compte que aquesta tramitació genera una eficiència òptima a través d'aquest tràmit.

La mesura es considera adequada a la finalitat perseguida, ja que la millora i bon govern de l'entitat es pot assolir mitjançant la presència del titular d'aquesta unitat a l'òrgan de govern. Això permet alinear la gestió amb el procés decisori.

La mesura proposada té un alt component organitzatiu pel que es considera idònia la seva introducció en aquesta normativa, més tenint en compte que aquesta tramitació genera una eficiència òptima a través d'aquest tràmit.

MARC NORMATIU

La normativa afectada per la proposta és la següent:
LLEI 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya.
DECRET 223/2019, de 29 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència de ciberseguretat de Catalunya, els béns i actius que s'adscriuen a l'Agència, així com els drets i obligacions a què l'Agència se subroga.

No es preveu cap altra disposició afectada per la proposta regulatòria.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat de Catalunya per acometre la proposta legislativa plantejada es troba recollida a l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre l'organització de l'Administració de la Generalitat, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació

Article 52.1

DSO M-130.1

Es modifica la lletra *k* de l'article 9.2 de la Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, que resta redactat de la manera següent:

"k) Formalitzar els acolliments familiars en família aliena i preadoptiva constituïts prèviament per l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i adolescència."

OBJECTE

Es modifica l'apartat k) de l'article 9.2 de la Llei 13/1997, de 19 de novembre.
Enlloc de dir "Resoldre la constitució dels acolliments familiars en família aliena i la constitució de l'acolliment preadoptiu" dir "Executar la formalització dels acolliments familiars en família aliena i preadoptiva constituïts prèviament per l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i adolescència".
Així, la resolució i constitució dels acolliments familiars en família aliena i preadoptiva passa a ser competència directa de la DGAIA.

NECESSITAT

Necessitat de reordenació de funcions dins del Departament de Drets Socials per tal d'agilitar els tràmits i els procediments propis de l'activitat administrativa que afecten a la DGAIA i a l'ICAA en relació amb la constitució dels acolliments en família aliena i preadoptiva amb més eficàcia i eficiència. El Gabinet Jurídic insta a la modificació legislativa perquè el procediment actual no s'ajusta a la legalitat.

Si DGAIA, en el moment que li arriba la proposta d'acolliment en família aliena o preadoptiva per part de l'equip tècnic competent, la valida i constitueix mitjançant resolució, els interessats es podran oposar en aquell moment sense necessitat d'haver d'oposar-se a una posterior resolució de l'ICAA afavorint que la resolució judicial ferma pugui executar-se més ràpidament.

Necessitat que es corregeixin amb la màxima brevetat possible les disfuncions que es provoquen per la concurrència en l'aplicació efectiva de l'objecte de la mesura de protecció per part de l'òrgan competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència (DGAIA) i de l'òrgan competent en matèria d'acolliments i adopció (ICAA).

MARC NORMATIU

Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant, de 20 de novembre de 1989.
Constitució espanyola
Estatut d'Autonomia de Catalunya
Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.
Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 17 de l'EAC disposa que els menors tenen dret a rebre l'atenció integral necessària per al desenvolupament de llur personalitat i llur benestar en el context familiar i social.

L'article 40.3 estableix que els poders públics han de garantir la protecció dels infants i que en totes les actuacions portades a terme pels poders públics o per institucions privades l'interès superior de l'infant ha d'ésser prioritari.

D'acord amb l'article 42.3 els poders públics han de vetllar per la dignitat, la seguretat i la protecció integral de les persones, especialment de les més vulnerables.

I, finalment, d'acord amb l'article 166.3 a) correspon a la Generalitat, en matèria de menors, la competència exclusiva en matèria de protecció de menors.

Llei 13/1997 de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció	Article 9.2 k)	Modificació

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol V . Agència per a la Competitivitat de l'Empresa

Article 53.1

EMT M-148.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 162 de la Llei 11/2011 de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa, que resta redactat de la manera següent:

"2. El Consell d'Administració de l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa és integrat per un mínim de vuit membres i un màxim de catorze."

OBJECTE

Sense perjudici de que es tramiti proposta de la modificació que escaigui dels Estatuts d'ACCIÓ (Decret 223/2015 de 6 d'octubre) per establir la procedència d'aquests 2 membres addicionals, la modificació que es proposa ampliarà en 2 membres (fins a 14) el número màxim de membres que poden integrar el consell d'administració d'ACCIÓ.

NECESSITAT

L'ampliació del número de membres del consell d'administració d'ACCIÓ permetrà adaptar la composició d'aquest òrgan per donar resposta a les necessitats de coordinació i de treball conjunt en actuacions que involucrin ACCIÓ derivades de les polítiques del Govern, flexibilitzant i per tant permetent la participació en el consell d'administració d'ACCIÓ dels diferents departaments de la Generalitat que puguin estar directament relacionats amb aquestes línies de treball.

5 departaments queden representats amb caràcter fixe al consell d'administració: indústria, recerca, economia, exterior i agroalimentària, que amb caràcter permanent tenen línies de treball conjuntes o complementàries amb els àmbits d'actuació d'ACCIÓ. Per permetre la participació d'altres departaments de la Generalitat que puguin estar involucrats en actuacions d'ACCIÓ, cal ampliar el número de membres del consell d'administració primer, i modificar estatuts després.

La modificació que es proposa és menor i per això mateix seria poc aconsellable en termes d'eficiència, agilitat i esforç tramitar un projecte de llei específic per l'aprovació de la modificació del precepte legal objecte d'aquesta proposta.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca dins les disposicions legals que regulen l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa, que són:

-Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitzar l'activitat administrativa, i en concret article 162.2;

-Decret 223/2015, de 6 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa, i en concret article 10.2 que haurà de ser modificat per regular la designació si més no dels 2 membres addicionats al consell d'administració.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en l'àmbit d'aquesta proposta ve establerta per l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia, que preveu que l'Administració de la Generalitat té competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa, sent ACCIÓ una entitat que pertany a l'Administració de la Generalitat.

Llei 11/2011, de 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitzar l'activitat administrativa	Article 162.2	Modificació
Decret 223/2015 de 6 d'octubre, pel qual s'aproven els Estatuts de l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa	Article 10.2	Modificació

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol VI . Agència Catalana del Consum

Article 54.1

EMT M-144.1

Es modifica l'article 7 de la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum, que resta redactat de la manera següent:

"Article 7. El Consell de Direcció

1. El Consell de Direcció és format pels membres següents:
a) El president o presidenta.
b) El vicepresident o vicepresidenta.
c) El director o directora.
d) Vocals:
1r. Les persones titulars dels departaments de la Generalitat amb competències en les matèries d'economia, producció agroalimentària, salut pública, transports, habitatge, comerç, turisme, energia, seguretat industrial i política lingüística poden proposar un representant amb rang orgànic mínim de direcció general en les matèries esmentades.
2n. El Consell de les Persones Consumidores de Catalunya pot proposar fins a dos vocals en representació de les organitzacions de consumidors i usuaris més representatives.
3r. Les organitzacions representatives de l'Administració local poden proposar fins a un vocal cadascuna.
4t. Les organitzacions empresarials més representatives poden proposar fins a un vocal cadascuna, amb un màxim de dos.
5è. El president o presidenta de l'Agència Catalana del Consum pot proposar un vocal entre persones de reconegut prestigi en l'àmbit de la defensa dels consumidors i els usuaris.
6è. Les organitzacions professionals agràries més representatives en l'àmbit de Catalunya, poden proposar un vocal, de comú acord.
e) El secretari o secretària, que actua amb veu i sense vot.

2. El nomenament dels membres del Consell de Direcció s'efectua per resolució del conseller o consellera del departament competent en matèria de consum.

3. El president o presidenta, a petició del director o directora de l'Agència Catalana del Consum, pot disposar que assisteixin al Consell de Direcció, amb veu i sense vot, persones que no en siguin membres, en qualitat d'experts o tècnics."

OBJECTE

El Decret 21/2021, de 25 de maig, ha suposat una alteració de la representació de la Generalitat en el Consell de Direcció de l'ACC, atès que amb la composició actualment vigent la representació varia en funció dels canvis d'adscripció departamental dels diferents àmbits sectorials.

Assegurar la representació dels departaments que tinguin competència en les diferents matèries que poden afectar les relacions de consum, la qual cosa requereix una estructura de vocals adequada a les modificacions en l'estructura de la Generalitat de Catalunya.

NECESSITAT

La composició del Consell de Direcció de l'ACC s'ha vist afectat per la nova estructura de la Generalitat de Catalunya. Per això i atès que cal convocar el Ple d'aquest Consell de Direcció, s'ha de modificar a la major brevetat la representació dels departaments que tinguin competència en les diferents matèries que poden afectar les relacions de consum.

La mesura preveu garantir la representació dels membres dels Departaments de la Generalitat de Catalunya que tenen competència en matèries concretes: economia, producció agroalimentària, salut pública, transports, habitatge, comerç, turisme, energia, seguretat industrial i política lingüística.

El Consell de Direcció de l'ACC s'ha de reunir properament i és necessari que la representació dels vocals s'adeqüi a l'actual estructura del Govern de la Generalitat, raó per la que no es pot esperar a una tramitació ordinària per modificar la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.

MARC NORMATIU

La Llei 9/2004, de 24 de desembre, va crear l'Agència Catalana del Consum, com a organisme autònom administratiu adscrit al departament de la Generalitat competent en matèria de consum que esdevé la màxima autoritat en la planificació i l'execució de les polítiques de consum del Govern de Catalunya.

Un dels seus òrgans de govern, el Consell de Direcció, té entre les seves funcions, aprovar els avantprojectes de pressupostos de l'Agència, aprovar els comptes i la memòria anuals i debatre totes les qüestions relacionades amb la política de defensa i protecció dels consumidors i els usuaris entre d'altres.

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A

Article 54.2

EMT M-145.0

S'afegeix una disposició addicional, la tercera, a la Llei 9/2004, amb el text següent:

"Disposició addicional tercera
El conseller o consellera competent en matèria de consum, mitjançant una ordre, pot modificar el nombre i composició dels vocals que componen el Consell de Direcció".

OBJECTE

El Decret 21/2021, de 25 de maig, ha suposat una alteració de la representació de la Generalitat en el Consell de Direcció de l'ACC, atès que amb la composició actualment vigent la representació varia en funció dels canvis d'adscripció departamental dels diferents àmbits sectorials.

En cas de canvis en els departaments que tinguin competència en les diferents matèries que poden afectar les relacions de consum s'ha de poder modificar el nombre i composició dels vocals d'una manera àgil i simplificada, sense la necessitat de modificar la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'ACC.

NECESSITAT

La composició del Consell de Direcció de l'ACC s'ha vist afectat per la nova estructura de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta situació, fa valorar que es poden produir canvis per diferents motius i és necessària una resposta ràpida que no requereixi modificar la Llei.

Per això, es considera que la millor solució és que el Conseller competent, mitjançant una Ordre, pugui modificar el nombre i composició dels vocals que composen el Consell de Direcció.

La mesura preveu garantir la possibilitat de modificació en cas necessari d'una forma àgil per donar resposta a les necessitats de canvis en relació amb els membres del Consell de Direcció de l'Agència Catalana del Consum, que puguin esdevenir.

Aquesta mesura completa la proposta realitzada de modificació de l'article 7 de la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum.

Ambdues propostes es relacionen amb les variacions que es poden produir del membres del Consell de Direcció de l'ACC per diferents raons i que requereixen una ràpida actuació, quedant exclòs, per tant la tramitació de la modificació de la Llei 9/2004.

MARC NORMATIU

La Llei 9/2004, de 24 de desembre, va crear l'Agència Catalana del Consum, com a organisme autònom administratiu adscrit al departament de la Generalitat competent en matèria de consum que esdevé la màxima autoritat en la planificació i l'execució de les polítiques de consum del Govern de Catalunya.

Un dels seus òrgans de govern, el Consell de Direcció, té entre les seves funcions, aprovar els avantprojectes de pressupostos de l'Agència, aprovar els comptes i la memòria anuals i debatre totes les qüestions relacionades amb la política de defensa i protecció dels consumidors i els usuaris entre d'altres.

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits, d'acord amb el que disposen els articles 28, 34 i 49 de l'Estatut d'autonomia.

La Llei 9/2004, de 24 de desembre, va crear l'Agència Catalana del Consum, com a organisme autònom administratiu adscrit al departament de la Generalitat competent en matèria de consum.

Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum	Disposició addicional tercera	Addició

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol VII . Supervisió contínua de les entitats del sector públic

Article 55.1

PRE M-180.1

1. Sens perjudici de la funció de supervisió contínua prevista a l'article 173 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, i a l'article 71.6 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, en el termini de divuit mesos des de l'entrada en vigor de la present llei el Govern, a proposta de la persona titular del departament d'adscripció de la Comissió del Sector Públic Institucional i del Departament d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar un pla de simplificació i reordenació del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat orientat a l'optimització de recursos públics, l'eficàcia, l'eficiència organitzativa i la sostenibilitat financera en garantia de de la qualitat dels serveis i activitats que es presten.
Correspon a la Comissió del Sector Públic Institucional dissenyar les mesures del pla, així com l'impuls, coordinació, seguiment, supervisió i avaluació d'aquest.
2. Les entitats compreses en l'àmbit del pla són les participades, directament o indirectament, de forma majoritària per l'Administració de la Generalitat, les adscrites a aquesta en els termes establerts a la normativa bàsica de règim jurídic de les administracions públiques; i les entitats no majoritàries classificades AP-SEC GC.
El pla ha d'establir els objectius estratègics i operatius, les mesures per fer-los efectius, el calendari màxim d'assoliment dels objectius i la governança del pla.
3. Els principals indicadors que cal tenir en compte per a determinar els objectius i mesures del pla són: el nivell d'activitat, la coincidència o compatibilitat de les funcions, la dimensió de les entitats en termes de pressupost, plantilla de personal i activitat, la sostenibilitat financera i el nivell de dependència economicofinancera de la Generalitat, entre d'altres.
4. Els criteris bàsics per establir les mesures del pla són:
a) Prioritzar la concentració d'estructures i serveis que permetin generar economies d'escala, mitjançant la fusió d'entitats o d'altres modificacions estructurals aptes per a assolir els objectius esmentats.
b) Eliminar entitats inactives i microentitats.
c) Eliminar filials sense una clara justificació jurídicomercantil i integrar-les, si escau, a la matriu.
d) Desvincular, suprimir i/o dissoldre entitats la permanència o participació en les quals no es justifiqui per raons d'interès públic; aquelles en què les finalitats perseguides es poden dur a terme mitjançant mecanismes diferents al de la personificació jurídica; o les que estiguin suficientment cobertes per la iniciativa privada i no tinguin la consideració d'interès general.
e) Implantar mesures organitzatives per a la gestió compartida i/o centralitzada de serveis interns comuns, i d'altres tendents a la reducció i racionalització de la despesa.
f) Transformar la naturalesa jurídica de les entitats en altres formes que l'ordenament jurídic preveu per a la naturalesa de les funcions i activitats que desenvolupen, o per raó del nombre d'administracions partícips.
5. En els processos de simplificació, reestructuració i reordenació, cal adoptar mesures de reducció de les vocalies i càrrecs en els òrgans de govern de les entitats per tal de procurar que, com a regla general, els màxims òrgans de govern no superin els quinze membres.
6. S'habilita el Govern per transformar, suprimir, dissoldre, fusionar o desvincular l'Administració de la Generalitat de les entitats afectades pel pla mitjançant decret, independentment del rang normatiu de la norma de les entitats afectades. A aquest respecte, en allò que no estigui previst en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, el procediment i règim jurídic aplicable a les operacions de dissolució, extinció, fusió, desvinculació i transformació de les entitats afectades pel pla és el previst a la Llei 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic

OBJECTE

La proposta té per objecte mandatar el Govern per tal que aprovi un nou Pla de reordenació i simplificació del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat amb la finalitat d'optimitzar els recursos públics, l'eficàcia i l'eficiència organitzativa i la qualitat en la prestació i producció de béns, serveis i activitats.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa deriva del fet que el dimensionament i perímetre del sector públic es trobi en uns nivells òptims d'eficàcia i eficiència en base als quals sigui possible fer-ne un seguiment i manteniment, donat que, en l'actualitat encara presenta potencials de reordenació reestructuració i simplificació per assegurar la consistència interna del model i la congruència amb les condicions de l'entorn.

La mesura és adequada per assolir les finalitat preteses perquè la proposta preveu els indicadors i els paràmetres necessaris per reduir despesa i dimensió del sector públic optimitzant els recursos públics, l'eficàcia, l'eficiència organitzativa en garantia de la sostenibilitat del sistema, sense minvar en la qualitat dels serveis i els nivells d'activitat que es dispensen.

El sector públic institucional està sobredimensionat i amb una estructura que no és òptima. Amb tot, reestructurar-lo genera importants resistències a múltiples nivells. S'estima que la força coercitiva d'una Llei ofereix majors garanties d'emprendre les actuacions necessàries, fet que justifica la seva inclusió en la norma en projecte sense necessitat de dictar una norma ad hoc.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, com a antecedent de la mesura proposada. El marc normatiu en què s'insereix el Pla mandatat per la mesura es conforma amb la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de RJSP; el Llibre tercer del Codi Civil de Catalunya; el Reial Decret legislatiu 1/2010, del 2 de juliol pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital i el Decret179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat deriva de l'article 150 de l'EAC, relatiu a l'Administració de la Generalitat, d'acord amb el qual correspon a aquella, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instruments per a l'actuació administrativa.

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol II - Mesures de reestructuració i racionalització del sector públic

Capítol VIII . Institut Català de les Dones

Article 56.1

IFE M-237.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 1 de la Llei 11/1989, del 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona, que resta redactat de la manera següent:

"Per a facilitar i reforçar el paper de garant del compliment de la Llei per a la igualtat efectiva de dones i homes i de l'aplicació de la seva transversalitat, l'Institut Català de les Dones resta adscrit al departament competent en matèria de les polítiques de dones i per a l'eradicació de les violències masclistes".

OBJECTE

Adequar l'adscripció de l'ICD al departament competent en polítiques de dones i per l'eradicació de les violències masclistes. El Decret 249/2021, de 22 de juny, d'estructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes, adequa l'estructura del Departament per treballar amb tot allò que té a veure amb l'aprofundiment de les polítiques de dones i l'eradicació de les violències masclistes, i també en una transformació més global basada en justícia feminista que té com a component central l'equitat i unes noves formes de relacionar-se i de fer política enfocada des dels drets humans.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa neix de l'actual estructura i organització de l'Administració de la Generalitat, s'insereix en el marc de les disposicions de polítiques de gènere , i és coherent amb les previsions que en aquesta matèria conté la Llei 11/1989, de 10 de juliol.

L`adscripció al nou departament permetrà, alhora, un nou enfocament de l'ICD per aprofundir en les seves funcions i reforçar la transversalitat de les polítiques de gènere.
Es tracta també de donar compliment als Decrets d'estructura de la Generalitat.

Cal modificar la llei de creació de l'ICD, que efectua l'adscripció de l'ICD a un departament de la Generalitat.
L`adscripció al nou departament permetrà, alhora, un nou enfocament de l'ICD per aprofundir en les seves funcions i reforçar la transversalitat de les polítiques de gènere.
Es tracta també de donar compliment als Decrets d'estructura de la Generalitat.

MARC NORMATIU

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- La Llei 11/1989, del 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona.
- Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
- Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
- Decret 244/2021, de 19 de juny, de modificació del Decret 21/2021.
- Decret 249/2021, de 22 de juny, d'estructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.

COMPETÈNCIA

L'Institut Català de les Dones (ICD) és l'organisme del Govern de la Generalitat de Catalunya que dissenya, impulsa, coordina i avalua les polítiques a favor de les dones i per a l'equitat de gènere que desenvolupa l'Administració de la Generalitat, a partir de les competències exclusives que atorga l'article 153 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en matèria de polítiques de gènere, que inclou l'establiment d'accions positives per a aconseguir eradicar la discriminació per raó de sexe que s'hagin d'executar amb caràcter unitari per a tot el territori de Catalunya.

Llei 11/1989, del 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona	Article 1.3	Modificació

Article 57.1

IFE M-374.0

Es modifica la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes,
que resta redactat de la manera següent:

"a) L'Institut Català de les Dones, que resta adscrit al departament competent en matèria d'igualtat i feminismes."

OBJECTE

Adequar l'adscripció de l'ICD al departament competent en polítiques de dones i per l'eradicació de les violències masclistes. El Decret 249/2021, de 22 de juny, d'estructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes, adequa l'estructura del Departament per treballar amb tot allò que té a veure amb l'aprofundiment de les polítiques de dones i l'eradicació de les violències masclistes, i també en una transformació més global basada en justícia feminista que té com a component central l'equitat i unes noves formes de relacionar-se i de fer política enfocada des dels drets humans.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa neix de l'actual estructura i organització de l'Administració de la Generalitat, s'insereix en el marc de les disposicions de polítiques de gènere , i és coherent amb les previsions que en aquesta matèria conté la Llei 11/1989, de 10 de juliol i la Llei 17/2015.

L`adscripció al nou departament permetrà, alhora, un nou enfocament de l'ICD per aprofundir en les seves funcions i reforçar la transversalitat de les polítiques de gènere.
Es tracta també de donar compliment als Decrets d'estructura de la Generalitat.

Cal modificar la llei de creació de l'ICD, que efectua l'adscripció de l'ICD a un departament de la Generalitat.
L`adscripció al nou departament permetrà, alhora, un nou enfocament de l'ICD per aprofundir en les seves funcions i reforçar la transversalitat de les polítiques de gènere.
Es tracta també de donar compliment als Decrets d'estructura de la Generalitat.

MARC NORMATIU

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

La Llei 11/1989, del 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona.

Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Decret 244/2021, de 19 de juny, de modificació del Decret 21/2021.

Decret 249/2021, de 22 de juny, d'estructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes.

COMPETÈNCIA

L'Institut Català de les Dones (ICD) és l'organisme del Govern de la Generalitat de Catalunya que dissenya, impulsa, coordina i avalua les polítiques a favor de les dones i per a l'equitat de gènere que desenvolupa l'Administració de la Generalitat, a partir de les competències exclusives que atorga l'article 153 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en matèria de polítiques de gènere, que inclou l'establiment d'accions positives per a aconseguir eradicar la discriminació per raó de sexe que s'hagin d'executar amb caràcter unitari per a tot el territori de Catalunya.

Llei 17/2015 del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes	lletra a) de l'apartat 1 de l'article 7	Modificació

Part tercera : Mesures en l'àmbit del sector públic

Títol III - Modificacions legislatives en matèria d'òrgans reguladors o consultius

Article 57.2

ECO M-121.0

S'afegeix un article, el 8 *bis*, a la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya, amb el text següent:

"Article 8 *bis*. Potestat reglamentària de la Direcció de l'Oficina Antifrau de Catalunya en matèria d'autoorganització i de règim interior

1.En el marc de les disponibilitats pressupostàries correspon al director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya dictar-ne les normes organitzatives i de règim interior amb la finalitat d'adaptar l'estructura de l'Oficina als requeriments de la normativa de nova aplicació.

2. El director o la directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya ha de posar aquestes normes en coneixement de la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament de Catalunya i n'ha d'ordenar la publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

3. El procediment d'elaboració d'aquestes normes s'ha de tramitar en el marc dels principis que inspiren l'actuació administrativa d'acord amb les normes reguladores del procediment administratiu.

4. Mentre no es dictin les normes previstes en aquest article, són aplicables les Normes d'actuació i de règim interior de l'Oficina Antifrau de Catalunya relatives a l'organització i el règim interior."

OBJECTE

Atribuir a la Direcció de l'OAC potestat reglamentària ad intra perquè, dins dels límits establerts pressupostàriament, pugui adaptar-ne l'estructura a les necessitats normatives actuals, específicament les que implica el desenvolupament de les noves funcions que es podrien assumir ex novo en un futur molt proper i en aquest moment molt especialment a partir de la Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2019.

NECESSITAT

La manca d'inclusió en la LOAC de potestat reglamentària ad intra (sí prevista en normes reguladores d'institucions similars - Síndic de Greuges-), condiciona la possibilitat de reacció àgil a les necessitats d'adaptació de l'estructura inicial a partir de canvis normatius rellevants; la que es planteja com a més peremptòria és l'adaptació de l'estructura de l'OAC a les exigències de la Directiva (UE) 2019/1937.

La incorporació de la norma proposada a la LOAC permetrà l'exercici de la potestat autoorganitzativa i l'adaptació de l'estructura de l'OAC a les necessitats derivades del recents canvis normatius, arran dels quals estructures de les característiques de l'OAC també estan assumint en els darrers anys noves funcions en el marc de la integritat i la lluita contra el frau i la corrupció en el sector públic.

En el marc dels objectius esmentats, és urgent adaptar l'estructura de l'OAC als requeriments derivats de la Directiva esmentada, el termini de transposició de la qual conclou el 17 de desembre. La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei permet disposar del marc jurídic per a l'adaptació organitzativa en paral·lel a l'efecte directe d'algunes de les seves disposicions. Els canvis van estrictament vinculats a les partides pressupostàries del pressupost de despeses.

MARC NORMATIU

LOAC, norma a la qual s'addiciona l'article proposat.

Normativa l'aplicació de la qual requerirà les adaptacions organitzatives corresponents. En aquest moment Directiva (UE) 2019/1937 del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2019 relativa a la protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió, el termini de transposició de la qual conclou el propvinent 17 de desembre.

COMPETÈNCIA

La proposta s'insereix en la capacitat d'autoorganització de la Generalitat de Catalunya per configurar el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya (art. 2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya).

La potestat d'autoorganització és una potestat típica dels ens públics, en aquest cas d'un ens públic que integra la Generalitat a partir de la condició d'ens adscrit al Parlament de Catalunya.

Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya	Article 8 bis	Addició

Article 57.3

ECO M-122.0

S'afegeix un article, el 24 *bis*, a la Llei 14/2008, amb el text següent:

"Article 24 *bis*. Activitat subvencional

1. La llei de pressupostos de cada exercici pot establir una partida específica perquè l'Oficina Antifrau de Catalunya atorgui subvencions en les matèries de la seva competència.

2. Correspon al director o directora de l'Oficina Antifrau aprovar un pla estratègic de subvencions, l'establiment de les bases reguladores de la concessió, la iniciació dels procediments mitjançant convocatòria pública i la resolució dels procediments, en el marc dels principis que inspiren l'actuació administrativa d'acord amb la legislació en matèria de subvencions."

OBJECTE

Addicionar un nou article 24 bis) a la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant LOAC), relatiu a l'activitat subvencional de l'OAC, perquè, si es dona l'habilitació mitjançant una partida específica en la llei de pressupostos anual, es puguin tramitar els procediments corresponents; es clarifica que caldrà tramitar procediments com els previstos en la normativa de general aplicació al sector públic integrat en el poder executiu, vertebrats per decisions del titular de l'OAC.

NECESSITAT

Segons el mandat de la Convenció de Nacions Unides contra la Corrupció, la prevenció i lluita contra la corrupció exigeix un enfocament ampli i multidisciplinari amb suport i participació de la societat civil i l'augment i la difusió dels coneixements en matèria de prevenció. Amb l'atorgament d'incentius específics, l'OAC pot millorar l'actuació preventiva afavorint la implicació de persones i grups que no pertanyen al sector públic i dels investigadors i centres de recerca.

La mesura que es proposa es considera adequada a la finalitat que es persegueix, tota vegada que, mitjançant polítiques de foment, es podrà assolir la finalitat esmentada.

Escau incloure la mesura a l'Avantprojecte de llei, atesa, per una banda, la necessitat de dotar l'OAC, de manera clara i sense subjecció a interpretacions, de capacitat per dur a terme les actuacions de foment que permetran assolir la finalitat que es persegueix, i de l'altra, atesa la seva vinculació directa amb la dotació a la Llei de Pressupostos (ja des de 2020), de les partides específiques adients per poder executar les polítiques esmentades.

MARC NORMATIU

Art. 114 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya Lleis de pressupostos.

L'OAC és una Institució de la Generalitat com a ens adscrit al Parlament de Catalunya. La legitimació de l'OAC per fer activitat de foment i específicament subvencional en el marc de les funcions atribuïdes, troba el primer fonament a l'art. 114 de l'EAC, que estableix que correspon a la Generalitat, en les matèries de la seva competència, l'exercici de l'activitat de foment i que, amb aquesta finalitat, la Generalitat pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis. D'altra banda, la LOAC atorga competències a l'OAC per fer activitat de foment en els art. 3 i 15.

Finalment, l'activitat subvencional de l'OAC s'haurà de dur a terme en el marc establert per l'habilitació pressupostària corresponent a partir de les diferents lleis de pressupostos.

COMPETÈNCIA

Article 114 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), que determina, entre d'altres, que correspon a la Generalitat, en les matèries de la seva competència, l'exercici de l'activitat de foment i que amb aquesta finalitat, la Generalitat pot atorgar subvencions amb càrrec a fons propis.

Cal recordar que l'art. 2 de l'EAC defineix la Generalitat com el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya i que el Parlament, al qual està adscrita l'OAC, és part integrant de la Generalitat.

D'altra banda, les funcions de l'OAC, com a ens directament adscrit al Parlament de Catalunya, venen determinades en la seva llei de creació (LOAC).

Correspon, doncs, a la Generalitat, mitjançant l'OAC, l'atorgament de subvencions en l'àmbit de les competències desenvolupades mitjançant l'OAC.

Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya	24 bis	Addició

Part quarta : Mesures administratives

Títol I - Mesures administratives en matèria de cultura

Article 58.1

CLT M-003.0

S'afegeix un article, el 34 *bis*, a la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus, amb el text següent:

"Article 34 *bis*. Xarxes territorials de museus

1.- Amb l'objecte de facilitar que el conjunt dels museus puguin complir les seves funcions, el Departament de Cultura ha d'impulsar la creació de xarxes territorials de museus i donar-ne suport financer, sens perjudici del finançament d'altres administracions supralocals.

2. Cada xarxa territorial estén la seva actuació sobre un àmbit territorial determinat. La xarxa ha de comptar amb uns òrgans de govern així com un òrgan tècnic de suport i prestació de serveis que estigui vinculat a una entitat pública o privada sense afany de lucre integrada a la xarxa i que estigui relacionada amb la gestió patrimonial o museística.

3. Les xarxes territorials es creen mitjançant convenis o altres acords entre l'Administració de la Generalitat, les entitats titulars dels museus, l'entitat de què depengui l'òrgan tècnic de suport i prestació de serveis de la xarxa i les altres institucions de l'àmbit territorial que en vulguin formar part."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és impulsar la creació de les xarxes territorials de museus, per proveir una gamma més àmplia de serveis de suport als museus. Les xarxes han de comptar amb uns òrgans de govern i unes estructures tècniques per gestionar-los. La proposta de modificació permet diferents models de gestió possibles d'aquestes estructures per d'adaptar-se a les particularitats de cada territori. Les estructures tècniques de la xarxa poden estar vinculades a museus, consells comarcals, diputacions o fundacions.

NECESSITAT

El Pla de Museus de Catalunya (Acord GOV/121/2020) estableix que les xarxes territorials de museus són un element estructural en el sistema museístic. És necessari que les xarxes tinguin reconeixement legal i també la seva estructura tècnica per gestionar els serveis als museus. Les xarxes han d'ampliar els serveis mancomunats respecte els serveis d'atenció als museus i permeten una nova governança entre museus i la Generalitat per definir les necessitats dels museus.

El reconeixement de les xarxes territorials donarà cobertura legal als ens gestors (com museus municipals) per què assumeixin les funcions d'estructura tècnica. Un dels
problemes en què topen és que aquesta funció supralocal no està prevista en les seves funcions bàsiques i tenen dificultats per justificar aquesta activitat. També facilita molt la voluntat de la Generalitat de canalitzar els recursos per a les xarxes, especialment mitjançant convenis.

Es justifica la seva inclusió atès que es tracta d'una modificació puntual i no d'una reforma general de la Llei de museus i està vinculada al finançament de les xarxes territorials de museus, de manera que es vincula a l'àmbit pressupostari.

L'article 34 de la Llei de museus, relatiu als serveis d'atenció als museus, va ser modificat per la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives.

MARC NORMATIU

LLEI 17/1990, de 2 de novembre, de museus.
DECRET 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus.
ORDRE CLT/11/2017, de 13 de gener, per la qual es crea el Servei d'Atenció als Museus de Lleida i Aran.
ORDRE CMC/420/2010, de 28 de juliol, per la qual es crea el Servei d'Atenció als Museus de les Terres de l'Ebre.
ORDRE de 10 de març de 1998, per la qual es crea el Servei d'Atenció als Museus de Girona.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 127 de l'Estatut d'autonomia, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, entre d'altres aspectes, el patrimoni cultural (apartat 1.b), els museus i altres centres de dipòsit cultural que no són de titularitat estatal (apartat 1.c) i el foment de la cultura, que inclou la promoció i difusió del patrimoni cultural, artístic i monumental i dels centres de dipòsit cultural a Catalunya (apartat 1.d.segon).

També correspon a la Generalitat la competència executiva sobre els museus i els centres de dipòsit cultural de titularitat estatal situats a Catalunya la gestió dels quals no es reservi expressament l'Estat, que inclou, en tot cas, la regulació del funcionament, l'organització i el règim de personal.

Llei 16/1984, de 20 de març, de l'estatut de la funció interventora	Article 7	Modificació

Article 58.2

CLT M-001.0

S'afegeix un article, el 34 *ter*, a la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus, amb el text següent:

"Article 34 *ter*. Museus de suport territorial

1. Els museus de suport territorial tenen la funció de prestar serveis als equipaments patrimonials i col·leccions obertes al públic que no compleixen les condicions per ésser museu d'acord amb la legislació museística.

2. Es determina mitjançant conveni o altres acords entre l'Administració de la Generalitat i les entitats titulars del museu corresponent l'atribució de la condició de museu de suport territorial, les funcions que ha d'exercir, la carta de serveis, l'àmbit territorial d'actuació, els equipaments patrimonials o col·leccions beneficiaris i per quin període de temps. També poden ser part del conveni o acord altres institucions de l'àmbit territorial corresponent que hi estiguin interessades."

OBJECTE

És una mesura de tipus organitzatiu per estendre l'acció pública de suport als equipaments museístics que no són museus: incorporar a la Llei 17/1990 de museus el les funcions del museu de suport territorial (MST), que ha de prestar serveis especialitzats (en conservació, preservació, comunicació, productes turístics...) a uns equipaments definits pel Pla de Museus com equipaments patrimonials bàsics (EPB) que no en disposen ni és eficient que en disposin.

NECESSITAT

Catalunya compta amb prop de 700 equipaments museístics. Només 115 són museus. És inviable donar suport directe a aquest mapa tan extens. Una part d'aquests equipaments compleixen una funció de preservació del patrimoni de l'entorn. Per tal de donar-los un suport sostenible, el Pla de Museus proposa crear els MST, a partir de museus existents i que ja disposen d'uns equips professionals. Amb uns recursos addicionals els aporten serveis especialitzats.

El reconeixement dels MST donarà un marc legal a aquests museus perquè puguin ampliar l'acció supralocal. La majoria són de titularitat municipal i tenen moltes
dificultats per justificar les intervencions i despeses associades més enllà del seu municipi. Aquest marc legal també facilitarà a la Generalitat la signatura de convenis amb els titulars dels museus per acordar el seu suport.

Es justifica la seva inclusió atès que es tracta d'una modificació puntual i no d'una reforma general de la Llei de museus i està vinculada al finançament de les funcions de suport territorial dels MST, de manera que es vincula a l'àmbit pressupostari.

L'article 34 de la Llei de museus, relatiu als serveis d'atenció als museus, va ser modificat per la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives.

MARC NORMATIU

A continuació s'enumera la normativa legal i reglamentària en la qual s'emmarca la proposta de regulació dels museus de suport territorial:

a) La Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus.
b) El Decret 35/1992, de 10 de febrer, de desplegament parcial de la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 127 de l'Estatut d'autonomia, la Generalitat té competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, entre d'altres aspectes, el patrimoni cultural (apartat 1.b), els museus i altres centres de dipòsit cultural que no són de titularitat estatal (apartat 1.c) i el foment de la cultura, que inclou la promoció i difusió del patrimoni cultural, artístic i monumental i dels centres de dipòsit cultural a Catalunya (apartat 1.d.segon).

Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus	34 ter	Addició

Article 59.1

ECO M-315.1

Es modifiquen els apartat 3 i 7, i s'afegeixen els apartats 7 *bis* i 7 *ter*, a l'article 57 de la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català, amb el text següent:

"3. S'exceptuen de les mesures fixades pels apartats 1 i 2 les obres públiques següents:

a) Aquelles en què l'aportació de la Generalitat o del concessionari és inferior a 600.000 euros.
b) Les que es fan per complir específicament els objectius d'aquesta llei.
c) Les que es financen totalment amb càrrec a transferències de fons finalistes o amb fons que ja tenen una altra afectació per una norma legal."

"7. La forma d'efectuar la reserva prevista a l'apartat 1 quan es tracti d'inversions efectuades per la Generalitat o alguna de les entitats del seu sector públic és mitjançant un import agregat que prengui com a base de càlcul l'import del conjunt de les inversions efectivament executades en l'exercici tancat previ a l'anterior del pressupost en elaboració que compleixin els requisits establerts en aquest article i les normes que el desenvolupin. La dotació en el pressupost d'aquesta quantia s'efectua de forma diferenciada en un servei específic a disposició del Departament de Cultura."

"7 *bis*. Quan en un exercici no s'aprovin els pressupostos i s'estigui en situació de pròrroga pressupostària s'ha de regularitzar l'aportació corresponent a l'1,5% cultural en el proper pressupost que s'aprovi."

"7 *ter*.
1. En les obres executades per particulars en virtut d'una concessió administrativa de la Generalitat o de qualsevol entitat o ens públic que en depèn, la reserva s'ha de fer de la forma següent:

a) Amb caràcter general, la persona concessionària ha d'acreditar, en el moment de la formalització del contracte d'obra pública, l'ingrés de la reserva en el compte del Tresor.
b) De manera excepcional, amb informe previ favorable del Departament de Cultura, la persona concessionària pot efectuar l'aplicació de l'1,5% de forma directa, sempre complint la finalitat que estableix l'apartat 1 i sota el control i supervisió d'aquest Departament. En el moment de finalització de l'obra pública, la persona concessionària haurà d'acreditar l'execució dels treballs derivats de l'aplicació de l'1,5% cultural.

2. Els contractes de concessió d'obra pública han de fer constar quina és la fórmula escollida per a fer efectiva la reserva de l'1,5% cultural. En el cas d'aplicació directa per part de la persona concessionària, els contractes de concessió han d'incloure una clàusula segons la qual la persona concessionària, a efectes informatius i de coneixement públic, faci constar que els treball derivats de l'aplicació de l'1,5% cultural han estat finançats a l'empara de la normativa de l'1,5% gestionat per la Generalitat de Catalunya.

3. Si un contracte de concessió no indica quina és la fórmula escollida, s'entén que s'aplica la norma general.

4. Els departaments de la Generalitat i les entitats del seu sector públic han de comunicar al Departament de Cultura les concessions administratives i les seves eventuals modificacions, de les quals es derivi la realització d'obres públiques pel concessionari, a fi que el Departament esmentat pugui fer el seguiment de l'aplicació dels compromisos que deriven d'aquesta llei."

OBJECTE

L'article 57 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, estableix que l'Administració de la Generalitat ha de reservar en els pressupostos de les obres públiques que financi totalment o parcialment una partida mínima de l'1,5% cultural i s'estableix les obres públiques exemptes d'aquesta retenció i com s'efectua l'obligació de realitzar la reserva determinada per aquest article. Es considera adient modificar les obres exemptes i establir un procediment de reserva més àgil que faciliti la seva aplicació.

NECESSITAT

L'actual procediment per fer les reserves exigeix una càrrega de treball molt important i no garanteix el compliment en el cas d'entitats que inverteixen de forma ocasional. És per això que procediment ja es va modificar mitjançant un Protocol que es va signar el 14 de setembre de 2015 entre el Dep. d'Economia i el de Cultura i es va modificar mitjançant una Addenda del 16 de febrer del 2017 per a fer-lo encara més àgil Ara es vol modificar la llei per seguretat jurídica.

La mesura té per objecte facilitar a la Generalitat el compliment de la Llei 9/1993, descarregant de la tasca individualitzada a departaments i entitats d'efectuar la reserva que preveu l'article 57 de la Llei per a cadascun dels projectes d'obra pública substituint-les per una reserva única per al conjunt de la Generalitat i les seves entitats que s'introdueix en el projecte de pressupostos de l'any en què ja es té coneixement de la inversió efectivament executada.

Convé que aquesta nova forma de procedir sigui aplicable amb caràcter immediat i així donar cobertura a la forma que ja es va preveure en l'esmentat Protocol de 14 de setembre de 2015 i la seva Addenda del 16 de febrer del 2017.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és el relatiu a la protecció del patrimoni cultural català, regulat per la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català. En concret, es regula a l'article 57 del capítol I del títol tercer de la Llei, títol que es refereix a les mesures de foment i difusió. En aquest punt, la Llei és desenvolupada pel Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, en tot cas, el foment de la cultura, d'acord amb l'article 127.1.d de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat el 19 de juliol 2006. En aquest sentit, corresponen a la Generalitat, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català	Article 57	Modificació
Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural	lArticles 2, 3 4.1, 4.5 i les Disposicions Addicional 1a i 2a	Supressió

Part quarta : Mesures administratives

Títol II - Empresa pública catalana

Article 60.1

ECO M-306.0

Es modifica l'articles 13 del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"Article 13

1. Les entitats a què fa referència aquest capítol han d'elaborar anualment els estats pressupostaris, la informació financera i tota aquella altra documentació que estableixi el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya i l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. En la seva elaboració han de prendre com a referència el límit de despesa no financera que hagi aprovat el Govern i els escenaris pressupostaris pluriennals. Aquests estats han d'incorporar, com a mínim, la informació següent en els termes que estableixi la normativa esmentada:
a) Els ingressos que prevegin obtenir en l'exercici de referència, tant els procedents de transferències i aportacions de la Generalitat i de les seves entitats, com de tercers, així com els ingressos propis de la seva activitat i la resta d'ingressos previstos d'acord amb els seus estatuts i la normativa vigent.
b) La previsió de les despeses de tota mena de l'exercici, tant les relatives a l'explotació com inversions, subvencions i transferències, així com les despeses financeres d'acord amb la naturalesa limitativa o estimativa que els atorgui la legislació de finances públiques i la llei de pressupostos.
c) El detall dels projectes de les inversions previstes.
d) La plantilla pressupostària de personal.
e) Una memòria dels programes pressupostaris en què intervé l'entitat.

2. A aquestes entitats els és aplicable el règim comptable que s'estableixi reglamentàriament."

OBJECTE

La proposta actualitza el contingut de la informació que les empreses públiques de la Generalitat han d'aportar i aprovar en el marc de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per tal d'adaptar-los als requeriments efectius que ja fa una colla d'anys que es venen portant a terme i per alinear-los amb les previsions de la llei de finances.

NECESSITAT

La documentació pressupostària a elaborar per les empreses públiques i els procediment a seguir per a la seva aprovació s'ha anat modificant i completant a través de l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. També ha tendit a unificar-se per a totes les tipologies d'entitats. Per això, cal actualitzar la llei i alinear-la amb les previsions de la llei de finances.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta. El seu propòsit és exactament aquest i per aquesta raó l'instrument idoni és l'actualització de la norma.

Atès l'objectiu perseguit que no té per objecte una modificació substantiva de la regulació sinó una simple posada al dia d'aspectes de procediments, no es veu com a molt rellevant un procediment específic de tramitació parlamentària i, a la vegada, d'aquesta manera s'aconsegueix que el corpus legal estigui actualitat amb caràcter més immediat.

MARC NORMATIU

La modificació correspon a l'actual Text refós de l'Estatut de l'empresa pública catalana en la darrera versió consolidada vigent d'ençà de l'1 de maig del 2020. Per les matèries que regula les altres normes amb que s'interrelaciona són la legislació en matèria de patrimoni de la Generalitat, la legislació en matèria de finances públiques i les lleis anuals de pressupostos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 216 de l'EAC, la Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que són de la seva competència, d'acord amb el que estableixen les lleis del Parlament i, segons el 215, el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

D'altra banda, l'article 71 de l'EAC estableix que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas, les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar, les formes d'organització i de gestió dels serveis públics i l'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públic

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	article 13	Modificació

Article 60.2

ECO M-307.0

Es modifica l'articles 14 del text refós de la Llei 4/1985, que resta redactat de la manera següent:

"Article 14
L'exercici pressupostari ha de coincidir amb l'any natural."

OBJECTE

La proposta actualitza el contingut de la informació que les empreses públiques de la Generalitat han d'aportar i aprovar en el marc de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per tal d'adaptar-los als requeriments efectius que ja fa una colla d'anys que es venen portant a terme i per alinear-los amb les previsions de la llei de finances.

NECESSITAT

La documentació pressupostària a elaborar per les empreses públiques i els procediment a seguir per a la seva aprovació s'ha anat modificant i completant a través de l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. També ha tendit a unificar-se per a totes les tipologies d'entitats. Per això, cal actualitzar la llei i alinear-la amb les previsions de la llei de finances.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta. El seu propòsit és exactament aquest i per aquesta raó l'instrument idoni és l'actualització de la norma.

Atès l'objectiu perseguit que no té per objecte una modificació substantiva de la regulació sinó una simple posada al dia d'aspectes de procediments, no es veu com a molt rellevant un procediment específic de tramitació parlamentària i, a la vegada, d'aquesta manera s'aconsegueix que el corpus legal estigui actualitat amb caràcter més immediat.

MARC NORMATIU

La modificació correspon a l'actual Text refós de l'Estatut de l'empresa pública catalana en la darrera versió consolidada vigent d'ençà de l'1 de maig del 2020. Per les matèries que regula les altres normes amb que s'interrelaciona són la legislació en matèria de patrimoni de la Generalitat, la legislació en matèria de finances públiques i les lleis anuals de pressupostos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 216 de l'EAC, la Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que són de la seva competència, d'acord amb el que estableixen les lleis del Parlament i, segons el 215, el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

D'altra banda, l'article 71 de l'EAC estableix que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas, les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar, les formes d'organització i de gestió dels serveis públics i l'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públic

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	article 14	Modificació

Article 60.3

ECO M-308.0

Es modifica l'articles 15 del text refós de la Llei 4/1985, que resta redactat de la manera següent:

"Article 15

Els pressupostos han d'ésser elevats pel seu consell d'administració, amb el conjunt de la documentació esmentada a l'article 13, al seu departament d'adscripció d'acord amb el calendari que estableixi l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. Una vegada validats pel departament d'adscripció, aquest en dona trasllat al departament competent en matèria de finances públiques per a la formulació de l'avantprojecte de llei de pressupostos que ha d'ésser sotmès a l'aprovació del Govern."

OBJECTE

La proposta actualitza el contingut de la informació que les empreses públiques de la Generalitat han d'aportar i aprovar en el marc de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per tal d'adaptar-los als requeriments efectius que ja fa una colla d'anys que es venen portant a terme i per alinear-los amb les previsions de la llei de finances.

NECESSITAT

La documentació pressupostària a elaborar per les empreses públiques i els procediment a seguir per a la seva aprovació s'ha anat modificant i completant a través de l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. També ha tendit a unificar-se per a totes les tipologies d'entitats. Per això, cal actualitzar la llei i alinear-la amb les previsions de la llei de finances.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta. El seu propòsit és exactament aquest i per aquesta raó l'instrument idoni és l'actualització de la norma.

Atès l'objectiu perseguit que no té per objecte una modificació substantiva de la regulació sinó una simple posada al dia d'aspectes de procediments, no es veu com a molt rellevant un procediment específic de tramitació parlamentària i, a la vegada, d'aquesta manera s'aconsegueix que el corpus legal estigui actualitat amb caràcter més immediat.

MARC NORMATIU

La modificació correspon a l'actual Text refós de l'Estatut de l'empresa pública catalana en la darrera versió consolidada vigent d'ençà de l'1 de maig del 2020. Per les matèries que regula les altres normes amb que s'interrelaciona són la legislació en matèria de patrimoni de la Generalitat, la legislació en matèria de finances públiques i les lleis anuals de pressupostos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 216 de l'EAC, la Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que són de la seva competència, d'acord amb el que estableixen les lleis del Parlament i, segons el 215, el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

D'altra banda, l'article 71 de l'EAC estableix que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas, les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar, les formes d'organització i de gestió dels serveis públics i l'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públic

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	article 15	Modificació

Article 60.4

ECO M-309.0

Es modifica l'article 28 del text refós de la Llei 4/1985, que resta redactat de la manera següent:

"Article 28

S'apliquen a aquestes entitats allò que disposen els articles 13, 14 i 15."

OBJECTE

La proposta actualitza el contingut de la informació que les empreses públiques de la Generalitat han d'aportar i aprovar en el marc de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per tal d'adaptar-los als requeriments efectius que ja fa una colla d'anys que es venen portant a terme i per alinear-los amb les previsions de la llei de finances.

NECESSITAT

La documentació pressupostària a elaborar per les empreses públiques i els procediment a seguir per a la seva aprovació s'ha anat modificant i completant a través de l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. També ha tendit a unificar-se per a totes les tipologies d'entitats. Per això, cal actualitzar la llei i alinear-la amb les previsions de la llei de finances.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta. El seu propòsit és exactament aquest i per aquesta raó l'instrument idoni és l'actualització de la norma.

Atès l'objectiu perseguit que no té per objecte una modificació substantiva de la regulació sinó una simple posada al dia d'aspectes de procediments, no es veu com a molt rellevant un procediment específic de tramitació parlamentària i, a la vegada, d'aquesta manera s'aconsegueix que el corpus legal estigui actualitat amb caràcter més immediat.

MARC NORMATIU

La modificació correspon a l'actual Text refós de l'Estatut de l'empresa pública catalana en la darrera versió consolidada vigent d'ençà de l'1 de maig del 2020. Per les matèries que regula les altres normes amb que s'interrelaciona són la legislació en matèria de patrimoni de la Generalitat, la legislació en matèria de finances públiques i les lleis anuals de pressupostos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 216 de l'EAC, la Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que són de la seva competència, d'acord amb el que estableixen les lleis del Parlament i, segons el 215, el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

D'altra banda, l'article 71 de l'EAC estableix que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas, les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar, les formes d'organització i de gestió dels serveis públics i l'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públic

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	article 28	Modificació

Article 60.5

ECO M-310.0

Es modifica l'article 40 del text refós de la Llei 4/1985, que resta redactat de la manera següent:

"Article 40

1. S'apliquen a aquestes entitats allò que disposen els articles 13, 14 i 15.

2. En el cas de les societats vinculades en els termes de l'article 1 apartat *c*, han de trametre al departament competent en matèria de finances públiques el seu pressupost i el programa d'inversions i finançament que aprovin els respectius consell d'administració dins del termini de quinze dies d'ençà de la seva aprovació."

OBJECTE

La proposta actualitza el contingut de la informació que les empreses públiques de la Generalitat han d'aportar i aprovar en el marc de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per tal d'adaptar-los als requeriments efectius que ja fa una colla d'anys que es venen portant a terme i per alinear-los amb les previsions de la llei de finances.

NECESSITAT

La documentació pressupostària a elaborar per les empreses públiques i els procediment a seguir per a la seva aprovació s'ha anat modificant i completant a través de l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. També ha tendit a unificar-se per a totes les tipologies d'entitats. Per això, cal actualitzar la llei i alinear-la amb les previsions de la llei de finances.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta. El seu propòsit és exactament aquest i per aquesta raó l'instrument idoni és l'actualització de la norma.

Atès l'objectiu perseguit que no té per objecte una modificació substantiva de la regulació sinó una simple posada al dia d'aspectes de procediments, no es veu com a molt rellevant un procediment específic de tramitació parlamentària i, a la vegada, d'aquesta manera s'aconsegueix que el corpus legal estigui actualitat amb caràcter més immediat.

MARC NORMATIU

La modificació correspon a l'actual Text refós de l'Estatut de l'empresa pública catalana en la darrera versió consolidada vigent d'ençà de l'1 de maig del 2020. Per les matèries que regula les altres normes amb que s'interrelaciona són la legislació en matèria de patrimoni de la Generalitat, la legislació en matèria de finances públiques i les lleis anuals de pressupostos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 216 de l'EAC, la Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que són de la seva competència, d'acord amb el que estableixen les lleis del Parlament i, segons el 215, el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

D'altra banda, l'article 71 de l'EAC estableix que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas, les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar, les formes d'organització i de gestió dels serveis públics i l'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públic

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	article 13	Modificació

Article 60.6

ECO M-311.0

Es deroguen els articles 29, 30, 31 i 32 del text refós de la Llei 4/1985.

OBJECTE

La proposta actualitza el contingut de la informació que les empreses públiques de la Generalitat han d'aportar i aprovar en el marc de l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat per tal d'adaptar-los als requeriments efectius que ja fa una colla d'anys que es venen portant a terme i per alinear-los amb les previsions de la llei de finances.

NECESSITAT

La documentació pressupostària a elaborar per les empreses públiques i els procediment a seguir per a la seva aprovació s'ha anat modificant i completant a través de l'ordre anual d'elaboració dels pressupostos. També ha tendit a unificar-se per a totes les tipologies d'entitats. Per això, cal actualitzar la llei i alinear-la amb les previsions de la llei de finances.

La proposta persegueix precisament posar al dia una legislació que, a la pràctica, ha esdevingut obsoleta per incompleta. El seu propòsit és exactament aquest i per aquesta raó l'instrument idoni és l'actualització de la norma.

Atès l'objectiu perseguit que no té per objecte una modificació substantiva de la regulació sinó una simple posada al dia d'aspectes de procediments, no es veu com a molt rellevant un procediment específic de tramitació parlamentària i, a la vegada, d'aquesta manera s'aconsegueix que el corpus legal estigui actualitat amb caràcter més immediat.

MARC NORMATIU

La modificació correspon a l'actual Text refós de l'Estatut de l'empresa pública catalana en la darrera versió consolidada vigent d'ençà de l'1 de maig del 2020. Per les matèries que regula les altres normes amb que s'interrelaciona són la legislació en matèria de patrimoni de la Generalitat, la legislació en matèria de finances públiques i les lleis anuals de pressupostos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 216 de l'EAC, la Generalitat pot constituir empreses públiques per a complir les funcions que són de la seva competència, d'acord amb el que estableixen les lleis del Parlament i, segons el 215, el patrimoni de la Generalitat és integrat pels béns i els drets dels quals és titular i pels que adquireixi per qualsevol títol jurídic.

D'altra banda, l'article 71 de l'EAC estableix que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas, les modalitats de descentralització funcional i les diverses formes de personificació pública i privada que pot adoptar, les formes d'organització i de gestió dels serveis públics i l'actuació de l'Administració de la Generalitat en règim de dret privat, i també la participació del sector privat en l'execució de les polítiques públiques i la prestació dels serveis públic

Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana	Articles 29, 30 31 i 32	Supressió

Article 60.7

ECO M-006.2

S'afegeix un paràgraf a l'apartat 6 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei 4/1985, amb el text següent:

"En el cas dels encàrrecs relatius a la implantació, el manteniment i l'operació d'infraestructures i instal·lacions d'energia renovable promogudes directament o en col·laboració amb tercers per part de la Generalitat de Catalunya i els organismes i entitats del seu sector públic als seus immobles i infraestructures i per a proveïment d'aquests i, en general, a les actuacions per a mitigació i adaptació al canvi climàtic vinculades als immobles i infraestructures ocupats mitjançant qualsevol títol jurídic per la Generalitat i pels ens i organismes del seu sector públic, s'han d'efectuar a Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU els corresponents a obres que tinguin un pressupost de licitaciósuperior a 40.0000 d'euros, IVA exclòs, i la redacció dels estudis i projectes que tinguin un pressupost de licitació superior a 15.000 euros, IVA exclòs, llevat que es justifiqui que, per l'especialitat tècnica o la complexitat de l'execució, sigui aconsellable o convenient que els dugui a terme el departament o l'organisme o entitat del sector públic de la Generalitat actuant, amb el benentès que aquests límits no afecten les actuacions de manteniment, reposició i conservació d'aquestes infraestructures i instal·lacions ni a la seva operació i explotació.

Es considera que hi ha una causa d'especialitat tècnica o de complexitat d'execució quan es tracti de contractes qualificats com a servei d'eficiència energètica en la modalitat de contracte de rendiment energètic amb estalvis garantits.

En aquests casos, és el departament, organisme o entitat del sector públic de la Generalitat que ocupi l'immoble per qualsevol títol qui ha de dur a terme la licitació i posterior adjudicació d'aquell servei. L'Institut Català d'Energia ha de donar suport a l'òrgan de contractació en la redacció dels plecs i aquest ha d'incorporar en els plecs les propostes formulades per l'Institut Català d'Energia que afectin l'aplicació dels criteris de política energètica. L'Institut Català d'Energia també ha de participar en la valoració de les ofertes i el seguiment del contracte, sempre de conformitat amb el que estableix la normativa de contractes aplicable al sector públic.

Els encàrrecs relatius a la implantació, el manteniment i l'operació d'infraestructures i instal·lacions d'energia renovable han de ser iobjecte d'nforme previ de l'Institut Català d'Energia i aquest pot proposar mesures de millora o de modificació d'algunes actuacions. Aquestes mesures són vinculants pel que fa als objectius d'estalvi energètic i implantació d'energies renovables previstos en el Pla d'estalvi i eficiència energètics als immobles de la Generalitat que aprova el Govern.

Per tal de facilitar el seguiment dels objectius del Pla d'estalvi i eficiència energètics als immobles de la Generalitat, Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU ha de trametre anualment a l'organisme responsable del seguiment dels plans, els resultats desglossats pels diferents departaments, en termes d'inversió, estalvi econòmic i energètic i autogeneració renovable aconseguida."

OBJECTE

Establir la naturalesa i pressupost mínim de les actuacions encarregades a I.cat per a implantació, manteniment i operació d'infraestructures i instal·lacions d'energia neta i de proximitat promogudes per la GdC directament o en col·laboració amb tercers i, en general, actuacions per a mitigació i adaptació al canvi climàtic vinculades a equipaments i infraestructures.L'objecte és accelerar el desplegament de les energies renovables a Catalunya configurant I.cat com a instrument per a la coordinació i gestió unificades de la seva execució, posterior manteniment i execució en l'àmbit de la GdC.

NECESSITAT

II.cat és una societat pública mercantil 100% participada perla GdC adscrita al Departament d'Economia i Hisenda com a mitjà propi i especialitzada en el manteniment i prestació de serveis energètics a través de la seva Direcció d'Equipaments i Serveis Energètics, responsable d'impulsar i dur a terme aquesta mena d'encàrrecs.La voluntat és concentrar la coordinació i gestió de les actuacions amunt esmentades per tal d'accelerar el desplegament de les energies renovables

I.cat pot assumir la iniciativa perquè:
-Adopta un model unificat de gestió i planificació;desenvolupa plecs estàndard i eines de gestió agregada
-Dedica una unitat exclusiva a serveis energètics i innovació,comprenent telecontrol d'instal·lacions i serveis avançats (flexibilitat de demanda, tokenització d'autoconsum, etc)
-Ha impulsat instal·lacions fotovoltaiques a regs i escoles, projectes d'autoconsum compartit a 40 IES i realitzat prospecció per a rèplica del model

Per unificar en un mitjà propi la gestió de les actuacions per a implantació, manteniment i explotació d'instal·lacions d'energia renovable que proveeixin als equipaments de la GdC es considera adequat concentrar els encàrrecs corresponents a I.cat.De la gestió agregada d'instal·lacions (de consum i de producció) en resulta, a més:
-Poder de mercat amb nous mecanismes de participació
-Compartició de producció i gestió unificada d'excedents
-Suport a comunitats energètiques

MARC NORMATIU

La proposta s'empara amb els articles 32 i 33 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic, que regulen el règim jurídic dels mitjans propis personificats.

La proposta reforça les prescripcions contingudes a l'article 26 bis de la Llei del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

I.cat és una empresa pública amb capital íntegre de la Generalitat de Catalunya que ja executa en l'actualitat aquest tipus d'encàrrecs (servei de manteniment i eficiència energètica).

En aquesta proposta tan sols es concreta el seu àmbit d'actuació, per la qual cosa no es modifica cap competència actualment vigent.

Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.	Disposició addicional segona apartat 6	Addició

Article 60.8

ECO M-004.0

Es modifica la disposició final quarta del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que resta redactat de la manera següent:

"Disposició final quarta. Habilitació per a l'elaboració d'un nou text refós

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta disposició final, elabori un nou text refós de la Llei de l'estatut de l'empresa pública catalana, en substitució del text refós aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre. L'autorització per a la refosa inclou també la facultat de regularitzar-ne, aclarir-ne i harmonitzar-ne el

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és habilitar al Govern per elaborar un text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Per altra banda en la disposició final que es proposa s'atorga al Govern la facultat de regularitzar-ne, aclarir-ne i harmonitzar-ne el contingut, tal com preveu l'article 63 de l'estatut d'autonomia de Catalunya.

NECESSITAT

Des de l'aprovació del text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana s'han aprovat normes posteriors que han modificat alguns dels seus articles . Per això és necessari que s'elabori un nou text refós.Aquesta previsió ja es trobava a l'article 105 de Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient,però no s'ha donat compliment

La mesura és adequada, ja amb això es pretén garantir una major seguretat jurídica i disminuir la dispersió normativa, així com també garantir l'accés transparent i clar dels ciutadans a la normativa amb rang legal vigent, tal com preveu la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

La delegació legislativa només es pot atorgar al Govern de forma expressa, per mitjà d'una llei, per a una matèria concreta i amb la determinació d'un termini per a fer-ne ús. En aquest sentit, es troba justificat que sigui en l'avantprojecte de llei de mesures que es faci aquesta delegació per part del Parlament al Govern.

MARC NORMATIU

El Text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana. Actualment hi ha 9 afectacions passives a l'esmentada Llei, el que significa que diferents articles del text refós s'han vist modificats per quatre Lleis de mesures, com són:
-la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.
-la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.
-la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres
-i la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres.

COMPETÈNCIA

L'article 63 de l'Estatut d'autonomia estableix en relació amb la Delegació en el Govern de la potestat legislativa que:1.El Parlament pot delegar en el Govern la potestat de dictar normes amb rang de llei. Les disposicions del Govern que contenen legislació delegada tenen el nom de decrets legislatius. 2.La delegació legislativa només es pot atorgar al Govern. La delegació ha d'ésser expressa, per mitjà d'una llei, per a una matèria concreta i amb la determinació d'un termini per a fer-ne ús. La delegació s'exhaureix quan el Govern publica el decret legislatiu corresponent o quan el Govern es troba en funcions. 3.Quan es tracti d'autoritzar el Govern a refondre textos legals, les lleis han de determinar l'abast i els criteris de la refosa.

El Text refós de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre.	Disposició final quarta	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol III - Mesures administratives en matèria de política social i igualtat

Article 61.1

IFE M-168.1

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 42 de la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, amb el text següent:

"4. En la comunicació a què fa referència l'apartat anterior, l'Administració ha de sol·licitar a l'autoritat judicial i, si escau, al Ministeri Fiscal, que li comuniqui la resolució o l'acord que s'hagi adoptat en relació amb els assumptes tramitats i que, si no s'ha estimat l'existència d'il·lícit penal, traslladi l'expedient a l'òrgan administratiu competent per valorar la continuïtat o l'inici del procediment administratiu sancionador. En tot cas, l'òrgan administratiu quedarà vinculat pels fets declarats provats en via judicial. Les mesures cautelars adoptades per l'autoritat judicial es mantindran vigents fins que no es resolgui una altra cosa."

OBJECTE

El paràgraf que es proposa incorporar pretén cobrir les següents necessitats:

1. Conéixer les resolucions o acords que s'han adoptat en l'àmbit penal, amb els raonaments motivats de les decisions.

2. Efectuar una coordinació interadministrativa, atorgant la màximes garanties a la ciutadania.

4. L'elaboració de polítiques públiques que puguin avançar-se a la comissió d'un possible delicte.

5. La coneixença de dades de les persones interessades que formen part del procediment administratiu sancionador.

6. Adequació del redactat a la legislació processal

NECESSITAT

Avançar de forma coordinada amb col·laboració amb les autoritats judicials permetrà obtenir una informació que serà molt útil per tal d'atorgar unes màximes garanties a la ciutadania, i, en definitiva, elaborar noves polítiques públiques orientades a evitar il·lícits penals.

La mesura proposada s'insereix en l'article 42 de la Llei 9/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, que estableix la regulació de les infraccions i de la concurrència amb il·lícits penals, i s'emmarca en el títol V d'aquesta llei, relatiu al règim d'infraccions i sancions.

Aquesta coordinació interadministrativa té un impacte econòmic quant al personal requerit per fer el seguiment, el control i la valoració d'aquest nou flux d'expedients que es tramitin. L'Oficina de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i la No-Discriminació, serà l'encarregada de vetllar pel compliment de la Llei 19/2020, del 30 de desembre. La previsió total de Capítol I destinada a l'estructura és de 16 persones amb diferents perfils.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en:

- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- La Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació.
- La Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
- La Llei 26/2010, del 3 d'agost de règim jurídic i de procediment administratiu de les administracions de Catalunya.

COMPETÈNCIA

-Article 15.2. de l'EAC: "Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, i tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal".

- Article 40.8 de l'EAC: "Els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, i també han de promoure l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones".

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 19/2020, del 30 de desembre d'Igualtat de tracte i no-discriminació.	Proposta d'addició d'un apartat 4 a l'article 42 de la Llei 19/2020, del 30 de desembre	Addició

Article 62.1

INT M-049.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 31, de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que resta redactat de la manera següent:

"6. Quan una dona acudeixi a una comissaria per a presentar una denúncia com a conseqüència d'haver viscut qualsevol de les manifestacions de la violència masclista, els agents de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra o de les policies locals de Catalunya han de requerir al col·legi d'advocats la presència d'un lletrat per a garantir l'assistència lletrada des del moment inicial de la denúncia."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és afegir a la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, l'obligació de les policies locals de requerir al col·legi d'advocats la presència d'un lletrat per a garantir l'assistència lletrada des del moment inicial quan una dona acudeixi a una comissaria per a presentar una denúncia com a conseqüència d'haver viscut qualsevol de les manifestacions de la violència masclista.

NECESSITAT

La Llei 17/2020, de modificació de la Llei 5/2008 va afegir l'apartat 6 a l'article 31, establint que quan una dona acudeixi a una comissaria per a presentar una denúncia com a afectada per qualsevol de les manifestacions de la violència masclista, els Mossos han de requerir al col·legi d'advocats la presència d'un lletrat des del moment inicial de la denúncia. La modificació permetrà garantir el gaudi d'aquest dret en el cas que acudeixi a una comissaria de Policia local.

Amb la mesura es garanteix el dret a l'assistència lletrada de les dones víctimes de violència masclista quan acudeixen a una comissaria de les policies locals.

Abans la designació de lletrat a la víctima es feia al jutjat de guàrdia, la denúncia a comissaria es feia sense assessorament legal. Per tant, amb la modificació proposada es garanteix que l'assistència jurídica es rebi des del moment inicial ja sigui a la comissaria de PG-ME o de policia local.

És una mesura que garanteix una millor assistència a víctimes de violència masclista i que suposa un increment de despesa en assistència jurídica gratuïta, quan pot haver una nova actuació a compensar als advocats que siguin designats pel torn d'ofici i als traductors que es puguin necessitar.

MARC NORMATIU

-Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
-Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere
-Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.
-Llei 4/2015, de 27 d'abril, de l'Estatut de la víctima del delicte.
-Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals

COMPETÈNCIA

L'article 153 de l'Estatut d'Autonomia aborda les polítiques de gènere disposant que correspon a la Generalitat la competència exclusiva de la regulació de les mesures i els instruments per a la sensibilització sobre la violència de gènere i per a detectar-la i prevenir-la, i també la regulació de serveis i recursos propis destinats a aconseguir una protecció integral de les dones que han patit o pateixen aquest tipus de violència.

D'altra banda, l'article 164.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix que correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal, la planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.

Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista	Article 31.6	Modificació

Article 62.2

IFE M-242.1

S'afegeix l'article 52 *bis* a la Llei 5/2008, amb el text següent:

"Article 52 *bis*
Ajut per al sepeli, trasllat o repatriació

El Govern ha de concedir un ajut extraordinari a les famílies perjudicades per la mort de la dona per una situació de violència masclista, per a pal·liar situacions de necessitat econòmica que siguin avaluables i verificables per fer front a les despeses de sepeli, trasllat o repatriació del cos de la dona al seu país d'origen."

OBJECTE

Concedir un ajut extraordinari a les famílies perjudicades per la mort de la dona per una situació de violència masclista, per a pal·liar situacions de necessitat econòmica que siguin avaluables i verificables per fer front a les despeses de sepeli, trasllat o repatriació del cos de la dona al seu país d'origen.

NECESSITAT

Donar compliment a una necessitat social mitjançant la modificació normativa corresponent. Aquesta modificació suposa l'addició d'un nou apartat, el 52 bis, dins de la secció cinquena de la Llei 13/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que regula els drets a prestacions econòmiques.

La proposta es considera adequada als fins que es persegueixen, especialment perquè s'inclou dins de la secció específica de la Llei 13/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, que regula els drets a prestacions econòmiques.

Incrementar la relació dels ajuts que preveu la Llei 13/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, per tal de donar cobertura a una important demanda social de donar cobertura a situacions com la descrita, per tal de paliar els greuges econòmics que suporten les famílies de les víctimes.

MARC NORMATIU

- Art. 153 EAC
- Llei 13/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.
- Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere
- Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra la dona i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig de 2011
- Decret 60/2010, d'11 de maig, de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista
- Decret 123/2010, de 7 de setembre, del Fons de garantia de pensions i prestacions
- Decret 80/2015, de 26 de maig, de les indemnitzacions i ajuts per a dones víctimes de violència masclista que estableixen l'article 47 de la Llei 5/2008, i l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004

COMPETÈNCIA

L'article 153 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga competències exclusives que atorga l'en matèria de polítiques de gènere, que inclou l'establiment d'accions positives per a aconseguir eradicar la discriminació per raó de sexe que s'hagin d'executar amb caràcter unitari per a tot el territori de Catalunya.
-Decret 21/2021, de 25 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.
-Decret 244/2021, de 19 de juny, de modificació del Decret 21/2021, de 25 de maig, que modifica l'àmbit competencial del departament d'IFE que passa a ser de les polítiques de dones i per l'eradicació de les violències masclistes.
- Decret 249/2021, de 22 de juny, d'estructuració del Departament d'Igualtat i Feminismes, adequa l'estructura del Departament.

Llei 13/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.	Article 52 bis	Addició

Article 63.1

DSO M-124.0

Es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 16 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que resten redactats de la manera següent:

"4. Les sol·licituds de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu es poden demanar en qualsevol moment. Llevat que la norma de creació estableixi una altra cosa, la concessió de la prestació econòmica, si escau, té efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud, excepte les prestacions dels articles 20, 21 i 23, que tenen efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la data de la resolució de reconeixement del dret a la prestació."

"5. En el cas de les prestacions dels articles 20, 21 i 23, si un cop transcorregut el termini màxim de tres mesos des de la data de la sol·licitud no s'ha notificat una resolució expressa de reconeixement de la prestació, el dret d'accés a la prestació econòmica, en cas que sigui reconeguda, es genera des del primer dia del mes següent al del compliment del termini màxim indicat."

OBJECTE

Excloure la prestació per a joves extutelats (art. 19) de les excepcions previstes als apartats 4 i 5 de l'article 16, i que la data d'efectes econòmics passi a ser el primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud, en lloc del primer dia del mes següent al de la data de la resolució de reconeixement del dret a la prestació.

NECESSITAT

Garantir que les persones joves extutelades que no han pogut presentar la sol·licitud abans per diferents causes tinguin dret a percebre la prestació des del mes següent a la presentació de la sol·licitud, i que no es vegin perjudicades pel retard de l'Administració en la seva tramitació. En aquest sentit, el Síndic de Greuges ha fet la recomanació d'instar la modificació parlamentària de la normativa.

Al eliminar la prestació d'extutelats (art. 19) del grup d'excepcions que preveu l'art. 16.4, se li aplicaria el règim genèric que preveu la Llei per a la resta de prestacions: la concessió de la prestació econòmica, si escau, té efectes econòmics des del primer dia del mes següent al de la data de la sol·licitud.

És necessari incloure aquesta mesura en l'avantprojecte de llei per garantir el dret a percebre la prestació de totes les persones joves extutelades davant l'augment substancial del nombre de sol·licituds que ha esdevingut en els darrers anys i el corresponent retard de l'Administració en la seva tramitació.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Procediment per a la concessió de les prestacions	Article 16.4 bis	Addició
Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 16	Modificació

Article 63.2

DSO M-123.1

S'afegeix un apartat, el 4 *bis*, a l'article 16 de la Llei 13/2006, amb el text següent:

"4 *bis*. La sol·licitud de la prestació per a joves extutelats de l'article 19 es pot presentar sis mesos abans d'assolir la majoria d'edat, però els efectes econòmics es produeixen des del mes en què s'assoleix la majoria d'edat."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és ampliar la data a partir de la qual les persones extutelades poden per presentar la sol·licitud de la prestació per a joves extutelats. Actualment, l'article 19.1 del Decret 123/2007, estableix un termini de tres mesos abans d'assolir la majoria d'edat. Es proposa establir aquest termini legalment i ampliar-lo a sis mesos abans d'assolir la majoria d'edat.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa és necessària per garantir que l'Administració disposa de temps suficient per tramitar la prestació per a joves extutelats, de forma que les persones joves extutelades puguin començar a percebre la prestació des del mateix mes en què assoleixen la majoria d'edat, i puguin iniciar així els seus processos d'autonomia personal.

Al ampliar el termini en què la persona pot presentar la sol·licitud de la prestació, s'amplia el marge per tramitar la prestació de què disposa l'Administració, de tal forma que es procura garantir que abans de que la persona jove assoleixi la majoria d'edat, ja s'hagi resolt la seva sol·licitud i pugui començar a percebre la prestació el primer mes.

És necessari incloure aquesta mesura en l'avantprojecte de llei atès que en l'actualitat hi ha moltes persones joves extutelades que han de posposar l'inici dels seus processos d'autonomia personal perquè quan assoleixen la majoria d'edat encara no s'han resolt les seves sol·licituds.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Article 63.3

DSO M-125.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 19 de la Llei 13/2006, que resta redactat de la manera següent:

"3. Tenen dret a ésser beneficiaris de la prestació regulada per aquest article els joves que compleixen, de manera cumulativa, els requisits següents:

a) Trobar-se sota tutela de l'organisme competent en matèria de protecció a la infància.

b) Haver estat sota la tutela a què fa referència la lletra a durant un any com a mínim.

c) Seguir el programa d'inserció establert per l'òrgan competent i vinculat a uns objectius específics.

d) No disposar d'uns ingressos iguals o superiors a una vegada i mitja l'indicador de renda de suficiència."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és modificar els requisits previstos legalment per ser persona beneficiària de la prestació per a joves extutelats. Concretament, es proposa eliminar el requisit de que la persona jove extutelada hagi de viure d'una manera autònoma i fora del nucli familiar, eliminant la lletra d) de l'article 19.3.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa esdevé necessària per tal que totes les persones joves extutelades, amb independència de la seva situació familiar, tinguin dret a percebre la prestació per a joves extutelats i puguin iniciar els seus processos d'autonomia personal i emancipar-se d'aquests nuclis.

Al eliminar el requisit de viure d'una manera autònoma i fora del nucli familiar, les persones joves extutelades que hagin retornat al nucli biològic també tindran dret a ser beneficiàries de la prestació per a joves extutelats. Així, s'eliminaria la situació de desigualtat que provoca la normativa actual entre les persones joves extutelades segons la seva situació familiar.

És necessari incloure aquesta mesura en l'avantprojecte de llei atès que en l'actualitat hi ha moltes persones joves extutelades que no poden iniciar els seus processos d'autonomia personal i no poden començar a viure de manera autònoma perquè no tenen recursos i no poden ser beneficiàries de la prestació.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 19	Modificació

Article 63.4

DSO M-126.0

Es modifica l'apartat 9 de l'article 19 de la Llei 13/2006, que resta redactat de la manera següent:

"9. Són causes d'extinció de la prestació per a joves extutelats, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Dur a terme una activitat laboral remunerada amb una retribució igual o superior a una vegada i mitja l'indicador de renda de suficiència, llevat que aquesta activitat laboral es dugui a terme de forma temporal
b) Abandonar el programa d'inserció o no seguir-ne les pautes
c) Complir vint-i-tres anys."

OBJECTE

Es proposa suprimir la causa d'extinció de la prestació de deixar de viure d'una manera autònoma i fora del nucli familiar, atès que en una altra proposta de modificació s'ha considerat eliminar el mateix requisit per ser persona beneficiària de la prestació. D'altra banda, també s'addiciona un incís en la causa d'extinció de dur a terme una activitat laboral remunerada amb una retribució igual o superior a una vegada i mitja l'indicador de renda de suficiència, en coherència amb la proposta d'addició de la causa de suspensió en els casos en què l'activitat laboral sigui temporal.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa esdevé necessària per tal de donar coherència al redactat de l'article 19. En aquest sentit, és necessari adaptar les causes d'extinció de la prestació d'acord amb la proposta de modificació de l'apartat 3, d'eliminar el requisit de viure de manera autònoma i fora del nucli familiar, i a la proposta d'addició de l'apartat 10, d'afegir una causa de suspensió quan la superació del límit d'ingressos provingui d'una activitat laboral temporal.

Aquesta mesura és adequada perquè suprimeix una causa d'extinció i es modifica una altra que, en cas de mantenir-se en el seu redactat actual, generarien incongruència. Concretament, s'estarien mantenint com a causes d'extinció, d'una banda, un motiu que no esdevé inicialment requisit per ser persona beneficiària, i de l'altra, un motiu que amb la nova proposta és causa de suspensió de la prestació.

Aquesta mesura s'ha incloure en l'avantprojecte de llei perquè és complementària a les propostes de modificació de l'apartat 3 i inclusió de l'apartat 10 de l'article 19 que també s'estan tramitant, de tal manera que s'han de tramitar de forma conjunta per tal d'aconseguir els objectius plantejats.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 19	Modificació

Article 63.5

DSO M-127.0

S'afegeix un apartat, el 10, a l'article 19 de la Llei 13/2006, amb el text següent:

"10. És causa de suspensió automàtica de la prestació per a joves extutelats, a més de les establertes amb caràcter general, dur a terme una activitat laboral remunerada de forma temporal amb una retribució igual o superior a una vegada i mitja l'indicador de renda de suficiència.
La causa de suspensió automàtica prevista a l'article 9.2.*a*, relativa a deixar de residir o de viure o de trobar-se a Catalunya, no és aplicable a la prestació per a joves extutelats per motius de mobilitat acadèmica."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta proposta és incorporar com a causa de suspensió de la prestació per a joves extutelats el percebre de forma temporal uns ingressos superiors al límit legalment establert. A més, s'incorpora com a excepció a la causa de suspensió de residir o de viure o de trobar-se a Catalunya, els casos en què es produeix per motius de mobilitat acadèmica.

NECESSITAT

Afavorir que les persones joves extutelades puguin accedir a activitats laborals temporals sense el condicionant d'una possible extinció de la prestació que comportaria haver de demanar-la de nou. Així mateix, garantir que les persones joves extutelades puguin acollir-se a programes de mobilitat acadèmica sense que els seus processos d'autonomia personal es vegin afectats per la suspensió de la prestació.

La causa de suspensió per superar el límit d'ingressos per una activitat laboral temporal permetrà que no s'hagi d'extingir la prestació i que les persones joves extutelades no l'hagin de sol·licitar novament quan finalitzin el contracte temporal.

L'exclusió de la suspensió per viure fora de Catalunya dels casos de mobilitat acadèmica permetrà als i les joves que segueixin programes de mobilitat acadèmica continuar cobrant la prestació.

És necessari incloure aquesta mesura en l'avantprojecte de llei per tal de millorar la gestió de la prestació, evitant procedir a l'extinció o suspensió en casos en què suposa un obstacle en el procés d'autonomia personal de les persones joves extutelades.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 19	Addició

Article 63.6

DSO M-128.0

S'afegeix un apartat, el 8, a l'article 22 de la Llei 13/2006, amb el text següent:

"8. És causa de suspensió automàtica de la prestació, a més de les establertes amb caràcter general, que la persona menor d'edat deixi de conviure al nucli acollidor de forma temporal, per un període mínim d'un mes, quan la mesura d'acolliment en família extensa continua vigent."

OBJECTE

La present proposta afegeix un apartat completament nou ampliant les causes de suspensió del pagament de la prestació recollint d'aquesta forma situacions transitòries, no contemplades a la Llei, en què els infants tutelats no conviuen al nucli acollidor però la mesura d'acolliment segueix vigent i per tant, temporalment, l'esmentat nucli no assumeix les despeses de l'infant.

.

NECESSITAT

Necessitat de suspendre el pagament de la prestació econòmica del període de temps en què l'infant tutelat temporalment no conviu al nucli acollidor establert per resolució de la direcció general i la mesura contemplada a l'esmentada resolució continua vigent.

Amb el text de la proposta es pretén limitar el pagament de la prestació econòmica corresponent al període de temps transitori en que l'infant tutelat no conviu al nucli acollidor establert per resolució de la direcció general i la mesura contemplada a l'esmentada resolució continua vigent.

Addició d'un apartat nou a l'article 22 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic que permeti limitar el pagament de períodes en que, tot i que la mesura d'acolliment continua vigent, l'infant tutelat no conviu temporalment al nucli acollidor.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 22	Addició

Article 63.7

DSO M-129.0

S'afegeix un apartat, el 7, a l'article 22 *bis* de la Llei 13/2006, amb el text següent:

"7. És causa de suspensió automàtica de la prestació, a més de les establertes amb caràcter general, que la persona menor d'edat deixi de conviure amb la persona o persones que ostenten la guarda de forma temporal, per un període mínim d'un mes, quan el compromís socioeducatiu continua vigent."

OBJECTE

La present proposta afegeix un apartat completament nou ampliant les causes de suspensió del pagament de la prestació recollint d'aquesta forma situacions transitòries, no contemplades a la Llei, en que els infants en situació de risc no conviuen amb les persones que ostenten la guarda però el compromís socioeducatiu signat segueix vigent i per tant, temporalment, les persones guardadores no assumeixen les despeses de l'infant.

NECESSITAT

Necessitat de suspendre el pagament de la prestació econòmica del període de temps en què l'infant en situació de risc no conviu temporalment amb les persones que tenen la guarda i el compromís socioeducatiu signat entre aquestes i l'ens local corresponent continua vigent.

Amb el text de la proposta es pretén limitar el pagament de la prestació econòmica corresponent al període de temps transitori en que l'infant menor d'edat en situació de risc no conviu amb les persones guardadores que han signat el compromís socioeducatiu i aquest continua vigent.

Addició d'un apartat nou a l'article 22 bis de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic que permeti limitar el pagament de períodes en que, tot i que el compromís socioeducatiu signat continua vigent, l'infant en situació de risc no conviu temporalment amb les persones guardadores.

MARC NORMATIU

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Decret 123/2007, de 29 de maig, pel qual es determina el règim aplicable a la sol·licitud i concessió de les prestacions socials de caràcter econòmic de dret subjectiu, i es concreten els requisits per al reconeixement del dret a les prestacions creades, en desplegament de la Llei 13/2006, de 27 de juliol de prestacions socials de caràcter econòmic.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'autonomia, en l'article 9.25, atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'assistència social.

L'Estatut d'autonomia en el seu article 166.3 i 4 atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.	Article 22 bis	Addició

Article 63.8

IFE M-243.1

S'afegeix un article, el 23 *bis*, a la Llei 13/2006, amb el text següent:

"Article 23 *bis*
Prestació única per a atendre necessitats extraordinàries per una intervenció quirúrgica a conseqüència d'una agressió.

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a atendre les despeses derivades de les necessitats extraordinàries per una reparació física fruit d'una agressió per delicte d'odi, amb una sentència ferma que la determini, en el cas que no hi hagi un responsable identificat que respongui de l'agressió.

2. L'objecte de la prestació és cobrir la intervenció quirúrgica de qualsevol persona que no és contemplada en els serveis bàsics de la cartera de salut."

OBJECTE

L'objecte del nou article és donar resposta a la necessitat de cobrir intervencions quirúrgiques. Intervencions que en molts caos poden ser de cirurgia estètica; intervencions dentals o d'òrgans del cos, que no estan contemplats en els serveis bàsics de la cartera de salut.

Son per reparar danys físics producte d'una agressió d'un tercer, i que no hi ha un responsable que assumeixi els costos de la intervenció.

És una prestació per poder sufragar una intervenció quirúrgica necessària, resultat d'una lesió per una agressió per delicte d'odi.

NECESSITAT

El creixement de grups des del carrer que en l'anonimat actuen amb traïdoria i amb agressions físiques contra persones pels seu aspecte físic, orientació sexual, origen o altres des de la diversitat, ha comportat que no sempre aquestes persones han pogut ser ateses.

El fi que persegueix la mesura és una reparació del mal causat.

Atès que la Llei 19/2020, del 30 de desembre d'Igualtat de Tracte i no-Discriminació encara no té un desenvolupament reglamentari, cal suplir aquesta necessitat que s'ha donat de poder reparar les persones que han estat víctimes d'una agressió física. D'altra banda, la cartera dels serveis de salut ha de ser limitada per poder oferir servei a tota la ciutadania.

Es justifica la inclusió d'aquesta mesura en l'Avantprojecte de Llei, perquè en aquest moment no és del tot garantida aquesta actuació i és una necessitat a la que cal donar sortida.

Mentre no hi hagi un marc legal que des de la seva globalitat resolgui i repari aquestes situacions a les víctimes cal implementar-ho.

MARC NORMATIU

El marc normatiu és el que s'esmenta a continuació:

Estatut d'Autonomia de Catalunya

Llei 19/2020, del 30 de desembre d'igualtat de tracte i no-discriminació

Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic

COMPETÈNCIA

L'article 15.2. de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula que: "Totes les persones tenen dret a viure amb dignitat, seguretat i autonomia, lliures d'explotació, de maltractaments i de tota mena de discriminació, i tenen dret al lliure desenvolupament de llur personalitat i capacitat personal".
En el mateix sentit, l'article 40.8 estableix que "els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, i també han de promoure l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones".

Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic	Article 23 bis	Addició

Article 64.1

DSO M-184.1

S'afegeix una disposició addicional, la quinzena, a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, amb el text següent:

"Disposició addicional quinzena

1. Per tal de garantir l'atenció integral efectiva de les persones ateses per la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els serveis sanitaris del sistema públic, s'habilita la comunicació de dades entre els serveis esmentats, sense el consentiment de les persones interessades, en els termes previstos en els apartats següents:
a) S'habilita els serveis socials per comunicar als serveis de salut les dades relacionades amb les persones ateses per ambdós sistemes, de caràcter identificatiu, de contacte, així com les relacionades amb aquells serveis socials rebuts que puguin tenir repercussió en la seva salut i siguin necessàries per garantir un procés d'atenció integral i integrada. Poden accedir a la informació, els professionals sanitaris implicats en el diagnòstic o tractament de la persona interessada, degudament acreditats.
b) S'habilita els serveis de salut per comunicar als serveis socials les dades relacionades amb les persones ateses per ambdós sistemes, de caràcter identificatiu, de contacte, així com aquelles dades de la seva història clínica que puguin tenir afectació en la seva autonomia personal – ja sigui per situació de dependència o de discapacitat-, per detectar i intervenir en situacions de risc social que puguin requerir l'activació de prestacions socials i que precisin d'informació sanitària per fer-se efectives, i per tal de garantir un procés d'atenció integral i integrada. Poden accedir a la informació, els professionals dels serveis socials implicats en el seguiment i l'avaluació del ciutadà, degudament acreditats.
2. Les entitats responsables de les comunicacions han d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades al caràcter sensible de la informació, per tal de garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, integritat, traçabilitat, disponibilitat i autenticitat de la informació, així com l'exercici de drets i deure d'informar les persones interessades.
La traçabilitat ha de permetre el control dels accessos al sistema d'informació pels perfils d'usuaris autoritzats, de la identitat i categoria professional de l'usuari, la data i hora en què es va realitzar l'accés, l'acció realitzada, les dades afectades i el motiu de l'accés.
Les entitats responsables han de facilitar a les persones afectades la consulta de la informació sobre la traçabilitat de les seves dades.
3. Els professionals dels serveis socials i sanitaris han de mantenir el deure de secret sobre la informació a la qual tinguin accés, fins i tot un cop finalitzada la seva vinculació amb l'entitat per a la qual presten serveis."

OBJECTE

Habilitar la comunicació de dades entre els serveis assistencials i els serveis socials per tal de garantir una atenció integrada i centrada en les persones, capaç de donar resposta a les seves necessitats des del sistema sanitari i el sistema de serveis socials, augmentant la coordinació, millorant l'eficiència dels sistemes i oferint un servei de millor qualitat a la ciutadania. Els professionals autoritzats d'ambdós sistemes accediran a la informació estrictament necessària per tal de realitzar les seves funcions.

NECESSITAT

Un gran nombre de persones en situació de complexitat sanitària i social requereixen que el sistema de salut i el de serveis socials intervinguin de manera concurrent i conjunta en la valoració del seu estat. En alguns casos concorren múltiples plans d'actuació i els professionals dels diferents àmbits d'atenció no poden veure les valoracions i intervencions planificades per l'altre àmbit, dificultant i generant contradiccions i disrupcions en el procés d'atenció.

Millorar la coordinació del procés d'atenció i la presa de decisions compartides entre professionals i organitzacions dels àmbits d'atenció de salut i social. Promoure que els professionals que intervenen disposin de la informació mínima necessària per la presa de decisions que ajudi a dur a terme una valoració multidimensional i integral, un diagnòstic situacional i l'elaboració d'un pla d'atenció "únic", per tal d'evitar duplicitats.

És considera necessari incorporar aquesta proposta a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres per tal de millorar la coordinació del procés d'atenció i la presa de decisions compartides entre professionals i organitzacions dels àmbits d'atenció de salut i social.

MARC NORMATIU

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

COMPETÈNCIA

L'article 162 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) relatiu a sanitat, Salut pública, ordenació farmacèutica i productes farmacèutics en els apartats 3.1, 3.2 i 3.3.

L'article 166 de l'EAC relatiu a serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "correspona la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas la regulació i l'ordenació de l'activitat

Part quarta : Mesures administratives

Títol IV - Mesures administratives en matèria de medi ambient i sostenibilitat, d'infraestructures i mobilitat, urbanisme, i d'ordenació d'aigües

Capítol I . Modificacions legislatives en matèria de medi ambient i sostenibilitat

Article 65.1

VPD M-029.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 15 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, que resta redactat de la manera següent:

"1. Les obres vinculades als usos portuaris bàsics que facin l'Administració portuària i els particulars a la zona de servei no estan sotmeses a llicència o a qualsevol altre acte de control preventiu municipal i només poden ésser suspeses pels tribunals competents. Les obres ordinàries i les activitats vinculades als usos portuaris complementaris estan sotmeses a control municipal."

OBJECTE

La proposta té per objecte la modificació de l'article 15.1 de la Llei 10/2019 per corregir el redactat del text per tal de dotar-lo d'un correcte significat i evitar confusions i possibles interpretacions. S'introdueix la paraula "estan" per donar sentit clar a la oració i la conjunció "i" com a correcció gramatical de la unió entre oracions.

".....els particulars a la zona de servei no estan sotmeses a llicencia o a qualsevol altre acte de control preventiu municipal i només poden esser suspeses pels tribunals competents..."

NECESSITAT

Segons la Llei 10/2019 les obres a la zona de servei portuària poden estar o no sotmeses al règim de control municipal. Les obres que estiguin vinculades als usos portuaris bàsics com son les obres de defensa i d'infraestructura portuària no requereixen d'aquest control municipal, en aquest context i per evitar confusió en aquesta diferencia es necessari completar la frase del text legal ja que es correspon amb la situació legal anterior i no hi cap cap altra interpretació.

Aquesta proposta de modificació de l'article 15.1 de la Llei 10/2019, pretén evitar possibles confusions i interpretacions errònies d'aquest article de la llei alterant el seu contingut i afectant de forma negativa la seva interpretació en sentit contrari al pretès per la Llei.

La modificació proposada que consisteix en la correcció en el text normatiu, completant-lo per aconseguir una correcta redacció, esdevé una modificació menor, de petita entitat, i que, per tant, no justificaria una reforma de la Llei afectada.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

La proposta de modificació s'inclou com a l'article 15.1 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals que és, actualment, el marc normatiu legal en matèria portuària de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (LO 6/2006) correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions dins dels recintes portuaris.

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Article 15.1	Modificació

Article 65.2

VPD M-028.0

Es modifica la lletra *m* de l'apartat 6 de l'article 21 de la Llei 10/2019, que queda redactada de la manera següent:

"m) Formular i proposar a l'òrgan competent, amb l'informe municipal previ, l'aprovació del pla director urbanístic portuari."

OBJECTE

La proposta té per objecte la modificació de l'article 21.6 m) de la Llei 10/2019, eliminant del text en primer lloc la referència al "pla de delimitació de la zona portuària" , instrument inexistent en aquesta nova Llei portuària i, en segon lloc, la referencia al "conseller competent en matèria de ports" ja que actualment no és l'òrgan amb aquesta funció.

NECESSITAT

La modificació proposada respon a l'adaptació del text a la normativa vigent pel que fa a l'òrgan competent en l'aprovació del PDUP segons el text refós de la Llei d'Urbanisme i l'eliminació del text legal de la figura pla de delimitació de la zona del servei portuari que no existeix en l'actual llei portuària de Catalunya.

La modificació de l'article 21.6.m de la Llei 10/2019 resulta necessària atesa la seva referència a un instrument d'ordenació portuària, pla de delimitació de la zona de servei portuària, i a un òrgan, conseller competent en matèria de ports que no son adequats en aquest moment. El rang legal de la Llei de mesures resulta l'instrument adequat per a la modificació que es proposa.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022 resta justificada per criteris d'oportunitat i celeritat i per tractar-se d'una modificació menor que no justificaria l'impuls d'un avantprojecte de modificació de la Llei 10/2019.

MARC NORMATIU

La modificació proposada s'emmarca en la normativa portuària de la Generalitat, concretament:

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

En tractar-se d'instruments d'ordenació urbanística portuària, d'acord amb l'article 14.3 de la Llei 10/2019 es tramiten d'acord amb la legislació urbanística en allò que no determina la llei portuària:

DECRET LEGISLATIU 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

DECRET 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (LO 6/2006) correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions dins dels recintes portuaris.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	article 70	Supressió

Article 65.3

VPD M-031.0

Es modifica l'article 35 de la Llei 10/2019, que resta redactat de la manera següent:

"Article 35
Tècniques de garantia de la integritat del domini públic portuari

1. L'Administració portuària pot recuperar per si mateixa i en qualsevol moment la possessió dels béns de domini públic portuari. En el procediment de recuperació ha de requerir l'informe del municipi on s'emplacin els béns.

2. L'Administració portuària pot recuperar en via administrativa la possessió dels béns de domini públic portuari, quan decaiguin o desapareguin el títol, les condicions o les circumstàncies que legitimaven l'ocupació per terceres persones."

OBJECTE

Incorporar a la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que importants concessions portuàries de la Generalitat finalitzen els seus terminis concessionals en pocs mesos i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La supressió d'aquest article de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

Aquesta proposta impulsa la incorporació dels termes de l'esmentat acord a la Llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continental	35.1	Supressió

Article 65.4

VPD M-030.0

Es modifica la lletra *c* de l'apartat 1 de l'article 56 de la Llei 10/2019, que resta redactat de la manera següent:

"c) Les obres i instal·lacions fixes o no desmuntables inicialment autoritzades, en els termes que es determini per reglament."

OBJECTE

Aquesta iniciativa de proposta de modificació té per objecte la modificació de l'article 51.6.c) de la Llei 10/2019, per tal de preveure que el desenvolupament reglamentari de la Llei 10/2019 detalli l'abast de la modificació que cal considerar-la substancial per coherència a la qualificació de substancial.

NECESSITAT

La iniciativa de la proposta respon a necessitat de completar el text per tal d'anar en correspondència a l'establert a l'article 12.1.c) ates que el text inicial deixa establert de forma taxativa que aquesta tipologia concreta d'obres en tots els casos es consideren modificacions substancials provocant una incoherència amb l'article 12.1.c.

La modificació de l'article 56.1.c de la Llei 10/2010 resulta necessària per tal de donar coherència interna al text legal pel que fa a la seva correspondència amb l'article 12.1.c de la mateixa Llei i evitant possibles interpretacions errònies.

La inclusió d'aquesta proposta de modificació a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022 resta justificada per criteris d'oportunitat i celeritat i esdevé una modificació menor que no justificaria una reforma de Llei, essent necessari norma amb rang legal per impulsar dita modificació.

MARC NORMATIU

El marc normatiu es correspon amb la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, que és la legislació portuària de la Generalitat.

Actualment es completa amb el Decret 258/2003, de 21 d'octubre, d'aprovació del reglament de desenvolupament de la Llei 5/1998, de 17 d'abril, de ports de Catalunya, en tot allò que no s'oposi a la llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (LO 6/2006) correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei, especialment l'atorgament d'autoritzacions i concessions dins dels recintes portuaris.

Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Article 56.1	Modificació

Article 65.5

VPD M-032.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 64 de la Llei 10/2019, que resta redactat de la manera següent:

"2. La sol·licitud ha d'ésser resolta en el termini de tres mesos. El venciment del termini establert sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa determina l'estimació de la sol·licitud i l'atorgament de la llicència, sens perjudici que ha d'entendre's desestimada en els casos en què es transfereixin al sol·licitant o a tercers facultats relatives al domini públic o al servei públic, o impliquin l'exercici d'activitats que puguin danyar el medi ambient."

OBJECTE

Incorporar a aquest article de la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que importants concessions portuàries de la Generalitat finalitzen els seus terminis concessionals en pocs mesos i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

Aquesta proposta impulsa la incorporació dels termes de l'esmentat acord a la Llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	64.2	Modificació

Article 65.6

VPD M-036.0

Es deroga l'article 73 de la Llei 10/2019.

OBJECTE

Incorporar a la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, una vegada esgotada l'aplicació d'aquest article a les dues concessions unificades del Port del Masnou i de Port Ginesta, sense que restin concessions d'obra pública o per a la gestió portuària vigents susceptibles de unificació.

La supressió d'aquest article de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

Aquesta proposta impulsa la incorporació dels termes de l'esmentat acord a la Llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	73	Supressió

Article 65.7

VPD M-034.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 74 de la Llei 10/2019, que resta redactat de la manera següent:

"1. Els drets i obligacions derivats del contracte es poden cedir a terceres persones en la forma i els termes establerts legalment."

OBJECTE

Incorporar a aquest article de la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que importants concessions portuàries de la Generalitat finalitzen els seus terminis concessionals en pocs mesos i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

Aquesta proposta impulsa la incorporació dels termes de l'esmentat acord a la Llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	74.1	Modificació

Article 65.8

VPD M-037.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 88 de la Llei 10/2019, que resta redactat de la manera següent:

"2. L'autoritat de protecció portuària ha de constituir, per a cadascun dels ports que gestiona, un comitè consultiu de protecció del port amb l'objectiu de prestar assessorament en el desenvolupament dels procediments o les directrius tendents a la millora de la implantació de les mesures de protecció del port, de conformitat amb les normes organitzatives que aprovi la Generalitat. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, atenent les seves competències en matèria de seguretat pública i ateses les seves funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia que exerceix en les infraestructures del sistema portuari, formarà part del comitè consultiu de protecció del port, amb caràcter permanent, per invitació de l'autoritat de protecció portuària, així com la policia local del municipi on es troba situat el port, d'acord amb les competències que li reconeix la legislació reguladora de les policies locals."

OBJECTE

Incorporar a aquest article de la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que importants concessions portuàries de la Generalitat finalitzen els seus terminis concessionals en pocs mesos i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

Aquesta proposta impulsa la incorporació dels termes de l'esmentat acord a la Llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	88.2	Modificació

Article 65.9

VPD M-040.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 105 de Llei 10/2019, que resta redactat de la manera següent:

"4. L'Administració portuària ha de fixar els imports màxims exigibles dels serveis públics, en funció de la zona on estigui situat el port, de la temporada, del període d'estada i del tipus d'embarcació. Les tarifes s'han de fer públiques i han d'estar a disposició dels usuaris."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 105.4 de la llei portuària vigent per tal d'adequar-lo a la intervenció que ha d'exercir l'administració portuària en els imports màxims exigibles, els quals només poden aplicar als serveis públics portuaris per quant els imports d'altres preus i transaccions portuàries es regeixen pel dret privat pel que fa a les relacions entre les parts contractuals, tal com es recull a l'apartat 2 del mateix article.

NECESSITAT

Aclarir quins son els imports que en l'àmbit portuari son regulats per l'administració portuària, en el sentit que els contractes privats i serveis no afectes al servei públic portuari no estan subjectes a imports màxims establerts per l'administració.

La modificació d'aquest article de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, resulta necessària per aclarir i concretar els imports de tarifa que intervé i controla l'administració portuària i la mesura cal que sigui impulsada a traves de norma amb rang legal.

La modificació proposada que consisteix en la correcció en el text normatiu, completant-lo per aconseguir una correcta redacció, esdevé una modificació menor, de petita entitat, i que, per tant, no justificaria una reforma de la Llei afectada.

MARC NORMATIU

LLEI 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

La proposta de modificació s'inclou a l'article 105.4 de la Llei 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals que és, actualment, el marc normatiu legal en matèria portuària de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

LLEI 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Article 105.4	Modificació

Article 65.10

VPD M-041.0

Es modifica la lletra *a* de l'apartat 4 de l'article 230 de la Llei 10/2019, que resta redactada de la manera següent:

"a) Els vaixells i embarcacions que romanguin en el mateix lloc de la zona de servei portuària durant més de sis mesos consecutius sense activitat exterior, si no s'han abonat les taxes i tarifes corresponents a aquests períodes."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 230.4 a) de la llei portuària vigent per tal d'adequar-lo a totes les realitats existents respecte la ubicació concreta de les embarcacions que poden ser abandonades a qualsevol zona de servei del port. Així mateix, es modifica el redactat final del mateix apartat en el sentit que es considerin abandonats els bens quan no s'hagin abonat les taxes i tarifes corresponents atès que en el redactat actual la condició era que s'haguessin fet efectius els pagaments de les taxes i tarifes, mesura totalment contraria al concepte d'abandonament.

NECESSITAT

No discriminar cap de les possibles ubicacions de les embarcacions a la zona de servei del port per tal que puguin ser declarades en situació d'abandonament i adequar el redactat a la realitat del concepte d'abandonament el qual inclou el no pagament de les taxes i tarifes.

La supressió d'aquest article de la Llei 10/2019 resulta necessària per unificar criteris envers la ubicació a la zona de servei del port de la possible embarcació abandonada i per aplicar coherència amb les condicions que una embarcació és considera abandonada.

La inclusió de la proposta de modificació d'aquest article a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022 resta justificat atesa la incidència econòmica de la proposta atenent que la tramitació dels expedients que generen la taxa per la tramitació d'expedients de declaració d'abandonament d'embarcacions, vehicles i objectes abandonats podran iniciar-se per qualsevol ubicació de l'embarcació dins la zona de servei del port i quan no s'hagin abonat les taxes i tarifes corresponents.

MARC NORMATIU

LLEI 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

DECRET 206/2001, de 24 de juliol, d'aprovació del reglament de policia portuària.

DECRET LEGISLATIU 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

ORDRE TES/102/2020, de 26 de juny, per la qual es dona publicitat a la relació de taxes vigents que gestiona el Departament de Territori i Sostenibilitat.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

LLEI 10/2019, del 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Article 230.4.a)	Modificació

Article 65.11

VPD M-038.0

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 10/2019, que resta redactada de la manera següent:

"1. La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra exerceix en les infraestructures del sistema portuari les seves funcions de policia integral, incloses la protecció i la custòdia d'aquestes, en col·laboració i coordinació amb les policies locals, d'acord amb el que estableix aquesta llei i la legislació en matèria de policia local."

OBJECTE

Incorporar a aquesta disposició de la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que importants concessions portuàries de la Generalitat finalitzen els seus terminis concessionals en pocs mesos i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquesta disposició de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

Aquesta proposta impulsa la incorporació dels termes de l'esmentat acord a la Llei 10/2019.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Diposició Addicional novena	Modificació

Article 65.12

VPD M-039.0

Es modifica la disposició transitòria sisena de la Llei 10/2019, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició transitòria sisena
Règim transitori de les concessions i autoritzacions atorgades a l'empara de la normativa anterior a la Llei 10/2019

1. Les concessions per a l'ocupació del domini públic maritimoterrestre portuari atorgades abans de l'entrada en vigor de la Llei 10/2019 mantenen el termini i les condicions establertes en el títol d'atorgament i poden ser prorrogades, en virtut de la disposició transitòria cinquena de la Llei 2/2013, de 29 de maig, de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, a petició del seu titular, sempre que no hagi estat sancionat per infracció greu i no se superi en total el termini màxim de vigència establert en la legislació estatal per a les concessions sobre domini públic portuari en els ports d'interès general.

2. El concessionari pot sol·licitar la pròrroga de la concessió des de l'entrada en vigor de la Llei 10/2019 i, en tot cas, abans que s'extingeixi el termini per al qual va ser concedida.

3. La durada d'aquesta pròrroga en cap cas pot ser superior a la meitat del termini màxim de vigència establert en la legislació estatal per a concessions sobre domini públic portuari en els ports d'interès general.

4. En funció dels usos, la resolució per la qual s'acordi la pròrroga pot fixar un termini de durada inferior i preveure, al seu torn, pròrrogues successives dins d'aquell límit temporal.

5. La possibilitat de pròrroga del termini concessional prevista en aquesta disposició és independent de la facultat atorgada al concessionari per sol·licitar una nova concessió en els termes previstos en la normativa autonòmica portuària vigent.

6. Quant al règim tributari aplicable, els titulars de les autoritzacions i concessions vigents en el moment de l'entrada en vigor de la Llei 10/2019 han de manifestar de manera expressa a l'Administració portuària, en el termini de sis mesos, si opten per mantenir el règim jurídic que els sigui aplicable o per adaptar-lo al que es disposa a la Llei 10/2019."

OBJECTE

Incorporar a aquesta disposició de la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8372 de 24.3.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 10/2019, els termes de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que importants concessions portuàries de la Generalitat finalitzen els seus terminis concessionals en pocs mesos i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquesta disposició de la Llei 10/2019 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 23 de febrer de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 23 de desembre de 2019, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals.

El març de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 10/2019.

El 23 de febrer de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8372 de 24.3.2021.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ports en el territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general i, d'acord amb l'article 169.6, la competència exclusiva en matèria de transport marítim i fluvial que transcorri íntegrament per Catalunya.

Llei 10/2019, de 23 de desembre, de ports i de transport en aigües marítimes i continentals	Disposició transitòria sisena	Modificació

Article 66.1

VPD M-169.0

Es modifiquen els apartats *a* i *b* de l'article 11 de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, que resta redactat de la manera següent:

"a) Ordenar els serveis de temporada de les platges i d'aquelles activitats que el Pla preveu que puguin ser objecte d'autorització en el domini públic maritimoterrestre i, si escau, en els terrenys de titularitat pública que inclogui situats en la seva zona de servitud de protecció, atenent a la classificació de les platges, els llindars de capacitat de càrrega i els límits màxims de les ocupacions fixades pel Pla de protecció i ordenació del litoral."

"b) Ordenar l'ús de les platges, establir els serveis mínims de vigilància i salvament, la seguretat humana en els llocs de bany, l'accessibilitat i altres condicions generals sobre l'ús de les platges i les seves instal·lacions. A les platges on es determini perill d'esllavissament de talussos adjacents, han de delimitar-se les zones de seguretat on s'han d'adoptar les mesures preventives i informatives de perill corresponents."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 11	Modificació

Article 66.2

VPD M-170.0

Es modifica l'apartat 7 de l'article 13 de la Llei 8/2020, que resta redactat de la manera següent:

"7. Simultàniament a l'aprovació del Pla d'ús del litoral i de les platges s'atorgarà a l'ajuntament corresponent l'autorització per a l'explotació dels serveis de temporada de les platges per al termini previst pel Pla, que no pot excedir els quatre anys."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 13.7	Modificació

Article 66.3

VPD M-171.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 8/2020, que resta redactat de la manera següent:

"Article 15. Vigència

1. La vigència del Pla de protecció i ordenació del litoral és indefinida.

2. Els plans d'ús del litoral i de les platges tenen una vigència de cinc anys prorrogables per períodes de com a màxim cinc anys, si abans que s'hagi esgotat el termini el departament competent en matèria d'ordenació del litoral autoritza la pròrroga a sol·licitud municipal degudament justificada."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 15.2	Modificació

Article 66.4

VPD M-172.0

Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 19 de la Llei 8/2020, que resten redactats de la manera següent:

"1. Els trams de platges es classifiquen en urbans i naturals, en els termes establerts en la Llei de costes. Dins d'aquestes dues categories poden establir-se, en funció de les característiques d'aquests, els trams de platja seminaturals i de protecció especial, respectivament."

"3. El límit màxim de les ocupacions dels trams de platges és fixat pel Pla de protecció i ordenació del litoral atenent a llur capacitat de càrrega i als criteris definits pel Pla mateix i en tot cas, a les limitacions previstes en la normativa estatal de costes."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 19.1	Modificació
	Article 19.3	Modificació

Article 66.5

VPD M-173.0

Es modifica la lletra *a* de l'apartat de l'article 20 de la Llei 8/2020, que resta redactada de la manera següent:

" a) L'explotació, si escau, dels serveis de temporada de les platges, per gestió directa o indirecta."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 20.1.a)	Modificació

Article 66.6

VPD M-174.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei 8/2020, que resta redactat de la manera següent:

"1. Les obres de reparació, millora, consolidació i modernització de les construccions existents en el domini públic maritimoterrestre que comptin amb una concessió vigent i que resultin contràries al Pla de protecció i ordenació del litoral aplicable que no comportin increment de la superfície ocupada o de la volumetria existent estan subjectes al règim de declaració responsable davant l'òrgan competent en matèria d'ordenació del litoral de l'Administració de la Generalitat.

En relació amb les obres de reparació, millora, consolidació i modernització de les construccions existents en el domini públic maritimoterrestre que comptin amb una concessió vigent i que resultin contràries a la legislació en matèria de costes, estan subjectes al règim transitori previst en la legislació estatal de costes, el qual els és plenament aplicable, i l'òrgan competent és el corresponent de l'Administració de la Generalitat."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 23.1	Modificació

Article 66.7

VPD M-175.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 25 de la Llei 8/2020, que resta redactat de la manera següent:

"4. L'Administració de la Generalitat, les entitats locals i les entitats de dret públic que en depenen estan exemptes del pagament del cànon d'explotació d'activitats en les concessions que se'ls atorguin per a l'exercici de llurs competències, sempre que les activitats no siguin objecte d'una explotació lucrativa, directament o per tercers."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 25.4	Modificació

Article 66.8

VPD M-176.0

Es modifiquen les lletres *g* i *q* de l'article 29 de la Llei 8/2020, que resten redactades de la manera següent:

"g) La tutela i policia del domini públic maritimoterrestre i les seves zones de servitud respecte a: les actuacions dutes a terme sense acord de l'Administració de la Generalitat o de l'ajuntament o sense haver fet la corresponent declaració responsable, sens perjudici de la competència sancionadora de l'Estat respecte d'ocupacions demanials sense títol."

"q) La cooperació transfronterera en l'àmbit propi de les competències de la Generalitat de Catalunya per a garantir la correcta aplicació de l'estratègia de gestió integrada de la costa catalana en el marc del Protocol relatiu a la gestió integrada de les zones costaneres del Mediterrani i de la legislació internacional."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 29.g)	Modificació
	Article 29.q)	Modificació

Article 66.9

VPD M-177.0

Es modifiquen les lletres *c* i *h* de l'article 30 de la Llei 8/2020, que resten redactades de la manera següent:

"c) L'explotació, si escau, dels serveis de temporada de les platges per qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta establertes per la legislació de règim local."

"h) La vigilància del compliment de les condicions d'acord amb les quals hagin adjudicat l'explotació dels serveis de temporada de les platges o hagin atorgat les autoritzacions de la seva competència derivades dels plans d'ús del litoral i de les platges i de l'observança dels requisits exigits per la legislació en matèria de costes per a les actuacions subjectes a declaració responsable davant l'ajuntament, així com l'adopció, en cas d'incompliment, de mesures per a la protecció de la legalitat relatives a la restauració de la realitat física alterada i de l'ordre jurídic vulnerat, la imposició i recaptació de sancions i la determinació dels danys i perjudicis causats."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 30.c)	Modificació
	Article 30.h)	Modificació

Article 66.10

VPD M-236.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 31 de la Llei 8/2020, que resta redactat de la manera següent:

"1. En el supòsit que la potestat sancionadora amb relació a les infraccions tipificades per la legislació en matèria de costes sigui exercida pels municipis d'acord amb les seves competències, l'òrgan competent per a resoldre sobre els procediments sancionadors és l'alcalde, amb el límit establert a la legislació en matèria de costes."

OBJECTE

Modificar aquest article de la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, adoptat de conformitat amb les negociacions prèvies del grup de treball constituït per resoldre les discrepàncies competencials. Aquest Acord s'ha comunicat al Tribunal Constitucional i ha estat publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya número 8418 de 26.5.2021.

NECESSITAT

La iniciativa respon a la necessitat d'incloure en la Llei 8/2020, els termes de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i la seva urgència a que l'aprovació dels plans d'ús del litoral i de les platges s'ha d'efectuar d'acord amb la modificació proposada i resulta essencial disposar d'un marc normatiu que ofereixi seguretat jurídica.

La modificació d'aquest article de la Llei 8/2020 resulta necessària per a la materialització de l'Acord de 4 de maig de 2021 de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i resoldre les discrepàncies competencials amb l'Estat. L'impuls d'aquesta proposta de modificació legislativa resulta adequat al fi que es persegueix.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. El conjunt de modificacions que deriven de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu tenen impacte econòmic financer implícit en l'exercici pressupostari i no tenen suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial, essent a més d'obligat impuls en els termes compromesos en l'acord.

MARC NORMATIU

El 30 de juliol de 2020, el Parlament de Catalunya aprova la Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.

El 28 d'octubre de 2020, el Ministerio de Política Territorial y Función Pública inicia el procediment regulat per l'article 33.2 de la Llei Orgànica 2/1979 del Tribunal Constitucional i trasllada a la Generalitat les discrepàncies plantejades en relació amb determinats articles de l'esmentada Llei 8/2020.

El 4 de maig de 2021, la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, de conformitat amb les negociacions prèvies, adopta l'Acord que es comunica al Tribunal Constitucional i que es publica DOGC Núm. 8418 de 26.5.2021.

Aquesta proposta impulsa la modificació legislativa de la Llei 8/2020 en els termes de l'esmentat acord.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre ordenació del territori i del paisatge, del litoral i urbanisme Així mateix, segons l'article 149.4 de l'Estatut, corresponen a l'Administració de la Generalitat l'execució i la gestió de les obres d'interès general situades al litoral català, d'acord amb el que estableix l'article 148. D'altra banda, l'Estatut reconeix, en l'article 84.2.n, que els governs locals de Catalunya tenen en tot cas competències pròpies sobre la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges.

Llei 8/2020, del 30 de juliol, de protecció i ordenació del litoral.	Article 31.1	Modificació

Article 67.1

ACC M-268.0

Es modifica l'article 16 de la Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, que resta redactat de la manera següent:

"Article 16
Tipificació de les infraccions

1. Són infraccions lleus les accions o les omissions següents:
a) Vulnerar el règim horari d'ús de l'enllumenat.
b) Excedir en 1,5 vegades el flux d'hemisferi superior instal·lat establert per la normativa.
c) Instal·lar una tipologia de làmpada diferent a la que estableix la normativa.
d) Infringir per acció o per omissió qualsevol altra determinació d'aquesta llei o de la reglamentació que la desplegui, llevat que s'incorri en una infracció greu o molt greu.
2. Són infraccions greus les accions o les omissions següents:

a) Excedir el 50% de flux d'hemisferi superior instal·lat fora de zones de màxima protecció (E1), punts de referència i les seves àrees d'influència, o en àrees declarades espais amb un cel nocturn de qualitat.
b) Incomplir en més del 100% els valors límit d'altres paràmetres luminotècnics establerts per aquesta llei o per la reglamentació que la desplegui.
c) Cometre dins una zona E1, en punts de referència i les seves àrees d'influència, o en àrees declarades espais amb un cel nocturn de qualitat, una infracció tipificada com a lleu en el cas que la suma dels llums que incompleixen algun paràmetre luminotècnic superi un flux lluminós de 30 klm.
d) Cometre fora de zones de màxima protecció (E1), punts de referència i les seves àrees d'influència, o en àrees declarades espais amb un cel nocturn de qualitat, una infracció tipificada com a lleu, quan la suma dels llums que incompleixen algun paràmetre luminotècnic superi un flux lluminós de 100 klm.
e) Cometre una infracció tipificada com a lleu, si causa un impacte important al medi i/o edificis habitats.
f) Obstruir l'activitat de control o d'inspecció de l'Administració.

3. Són infraccions molt greus les accions o les omissions següents:
a) Excedir el 50% de flux d'hemisferi superior instal·lat en zones (E1), punts de referència i les seves àrees d'influència, o en àrees declarades espais amb un cel nocturn de qualitat.
b) Cometre una infracció tipificada com a greu, si causa un impacte important al medi i/o edificis habitats."

OBJECTE

Modificar l'article 16, de la Llei 6/2001, del 31 de maig, que actualment és de difícil aplicació i ha quedat desfasat per l'evolució tecnològica que s'ha donat en l'enllumenat els darrers anys. Es pretén amb aquesta proposta simplificar la tipificació de les infraccions en matèria de contaminació lumínica, per tal que la classificació de les infraccions detectades sigui viable i aplicable amb la informació que es disposa de les inspeccions i controls. Es pretén, a més, que la classificació de la infracció sigui proporcional al potencial dany al medi.

NECESSITAT

Per tipificar les infraccions actualment es requereix informació de la qual no es disposa o és molt difícil de comprovar.
A més, es requereix una actualització degut a la gran evolució de la tecnologia en matèria d'enllumenat i el redactat actual no relaciona adequadament la gravetat de la infracció amb el potencial impacte sobre el medi.

La mesura pretén facilitar l'aplicació del règim sancionador augmentar i simplificar tipificació de les sancions fixant paràmetres fàcilment identificables; per això s'han classificat les tipificacions en paràmetres comprovables en els processos d'inspeccions icontrols, s'ha adequat la tipificació al dany potencial causat per la infracció així com la tipificació a la vulnerabilitat envers la contaminació lumínica de la zona en la que es dona la infracció.

Es considera necessari incloure la proposta en l'Avantprojecte de llei per tal de reduir al més aviat possible les incerteses de tramitació que es donen en aplicació del redactat actual, que és de molt difícil aplicació pel nivell d'informació que requereix i per la desproporció que es dona en alguns casos entre la tipificació de la infracció i el dany potencial.

MARC NORMATIU

-Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn
-Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.
-Decret 190/2015, de 25 d'agost, de desplegament de la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per establir normes addicionals de protecció de l'ambient atmosfèric, d'acord amb el estableix l'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006. L'article 144.1.h inclou la regulació de l'ambient atmosfèric i les diferents classes de contaminació d'aquest, i per tant la contaminació lumínica.
D'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan tenen competència sobre la matèria substantiva de què es tracti, si bé han de respectar les garanties constitucionals del Dret administratiu sancionador (art. 25.1 CE), i no han d'introduir divergències irraonables i desproporcionades respecte d'altres comunitats (art. 149.1.1 CE; STC 87/1985, FJ 8; 196/1996, FJ 3).

Article 67.2

ACC M-192.0

Es modifica l'article 19 de la Llei 6/2001, que resta redactat de la manera següent:

"Article 19
Quantia de les sancions
Les sancions que corresponen a cada tipus d'infracció són les següents:
a) Les infraccions lleus se sancionen amb multes de 250 euros a 1.000 euros.
b) Les infraccions greus se sancionen amb multes de 1.001 euros a 5.000 euros.
c) Les infraccions molt greus se sancionen amb multes de 5.001 euros a 50.000 euros."

OBJECTE

Modif. l'art.19,de la quantia de les sancions, de la Llei 6/2001, de 31 maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecc.del medi nocturn, ja que les establertes actualment són de l'any 2014 i requereixen la seva actualització. Amb les quanties fixades actualment, en alguns casos no s'assoleix el propòsit del règim sancionador d'incentivar la correcció de la infracció, ja que es pot donar el cas que sigui més assequible per a la persona responsable de la instal·lació pagar la sanció que l'adequació de la instal·lació als preceptes de la Llei 6/2001 i del regl.que la desenvolupa.

NECESSITAT

L'any 2014 es modificà l'article 19 de la Llei 6/2001, a través de l'article 169 de la Llei 2/2014, del 27 de gener.
En l'actualitat la quantia de les sancions establertes ha quedat desfasada i no s'ajusta a la realitat. Les quanties fixades actualment no serveixen per assegurar el ple compliment de les mesures de prevenció en contaminació lumínica, atès que es pot donar el cas que l'import de la sanció sigui clarament menor al cost de la correcció de la infracció.

La mesura modifica la quantia de les sancions per tal d'adaptar-les a la realitat actual d'acord amb el mínim necessari perquè compleixi amb la seva funció d'assegurar el ple compliment de les mesures de prevenció en contaminació lumínica (preu del mercat luminotècnic actual) i dotar d'aquesta manera a la Llei 6/2001 d'un règim sancionador eficaç.

El règim sancionador, tal com està plantejat en el redactat actual de la Llei, no quantifica adequadament les sancions en relació al d'any causat. Això es deu a què les tecnologies en il·luminació han evolucionat molt els darrers anys i, en conseqüència, els potencials impactes també. El resultat d'això és que el règim sancionador no compleix la funció desincentivadora de conductes infractores.

MARC NORMATIU

El marc normatiu vigent el trobem a la Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, que –entre d'altres- estableix el règim sancionador vigent, així com a la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per establir normes addicionals de protecció de l'ambient atmosfèric, (art. 144.1 de l'Estatut), que inclou la regulació de l'ambient atmosfèric i les diferents classes de contaminació d'aquest(lletra h del mateix article).
D'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan tenen competència sobre la matèria substantiva de què es tracti, si bé han de respectar les garanties constitucionals del Dret administratiu sancionador (art. 25.1 CE), i no han d'introduir divergències irraonables i desproporcionades a la finalitat perseguida respecte de el règim jurídic aplicable en altres parts del territori (art. 149.1.1 CE; STC 87/1985, FJ 8; 196/1996, FJ 3).

Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn	Modificació

Article 67.3

ACC M-193.1

Es modifica la lletra *d* de l'article 20 de la Llei 6/2001, que resta redactada de la manera següent:

"d) El grau d'afectació al medi en funció de la vulnerabilitat de la zona, la distància de les zones més vulnerables, l'abast territorial de l'impacte, la quantitat de flux lluminós, la radiància emesa pel llum, el grau/percentatge de superació del valor límit que ha estat superat, així com les hores que el llum ha de romandre encès."

OBJECTE

Modificar la lletra d) de l'article 20, de graduació de les sancions, de la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, afegint paràmetres que tenen una elevada repercussió pel que fa al seu impacte ambiental i que actualment no estan recollits. Es pretén que la graduació de la sanció sigui proporcional al potencial dany al medi.

NECESSITAT

La graduació de les sancions requereix una actualització atesa la gran evolució de la tecnologia en matèria d'enllumenat que s'ha donat els darrers anys -substitució massiva d'enllumenat existent per LED's i l'inici d'implantació de sistemes de control per telegestió (smart cities)-. Aquest fet aconsella ajustar la graduació de les sancions a aquesta nova realitat.

La mesura pretén ajustar la graduació de les sancions de cada tipus d'infracció al dany ambiental real que poden causar, per això s'han inclòs paràmetres luminotècnics i ambientals constatables en la valoració de l'impacte de la infracció comesa.

La possibilitat de valorar el grau de l'impacte causat per una infracció a partir de més paràmetres que el recollit actualment per la Llei 6/2001, que es limita a la quantitat de llum, fa que la graduació de la sanció sigui més proporcionada al dany causat. Això pot repercutir en els pressupostos de les administracions competents per a la incoació dels expedients sancionadors. La Generalitat de Catalunya ho és en el cas d'infraccions molt greus.

MARC NORMATIU

El marc normatiu vigent el trobem a la Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, que –entre d'altres- estableix el règim sancionador vigent, així com a la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per establir normes addicionals de protecció de l'ambient atmosfèric, (art. 144.1 de l'Estatut), que inclou la regulació de l'ambient atmosfèric i les diferents classes de contaminació d'aquest(lletra h del mateix article).
D'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan tenen competència sobre la matèria substantiva de què es tracti, si bé han de respectar les garanties constitucionals del Dret administratiu sancionador (art. 25.1 CE), i no han d'introduir divergències irraonables i desproporcionades a la finalitat perseguida respecte de el règim jurídic aplicable en altres parts del territori (art. 149.1.1 CE; STC 87/1985, FJ 8; 196/1996, FJ 3).

Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn	article 20.d	Modificació

Article 67.4

ACC M-269.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 6/2001, que resta redactat de la manera següent:

"1. Es poden imposar multes coercitives, d'una quantia màxima de 10.000 euros, i un màxim de tres de consecutives, per constrènyer al compliment de les obligacions derivades de les mesures cautelars o de les resolucions sancionadores que s'hagin dictat."

OBJECTE

Modificar l'article 22, relatiu a les multes coercitives, de la Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn, per tal d'eliminar-ne la referència en pessetes i actualitzar la quantia de la multa per tal que esdevingui un element efectiu de dissuasió.

NECESSITAT

La quantia de les multes coercitives dno s'ha modificat des l'any 2001, per tant ha quedat desfasada i no s'ajusta a la realitat. A més, la quantia fixada actualment, al ser tant baixa, no serveix per a constrènyer al compliment de la normativa.Es donen casos en què l'import de la inversió que caldria fer per corregir la conducta infractora pot ser fins a 10 vegades superior el de la multa coercitiva, per la qual cosa aquesta perd la seva funció coercitiva.

La mesura pretén modificar la quantia de les multes coercitives per tal d'adaptar-la a la realitat actual, de forma que permeti que sigui una mesura de caràcter coercitiu realment efectiva. L'actualitzacio de la quantia és la manera més efectiva de complir la finalitat de les les sancions siguin efectivament disuasòries. A més, s'elimina el valor en pessetes que constava en el text actual.

La mesura repercuteix directament en els pressupostos de les administracions competents per a la incoació dels expedients sancionadors. La Generalitat de Catalunya ho és en el cas d'infraccions molt greus.
Es considera necessari incloure la proposta en l'Avantprojecte de llei per tal de dotar a la Llei 6/2001, al més aviat possible, d'un règim coercitiu eficaç.

MARC NORMATIU

- Article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
-Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn
-Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.
-Decret 190/2015, de 25 d'agost, de desplegament de la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya té la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per establir normes addicionals de protecció de l'ambient atmosfèric, d'acord amb el estableix l'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006. L'article 144.1.h inclou la regulació de l'ambient atmosfèric i les diferents classes de contaminació d'aquest i, per tant, la contaminació lumínica.
En base a aquesta competència, la Generalitat pot establir per llei la previsió de la imposició de multes coercitives i establir-ne la quantia, com a mesura per al compliment forçós de les obligacions derivades de la normativa ambiental

Llei 6/2001, del 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn	article 22.1	Modificació

Article 68.1

ACC M-208.0

Es modifica l'article 7 de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, que resta redactat de la manera següent:

"Article 7. Prohibició de circular i estacionar camp a través i fora de camins i de pistes.

Els vehicles motoritzats únicament poden circular per camins o pistes aptes per a la circulació, d'acord amb el que estableix aquesta llei i la normativa específica que hi sigui aplicable. En conseqüència, es prohibeix la circulació i l'estacionament de vehicles motoritzats camps a través o fora de les pistes o dels camins delimitats a aquest efecte i pels tallafocs, les vies forestals d'extracció de fusta i els camins ramaders i pel llit sec i per la làmia d'aigua dels rius, els torrents i tota mena de corrents d'aigua."

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és incloure l'estacionament com a conducta prohibida a l'article 7 de la Llei 9/1995, requisit necessari per a poder ampliar a l'estacionament les infraccions previstes a l'article 27.4 lletres b) i c) de la mateixa Llei, el que permetrà sancionar fets que sovint es detecten per part dels agents actuants en el terreny, i que actualment no sempre poden ser denunciats.

NECESSITAT

Es proposa incloure l'estacionament com a conducta prohibida, requisit necessari per a poder ampliar el règim sancionador de l'article 27.4 lletres b) i c) de la Llei 9/1995, ja que actualment, els agents actuants sobre el terreny sovint detecten vehicles estacionats i no sempre es pot sancionar aquestes conductes que són clarament contràries a l'esperit de la norma.

La mesura contribueix a adequar la tipificació de les infraccions als supòsits que els agents actuants en el territori detecten sovint, com és l'estacionament de vehicles en vials no aptes per la circulació sense disposar de la corresponent autorització, o l'estacionament de vehicles fora de camins o pistes aptes per a la circulació.

La inclusió d'aquesta modificació en l'article 7 es justifica perquè és una conducta que actualment no està expressament prohibida per la llei i es considera necessari incloure-la. La inclusió de l'estacionament en les tipificacions establertes en l'article 27.4 b) i c) requereix que l'estacionament estigui contemplat també com a conducta prohibida dins el mateix text normatiu.

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:
Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

Article 68.2

ACC M-271.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 9/1995, que resta redactat de la manera següent:

"3. Els acords dels ens locals a què es refereix l'apartat 2 han de ser notificats al departament competent en matèria d'accés al medi natural."

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és l'article 8.3 de la Llei. Es proposa eliminar l'obligació del DACC de senyalitzar i donar publicitat als acords de limitació que afectin a camins titularitat dels ens locals, ubicats fora dels ENPE. Així roman únicament vigent l'article 11.1 de la Llei, el qual estableix que l'administració que hagi establert les limitacions i prohibicions serà la responsable d'adoptar les mesures necessàries per a la senyalització i publicitat adequada dels vials que tenen limitacions específiques i d'aquells en que es prohibeix la circulació.

NECESSITAT

L'obligació del Departament (DACC) de senyalitzar i donar publicitat a les limitacions que afectin camins de titularitat dels ens locals situats fora dels espais naturals de protecció especial és, actualment, inassolible des d'un punt de vista material, personal i pressupostari

La mesura contribueix a adequar les competències del DACC a les possibilitats materials, personals i pressupostàries pel que fa la senyalització dels camins, ubicats fora dels espais naturals de protecció especial que son titularitat dels ens locals, sobre els que operen limitacions de pas.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica, pel que fa a les modificacions referents a l'obligació de senyalització per part del DACC, perquè suposen un estalvi econòmic així com una adequació de les obligacions a les possibilitats materials, personals i pressupostàries del departament competent.

MARC NORMATIU

-Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

-Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

-Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix:
Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	Article 8.3	Modificació

Article 68.3

ACC M-272.0

Es modifiquen les lletres *b* i *c* de l'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 9/1995, que resten redactades de la manera següent:

"b) Circular o estacionar sense causa justificada per vials no aptes per a la circulació motoritzada, o per les pistes i els camins delimitats en xarxes i itineraris sense disposar d'autorització específica. "

"c) Circular o estacionar camp a través o fora de camins o pistes aptes per a la circulació."

OBJECTE

L'objecte de la present modificació és incloure l'estacionament en la tipificació de les infraccions previstes en les lletres b) i c) del punt 4 de l'article 27, afegint aquesta conducta a la tipificació de la circulació sense causa justificada, per vials no aptes per a la circulació motoritzada, o per les pistes i els camins delimitats en xarxes i itineraris sense disposar d'autorització específica i camp a través o fora de camins o pistes aptes per la circulació, respectivament.

NECESSITAT

Es proposa incloure com a infracció l'estacionament, sense causa justificada, en vials no aptes per a la circulació motoritzada, o per les pistes i els camins delimitats en xarxes i itineraris sense disposar d'autorització específica, així com l'estacionament fora de camins o pistes aptes per a la circulació, atès que els agents actuants al territori sovint detecten aquestes situacions i actualment no es troba contemplat com a infracció a la Llei.

La mesura contribueix a adequar la tipificació de les infraccions als supòsits que els agents actuants en el territori detecten sovint, com és l'estacionament de vehicles en vials no aptes per la circulació sense disposar de la corresponent autorització, o l'estacionament de vehicles fora de camins o pistes aptes per a la circulació.

La inclusió d'aquesta modificació dels apartats d'un article que tipifica les infraccions es justifica pel fet que la previsió del règim d'infraccions requereix d'una norma amb rang de llei, de conformitat amb l'article 27 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic .

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix:
Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	Article 27.4 b) i c)	Modificació

Article 68.4

ACC M-273.0

S'afegeix un article, el 29 *bis*, a la Llei 9/1995, amb el text següent:

"Article 29 *bis*. Responsabilitat.

La responsabilitat per la comissió de les infraccions previstes en aquesta llei recau directament en l'autor o autora del fet en què consisteixi la infracció. No obstant això:
a) Quan l'autoria dels fets comesos correspongui a una persona menor de divuit anys, han de respondre solidàriament de la multa imposada els progenitors, tutors o acollidors i guardadors legals o de fet, per aquest ordre, en relació amb l'incompliment de l'obligació imposada a aquests que comporta un deure de prevenir la infracció administrativa que s'imputi als menors.
b) En els casos en què no tingui lloc la detenció del vehicle i aquest tingui designat un conductor habitual, la responsabilitat recau en aquest, excepte en el cas que acrediti que el conductor era un altre o que el vehicle havia estat sostret.
c) En els casos en què no tingui lloc la detenció del vehicle i aquest no tingui designat un conductor habitual, n'és responsable el conductor identificat pel titular o l'arrendatari a llarg termini.
d) A les empreses d'arrendament de vehicles a curt termini n'és el responsable l'arrendatari del vehicle. En cas que aquest manifesti que no n'és el conductor o sigui una persona jurídica, caldrà que aquest faciliti la identificació de la persona que conduïa en el moment de ser comesa la infracció".

OBJECTE

L'objecte de la present addició és la inclusió de l'article 29 bis referent a la responsabilitat en la comissió de les infraccions previstes a la Llei, el qual pren com a base el règim jurídic del Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial, pels supòsits en que no és present el conductor del vehicle que es sanciona.

NECESSITAT

Es proposa incloure un nou article (el 29 bis) referent a les persones responsables de la infracció comesa en els casos en que no sigui possible identificar el conductor o conductora en el moment de la comissió de la infracció, atès que sovint els agents actuants al territori han de sancionar vehicles en els que el conductor no hi és present.

La mesura permet establir, garantint així el principi de seguretat jurídica, el règim de responsabilitats en els casos, molt habituals, en que els agents denunciants no poden localitzar el conductor o conductora del vehicle en el moment d'emetre la denuncia i donar resposta a la diferent casuística habitual.

La inclusió de l'article 29 bis, referent als responsables de les infraccions en els supòsits en que no és possible detectar el conductor o conductora en el moment dels fets, es justifica pel fet que el règim sancionador i de responsabilitat cal que sigui regulat per una norma de rang legal, en virtut de l'article 28 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

MARC NORMATIU

-Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei de trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:
Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	Article 29 bis	Addició

Article 68.5

ACC M-274.0

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 9/1995, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional quarta

Les persones que tinguin la mobilitat reduïda poden disposar d'autoritzacions específiques per a facilitar-los l'accés motoritzat al medi natural per necessitats puntuals i prèvia justificació. Aquestes autoritzacions poden comportar l'exempció de determinades limitacions de les establertes pels articles 6 i 7, per a aquestes persones i per als acompanyants que siguin necessaris. Les persones incloses en els programes de tecnificació i alt rendiment esportiu de Catalunya, acreditades per la direcció del Consell Català de l'Esport, disposen d'autoritzacions específiques per al lliure accés al medi natural no objecte de protecció especial, amb l'única finalitat que puguin practicar llurs activitats esportives".

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és la modificació de la disposició addicional quarta de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural. Es proposa matisar el redactat d'aquesta per a incloure que les autoritzacions a persones amb mobilitat reduïda per a facilitar-los l'accés al medi natural hagin de ser per necessitats puntuals i prèvia justificació.

NECESSITAT

Es proposa modificar la disposició addicional quarta de la Llei 9/1995 per a matisar que les autoritzacions d'accés motoritzat al medi natural per persones amb mobilitat reduïda només es podran atorgar per necessitats puntuals i prèvia justificació i evitar així que es poguin sol·licitar autoritzacions genèriques no limitades en el temps.

La mesura proposada contribueix a limitar les excepcions en que les persones amb mobilitat reduïda poden accedir amb vehicles motoritzats al medi natural, havent de justificar per a què es sol·licita l'autorització, per quant de temps es necessita, de manera que s'eviti la possibilitat que es puguin sol·licitar autoritzacions d'accés genèriques no limitades en el temps.

La inclusió es justifica pel fet que, amb el redactat actual, les autoritzacions d'accés motoritzat al medi natural per a persones amb mobilitat reduïda no tenen perquè ser justificades ni limitades a necessitats puntuals, la qual cosa comporta una exempció excessiva de les limitacions i prohibicions establertes per la Llei i dificulta el control d'accés motoritzat al medi natural per part dels òrgans competents.

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:
Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural	Disposició addicional quarta	Modificació

Article 69.1

ACC M-198.0

S'afegeix un paràgraf, el segon, a l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 22/1983 de 21 de novembre, de Protecció de l'Ambient Atmosfèric de Catalunya, amb el text següent:

"Es poden destinar recursos econòmics del Fons a la dotació dels mitjans tècnics i humans necessaris per a la seva gestió."

OBJECTE

La modificació proposada vol millorar la capacitat de gestió del Fons, previst a la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de Protecció de l'Ambient Atmosfèric de Catalunya, al permetre que es destinin recursos del mateix a la seva pròpia gestió, tal com preveuen el Fons Climàtic o el Fons de Patrimoni Natural.

NECESSITAT

Els recursos humans destinats per a gestionar la contaminació atmosfèrica segueixen sent els mateixos que en el moment que es va crear el Fons, tot i l'augment del seus ingressos. Això dificulta la adequada gestió dels recursos del Fons de la manera més adient a la finalitat per la qual es va crear.

Es vol dotar la gestió dels fons de personal suficient per a assolir els objectius que buscava el legislador i fer que l'acció de l'administració sigui més eficient.

La mesura cerca una millor gestió dels recursos públics per assolir els objectius que mandata el legislador sense que s'incrementin les despeses dels pressupostos públics. L'increment en la disponibilitat de recursos públics destinats a uns objectius molt concrets no s'hauria de veure dificultada per la manca de recursos humans suficients dels òrgans que assumeixen la gestió del fons.

En tractar-se d'un mecanisme que ha de millorar la gestió dels recursos previstos al Pressupost de la Generaltiat de catalunya, on s'integra el Fons per a la proteccio de l'ambient atmosfèric, la Llei de Mesures és l'eina més adient i lògica per a procedir a la modificació legislativa instada.

MARC NORMATIU

La proposta pretén afegir un paràgraf a l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei de Protecció de L'ambient Atmosfèric de Catalunya (Llei 22/1983, de 21 de novembre) que és el marc normatiu que regula la creació del Fons per a la protecció de l'ambient atmosfèric. I que va ser modificat per la Llei 12/2014, del 10 d'octubre, de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules en l'atmosfera produïda per la indústria i de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.

COMPETÈNCIA

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya en el seu article 144.1.h estableix que correspon a la Generalitat la competència sobre la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses classes de contaminació d'aquest, la declaració de zones d'atmosfera contaminada i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació, amb independència de l'administració competent per a autoritzar l'obra, la instal·lació o l'activitat que la produeixi

Llei de Protecció de L'ambient Atmosfèric de Catalunya (Llei 22/1983, de 21 de novembre)	Addició

Article 70.1

ACC M-191.0

Es modifica l'apartat 3 de l'annex VI de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, que resta redactat de la manera següent:

"3. Se sotmeten a un informe de l'òrgan ambiental del departament competent en matèria de protecció de l'ambient atmosfèric les activitats compreses en l'annex II que estiguin classificades al grup A o B del Catàleg d'Activitats Potencialment Contaminadores de l'Atmosfera (CAPCA) establert a la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, i les activitats compreses en l'annex II que estiguin classificades en el grup C del CAPCA que, a causa del seu consum de dissolvents, estiguin afectades pel Reial decret 117/2003, del 31 de gener, sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents en determinades activitats."

OBJECTE

La modificació que es presenta té per objecte adaptar l'apartat de l'annex II de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de Prevenció i control ambiental de les activitats, a la Llei estatal 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera i a la seva normativa de desplegament.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa pretén alleugerir la càrrega administrativa per les activitats econòmiques de menor impacte sobre el medi atmosfèric. Amb la supressió de l'informe preceptiu s'escurçaran els terminis per a la resolució de les llicències ambientals a què estan sotmeses aquestes activitats sense que això comporti un perjudici per al medi ambient.

Amb la nova redacció proposada es pretén que només les activitats que tenen un major impacte sobre l'atmosfera siguin informades per l'òrgan ambiental que és, així mateix, l'òrgan que exerceix control sobre la matèria, d'acord amb la distribució de competències recollida a l'article 4 del Decret 139/2018, de 3 de juliol.
D'aquesta manera s'alleugereixen les càrregues administratives sobre les activitats amb un menor impacte sobre l'atmosfera.

Arran de la nova regulació ambiental recollida al Decret 139/2018, de 3 de juliol, es genera la necessitat urgent de modificar l'apartat 3 de l'annex VI de la Llei 20/2009, per tal d'establir una coherència entre les activitats que han de ser informades i controlades pel Departament, i aquelles que pel seu baix impacte ambiental queden excloses de l'àmbit competencial del Departament.

MARC NORMATIU

Llei i 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Llei estatal 34/2007, de de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.

Reial decret 117/2003, del 31 de gener, sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents en determinades activitats.

Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera.

COMPETÈNCIA

L'article 144.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per dictar normes addicionals de protecció. S'hi afegeix que aquesta competència inclou, entre d'altres, la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient, la regulació de l'ambient atmosfèric i de les diverses formes de contaminació i l'establiment d'altres instruments de control de la contaminació.

Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control de les activitats	Modificació

Article 71.1

ECO M-327.0

S'afegeix un apartat 6 a l'article 51 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, amb el text següent:

"6. El Fons Climàtic es crea dins el pressupost del departament competent en matèria de medi ambient."

OBJECTE

L'objecte d'aquesta modificació és consignar el Fons Climàtic al pressupost del departament competent en matèria de medi ambient

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa rau en consignar el Fons Climàtic adequadament en el pressupost de la Generalitat en comptes de la secció DD01, per tal de gestionar el fons de manera eficient.

La mesura s'adequa completament al fi que es persegueix, que es el de fer constar el Fons Climàtic en el pressupost del departament competent en la matèria.

La modificació d'una norma de rang de llei només es pot fer mitjançant una altra norma també amb rang de llei i la seva relació amb el pressupost de la Generalitat fa que la llei de mesures sigui la mes adequada.

MARC NORMATIU

Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017
Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic

COMPETÈNCIA

El text consolidat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat per la Llei orgànica 6/2006 de 19 de juliol estableix en els seus articles 211, 212 i 214 el següent:Article 211. Competències de la Generalitat
La Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances.

Article 212. El pressupost de la Generalitat
El pressupost de la Generalitat té caràcter anual, és únic i inclou totes les despeses i tots els ingressos de la Generalitat, i també els dels organismes, les institucions i les empreses que en depenen. Correspon al Govern d'elaborar i executar el pressupost, i al Parlament, d'examinar-lo, esmenar-lo, aprovar-lo i controlar-lo. (...)

Llei 16/2017, del canvi climàtic	apartat 6 de l'article 51	Addició

Part quarta : Mesures administratives
Títol IV - Mesures administratives en matèria de medi ambient i sostenibilitat, d'infraestructures i mobilitat, urbanisme, i d'ordenació d'aigües
Capítol II . Mesures administratives en matèria d'infraestructures i mobilitat

Article 72.1

VPD M-045.0

Es modifica la lletra *d* de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, del 25 d'agost, que resta redactada de la manera següent:

"d) Element funcional de la carretera: qualsevol element o equipament, permanent o provisional, vinculat a la conservació, el manteniment, l'explotació i la mobilitat de la xarxa viària de transport terrestre o a l'ús del servei públic viari, com els destinats a la senyalització, als parcs de conservació, centres de control de carreteres, àrees de servei i descans, zones d'estacionament, serveis de control del trànsit, instal·lacions per a l'explotació de la via, auxili i atenció mèdica d'urgència, canalitzacions públiques per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions, àrees de peatges, estacions d'autobusos, parades d'autobusos i altres finalitats auxiliars de la via."

OBJECTE

Modificació de l'apartat d) de l'article 3 del text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (en endavant TRLC), amb l´objecte d´atribuir a les canalitzacions públiques per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions la condició d´elements funcionals de la carretera, per tal de facilitar el desplegament de fibra òptica per la totalitat de la xarxa de carreteres de Catalunya, no reservades a la titularitat de l'Estat, i amb l'objectiu d'aprofitar aquest avenç tecnològic per a millorar la gestió de la conservació i explotació de la xarxa viària.

NECESSITAT

L´article 35 del TRLC estableix que les canalitzacions per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions s'han d'ubicar preferentment en la franja d'1 metre situada a la part més exterior del domini públic, ubicació que no sempre és l'adequada per maximitzar els beneficis que proporciona l´estesa de fibra òptica per al procés de digitalització de la gestió de la xarxa viària i que sovint requereix la seva instal·lació en àmbits propers a la zona de circulació de vehicles.

L´atribució a les canalitzacions públiques per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions de la condició d´elements funcionals de la carretera permetrà ubicar-les en la zona més adequada per a facilitar el desplegament de fibra òptica i aprofitar totes les seves avantatges per al procés de digitalització de la gestió viària.

Aquesta mesura té impacte indirecte en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, atès que facilitarà el procés de digitalització de la gestió viària, el qual portarà associat una millora directa en l'eficàcia i eficiència de l'ús dels recursos públic, i en conseqüència, un estalvi pel que fa als costos en la gestió, explotació i conservació de tota la xarxa viària.

MARC NORMATIU

L'article 3 del TRLC, per a la interpretació i aplicació de la Llei, defineix diversos conceptes tècnics, entre ells, el que s´entén per elements funcionals de la carretera.
L'article 35.2 del TRLC i l´article 3 del Decret 358/2000, de 7 de novembre, de regulació de la instal·lació de xarxes públiques de telecomunicacions en el domini públic viari i ferroviari, preveuen la possibilitat d'autoritzar l'ocupació del subsòl de la zona de domini públic, preferentment en la franja d'un metre situada a la part més exterior d'aquesta zona, per a la implantació o la construcció de les infraestructures imprescindibles per a la prestació de serveis públics essencials o per a la instal·lació de xarxes de telecomunicacions.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya que comprèn, en tot cas:

a) L'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya.
b) El règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat.
c) La connectivitat dels elements que integren la xarxa viària de Catalunya entre ells o amb altres infraestructures del transport o altres xarxes.

Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost	Article 3.d)	Modificació

Article 72.2

VPD M-064.0

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'article 29 del text refós de la Llei de carreteres, amb el text següent:

"f) Mitjançant la contraprestació establerta a favor de l'Administració en els contractes de gestió i explotació d'àrees de servei en vies de titularitat de la Generalitat. Aquests ingressos tenen caràcter finalista i generen crèdit dins de l'estat de despeses del pressupost del departament competent en matèria de carreteres, tant si provenen de contractes adjudicats pel mateix departament com per les empreses o entitats que estiguin adscrites a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, en aquest cas, mitjançant les corresponents transferències al dit departament que han de fer com a contrapartida i per al retorn dels ingressos nets generats per aquells contractes."

OBJECTE

Facilitar la gestió i finançament integrat de les àrees de servei al conjunt del sistema viari tenint en compte que són elements funcionals de la carretera i alhora font de generació d'ingressos, els quals podran ser destinats a les despeses recurrents derivades de la construcció, l'explotació, la millora, la conservació, l'ordenació d'accessos i, en general, les actuacions exigides per al bon funcionament de les carreteres.

NECESSITAT

La finalització, el 31 d'agost de 2021, del contracte de concessió de les autopistes C-32 Nord i C-33 comporta la reversió a favor de l'Administració de la Generalitat de les esmentades vies com també de tres àrees de servei. Això suposa nous ingressos (cànon d'explotació de les àrees) però alhora uns costos importants i recurrents derivats de l'explotació, la millora i la conservació de les vies revertides, fet que fa necessària la urgent gestió i finançament integrats.

Amb aquesta modificació s'aconsegueix incorporar una nova modalitat de finançament en les despeses necessàries i recurrents exigides pel bon funcionament i millora de les carreteres i alhora pal·liar part dels nous costos de conservació sobrevinguts a resultes de la reversió de les autopistes C-32 nord i C-33, que passen a ser de gestió directa i a càrrec pressupostari del DVPDT, com també, un model homogeni de la gestió i finançament del conjunt d'àrees des servei.

Per tal d'aconseguir els fins perseguits amb la mesura plantejada, cal incorporar els ingressos nets del cànon o retribució de les àrees de servei com a modalitat de finançament de les actuacions exigides per al bon funcionament de les carreteres i en particular, dels nous costos sobrevinguts en les autopistes revertides, cosa que només es pot fer, de manera imminent, mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és el Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres que al seu article 29 determina el règim i les modalitats de finançament de les carreteres. Alhora, l'article 8 del Decret Legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya possibilita l'afecció finalista dels ingressos de la Generalitat, sempre que s'estableixi tal afectació per llei, com és el cas d'aquesta proposta.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que inclou l'establiment del règim jurídic i financer de les vies que l'integren, i per tant, també de les àrees de servei, essent aquestes últimes elements funcionals de la carretera que formen part del domini públic viari i restant vinculades permanentment a l'explotació del servei públic viari, de conformitat amb el Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost (article 3 lletra d, 32 i 34), i el seu Reglament, aprovat per Decret 293/2003, de 18 de novembre (article 49 lletra a).

Decret Legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres	Article 29.f)	Addició

Article 73.1

VPD M-044.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 13 de la Llei 4/2006, del 31 de març, ferroviària, que resta redactat de la manera següent:

"3. La determinació de la zona de domini públic dels túnels i, en general, de qualsevol infraestructura ferroviària soterrada s'ha d'estendre a l'àrea de terreny necessària per a assegurar tant la prestació del servei ferroviari com la integritat estructural, la conservació i el manteniment de la infraestructura, d'acord amb les característiques geotècniques del terreny, el recobriment existent sobre la infraestructura i la disposició dels seus elements, les seves instal·lacions auxiliars i els seus accessos."

OBJECTE

La modificació de l'article 13.3 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària per determinar de manera més específica l'abast del domini públic en infraestructures ferroviàries soterrades, incloent la seguretat estructural de la infraestructura així com la resta d'elements soterrats que en formen part diferents dels túnels, com per exemple les estacions o els pous de ventilació.

NECESSITAT

La redacció actual només garanteix la conservació i manteniment de la infraestructura però no la preservació de la seva integritat estructural i la funcionalitat dels serveis ferroviaris en front de noves actuacions en la seva àrea d'influència.
A més, la redacció actual parla només de túnels, però no fa esment de la resta d'elements soterrats que també pertanyen al domini públic, com les estacions de viatgers o els pous de ventilació.

Amb la nova proposta de redacció s'assegura la plena preservació de la integritat estructural i la funcionalitat de la infraestructura ferroviària soterrada front a qualsevol actuació que es vulgui realitzar en la seva àrea d'influència.
També s'inclou en la nova proposta de redacció la totalitat dels elements soterrats que formen part del domini públic ferroviari, no només els túnels.

Aquesta mesura no té una incidència econòmica directa. Tanmateix, comporta un estalvi preventiu en els possibles costos que pugui generar-se de reparació d'una infraestructura en cas que l'actuació a realitzar en la seva àrea d'influència pugui malmetre-la. D'altra banda, és necessària la modificació de la llei ferroviària a través d'un altra disposició amb rang de llei.

MARC NORMATIU

La proposta afecta la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, concretament, el seu article 13 ja que es modifica la seva redacció.
La Llei ferroviària té per objecte regular les infraestructures i els serveis de transport ferroviari en el marc competencial vigent de la Generalitat i s'aplica als serveis de transport ferroviari i les infraestructures que integren el Sistema Ferroviari de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 140.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de xarxa ferroviària en relació amb les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal.
L'article 148.1 també de l'Estatut, li atorga competència exclusiva en matèria d'obres públiques que s'executen en el territori de Catalunya i que no han estat qualificades d'interès general ni afecten a una altra comunitat autònoma i inclou en tot cas la planificació, construcció i finançament de les obres.

Article 73.2

VPD M-084.0

Es modifica l'article 15 de la Llei 4/2006, que resta redactat de la manera següent:

"Article 15. Normes d'aplicació en les zones de domini públic i de protecció

1. L'execució en les zones de domini públic i de protecció de la infraestructura ferroviària de qualsevol tipus d'obres o d'instal·lacions, fixes o provisionals, de canvis en la destinació d'aquestes o del tipus d'activitats que s'hi pot acomplir o la plantació o tala d'arbres requereix l'autorització prèvia del titular de les infraestructures ferroviàries o, si s'escau, de l'ens que en tingui atribuïda l'administració.
2. Amb caràcter general, solament es poden autoritzar obres o instal·lacions a la zona de domini públic si són compatibles amb la seguretat del trànsit ferroviari i són necessàries per a prestar el servei ferroviari, o bé si ho requereix la prestació d'un servei d'interès general, d'acord amb el procediment i les condicions que s'estableixin per reglament. Les instal·lacions requerides per a la prestació d'un servei d'interès general comprenen la instal·lació de sistemes d'aprofitament energètic passius.
3. A la zona de protecció de les línies ferroviàries solament es poden autoritzar obres o instal·lacions compatibles amb la seguretat tant de la infraestructura com del trànsit ferroviari.
4. Es pot autoritzar, excepcionalment i per causes degudament justificades, l'encreuament, tant aeri com subterrani, d'obres i instal·lacions d'interès privat en la zona de domini públic.
5. L'autorització a què fa referència aquest article és preceptiva per a l'atorgament de la llicència municipal corresponent. No obstant això, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport pot prohibir o condicionar l'exercici de les obres o les activitats que es vulguin fer, encara que hi hagi conformitat de l'administrador de la infraestructura, si poden pertorbar l'adequada prestació del servei o són contràries a l'interès públic.
6. L'atorgament de l'autorització a què fa referència aquest article no eximeix de l'atorgament de les autoritzacions o les llicències preceptives d'altres administracions o d'altres departaments de l'Administració de la Generalitat i es realitza sens perjudici de terceres persones i preservant els drets preexistents sobre els terrenys i béns. No suposa en cap cas la cessió del domini públic ni dret a servitud, ni l'assumpció, per part del titular de les infraestructures ferroviàries o, si s'escau, del seu administrador, de cap responsabilitat respecte de la persona titular de l'autorització o de terceres persones.
7. El termini màxim per atorgar i notificar la resolució és de quatre mesos des de la data en què la sol·licitud hagi entrat al registre de l'Administració o ens competent de conformitat amb l'apartat 1. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi adoptat i notificat la resolució de la sol·licitud d'autorització, aquesta s'entendrà desestimada.
8. L'autorització ha d'establir les condicions que, en cada cas, es considerin oportunes per a la correcta execució de l'obra o instal·lació i per a assegurar tant la prestació del servei ferroviari com la integritat estructural, la conservació i el manteniment de la infraestructura ferroviària.
9. Les obres i instal·lacions autoritzades s'han d'executar d'acord amb la documentació presentada i amb les condicions que s'incorporin a l'autorització corresponent.
10.L'autorització pot establir la constitució d'una garantia per a la correcta execució de l'obra que consisteix en la prestació d'una fiança l'import de la qual ha de ser degudament ponderat i justificat en el moment d'emetre l'autorització.
11.L'autorització produeix efectes mentre es mantingui l'objecte que la va motivar i és transmissible sempre que es notifiqui el canvi de titularitat a l'òrgan que va emetre la resolució d'autorització.
No obstant això, el titular de les infraestructures ferroviàries o l'ens que en tingui atribuïda l'administració pot, en qualsevol moment, revocar l'autorització atorgada quan es produeixi alguna de les causes següents:
a) Incompliment d'alguna de les condicions establertes a l'autorització.
b) Que l'obra o instal·lació autoritzada esdevingui incompatible amb alguna norma de seguretat aprovada posteriorment a l'atorgament de l'autorització.

OBJECTE

La modificació de l'article 15 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària per ampliar els supòsits en què es pot autoritzar l'execució d'actuacions en la zona de protecció de la infraestructura ferroviària, fixant un termini de 4 mesos per a resoldre la sol·licitud, l'efecte desestimatori del silenci i concretant els supòsits en què l'Administració pot revocar aquesta autorització, però garantint en tot moment la seguretat de la infraestructura i del tràfic ferroviari.

NECESSITAT

Amb la redacció actual els supòsits d'actuacions que es poden autoritzar en la zona de protecció de la infraestructura són limitats ja que s'exigeix que siguin necessàries per prestar el servei ferroviari o un servei d'interès general. També cal donar major seguretat jurídica al procediment d'autorització.

La proposta elimina l'exigència que les actuacions en zona de protecció siguin autoritzables exclusivament si són necessàries per prestar el servei ferroviari i en contrapartida preserva de manera més efectiva el domini públic i el trànsit ferroviari en incloure la possibilitat d'exigir una garantia per assegurar la correcta prestació o els supòsits en què es pot revocar l'autorització si es perjudica el domini públic o s'incompleixen les condicions fixades.

La mesura té una incidència econòmica indirecta i respon a la voluntat d'ampliar els supòsits en què es pot autoritzar obres o actuacions promogudes tant per persones físiques o jurídiques com per altres administracions. En poder-se sol·licitar més autoritzacions s'ampliarà més els supòsits en què s'aplicarà la taxa corresponent. També hi haurà un estalvi en costos de conservació de la infraestructura i en possibles responsabilitats patrimonials derivades de l'autorització.

MARC NORMATIU

La proposta afecta la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, concretament, el seu article 15 ja que es modifica la seva redacció.

La Llei ferroviària té per objecte regular les infraestructures i els serveis de transport ferroviari en el marc competencial vigent de la Generalitat i s'aplica als serveis de transport ferroviari i les infraestructures que integren el Sistema Ferroviari de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 140.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya recull la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de xarxa ferroviària en relació amb les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal.

L'article 148.1 també de l'Estatut, li atorga competència exclusiva en matèria d'obres públiques que s'executen en el territori de Catalunya i que no han estat qualificades d'interès general ni afecten a una altra comunitat autònoma i inclou en tot cas la planificació, construcció i finançament de les obres.

Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària	Article 15	Modificació

c) Que l'execució de l'obra o instal·lació produeixi danys en el domini públic ferroviari o en la zona de protecció de les línies ferroviàries.
d) Que sigui necessari per a l'ampliació, la millora o el desenvolupament de les infraestructures ferroviàries.
En cap cas la revocació de l'autorització dona dret a indemnització.
12. Es poden ocupar superfícies en la zona de protecció per necessitat del servei ferroviari. Aquesta ocupació i l'import dels danys i perjudicis que efectivament s'hagin produït han d'ésser objecte d'indemnització.
13.Es poden fer conreus agrícoles en la zona de protecció, sense necessitat d'autorització prèvia, si es garanteix l'evacuació correcta de l'aigua de reg i no es causen perjudicis a l'esplanació. Resta prohibida la crema de rostolls, d'acord amb el que estableixi la normativa aplicable en aquesta matèria.
14. La producció de danys en una infraestructura ferroviària origina la incoació i la tramitació de l'expedient administratiu corresponent contra el presumpte responsable, en els termes que s'estableixin per reglament, per a determinar la indemnització pels danys i perjudicis causats, que és exigible per via de constrenyiment. Si la reparació d'un dany és urgent per al servei ferroviari, el departament competent en matèria d'infraestructures i serveis de transport l'ha de fer immediaament, a càrrec de la persona causant."

Article 73.3

VPD M-277.1

S'afegeix un paràgraf a l'article 17.2 de la Llei ferroviària, amb el text següent:

"Així mateix, l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya pot assumir la funció de subministrament d'energia elèctrica a les infraestructures ferroviàries quan així li sigui encarregat pel Govern. En aquest supòsit, Infraestructures Ferroviàries de Catalunya pot subscriure els contractes d'accés a la xarxa de transport i distribució elèctrica, directament amb les distribuïdores o a través d'empreses comercialitzadores, i els contractes de subministrament d'energia amb les empreses comercialitzadores en tots els punts de subministrament i dur a terme qualsevol altra actuació necessària per complir amb la referida funció, incloent, si s'escau, l'execució de les obres d'infraestructura elèctrica requerides per prestar el dit subministrament."

OBJECTE

Addició d'un paràgraf a l'article 17.2 i d'un apartat 4 a la Disposició transitòria primera de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària (en endavant, Llei ferroviària), amb l'objecte d'habilitar l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya per a la prestació de funcions de subministrament d'energia elèctrica a les infraestructures ferroviàries, amb la finalitat d'aprofitar els avantatges que suposa l'adquisició centralitzada d'energia i la contractació d'energia en molt alta tensió.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa pretén habilitar l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya (en endavant IFERCAT) per a poder prestar el servei de subministrament elèctric a les infraestructures ferroviàries respecte de les quals no té encarregada la seva administració ni s'integren en el seu patrimoni.

L'objecte és que IFERCAT presti el servei de subministrament d'energia a d'altres infraestructures ferroviàries encara que no n'ostenti la titularitat. Mitjançant les infraestructures elèctriques existents i ampliant-les quan sigui necessari, es podran agregar consums elèctrics d'altres operadors (FGC, l'ATM i FMB, SA,) per tal d'optimitzar la contractació elèctrica, millorar l'eficiència energètica del sistema i contribuir en la gestió eficient i sostenible de l'energia.

La mesura té una incidència econòmica indirecta i respon a la voluntat, amb caràcter general, d'aprofitar les avantatges que proporciona l'adquisició centralitzada de l'energia i de millorar l'eficiència energètica per tal de fomentar la cultura de la sostenibilitat de manera immediata, atès que permetrà l'aplicació d'un estalvi dels costos energètics vinculats a l'explotació de la xarxa ferroviària amb antelació.

MARC NORMATIU

L'art.3 de la Ll 4/2006, inclou electrificació, enllumenat i transformació, distribució i, si escau, transport d'energia elèctrica.
L'art. 17 de la Ll 4/2006, estableix IFERCAT com a empresa administradora d'infraestructures ferroviàries amb l'objectiu de conservar, gestionar i administrar, les infraestructures que li adscrigui el Govern, que pot encarregar-li construir, conservar i explotar infraestructures de transport, i complir qualsevol funció que directa o indirectament estigui relacionada amb la construcció, conservació i administració d'aquestes infraestructures.
El RD Llei 15/2018, de mesures urgents per a la transició energètica i la protecció dels consumidors va introduir la DA 21 a la Ll 24/2013, del sector elèctric, que habilita als gestors d'infraestructures ferroviàries per prestar els serveis de subministrament elèctric a ferrocarrils i serveis inherents.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general, la qual inclou en tot cas:
- Règim jurídic, planificació i gestió;
- Gestió domini públic necessari per a prestar el servei;
- Delimitació de la zona de serveis i la determinació dels usos, els equipaments i les activitats complementàries, respectant les facultats del titular del domini públic.
Més concretament, l'article esmentat estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria de xarxa ferroviària, la competència exclusiva amb relació a les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal.

Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària	17.2	Modificació

Article 73.4

VPD M-088.0

S'afegeix un apartat, el 4, a la disposició addicional novena de la Llei ferroviària, amb el text següent:

"4. Mentre no es desplegui reglamentàriament aquesta llei, la modificació del Pla d'infraestructures de transport de Catalunya correspon al departament competent en matèria d'infraestructures de mobilitat que ha de justificar la necessitat, l'oportunitat i la conveniència de la iniciativa.

La tramitació de la modificació s'ha de subjectar al procediment següent:

El departament competent en matèria d'infraestructures de mobilitat ha d'elaborar el projecte de modificació que s'ha de sotmetre a informació pública, per un període mínim d'un mes, mitjançant l'anunci corresponent en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Simultàniament, aquest projecte s'ha de sotmetre a informe de les administracions públiques afectades i dels organisme i entitats representatives en l'àmbit de la mobilitat. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de trenta dies hàbils. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi emès, es poden prosseguir les actuacions.

Correspon al conseller o consellera competent en matèria d'infraestructures de mobilitat aprovar el projecte de modificació, amb les aportacions que s'estimin adients com a resultat de la informació pública i dels informes emesos."

OBJECTE

Incorporar un nou apartat, el quart, a la Disposició addicional Novena de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària per establir el procediment de modificació del Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (PITC). Aquesta regulació inclou les justificacions necessàries per a la seva modificació així com el tràmit associat, que ha de garantir la participació de tots els actors implicats.

NECESSITAT

L'actual regulació només preveu de forma explícita la revisió i actualització periòdiques del PITC i no disposa d'una regulació específica per a eventuals modificacions, el que comporta que en cas d'observar una necessitat o oportunitat puntual d'adaptació de la planificació d'infraestructures, la tramitació a seguir sigui equivalent a la revisió del Pla complert. Això ha implicat que no se n'hagi impulsat cap modificació malgrat existir propostes consensuades.

La mesura permet flexibilitzar la planificació d'infraestructures de mobilitat, per tal d'adaptar-la a les necessitats canviants, garantir-ne la rendibilitat socioeconòmica de les seves propostes, o evitar les possibles disfuncions territorials innecessàries.

La mesura té una incidència indirecta però amb una forta repercussió potencial en l'economia, tant pel que fa als pressupostos públics de la Generalitat, associat al cost de construcció i manteniment de les infraestructures de mobilitat, com pel que fa al sistema econòmic i a la societat en general pel seu ús i les externalitats que se'n deriven.

MARC NORMATIU

L'article 7 de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària, crea el PITC. L'article 13 del Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost també fa referència al PITC pel que fa a instrument de definició de les xarxes viàries. El PITC té caràcter de pla territorial sectorial i de pla específic d'acord amb la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, i 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, respectivament. Pel que fa a les seves modificacions, l'article 5 del Decret 466/2004, de 28 de desembre, relatiu a determinats instruments de planificació de la mobilitat i al Consell de la Mobilitat, preveu que els plans específics s'han de tramitar d'acord amb el procediment que estableixi la legislació sectorial aplicable i, en el seu defecte, d'acord amb el tràmit previst per a les directrius nacionals.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'autonomia atorga a la Generalitat la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, i també la participació en la gestió de la xarxa de l'Estat a Catalunya, que comprèn, en tot cas l'ordenació i la planificació de la xarxa viària de Catalunya. També recull la competència exclusiva en matèria de xarxa ferroviària amb relació amb les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal.
D'altra banda, d'acord amb l'article 149, correspon a la Generalitat en matèria d'ordenació del territori i del paisatge la competència exclusiva, que inclou l'establiment i la regulació de les figures del planejament territorial i del procediment per a tramitar-les i aprovar-les.

Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària	Apartat 4 de la Disposició addicional Novena	Addició

Article 73.5

VPD M-278.0

S'afegeix un apartat, el 4, a la disposició transitòria primera de la Llei ferroviària, amb el text següent:

"4. Sens perjudici d'allò establert als apartats precedents, l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya pot assumir les funcions de subministrament d'energia elèctrica de les infraestructures ferroviàries que li siguin encomanades pel Govern, en el termes previstos a l'article 17.2, previ acord de les administracions competents quan resulti pertinent."

OBJECTE

Addició d'un apartat 4 a la Disposició transitòria primera de la Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària (en endavant, Llei ferroviària) i d'un paràgraf a l'article 17.2, amb l'objecte d'habilitar l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya per a la prestació de funcions de subministrament d'energia elèctrica a les infraestructures ferroviàries, amb la finalitat d'aprofitar els avantatges que suposa l'adquisició centralitzada d'energia i la contractació d'energia en molt alta tensió.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa pretén habilitar l'ens Infraestructures Ferroviàries de Catalunya (en endavant IFERCAT) per a poder prestar el servei de subministrament elèctric a les infraestructures ferroviàries respecte de les quals no té encarregada la seva administració ni s'integren en el seu patrimoni.

L'objecte és que IFERCAT presti el servei de subministrament d'energia a d'altres infraestructures ferroviàries encara que no n'ostenti la titularitat. Mitjançant les infraestructures elèctriques existents i ampliant-les quan sigui necessari, es podran agregar consums elèctrics d'altres operadors (FGC, l'ATM i FMB, SA,) per tal d'optimitzar la contractació elèctrica, millorar l'eficiència energètica del sistema i contribuir en la gestió eficient i sostenible de l'energia.

La mesura té una incidència econòmica indirecta i respon a la voluntat, amb caràcter general, d'aprofitar les avantatges que proporciona l'adquisició centralitzada de l'energia i de millorar l'eficiència energètica per tal de fomentar la cultura de la sostenibilitat de manera immediata, atès que permetrà l'aplicació d'un estalvi dels costos energètics vinculats a l'explotació de la xarxa ferroviària amb antelació.

MARC NORMATIU

L'art.3 de la Ll 4/2006, inclou electrificació, enllumenat i transformació, distribució i, si escau, transport d'energia elèctrica.
L'art. 17 de la Ll 4/2006, estableix IFERCAT com a empresa administradora d'infraestructures ferroviàries amb l'objectiu de conservar, gestionar i administrar, les infraestructures que li adscrigui el Govern, que pot encarregar-li construir, conservar i explotar infraestructures de transport, i complir qualsevol funció que directa o indirectament estigui relacionada amb la construcció, conservació i administració d'aquestes infraestructures.
El RD Llei 15/2018, de mesures urgents per a la transició energètica i la protecció dels consumidors va introduir la DA 21 a la Ll 24/2013, del sector elèctric, que habilita als gestors d'infraestructures ferroviàries per prestar els serveis de subministrament elèctric a ferrocarrils i serveis inherents.

COMPETÈNCIA

L'article 140 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general, la qual inclou en tot cas:
- Règim jurídic, planificació i gestió;
- Gestió domini públic necessari per a prestar el servei;
- Delimitació de la zona de serveis i la determinació dels usos, els equipaments i les activitats complementàries, respectant les facultats del titular del domini públic.
Més concretament, l'article esmentat estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria de xarxa ferroviària, la competència exclusiva amb relació a les infraestructures de les quals és titular i la participació en la planificació i la gestió de les infraestructures de titularitat estatal situades a Catalunya, d'acord amb el que estableixi la normativa estatal.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 4/2006, de 31 de març, ferroviària	Disposició Transitòria Primera	Modificació

Article 74.1

VPD M-181.2

Es modifica l'article 42 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, que resta redactat de la manera següent:

"Article 42
Aeròdroms eventuals (inclosos heliports i camps d'aviació)

1. L'establiment d'un aeròdrom, heliport o camp d'aviació eventual no inclòs en l'apartat 3 d'aquest article s'ha de fer saber al departament competent en matèria aeroportuària per mitjà de la presentació d'una declaració responsable de l'operador i del propietari del terreny.
2. La declaració responsable formulada per l'operador i pel propietari del terreny acredita el deure d'aquests de disposar de les autoritzacions pertinents de conformitat amb la normativa aplicable i ha d'indicar el termini en què l'aeròdrom estarà operatiu.
3. Els aeròdroms eventuals, inclosos heliports i camps d'aviació eventuals, que es projectin dins d'una zona aèria controlada, restringida o perillosa, o dins de la zona d'afecció d'una altra infraestructura aeroportuària permanent han d'ésser autoritzats per l'òrgan corresponent del departament competent en matèria aeroportuària prèvia obtenció dels informes que siguin preceptius. L'autorització ha de fixar el termini de validesa"

OBJECTE

Aquesta proposta té per objecte unificar el criteri per a la implantació de qualsevol tipus d'aeròdrom eventual (inclosos heliports i camps d'aviació) modificant la Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries, en coherència amb l'apartat 1.G de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat–Estat de 23.02.2021.

NECESSITAT

Els aeròdroms eventuals, inclosos heliports i camps d'aviació, que es trobin dins d'una zona aèria controlada, restringida o perillosa requereixen informe preceptiu favorable o certificat de compatibilitat amb relació a l'espai aeri emès per l'òrgan competent en matèria d'Aviació Civil.

El règim de comunicació no permet la garantia jurídica necessària per incardinar aquests informes en el procediment.

La present permet la garantia jurídica necessària per a la intervenció de l'administració Aeroportuària autonòmica i estatal en els casos que ho requereix, reservant el règim de declaració responsable als casos que sigui possible. Per altra banda el rang legal de la norma permet la modificació de la Llei 14/2009.

La inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de Llei de Mesures 2022, resta justificat per criteris d'oportunitat, singularitat, celeritat i urgència. La modificació proposada contempla l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu i no té suficient entitat com per ser objecte d'una llei substantiva, general o sectorial.

MARC NORMATIU

Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries.

Reial Decret 1189/2011, de 19 d'agost, pel que es regula el procediment d'emissió dels informes previs al planejament d'infraestructures aeronàutiques, establiment, modificació i apertura al tràfic d'aeròdroms autonòmics, i es modifica el Reial Decret 862/2009, de 14 de maig, pel que s'aproven les normes tècniques de disseny i operació d'aeròdroms d'ús públic i es regula la certificació dels aeroports de competència del Estado....

Apartat 1.G de l'Acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat–Estat de 23.02.2021.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (LO 6/2006) correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre aeroports, heliports i altres infraestructures de transport al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. Aquesta competència inclou en tot cas el règim jurídic, la planificació i la gestió del domini públic necessari per a prestar el servei.

LLEI 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries	42	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol IV - Mesures administratives en matèria de medi ambient i sostenibilitat, d'infraestructures i mobilitat, urbanisme, i d'ordenació d'aigües

Capítol III . Mesures administratives en matèria d'urbanisme

Article 75.1

VPD M-070.0

Es modifica l'apartat 1 i s'afegeixen dos apartats, el 3 i el 4, a l'article 17 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, amb el text següent:

"1. La Comissió de Territori de Catalunya és un òrgan administratiu col·legiat de la Generalitat de Catalunya. S'adscriu al departament competent en matèria de política territorial i urbanisme i té el caràcter d'òrgan consultiu i interpretatiu superior en aquestes matèries i, pel que fa a la tramitació i aprovació dels plans urbanístics, d'òrgan resolutori superior del departament esmentat."

"3. La Comissió de Territori de Catalunya ha de publicar periòdicament en el Registre de planejament urbanístic de Catalunya els criteris interpretatius sobre la normativa i el planejament urbanístics a aplicar pels òrgans urbanístics de la Generalitat en l'aprovació dels plans urbanístics."
"4. Les funcions interpretatives de la Comissió de Territori de Catalunya poden ser exercides a través d'una secció, amb la composició que s'estableixi per reglament, en la qual hi ha d'haver representació de les administracions locals, i que ha d'elevar les propostes a la Comissió de Territori de Catalunya per a la seva consideració."

OBJECTE

Atribuir funcions interpretatives a la Comissió de Territori de Catalunya, que podrà actuar en secció amb aquesta finalitat comptant en la seva composició amb representació de les administracions locals, amb obligació de publicar periòdicament els criteris interpretatius sobre la normativa i el planejament urbanístics a aplicar pels òrgans urbanístics de la Generalitat en l'aprovació dels plans, per tal de facilitar la seva elaboració.

NECESSITAT

La complexitat en la interpretació i aplicació de la normativa i dels plans urbanístics fa que esdevingui necessari l'establiment i la publicitat dels criteris interpretatius a aplicar pels òrgans urbanístics de la Generalitat en l'aprovació dels plans urbanístics per atorgar una major seguretat jurídica a les administracions locals i als operadors privats en la promoció i tramitació dels esmentats plans.

Amb la modificació de l'art. 17, s'aconsegueix que la Comissió de Territori de Catalunya, òrgan urbanístic col·legiat superior de la Generalitat sigui l'encarregada, mitjançant, si s'escau, una secció específica amb participació local, de fixar i publicar periòdicament al Registre de planejament urbanístic de Catalunya els criteris interpretatius sobre la normativa i el planejament urbanístics a aplicar pels òrgans urbanístics de la Generalitat en l'aprovació dels plans.

Per tal d'aconseguir els fins perseguits amb la mesura plantejada, cal determinar que la Comissió de Territori de Catalunya, regulada per l'article 17 del Text refós de la Llei d'urbanisme, com a òrgan urbanístic superior de la Generalitat, passi a tenir funcions interpretatives, cosa que només es pot fer, de manera imminent, mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'organització de la Generalitat per a l'exercici de les competències urbanístiques que li corresponen.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística i d'acord amb l'article 150.b) del mateix Estatut, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 17.1	Modificació
	Article 17.3	Addició
	Article 17.4	Addició

Article 75.2

VPD M-071.0

Es modifica la lletra *b*) de l'apartat 1 de l'article 23 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

"b) A l'Institut Català del Sòl, si ho determina el planejament urbanístic o la declaració de sector d'urbanització prioritària d'acord amb l'article 142.3, i si s'acorda entre l'Institut Català del Sòl i l'ajuntament afectat."

OBJECTE

Modificar l'article 23 per tal d'incorporar que l'acord entre l'Ajuntament afectat i l'Institut Català del Sòl pot atorgar la condició d'administració actuant a aquest darrer, a banda d'eliminar del redactat la referència a l'article 159.2 que va ser derogat per l'art. 10.2 del Decret llei 17/2019, de 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, per tal que s'ajusti al Text vigent.

NECESSITAT

Resulta necessari establir les previsions oportunes perquè quan hi hagi un acord entre l'Ajuntament competent i l'INCASOL perquè aquest darrer sigui l'administració actuant d'un sector, aquest es pugui desenvolupar immediatament sense haver de modificar el planejament urbanístic ja que tant l'Ajuntament com l'INCASOL poden tenir la condició d'administració actuant. Alhora cal eliminar en la regulació de la condició d'administració actuant la referència a un supòsit derogat.

Amb la modificació proposada s'estableix que l'acord entre l'Ajuntament afectat i l'Institut Català del Sòl atorga la condició d'administració actuant a aquest darrer, fent innecessari modificar el planejament urbanístic. A banda, amb l'eliminació de la referència a l'article 159.2 es dona coherència a les determinacions del Text refós de la Llei d'urbanisme en tractar-se d'un article derogat.

Per aconseguir els fins perseguits s'ha de modificar l'article 23 per afegir la possibilitat que l'acord entre l'Ajuntament afectat i l'Institut Català del Sòl pugui atorgar la condició d'administració actuant a aquest darrer i eliminar la referència a un supòsit derogat, cosa que només es pot fer, de manera imminent, amb la inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, específicament, pel que fa a la proposta que s'efectua, la gestió urbanística, dins de la qual hem d'inserir les qüestions relatives a l'administració actuant d'un sector urbanístic.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat c) de l'article 149.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, competència que inclou la regulació legal del temes relatius a la gestió urbanística, així com la seva tramitació i aprovació. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de gestió urbanística, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 23.1.b)	Modificació
Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	13.1.b	Modificació

Article 75.3

VPD M-072.0

S'afegeix un apartat, el 9, a l'article 34 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"9. Les infraestructures relatives als sistemes urbanístics s'han d'implantar en els terrenys que el planejament urbanístic reservi amb aquesta destinació. Tanmateix, aquestes infraestructures es poden implantar sense que el pla estableixi la reserva prèvia en els supòsits següents:

a) En cas que la legislació sectorial corresponent reguli instruments específics per a l'execució de la infraestructura que siguin vinculants per al planejament urbanístic.

b) Les infraestructures d'equipament comunitari en cas que, d'acord amb el planejament urbanístic, s'admeti tant l'ús de l'equipament com altres usos d'aprofitament privat en terrenys que tenen la condició de solar.

c) Els centres destinats a prestar serveis d'interès públic o social en cas que, d'acord amb el planejament, s'admetin tant l'ús de l'equipament com altres usos, d'aprofitament privat, en les construccions a què fa referència l'article 47.3 o, si no està admès expressament, si concorren les circumstàncies de l'article 47.3 *ter*.

d) Els serveis tècnics en sòl no urbanitzable en els supòsits a què fa referència l'article 48 bis i aquells que comportin exclusivament l'execució d'obres de connexió simple d'una actuació legalment implantada a la xarxa pública del servei corresponent, en els termes que s'estableixin reglamentàriament."

OBJECTE

Especificar els supòsits en que es poden implantar infraestructures sense necessitat que el planejament urbanístic reservi els sòls per a sistemes. Apart d'uns supòsits ja previstos als article 48bis i 68, es preveu la possible implantació d'equipaments en solars o en edificacions catalogades en sòl no urbanitzable quan el planejament urbanístic admeti l'ús de l'equipament conjuntament amb altres usos d'aprofitament privat; i quan es tracti d'executar serveis tècnics en sòl no urbanitzable que comportin l'execució d'obres de connexió simple a la xarxa.

NECESSITAT

Cal detallar, per seguretat jurídica, els supòsits en què es poden implantar infraestructures sense necessitat que el planejament urbanístic reservi els sòls per a sistemes, sobre tot en aquells casos que el planejament urbanístic permet tant l'ús d'equipament com altres usos. Altrament es generen dubtes en la seva aplicació sobre l'exigència de reserva prèvia, amb el conseqüent retard en la implantació d'infraestructures necessàries.

La proposta de modificació permet esvair qualsevol dubte que es pugui deduir de la legislació urbanística vigent sobre la possibilitat d'implantar infraestructures quan el planejament urbanístic no ha reservat els sòls per a sistemes, ja que es detallen específicament els supòsits exclosos de l'exigència de reserva prèvia.

Es considera necessari establir de forma àgil i immediata els supòsits en què es poden implantar infraestructures sense necessitat que el planejament urbanístic reservi els sòls per a sistemes, esvaint així els dubtes interpretatius actuals i facilitant la implantació d'equipaments necessaris per a la població. Per això es considera adient incloure la modificació corresponent en aquesta Llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives als sistemes urbanístics.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat de Catalunya té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En aquest cas, especificant els supòsits en que es poden implantar infraestructures sense necessitat que el planejament urbanístic hagi reservat els sòls per a sistemes.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 34.9	Addició

Article 75.4

VPD M-073.0

Es modifiquen l'incís inicial de l'apartat 3, l'apartat 3 *bis*, i s'afegeixen dos apartats, el 3 *ter* i el 3 *quater*, a l'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"3. És permès, en sòl no urbanitzable, amb els requisits fixats pels articles 50, 50 *bis* i 51:"

"3 *bis*. Les construccions a què fa referència l'apartat 3 han d'haver estat incloses pel planejament urbanístic en el catàleg que estableix l'article 50.2. D'acord amb el pla urbanístic corresponent, aquestes construccions es poden reutilitzar per destinar-les als usos següents:
a) D'habitatge, quan es tracti de masies o cases rurals.
b) D'habitatge amb activitat econòmica d'ús turístic en masies o cases rurals.
c) Hoteler, amb exclusió de la modalitat d'hotel apartament.
d) De turisme rural.
e) Educatiu en el lleure.
f) De creació artística o de producció artesanal.
g) D'exercici de professions liberals.
h) De restauració.
i) D'equipaments.
j) De serveis comunitaris o corporatius".

"3 *ter*. Tanmateix el que estableix l'apartat 3, les construccions esmentades es poden reutilitzar per destinar-les a altres usos diferents sempre que en fomentin la preservació i la conservació o, si s'escau, en permetin corregir l'impacte ambiental o paisatgístic negatiu".

"3 *quater*. En tots els casos, els usos a què fan referència els apartats 3 *bis* i 3 *ter* han d'ésser compatibles amb les activitats agràries implantades en l'entorn immediat respectiu".

OBJECTE

Ampliar els usos admesos en les construccions en sòl no urbanitzable incloses en el catàleg d'edificacions susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació i admetre la reutilització d'aquestes edificacions per a destinar-les a altres usos diferents sempre que en el cas que s'hagin catalogat pels seus valors específics en fomentin la preservació i la conservació i en el cas que s'hagin catalogat per corregir-ne l'impacte ambiental o paisatgístic permetin corregir-lo.

NECESSITAT

Uns 200 municipis catalans es troben en situació crítica de despoblament, amb una perspectiva molt negativa de creixement vegetatiu. Cal adoptar mesures que pal·liïn aquesta situació facilitant el relleu generacional el qual depèn en gran mesura de les necessitats del mercat de treball. Una ampliació dels usos permesos en les construccions rurals susceptibles de ser reutilitzades pot contribuir a diversificar l'economia i fixar i incrementar la població.

Les modificacions són adequades als fins que es persegueixen ja que obren el ventall d'usos admesos en les construccions en sòl no urbanitzable susceptibles de ser reutilitzades afegint la possibilitat d'exercici de professions liberals i de tots aquells altres usos que puguin fomentar-ne la conservació o la correcció de l'impacte negatiu, facilitant així l'ocupació de construccions en desús i la diversificació de l'economia i afavorint la repoblació dels municipis rurals.

Per tal d'aconseguir, de manera immediata, l'assoliment de les finalitats preteses amb la mesura plantejada, cal ampliar els usos que la legislació urbanística vigent permet en les construccions en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació cosa que només es pot fer mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a l'ampliació d'usos en les construccions en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix al règim d'ús del sòl no urbanitzable amb relació a l'ampliació d'usos de construccions que s'hi situen, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 47.3	Modificació
	Article 47.3 bis	Modificació
	Article 47.3 ter	Addició
	Article 47.3 quarter	Addició

Article 75.5

VPD M-074.0

Es modifiquen les lletres *f* i *g* de l'apartat 6 de l'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resten redactades de la manera següent:

"f) Les construccions destinades a usos auxiliars als autoritzats en les construccions a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'apartat 3."

"g) Les construccions destinades a l'ampliació dels usos de turisme rural o hotelers autoritzats en les construccions a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'apartat 3, que exigeixen la tramitació prèvia d'un pla especial urbanístic".

OBJECTE

Estendre la possibilitat d'efectuar noves construccions en sòl no urbanitzable per a destinar-les a usos auxiliars als autoritzats en les construccions incloses, pels seus valors específics, en el catàleg d'edificacions susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació i, en el cas que es tracti d'una activitat de turisme rural, per ampliar-ne l'ús mitjançant la tramitació prèvia d'un pla especial, tal com preveu la legislació vigent pel cas dels usos hotelers.

NECESSITAT

Calen mesures de reactivació econòmica que ajudin també a pal·liar el despoblament de molts municipis rurals. Es necessari afavorir noves iniciatives a més de les que ja es desenvolupen en edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització, permetent dur a terme noves construccions per a usos auxiliars i, en el turisme rural, per a l'ampliació dels usos autoritzats. L'actual regulació de la Llei d'urbanisme dificulta aquesta pretensió, situació que cal revertir

Les modificacions són adequades ja que mitjançant l'admissió de noves construccions en sòl no urbanitzable per destinar-les a usos auxiliars als autoritzats en les edificacions susceptibles de ser reutilitzades pels seus valors específics i, en cas de turisme rural, també a l'ampliació dels usos, s'incentiva la promoció de noves iniciatives de reutilització de les esmentades edificacions i el manteniment i ampliació de les activitats existents.

Per tal d'aconseguir, de manera immediata, l'assoliment de les finalitats preteses amb la mesura plantejada, cal preveure legalment la possibilitat de dur a terme noves construccions vinculades als usos autoritzats en les edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització pels seus valors específics, cosa que només es pot fer mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a les construccions en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació, com els usos admesos en aquestes.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix al règim d'ús del sòl no urbanitzable relatives a les construccions en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació, com els usos admesos en aquestes, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 47.6.f)	Modificació
	Article 47.6.g)	Modificació
DECRET 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística	Article 46.1	Modificació
	Article 47.1.f	Modificació

Article 75.6

VPD M-090.0

S'afegeix un apartat, el 6 *bis*, a l'article 47 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"6 *bis*. En els municipis rurals sense nucli de població o amb una població inferior a 500 habitants o amb una població inferior a 3.000 habitants i un mínim de 10 nuclis, es presumeix que les noves construccions o la reutilització de les existents per destinar-les a l'ús d'habitatge familiar estan directament i justificadament associades a una explotació rústica quan el promotor de les obres sigui un descendent de la persona titular d'una explotació rústica familiar ubicada en el municipi i treballi en l'explotació o n'obtingui rendiments. Aquesta associació només es presumeix per a la implantació d'un únic habitatge".

OBJECTE

Permetre en els municipis rurals sense nucli de població o amb una població inferior a 500 habitants o amb una població inferior a 3.000 habitants i un mínim de 10 nuclis, que un descendent de les persones titulars d'una explotació rústica familiar ubicada en el municipi, si treballa en l'explotació o n'obté rendiments, pugui dur a terme una nova construcció o reutilitzar-ne una d'existent en sòl no urbanitzable per destinar-la a habitatge familiar.

NECESSITAT

En els municipis rurals sense nucli de població o amb escassa població o molt dispersa entre 10 o més nuclis resulta necessari adoptar mesures que permetin fixar la població per pal·liar el despoblament i propiciar que els titulars de les explotacions rústiques puguin tenir relleu generacional i una adequada atenció per part d'algun descendent quan siguin molt

La mesura és adequada ja que suposa admetre legalment en els municipis sense nucli, en els de menys de 500 habitants i en els de menys de 3.000 habitants i un mínim de 10 nuclis, la construcció d'un habitatge familiar en sòl no urbanitzable per part d'un descendent del titular d'una explotació rústica ubicada en el municipi, sempre que tingui una necessària associació amb aquesta explotació, la qual es presumeix si hi treballa o n'obté rendiments.

Per tal d'aconseguir l'assoliment de les finalitats preteses amb la mesura plantejada de pal·liar el despoblament dels municipis rurals, cal introduir necessàriament canvis en la legislació urbanística vigent, els quals només es poden incorporar de manera immediata, tal com requereix la situació de despoblament dels esmentats municipis, mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a admetre, per a determinats municipis, que es pugui dur a terme una nova construcció o reutilitzar-ne una d'existent en sòl no urbanitzable tot destinant-la a habitatge i complint amb requisits específics de vincle familiar i laboral amb l'explotació.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix al règim d'ús del sòl no urbanitzable amb relació a l'admissió de noves construccions o reutilització d'existents per a destinar-les a habitatge familiar, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 47.6 bis	Addició
DECRET 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 50	Modificació

Article 75.7

VPD M-091.0

Es modifiquen les lletres *b* i *e* de l'apartat 1 de l'article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resten redactades de la manera següent:

"b) Els projectes de noves construccions a què fa referència l'article 47.6.*b*, o la reutilització de les construccions existents, per a destinar-les a habitatge familiar o a allotjament de persones treballadores temporeres i els projectes a què fa referència l'apartat 2 en tots els casos en què incorporin aquests usos. En qualsevol cas, aquests usos han d'estar directament i justificadament associats a l'explotació rústica de què es tracti o, en el cas de persones treballadores temporeres, a un conjunt d'aquestes explotacions, i les construccions han de constituir un conjunt integrat adequat al medi rural. Tanmateix, no són aplicables les determinacions de l'article 48 quan es tracti de reutilitzar construccions existents amb la destinació esmentada en els supòsits de l'article 47.3. En el cas de les lletres b i c de l'article 47.3 és preceptiu l'informe de la comissió territorial d'urbanisme que pertoqui en el procediment d'atorgament de la llicència urbanística i el seu sentit desfavorable és vinculant."

"e) Les construccions destinades a usos auxiliars als autoritzats en les construccions a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'apartat 3 de l'article 47."

OBJECTE

Admetre a la lletra b) que els allotjaments per treballadors temporers puguin estar associats a un conjunt d'explotacions rústiques i permetre la reutilització de construccions catalogades amb destinació a habitatges o allotjaments per temporers associats a una explotació rústica sense subjecció al procediment de l'article 48 del Text refós de la llei d'urbanisme. En segon lloc, fer esment en la lletra e) a tots els supòsits de construccions auxiliars regulades en la nova lletra f de l'article 47.6 i en el nou article 50 bis.2 i que estarien subjectes al procediment de l'esmentat article 48.

NECESSITAT

Per donar resposta a necessitats de l'economia dels municipis rurals cal atendre les iniciatives col·lectives de construcció d'allotjament de treballadors temporers i permetre reutilitzar les construccions catalogades susceptibles de rehabilitació per implantar-hi habitatges familiars o allotjaments de temporers associats a explotacions rústiques. A més, cal especificar el procediment per autoritzar les construccions auxiliars que es permeten.

Les mesures s'adeqüen ja que s'admeten les construccions per a allotjament de treballadors temporers associades a un conjunt d'explotacions rústiques; es permeten reutilitzar construccions rurals catalogades per a habitatge o allotjament de temporers associats a explotacions mitjançant llicència urbanística i informe previ de la comissió d'urbanisme; i es fa remissió al procediment de l'article 48 per autoritzar les construccions auxiliars que es permeten.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica per la urgència en assolir les finalitats preteses de donar resposta a les necessitats de l'economia dels municipis rurals, les quals requereixen de modificacions legals que només poden ser establertes de manera immediata mitjançant l'Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, la regulació del règim urbanístic del sòl.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística que implica en el seu apartat 4 la regulació del règim urbanístic del sòl, que inclou, en tot cas, la determinació dels criteris sobre els diversos tipus de sòl i els seus usos.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 49.1	Modificació
Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 50.2	Modificació
Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística.	Article 47.1.c	Modificació
	Article 47.1.f	Modificació
	Article 59.1	Modificació

Article 75.7

VPD M-075.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"2. Els projectes de noves construccions pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o, en general, rústica, si superen una ocupació en planta de 5.000 m2 o l'alçada de 12 m, llevat del supòsit de l'incís final de l'apartat 3, s'han de sotmetre a l'informe de la comissió territorial d'urbanisme que pertoqui, que l'ha d'emetre en el termini de dos mesos a partir que disposi de l'expedient. Aquest informe s'ha de referir als aspectes de legalitat del projecte i a l'estudi d'impacte i integració paisatgística de la nova construcció que el promotor del projecte ha de presentar. La llicència només es pot atorgar si el dit informe és favorable i, si escau, ha de fixar les mesures correctores i les condicions de caràcter urbanístic a què fa referència l'article 48.2".

OBJECTE

Simplificar el procediment d'atorgament de llicències urbanístiques per a la implantació de noves construccions pròpies d'una activitat agrícola, ramadera, o en general rústica, si no es superen els llindars de 5.000 m2 d'ocupació en planta o els 12 m d'alçada que es preveuen establir legalment, en lloc de remetre's als del planejament territorial o urbanístic.

NECESSITAT

Per donar resposta a necessitats de l'economia dels municipis rurals, cal agilitar el procediment per a l'autorització de les construccions i dependències pròpies de les activitats agrícoles i ramaderes, eliminant en determinats casos la necessària emissió de l'informe de la comissió territorial d'urbanisme i reservar-lo per aquells supòsits en que, per la magnitud de l'actuació, es pugui generar un impacte paisatgístic significatiu.

Les mesures s'adeqüen ja que s'incrementen els llindars a partir dels quals cal informe de la comissió d'urbanisme per a l'atorgament de llicència per a construccions rústiques, permetent en molts casos la tramitació de les autoritzacions corresponents legalment previstes sense l'emissió preceptiva de l'informe de la comissió, el qual es preserva per aquells supòsits de gran magnitud de les construccions.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica per la urgència en assolir les finalitats preteses de donar resposta a les necessitats de l'economia dels municipis rurals, les quals requereixen de modificacions legals que només poden ser establertes de manera immediata mitjançant l'Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua al règim d'intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística i, així mateix, d'acord amb el seu apartat d) inclou, en tot cas, el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 49.2	Modificació
Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 68.8.d	Supressió
	Article 93.2.e	Supressió
DECRET 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística	Article 59.1.c	Modificació

Article 75.8

VPD M-076.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 50 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"3. És preceptiu l'informe de la comissió territorial d'urbanisme que pertoqui en el procediment d'atorgament de la llicència urbanística i el seu sentit desfavorable és vinculant en els supòsits següents:

a) Amb relació als usos a què fa referència l'apartat 3 ter de l'article 47, si no estan admesos expressament al pla urbanístic corresponent.

b) Amb relació a les obres a què fa referència l'apartat 1 de l'article 50 *bis,* de substitució parcial o d'augment de volum sense donar lloc a un cos separat, si no estan prou detallades per a l'atorgament reglat de la llicència al pla urbanístic corresponent".

OBJECTE

Concretar el procediment per a l'autorització dels nous usos admesos en les edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització en virtut de l'addició de l'apartat 3 ter a l'art. 47 i de les obres de substitució parcial o d'augment de volum sense donar lloc a un cos separat d'edificació, admeses per l'apartat 1 del nou article 50 bis, determinant que el procediment és el d'atorgament de llicència urbanística i que cal informe de la comissió territorial d'urbanisme competent quan no estan expressament admesos els usos o prou detallades les obres en el pla corresponent.

NECESSITAT

La modificació és necessària ja que com a conseqüència de la possibilitat d'admissió de nous usos en les edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització, en virtut de l'addició del nou apartat ter a l'article 47, i d'obres de substitució i d'augment de volum, admeses per l'apartat 1 del nou article 50 bis, cal concretar el procediment per a autoritzar la seva implantació.

La mesura és adequada ja que amb la modificació de l'article 50.3 es concreta el procediment aplicable per a l'autorització dels esmentats nous usos i obres establint que és el d'atorgament de llicència urbanística amb l'exigència de l'informe previ de la comissió territorial d'urbanisme competent només quan no estan expressament admesos els usos o prou detallades les obres en el pla corresponent. El contingut original de l'apartat 3 s'ha reformulat en el nou art.50 bis.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte és necessària per completar les determinacions que s'han proposat incorporar mitjançant l'addició del nou apartat 3 ter a l'article 47 i l'addició d'un nou article 50 bis, la inclusió de les quals en l'Avantprojecte s'ha justificat des de la perspectiva d'aconseguir, de manera immediata, l'assoliment de les seves finalitats.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a l'admissió de nous usos i determinades obres en edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització i concretar-ne el procediment d'autorització.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix a la reconstrucció o rehabilitació de determinades construccions en sòl no urbanitzable, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 50.3	Modificació
DECRET 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística	Article 59.1	Modificació

Article 75.9

VPD M-077.0

S'afegeix un article, el 50 *bis*, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 50 *bis*
Obres i divisió horitzontal admeses en la reconstrucció i la rehabilitació de determinades construccions en sòl no urbanitzable

1. Són admissibles les obres d'intervenció sobre les construccions a què fa referència l'article 47.3 que siguin necessàries per a destinar-les a un ús admès. Aquestes obres han de respectar el volum edificat preexistent i la composició volumètrica original prèviament determinats. Tanmateix, pel que fa a les construccions a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'article esmentat, poden ser objecte d'obres de substitució parcial o d'augment de volum edificat d'acord amb les condicions següents:
a) Han de ser necessàries per a destinar l'edificació a un ús admès.
b) Han de contribuir significativament a millorar les condicions de preservació i de conservació de l'edificació.
c) Han de guardar les degudes proporcions amb el volum original que es conservi de l'edificació perquè aquest volum mantingui el caràcter de principal.
2. Les obres de substitució parcial o d'augment de volum a què fa referència l'apartat 1 poden donar lloc a un volum edificat separat de l'original. En aquest cas, el volum edificat separat només es pot destinar a usos auxiliars al que es destini l'edificació principal, llevat que aquest ús sigui el de turisme rural o hoteler.
3. En el supòsit de la lletra *c* de l'article 47.3, la rehabilitació de la construcció afectada pot comportar la reducció del volum preexistent si això és necessari per a corregir-ne l'impacte ambiental o paisatgístic negatiu.
4. D'acord amb el pla urbanístic corresponent, es pot admetre la divisió horitzontal de les construccions a què fan referència les lletres *a* i *b* de l'article 47.3 si no se n'alteren les característiques originals i d'acord amb la normativa reguladora de les condicions objectives d'habitabilitat. En cap cas, no és admissible la divisió horitzontal ni qualsevol altre règim de condomini en les parts de les edificacions destinades a l'ús hoteler."

OBJECTE

Admetre que les edificacions en sòl no urbanitzable incloses, pels seus valors específics, en el catàleg d'edificacions susceptibles de reconstrucció o de rehabilitació puguin ser objecte de substitució parcial de volums o d'augment del volum edificat, fins i tot donant lloc a un volum edificat separat de l'original si és per a usos auxiliars al que es destini l'edificació principal, llevat que aquest ús sigui el de turisme rural o hoteler, supòsits en el quals s'admet l'ampliació de l'ús en coherència amb les modificacions que es proposen de l'article 47.6.

NECESSITAT

Cal adoptar mesures de reactivació econòmica que ajudin també a pal·liar el despoblament que es dona en molts municipis rurals. A tal efecte, es considera necessari afavorir noves iniciatives i la perdurabilitat de les que ja es desenvolupen en les edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització, reconeixent majors possibilitats d'intervenció edificatòria amb establiment de les condicions necessàries per preservar i conservar els valors de l'edificació.

La mesura és adequada ja que suposa admetre legalment la possibilitat d'autoritzar obres de substitució parcial o d'augment de volum en les construccions rurals susceptibles de ser reutilitzades, sota les condicions necessàries per preservar la proporcionalitat de l'ampliació i la preservació dels valors. Aquestes previsions poden incentivar l'ocupació d'edificacions per destinar-les a habitatge o a activitats diverses o propiciar el manteniment dels ja autoritzats.

Per tal d'aconseguir, de manera immediata, l'assoliment de les finalitats preteses amb la mesura plantejada, cal preveure legalment la possibilitat de dur a terme obres de substitució parcial de volums o d'augment del volum edificat, cosa que només es pot fer mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a la intervenció edificatòria en les edificacions en sòl no urbanitzable susceptibles de reutilització.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix al règim el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a la intervenció edificatòria en les edificacions en sòl no urbanitzable, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	50 bis	Addició

Article 75.10

VPD M-078.0

Es modifica l'apartat 6 de l'article 53 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"6. Els terrenys de titularitat pública destinats a sistemes urbanístics es poden ocupar temporalment per a altres usos públics o privats mitjançant instal·lacions desmuntables o mòbils per a desenvolupar-hi activitats d'interès social o per fer factible l'execució d'obres o la prestació de serveis públics. En el cas de sistemes en servei, quan l'ocupació temporal hagi de ser prolongada en el temps per raó de la prestació de serveis públics, només es pot admetre per un període màxim de quatre anys, prorrogable justificadament per quatre anys més com a màxim, i sempre que es mantingui essencialment la funcionalitat del conjunt del sistema."

OBJECTE

Regular, de manera més àmplia, la possibilitat d'ocupació temporal dels terrenys de titularitat pública destinats a sistemes urbanístics, per abastar tots aquells usos públics i també privats per tal de desenvolupar-hi activitats d'interès social amb instal·lacions desmuntables o mòbils; i establir, pel cas de sistemes en servei, la possibilitat d'una ocupació prolongada en el temps per un termini de 4 anys, prorrogable per 4 anys més, en el supòsit que sigui necessària per raó de la prestació de serveis públics.

NECESSITAT

A la pràctica cal ocupar durant temps terrenys públics qualificats de sistemes urbanístics per a la prestació temporal d'altres serveis públics mentre no es construeix o rehabilita un edifici. La regulació actual no diferencia entre sistemes executats i no conté una cita exemplificativa d'activitats esporàdiques admeses, de manera que es generen dubtes sobre les ocupacions prolongades en el temps i les activitats similars que poden ser admeses, situació que cal revertir.

Amb la modificació de l'article 53 es reconeix la possibilitat d'ocupació temporal dels sòls de titularitat pública destinats a sistemes, per implantar-hi activitats públiques o privades d'interès social enlloc de fer esment a una llista específica d'activitats, tot regulant, pel cas de sistemes en servei, la possibilitat d'ocupació prolongada en el temps per un termini acotat de 4 anys, prorrogable justificadament 4 anys més.

Es considera necessari modificar de forma àgil i immediata el redactat vigent de l'article 53.6 del Text refós de la Llei d'urbanisme per tal d'emmarcar convenientment la possibilitat de prestació temporal de serveis públics en sòls destinats a sistemes urbanístics i definir de manera més àmplia les activitats públiques i privades susceptibles de ser admeses per abastar tots els possibles supòsits que es poden donar a la pràctica.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, dins del qual hem d'inserir les qüestions relatives a l'ocupació temporal dels sistemes urbanístics per a altres usos.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal del règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix al règim urbanístic dels sòls destinats a sistemes urbanístics, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 53.6	Modificació

Article 75.11

VPD M-092.0

Es deroga la lletra *c* de l'apartat 9 de l'article 58 del Text refós de la Llei d'urbanisme.

OBJECTE

Suprimir com a determinació dels plans d'ordenació urbanística municipal en sòl no urbanitzable, l'establiment dels llindars que l'article 49.2 del text refós de la Llei d'urbanisme, abans de la modificació que es proposa mitjançant l'Avantprojecte, determinava que havien d'establir el planejament territorial i urbanístic, la superació del quals feia necessari sotmetre a l'informe de la comissió territorial d'urbanisme competent els projectes de noves construccions pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o, en general, rústica.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per restablir la coherència interna del text refós de la Llei d'urbanisme arran de l'establiment, mitjançant la modificació de l'art. 49.2 inclosa a l'Avantprojecte, dels llindars a partir dels quals resulta exigible l'emissió d'un informe previ per part de la comissió territorial d'urbanisme competent sobre els projectes de construccions pròpies d'una activitat rústica.

La mesura és adequada a la finalitat pretesa ja que amb la derogació de la lletra c) de l'apartat 9 de l'article 58, s'elimina l'exigència que els plans d'ordenació urbanística municipal determinin uns llindars que, amb la modificació de l'apartat 2 de l'article 49, han quedat establerts legalment.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte és necessària perquè el text refós de la Llei d'urbanisme guardi coherència interna amb motiu de la modificació de l'apartat 2 de l'article 49, la inclusió de la qual en l'Avantprojecte s'ha justificat des de la perspectiva d'aconseguir, de manera immediata, simplificar el procediment autoritzatori dels projectes de noves construccions pròpies d'una explotació rústica.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, la regulació de les figures de planejament urbanístic i el règim urbanístic del sòl, dins de les quals hem d'inserir la derogació de la lletra c de l'apartat 9 de l'article 58.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, la qual inclou la regulació legal de les figures del planejament urbanístic i el règim urbanístic del sòl. En la mesura que aquesta proposta es refereix a determinacions dels plans d'ordenació urbanística municipal amb relació a l'establiment d'uns llindars que a la vegada es vinculen amb l'article 49.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu al procediment per a l'aprovació de determinats projectes de noves activitats i construccions en sòl no urbanitzable, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 58.9.c	Supressió

Article 75.12

VPD M-079.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 72 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"5. Quan es pretengui l'execució de les obres per fases, el projecte d'urbanització ha de preveure justificadament aquesta contingència. En aquest sentit, s'entén per fase la part del polígon d'actuació urbanística que, després que siguin executades les obres que hi són compreses, poden entrar en servei immediatament perquè no depenen funcionalment de les obres pendents d'execució en la resta del polígon i permeten assolir la condició de solar a les parcel·les resultants."

OBJECTE

Regular la possibilitat d'executar les obres d'urbanització d'un polígon d'actuació urbanística per fases, definint què s'entén per fase i establint que sigui el projecte d'urbanització el que prevegi aquesta contingència, d'aquesta manera es possibilita que puguin ser executades en primer terme només aquelles obres que no depenen funcionalment de les obres pendents de la resta del polígon i entrar ja en servei.

NECESSITAT

Resulta necessari preveure a la legislació urbanística mecanismes que desencallin actuacions urbanístiques previstes pel planejament urbanístic que, a conseqüència de la crisi, no s'han pogut iniciar per manca de recursos econòmics suficients. La previsió de l'execució per fases pot esdevenir un mecanisme adequat per impulsar les esmentades actuacions en aquells supòsits en què sigui factible funcionalment, executar i posar en servei, en primer terme, una part de les obres.

Amb la l'addició d'un apartat 5 a l'article 72 es regula la possible execució per fases de les obres contingudes en els projectes d'urbanització, es defineix què s'entén per fase des de la lògica de la independència funcional de les obres, i s'especifica l'instrument que ha de contenir aquesta contingència.

Per tal d'aconseguir els fins perseguits amb la mesura plantejada, cal definir en la legislació urbanística el concepte de fase en l'execució de les obres del projecte d'urbanització facilitant l'execució material de les determinacions dels plans en els àmbits d'actuació urbanística. Atesa la necessitat de fer-ho de manera imminent, es considera adient la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta presentada és la normativa urbanística de Catalunya. Aquesta normativa la trobem en el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost i, també en el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'establiment i la regulació dels instruments de gestió urbanística.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat c) de l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, competència que inclou la regulació legal del temes relatius a la gestió urbanística, així com la seva tramitació i aprovació. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de gestió urbanística, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 72.5	Addició

Article 75.13

VPD M-080.0

Es modifica el títol i s'afegeix un apartat, el 4, a l'article 75 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Article 75. Consulta prèvia al desenvolupament del sòl urbanitzable"

"4. En el cas que el planejament urbanístic general municipal no estigui adaptat als objectius d'equilibri del planejament territorial parcial, és obligatòria la consulta prèvia de l'avanç del pla a què fa referència aquest article amb relació als plans parcials urbanístics que desenvolupin el sòl urbanitzable delimitat o no delimitat. Amb aquesta finalitat, l'avanç de pla ha d'avaluar la transformació urbanística del sòl de conformitat amb la legislació urbanística i si aquesta transformació s'adequa als objectius d'equilibri esmentats atenent tant els sòls ja transformats com els sòls pendents de transformació".

OBJECTE

Establir que la consulta prèvia dels avanços dels plans parcials urbanístics de delimitació que regula l'article vigent amb caràcter potestatiu, sigui obligatòria quan el planejament urbanístic general municipal no estigui adaptat als objectius d'equilibri del planejament territorial parcial i, a més, estendre aquesta obligació en el mateix supòsit respecte dels plans parcials de sectors de sòl urbanitzable ja delimitats, amb la finalitat d'avaluar en aquesta fase preparatòria la viabilitat de la transformació urbanística del sòl que es planteja atenent els objectius d'equilibri esmentats.

NECESSITAT

La modificació i addició proposades en l'article 75 del Text refós de la Llei d'urbanisme pretenen evitar que es formulin i tramitin plans parcials urbanístics que, ja en la seva fase preparatòria, no s'ajusten als objectius d'equilibri del planejament territorial parcial, cosa que hi ha els risc que es produeixi quan no s'ha produït l'adaptació als objectius esmentats del planejament urbanístic general municipal que desenvolupen les propostes de pla parcial.

La modificació del títol i l'addició de l'apartat 4 a l'article 75, constitueix una mesura preventiva davant la no adaptació del planejament urbanístic general municipal als objectius d'equilibri que estableix el planejament territorial parcial. Aquesta mesura és adequada perquè les propostes de pla afectades tinguin en compte aquest objectius ja en la fase prèvia de preparació.

Es tracta d'evitar de manera immediata les càrregues administratives derivades de la formulació i la tramitació d'una proposta de pla que no compleix els objectius d'equilibri fixats pel planejament territorial parcial, perquè el planejament urbanístic general municipal no s'hi ha adaptat oportunament.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, els procediments de tramitació dels instruments de planejament urbanístic.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat de Catalunya té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística que inclou, a més l'establiment i la regulació dels instruments de planejament i de gestió urbanística i, també, de llur procediment de tramitació i aprovació.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Títol Article 75	Modificació
	Article 75.4	Addició

Article 75.14

VPD M-093.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 83 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"4. Les persones físiques o jurídiques privades poden presentar propostes per a la formulació dels plans directors urbanístics que preveu l'article 56.1.*g*. A aquest efecte, la proposta ha d'incorporar els documents següents:
a) La memòria justificativa de l'interès territorial de l'actuació i de la seva viabilitat tècnica i econòmica atenent els usos existents o previstos en l'entorn
b) Els plànols d'emplaçament i delimitació de l'àmbit de l'actuació
c) L'esbós dels plànols d'ordenació de l'actuació.
En el termini de tres mesos a comptar de la presentació de la proposta, la Comissió de Territori de Catalunya ha de decidir justificadament si assumeix o no la iniciativa en la formulació del pla i, si l'assumeix, ha de determinar a qui en correspon l'elaboració. Amb aquesta finalitat és preceptiu sol·licitar als ajuntaments afectats que informin en el termini d'un mes sobre els efectes que podria tenir la proposta de pla amb relació als interessos públics urbanístics del municipi. Un cop transcorregut el termini de tres mesos esmentat, si el departament competent en matèria d'urbanisme no ha notificat la resolució adoptada al respecte, s'entén que no assumeix la iniciativa".

OBJECTE

Regular la possibilitat que les persones físiques o jurídiques privades, tot i que no tinguin el dret al tràmit de les propostes de plans directors urbanístics de delimitació i ordenació de sectors d'interès supramunicipal, puguin proposar-ne la formulació a la Comissió de Territori de Catalunya perquè valori l'interès territorial de l'actuació i, amb l'audiència prèvia dels municipis afectats, decideixi si n'assumeixi la iniciativa pública.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per a canalitzar formalment i materialment a través de la Comissió de Territori de Catalunya els interessos dels particulars per dur a terme actuacions urbanístiques no previstes pel planejament urbanístic en vigor, però, que poden tenir transcendència supramunicipal des del punt de vista dels interessos públics urbanístics que hi concorrin i, que poden arribar a ser assumides com a iniciativa pública per formular un pla director urbanístic.

La mesura és adequada perquè permet que la Comissió de Territori de Catalunya valori de manera transparent l'interès públic urbanístic que concorri en determinades propostes d'actuacions urbanístiques que plantegen els particulars i, si cal, assumir la iniciativa pública per formular el pla director urbanístic corresponent.

Es considera necessari establir de forma àgil i immediata el procediment per vehicular les propostes sobre determinades actuacions urbanístiques que, tot i que les plantegin els particulars, poden ser d'interès públic urbanístic. Per això, es considera adient la seva inclusió en aquest text legal

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, els procediments de tramitació dels instruments de planejament urbanístic.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat c) de l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística que inclou, en tot cas, l'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 83.4	Addició
Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 107.4	Modificació

Article 75.15

VPD M-067.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 100 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"4. Quan la modificació del planejament té per objecte una actuació de dotació s'han d'incrementar les reserves per a zones verdes, espais lliures i equipaments d'acord amb les regles següents:
a) Si la modificació comporta transformació dels usos preexistents, s'han de complir les reserves mínimes que estableix l'apartat 3.
b) Si la modificació comporta únicament un increment de sostre edificable o de la densitat, s'han d'incrementar les reserves d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2 respectivament.
c) Les majors reserves exigides d'acord amb les lletres *a* i *b* s'han de situar a la parcel·la o parcel·les a les quals la modificació de planejament assigni el major aprofitament urbanístic. Si això no és possible, les noves reserves es poden:
1r. Situar en un àmbit d'actuació discontinu o, fora de l'àmbit d'actuació, adscriure-les per a obtenir els terrenys afectats en una classe distinta de sòl, sempre que siguin accessibles a una distància no superior a cinc-cents metres des de les parcel·les on se situï el major aprofitament urbanístic.
2n. Substituir per l'equivalent en sostre edificat o edificable en les parcel·les a les quals s'assigni el major aprofitament amb destinació al sistema urbanístic d'equipament comunitari de titularitat pública, o pel seu valor en metàl·lic amb destinació a conservar, administrar o ampliar el patrimoni públic de sòl i d'habitatge."

OBJECTE

Establir diverses possibilitats per emplaçar les reserves per a sistemes urbanístics exigides en les actuacions de dotació, quan no sigui possible situar-les en les parcel·les a les que la modificació de planejament assigni el major aprofitament urbanístic; i preveure la possibilitat de substituir-les per l'equivalent en sostre amb destinació al sistema d'equipament comunitari de titularitat pública o pel seu valor en metàl·lic amb destinació a conservar, administrar o ampliar el patrimoni públic de sòl i d'habitatge, d'acord amb la legislació de sòl estatal.

NECESSITAT

Cal donar seguretat jurídica al desenvolupament de les actuacions de dotació, usuals en el sòl urbà consolidat dels grans municipis i qüestionades judicialment per l'emplaçament de les reserves per als sistemes exigibles fora de l'àmbit on se situa el major aprofitament. D'altra banda, ateses les dificultats d'operar en la ciutat consolidada, resulta necessari acollir totes aquelles possibilitats que la legislació de sòl estatal admet en substitució dels sistemes.

Les modificacions són adequades ja que es preveu especificar legalment les possibilitats diverses d'emplaçament de les reserves per a sistemes en les actuacions de dotació i també recollir la possibilitat de la legislació estatal de substituir les reserves per sostre destinat a equipament públic comunitari i, en el cas de la substitució en metàl·lic, la possibilitat de destinar el producte obtingut a conservar, administrar o ampliar el patrimoni públic de sòl i d'habitatge.

Les dificultats en que es troben els operadors públics i privats per intervenir en la ciutat construïda reclama l'adopció immediata de mesures com les proposades ja que poden impulsar el desenvolupament d'actuacions de dotació. Per això, i tractant-se d'una mesura que pot ajudar a reactivar l'economia i facilitar la construcció d'equipaments públics i d'habitatges, es considera adient incloure-la en aquest Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, la formulació i tramitació de les figures del planejament urbanístic i la regulació del règim urbanístic del sòl.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística competència que inclou la regulació legal del temes relatius al planejament urbanístic. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de formulació i tramitació de les figures de planejament urbanístic i, més concretament sobre la seva vigència i revisió en relació amb la modificació de les figures de planejament urbanístic que requereixen un increment de les reserves per a sistemes urbanístics, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 100	Modificació

Article 75.16

VPD M-081.0

Es modifiquen els apartats 4 i 5, i s'afegeixen dos apartats, el 4 *bis* i el 4 *ter*, a l'article 108 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"4. Les construccions i les instal·lacions que tinguin un volum d'edificació disconforme amb els paràmetres imperatius d'un nou planejament urbanístic, però que no quedin fora d'ordenació, se subjecten al règim següent:
a) S'hi han d'autoritzar obres de consolidació i obres de rehabilitació, sempre que el planejament urbanístic no les limiti d'acord amb el que estableix la lletra *c*.
b) S'hi han d'autoritzar els usos i activitats que siguin conformes amb el nou planejament.
c) En tot cas, els plans urbanístics regulen en quins supòsits el grau de disconformitat amb els paràmetres d'ocupació i profunditat edificable, alçada màxima o edificabilitat màxima comporta vulneració de les condicions bàsiques de la nova ordenació, i poden limitar, en aquests supòsits, les obres de rehabilitació autoritzables. També poden subjectar l'autorització de les obres de gran rehabilitació a l'adequació de l'edifici a la totalitat o algunes de les determinacions del planejament.
d) S'hi han d'autoritzar els increments d'habitatges o establiments sempre d'acord amb les determinacions del planejament urbanístic sobre densitat o nombre màxim d'habitatges o d'establiments aplicables als edificis disconformes."

"4 *bis.* En les construccions i les instal·lacions que estan fora d'ordenació o que tenen un volum disconforme també s'hi han d'autoritzar les obres necessàries per enretirar elements perillosos per a la salut pública i substituir-los per altres de condicions funcionals similars. En relació amb les construccions i instal·lacions fora d'ordenació, les obres que s'hi autoritzin no comporten augment del valor ni en el cas d'expropiació ni en el cas de reparcel·lació."

"4 *ter*. Si la construcció està fora d'ordenació per raó de resultar afectada parcialment per una nova alineació de vial subjecte a cessió gratuïta, però no està inclosa en cap sector de planejament derivat ni en cap polígon d'actuació urbanística, se li aplica el règim que estableix l'apartat 4."

"5. Els usos preexistents a un nou planejament urbanístic es poden mantenir mentre no esdevinguin incompatibles amb aquest i sempre que s'adaptin als límits de molèstia, de nocivitat, d'insalubritat i de perill que estableixi per a cada zona la nova reglamentació.
Els usos preexistents a un nou planejament urbanístic que no siguin conformes amb el règim d'usos que aquest estableix es consideren en situació de fora d'ordenació quan el nou planejament els declari incompatibles i els subjecti a cessament de forma expressa. Els usos en situació de fora d'ordenació no poden ser objecte de canvis de titularitat ni de renovació de les llicències d'ús o altres autoritzacions sotmeses a termini, i se n'ha d'acordar, en aquests supòsits, el cessament immediat. Quan l'autorització d'aquests usos no està sotmesa a termini, es poden revocar de les autoritzacions corresponents, sens perjudici de les indemnitzacions que corresponguin d'acord amb la legislació aplicable.
En la resta de casos de disconformitat, els usos preexistents es poden mantenir i poden ser objecte de canvis de titularitat".

OBJECTE

Recollir a nivell legal la regulació reglamentària dels usos preexistents a un nou planejament urbanístic i dels volums d'edificació disconformes amb aquest planejament, aclarint que s'hi han d'autoritzar els usos i activitats que siguin conformes amb el nou planejament i les obres de consolidació i de rehabilitació sempre que el planejament urbanístic no les limiti; d'altra banda admetre en els edificis fora d'ordenació o amb volum disconforme, l'execució de les obres necessàries per substituir elements perillosos per a la salut pública.

NECESSITAT

La manca de recolzament jurisdiccional de les previsions reglamentàries de regulació dels usos i volums disconformes fa necessari regular legalment aquestes situacions segons les esmentades previsions ja que atorguen marge al planejament urbanístic per establir graus de disconformitat. D'altra banda, per raons sanitàries, cal admetre en els edificis en situació de fora d'ordenació o volum disconforme, en tots els casos, la substitució d'elements perillosos, com l'amiant.

La modificació de l'article 108.4 i l'addició d'un nou apartat 4ter i de dos nous paràgrafs a l'apartat 5 eliminen la inseguretat jurídica ja que recullen les previsions reglamentàries i aclareixen les intervencions admeses en els volums disconformes i la situació dels usos preexistents a un nou planejament. Amb el nou apartat 4 bis es permet la substitució d'elements perillosos en els edificis fora d'ordenació o amb situació de volum disconforme.

Per tal d'assolir de manera immediata els fins perseguits, basats en raons de seguretat jurídica en l'autorització d'usos i obres en volums disconformes i en raons sanitàries en la retirada d'elements perillosos en els edificis en situació de fora d'ordenació i volum disconforme cal modificar les previsions de la legislació urbanística vigent, cosa que només es pot fer amb immediatesa mitjançant aquest Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, la regulació de les intervencions admeses en els volums disconformes i la situació dels usos preexistents a un nou planejament.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística i d'acord amb l'article 150.b) del mateix Estatut, correspon a la Generalitat, i que inclou, en tot cas, la regulació dels instruments de planejament, i el règim urbanístic del sòl en les situacions que, de la seva aprovació, se'n puguin derivar.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 108.4	Modificació
DECRET 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 119	Modificació

Article 75.17

VPD M-097.0

Es modifica la lletra a de l'apartat 3 de l'article 122 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

"a) Exigir a les persones propietàries afectades pagaments a la bestreta de les quotes que els pertoquin de les despeses d'urbanització. Quan l'actuació s'executi per fases, es poden exigir pagaments a la bestreta específics als propietaris afectats per la fase que s'executi. En el cas d'actuació per reparcel·lació en supòsits de compensació, cal que l'entitat urbanística col·laboradora estigui definitivament constituïda."

OBJECTE

Preveure la possibilitat d'exigir pagaments a la bestreta específics pels propietaris afectats per una fase d'urbanització, en coherència amb la previsió de l'execució d'obres d'urbanització per fases que s'ha proposat introduir mitjançant l'addició d'un apartat 5 a l'article 72 del text refós de la Llei d'urbanisme.

NECESSITAT

La iniciativa resulta necessària perquè la possibilitat que regula aquest Avantprojecte d'executar les obres d'urbanització dels polígons d'actuació urbanística per fases, compleixi amb la seva finalitat d'impulsar l'execució d'actuacions paralitzades per la crisi econòmica. A tal efecte, cal permetre que les bestretes exigibles de les quotes d'urbanització es refereixin només a la fase que s'executa i vagin adreçades únicament als propietaris d'aquella fase.

La mesura s'adequa als fins que es persegueixen ja que amb la modificació es preveu la possibilitat que, quan l'actuació s'executi per fases, es puguin exigir pagaments a la bestreta específics als propietaris afectats per la fase que s'executi, en lloc de tots els propietaris de l'àmbit i per totes les despeses d'urbanització. D'aquesta manera hi pot haver una exigència gradual de bestretes i acotada als propietaris més beneficiats per les obres

Per tal d'aconseguir, amb la mesura plantejada, l'impuls immediat d'actuacions urbanístiques paralitzades, en benefici de la reactivació econòmica, cal preveure les especificacions oportunes en la Llei d'urbanisme. Per això es considera adient la seva inclusió en aquest Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, específicament, pel que fa a la proposta que s'efectua, la gestió urbanística, dins de la qual hem d'inserir les qüestions relatives al pagament de les despeses d'urbanització i mesures relacionades.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, competència que inclou la regulació legal del temes relatius a la gestió urbanística, així com la seva tramitació i aprovació. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de gestió urbanística, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 122.3.a)	Modificació

Article 75.18

VPD M-098.0

Es modifica la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 124 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactada de la manera següent:

"a) Les parcel·les amb aprofitament privat resultants:

1r. A les persones propietàries en proporció a llurs drets respectius.

2n. A l'administració actuant, les que li corresponguin per raó de la cessió obligatòria i gratuïta de sòl per a la participació de la comunitat en les plusvàlues generades per l'actuació.

3r. A l'administració actuant o a l'entitat urbanística col·laboradora, segons si la modalitat de la reparcel·lació és o no per cooperació, les que el projecte de reparcel·lació reservi per pagar les despeses d'urbanització, per destinar-hi el producte obtingut per la venda a tercers de les parcel·les adjudicades, o a l'empresa que executi les obres d'urbanització en concepte de pagament en espècie, total o parcial".

OBJECTE

L'objecte de la proposta és preveure la possible adjudicació en la reparcel·lació de parcel·les amb aprofitament privat resultants bé a l'administració actuant o bé a l'entitat urbanística col·laboradora perquè aquestes puguin vendre-les bé a tercers o bé a l'empresa que executi les obres per tal de pagar les despeses de l'obra d'urbanització.

NECESSITAT

La insuficient capacitat de les administracions i dels propietaris per fer front al pagament de les despeses d'urbanització reclama l'establiment de mecanismes que el facilitin. La regulació de la possibilitat d'adjudicar parcel·les a l'entitat promotora de l'actuació perquè amb el producte de la seva venda a tercers o a l'empresa que executi les obres pugui pagar en tot o en part el cost d'aquestes, pot ajudar a desencallar l'execució d'actuacions.

La mesura és adequada als fins pretesos ja que amb la modificació de l'article 24 es facilita que el pagament de les despeses d'urbanització, en tot o en part, es faci a costa de la venda de part de les parcel·les, les quals en lloc de ser adjudicades als propietaris o a l'administració actuant per a us propi, podran ser adjudicades a l'entitat promotora de l'actuació per a l'esmentada finalitat.

Es considera necessari preveure legalment de manera immediata la possibilitat que en la reparcel·lació es puguin adjudicar parcel·les a l'administració actuant o a l'entitat urbanística col·laboradora per aconseguir recursos per pagar les despeses d'urbanització. Aquesta possibilitat només es pot preveure de manera imminent mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'establiment i la regulació dels instruments de gestió urbanística.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, competència que inclou la regulació legal del temes relatius a la gestió urbanística, així com la seva tramitació i aprovació. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de gestió urbanística, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 124.2.a)	Modificació

Article 75.19

VPD M-099.0

Es modifica l'apartat 2, i s'afegeix un apartat, el 3, a l'article 125 del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"2. A partir de l'inici de l'expedient de reparcel·lació, i mentre no s'iniciïn els tràmits per a l'aprovació del projecte de reparcel·lació, els terrenys afectats se subjecten al règim d'usos i obres provisionals. Pel que fa a les edificacions existents implantades legalment, a més de les obres d'intervenció relatives a la demolició d'edificis que no estiguin protegits pels seus valors o característiques específiques, s'hi poden executar les següents:

a) Quan l'actuació urbanística no en requereix l'enderrocament, les obres d'intervenció que calguin per a conservar les edificacions en les condicions exigides per les lleis perquè serveixin de suport a l'ús a què es destinen o per a condicionar-les amb la finalitat de destinar-les a un ús provisional admès.

b) Quan l'actuació urbanística en requereixi o en pugui requerir l'enderrocament, les obres d'intervenció emparades en el règim d'usos i obres provisionals i de fora d'ordenació."

"3. L'inici dels tràmits per a l'aprovació del projecte de reparcel·lació comporta la suspensió automàtica de l'atorgament de qualsevol llicència urbanística en l'àmbit del polígon d'actuació urbanística fins a la fermesa de l'aprovació definitiva del projecte esmentat."

OBJECTE

Aclarir a l'apartat 2 la possible autorització d'usos i obres provisionals en els terrenys inclosos en un polígon d'actuació urbanística mentre no s'iniciïn els tràmits per a l'aprovació del projecte de reparcel·lació i determinar les obres admissibles en les edificacions existents en funció de si estan subjectes o no a enderrocament. D'altra banda, amb l'addició de l'apartat 3, es deixa clar el període durant el qual queda suspès l'atorgament de llicències i que va des de l'inici dels tràmits del projecte de reparcel·lació fins a la fermesa de l'aprovació definitiva de l'esmentat projecte.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per aclarir convenientment que, en tant no s'iniciïn els tràmits d'aprovació del projecte de reparcel·lació, en els terrenys inclosos en un polígon d'actuació urbanística es poden dur a terme usos i obres provisionals, i per admetre obres d'enderroc i de conservació en les edificacions existents, per tal d'evitar la manca d'activitat i el deteriorament de les edificacions que la regulació vigent pot suposar durant anys en aquests àmbits.

La mesura s'adequa a la finalitat pretesa ja que aclareix la possibilitat d'atorgar usos i obres provisionals en els terrenys compresos en un polígon d'actuació urbanística mentre no s'inicien els tràmits d'aprovació del projecte de reparcel·lació i, pel que fa a les edificacions afectades, s'especifiquen les obres que s'hi poden dur a terme en funció de si es troben subjectes o no a enderrocament.

La inclusió de la mesura en aquesta llei es justifica per la necessitat de resoldre de manera immediata la situació de paràlisi en què es troben els propietaris de terrenys i d'edificacions inclosos en molts polígons d'actuació urbanística per la manca de tramitació i aprovació del projecte de reparcel·lació fins al cap d'anys des de la delimitació del polígon.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta presentada és la normativa urbanística de Catalunya. Aquesta normativa la trobem en el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost i, també en el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'establiment i la regulació dels instruments de gestió urbanística.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat c) de l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística, competència que inclou la regulació legal del temes relatius a la gestió urbanística, així com la seva tramitació i aprovació. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de gestió urbanística, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 125.2	Modificació
	Article 125.3	Addició

Article 75.20

VPD M-100.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 157 del text refós de la Llei d'urbanisme, que resta redactat de la manera següent:

"3. La condició d'administració actuant de les àrees residencials estratègiques correspon, en primer terme, a un consorci urbanístic del qual formin part, en tot cas, l'Institut Català del Sòl i l'ajuntament corresponent. La participació de l'ajuntament en el consorci pot ser assumida, si així ho determina el consistori, per una entitat pública empresarial local o un organisme autònom local, sempre que reuneixin les condicions d'entitat urbanística especial d'acord amb el que estableix l'article 22. El consorci urbanístic s'ha de constituir en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor del Pla director o en el termini proporcionat que aquest estableixi; en cas contrari l'administració actuant, si així ho determina la persona titular del departament competent en matèria d'urbanisme, és l'Institut Català del Sòl o bé l'ajuntament corresponent."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és incorporar en l'article 157.3 la possibilitat que la condició d'administració actuant de les àrees residencials estratègiques a atribuir pel titular del departament competent en matèria d'urbanisme en el cas que no es constitueixi un consorci del qual formin part l'ajuntament i l'Institut Català del Sòl, no s'hagi d'atribuir necessàriament a l'Institut Català del Sòl, com ara es preveu, sinó que es pugui atribuir també a l'ajuntament corresponent.

NECESSITAT

Es fa necessari admetre la possibilitat que la condició d'administració actuant de les àrees residencials estratègiques, en defecte de constitució d'un consorci, pugui ser atribuïda a l'ajuntament, per tal com es donen situacions en què hi ha voluntat municipal de desenvolupar l'àrea, i que convé atendre per reforçar les competències municipals i permetre a l'Administració de la Generalitat centrar-se en el desenvolupament d'actuacions en que no concorre aquesta voluntat.

Amb la modificació proposada de l'article 157, s'aconsegueix que es pugui atorgar la condició d'administració actuant de les àrees residencials estratègiques, si així ho determina la persona titular del departament competent en matèria d'urbanisme, no sols a l'Institut Català del Sòl, com preveu el redactat vigent, sinó també a l'Ajuntament corresponent.

Per tal d'aconseguir els fins perseguits amb la mesura plantejada s'ha de modificar l'article 157 afegint al redactat la possibilitat que es pugui atorgar la condició d'administració actuant de les àrees residencials estratègiques, en defecte de constitució d'un consorci urbanístic, als ajuntaments, cosa que només es pot fer, de manera imminent, mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'establiment i la regulació dels instruments de gestió urbanística.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat c) de l'article 149.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, competència que inclou la regulació legal del temes relatius a la gestió urbanística, així com la seva tramitació i aprovació. En la mesura que aquesta proposta versa sobre un tema específic de gestió urbanística, la Generalitat disposa de competència per legislar al respecte.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 157.3	Modificació

Article 75.21

VPD M-101.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 157 *bis* de Text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"4. Per a la formulació del pla, l'entitat o l'organisme determinat per la Comissió de Territori de Catalunya ha de convocar els departaments de l'Administració de la Generalitat i les corporacions locals afectats per ponderar durant la redacció i tramitació del pla els interessos públics respectius que hi concorrin i facilitar l'impuls del procediment d'aprovació. Amb aquesta mateixa finalitat, pot convocar també els òrgans d'altres administracions afectades".

OBJECTE

La proposta té com a objectiu preveure l'obligació de convocar els departaments de l'Administració de la Generalitat i les administracions locals afectats en la formulació dels plans directors urbanístics de sectors d'interès supramunicipal per tal que els seus interessos públics es puguin tenir en compte ja des de la primitiva redacció del pla i fer-ne seguiment durant la seva tramitació, Així mateix, s'estableix la possibilitat de convocatòria d'altres òrgans d'altres administracions afectades.

NECESSITAT

Els sectors d'interès supramunicipal són actuacions d'especial rellevància social o econòmica o de característiques singulars que promou la Generalitat mitjançant plans directors urbanístics. Per tal de garantir una tramitació àgil i eficaç d'aquests plans, és necessari encarar bé la redacció del pla des de l'inici i fer-ne un adequat seguiment preveient la convocatòria al llarg de la tramitació dels departaments de la Generalitat i de les corporacions locals afectades.

Amb la introducció del nou apartat 4 a l'article 157 s'estableix l'obligació de convocar en la formulació del pla els departaments de la Generalitat i les administracions locals afectats i s'especifica que ha de ser l'entitat o l'organisme determinat per la Comissió de Territori de Catalunya qui doni compliment a aquesta obligació. A més, s'obre la porta a que altres administracions afectades puguin ser convocades per a la formulació.

Per tal d'aconseguir els fins perseguits amb la mesura plantejada, i atès que la regulació actual no recull ni la possibilitat ni l'obligació de convocar als departaments de l'Administració de la Generalitat ni a les corporacions locals afectades a l'inici i al llarg del procés de tramitació dels plans directors urbanístics dels sectors d'interès supramunicipal, només es pot contemplar de manera imminent mitjançant la seva inclusió en aquest text legal.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, els procediments de tramitació dels instruments de planejament urbanístics.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat c) de l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística que inclou, en tot cas, l'establiment i la regulació dels instruments de planejament i gestió urbanística, i també de llur procediment de tramitació i aprovació.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 157 bis.4	Addició

Article 75.22

VPD M-102.0

Es modifica l'apartat 2 de l'article 188 del text refós de la Llei d'urbanisme,que resta redactat de la manera següent:

"2. La competència i el procediment per atorgar i denegar les llicències urbanístiques s'ajusten al que estableix la legislació de règim local. Transcorregut el termini màxim sense que s'hagi notificat l'atorgament de la llicència sol·licitada, els interessats estan legitimats per entendre-la atorgada per silenci administratiu, llevat que es tracti dels actes següents:

a) Els moviments de terra i les esplanacions dels terrenys en sòl no urbanitzable.

b) Les obres de construcció, d'edificació i d'instal·lació de nova planta en sòl no urbanitzable o, en qualsevol classe de sòl, si són obres d'edificació de nova planta que, d'acord amb la legislació sobre ordenació de l'edificació, requereixen l'elaboració d'un projecte tècnic.

c) La instal·lació provisional o permanent de cases prefabricades o instal·lacions similars en sòl no urbanitzable.

d) La tala de masses arbòries o de vegetació arbustiva que es derivi de la legislació de protecció del domini públic.

e) Els que contravinguin la legalitat urbanística."

OBJECTE

La modificació de l'apartat segon de l'article 188 del Text refós de la Llei d'urbanisme proposada pretén fixar el silenci desestimatori per a determinats actes en el procediment de tramitació de les llicències urbanístiques un cop hagi transcorregut el termini màxim sense que s'hagi notificat l'atorgament de la llicència urbanística sol·licitada per part dels interessats, tot de conformitat amb la llei estatal del sòl i la Sentencia del Tribunal Constitucional núm. 143/2017 de 14 de desembre.

NECESSITAT

La modificació proposada deriva de la llei del sòl estatal i de la STC núm. 143/2017 de 14 de desembre i sobretot estableix un numerus clausus d'actes pels quals, un cop transcorregut el termini màxim sense que s'hagi notificat l'atorgament de la llicència urbanística sol·licitada per part dels interessats, s'ha d'entendre que aquesta llicència no ha estat atorgada.

Amb la modificació proposada, d'una banda, queda clar que en termes generals els interessats poden entendre atorgada per silenci administratiu la llicència urbanística que hagin sol·licitat un cop transcorregut el termini màxim sense que se n'hagi notificat l'atorgament, i de l'altra, en quins casos (actes) el sentit del silenci és desestimatori i per tant no la poden entendre com a atorgada.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica per la necessitat de resoldre de manera immediata el sentit del silenci en matèria d'atorgament de llicències urbanístiques, ja que per a determinats actes el sentit del silenci és negatiu i no positiu.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim d'intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'apartat d) de l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, l'Administració de la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística que inclou, en tot cas, el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Article 188.2	Modificació

Article 75.23

VPD M-103.0

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de la de la disposició addicional segona del text refós de la Llei d'urbanisme, que resten redactats de la manera següent:

"3. Són actuacions de transformació urbanística de dotació les previstes en modificacions del planejament sobre terrenys que, en origen, tenen la condició de sòl urbà consolidat i que, sense comportar una reordenació general d'un àmbit, comporten la transformació dels usos preexistents o l'augment de l'edificabilitat o de la densitat de determinades parcel·les i la correlativa exigència de majors reserves per a sistemes urbanístics d'espais lliures i d'equipaments comunitaris d'acord amb l'article 100.4."

"4. En les actuacions de dotació a què fa referència l'apartat 3, els propietaris han de cedir el sòl amb aprofitament urbanístic i el sòl destinat a majors reserves de sistemes urbanístics d'acord amb els articles 43.1.*b* i 100.4. El compliment d'aquests deures s'ha de fer efectiu mitjançant el sistema i la modalitat d'actuació que s'estableixin per a l'execució del polígon d'actuació urbanística que a aquest efecte s'ha de delimitar, el qual es pot referir a una única finca. Tanmateix, quan la modificació de planejament determini que el compliment dels deures de cessió de sòl se substitueix pel seu equivalent en metàl·lic d'acord amb els articles 46.2.*b* i 100.4.*c*.2n, ha d'incloure el càlcul del valor total de les càrregues imputables a l'actuació de dotació. En aquests cas, els propietaris poden complir el deure substitutori de pagament en metàl·lic, sense necessitat de delimitar cap polígon ni aplicar cap sistema d'actuació urbanística, en el moment d'atorgament de la llicència d'obra nova o de rehabilitació que habiliti una edificabilitat o densitat superior o l'establiment del nou ús atribuït per l'ordenació i com a condició prèvia a la concessió de la llicència."

OBJECTE

Ajustar les referències legals i el contingut dels apartats 3 i 4 de la disposició addicional segona del text refós de la Llei d'urbanisme, relatiu a les actuacions d'actuació, a les noves determinacions legals que es preveuen incorporar mitjançant la mesura corresponent a la modificació de l'apartat 4 de l'article 100 de l'esmentat text refós.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per restablir la coherència interna del text refós de la Llei d'urbanisme pel que fa a la regulació de les actuacions de dotació, com a conseqüència bàsicament, de la modificació de l'apartat 4 de l'article 100 inclosa en l'Avantprojecte de llei, que regula les reserves per a sistemes urbanístics de les esmentades actuacions.

La mesura és adequada ja que es substitueixen les referències a articles que han quedat desfasades i s'ajusta el redactat en coherència amb les previsions de la modificació de l'apartat 4 de l'article 100 del text refós de la Llei d'urbanisme, inclòs també a l'Avantprojecte, que regula les reserves per a sistemes urbanístics en aquestes actuacions

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte és necessària perquè el text refós de la Llei d'urbanisme guardi coherència interna amb motiu de la modificació de l'apartat 4 de l'article 100, la inclusió de la qual en l'Avantprojecte s'ha justificat des de la necessitat urgent de facilitar la intervenció dels operadors públics i privats en la ciutat construïda.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl i els instruments de planejament urbanístic.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística competència que inclou la regulació legal del temes relatius al planejament urbanístic. En la mesura que aquesta proposta versa sobre el règim urbanístic del sòl en el cas d'actuacions de dotació i les modificacions de les figures de planejament urbanístic per establir aquestes actuacions.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Disposició addicional segona, apartats 3 i 4	Modificació

Article 75.24

VPD M-104.0

S'afegeix un tercer paràgraf a la disposició addicional setzena del text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"L'atorgament de llicències urbanístiques d'usos i obres provisionals per part de l'Ajuntament de Barcelona no requereix sol·licitar a una altra administració urbanística un informe previ sobre els aspectes de legalitat dels usos i obres objecte de sol.licitud."

OBJECTE

Determinar en la disposició setzena del text refós de la Llei d'urbanisme, relativa al règim especial del municipi de Barcelona, la innecessarietat de l'informe de cap altra administració urbanística per a l'atorgament de llicències urbanístiques d'usos i obres provisionals per part de l'Ajuntament de Barcelona.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per donar seguretat jurídica a l'atorgament de les llicències per a usos i obres provisionals al municipi de Barcelona. Cal aclarir legalment que no cal l'emissió de cap informe previ a l'esmentat atorgament ja que es tracta d'una conseqüència lògica del règim especial del municipi de Barcelona en matèria urbanística en virtut de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona.

Amb el paràgraf que es preveu afegir a la disposició addicional setzena, relativa al règim especial del municipi de Barcelona, quedaria especificada legalment la no exigència d'un informe previ de cap altra administració urbanística per a l'atorgament de llicències d'usos i obres provisionals per part de l'Ajuntament de Barcelona.

La inclusió de la mesura a l'Avantprojecte de llei es justifica per la urgència en assolir les finalitats preteses, les quals requereixen d'una modificació legal que només pot ser establerta, de manera immediata, mitjançant l'Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, el règim urbanístic del sòl, en concret de l'ús provisional del sòl i els procediment a seguir.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, li correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'urbanisme. Aquesta competència inclou el règim d'ús provisional del sòl, com també inclou el procediment a seguir per a l'autorització d'usos i obres provisionals.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Disposició addicional 16	Modificació

Article 75.25

VPD M-106.0

S'afegeix una nova disposició final, la novena, al text refós de la Llei d'urbanisme, amb el text següent:

"Disposició final novena.

Amb relació a la modificació de l'apartat 2 de l'article 49 de la Llei present, operada per la Llei XXXXX, s'ha d'entendre que els llindars a què fan referència el Reglament sobre protecció de legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014 de 13 de maig, i el planejament territorial i urbanístic vigents resten desplaçats pels que estableix l'article esmentat a l'efecte d'exigir l'informe de la comissió territorial d'urbanisme que pertoqui i de l'òrgan competent de la Generalitat en matèria de paisatge, pel que fa a les construccions pròpies d'una activitat agrícola, ramadera o, en general, rústica."

OBJECTE

Indicar el desplaçament en el Reglament sobre protecció de legalitat urbanística, aprovat pel Decret 64/2014 de 13 de maig, i en el planejament territorial i urbanístic dels llindars previstos per la intervenció de la comissió territorial d'urbanisme competent i l'òrgan competent en matèria de paisatge en el procediment d'atorgament de llicències per a construccions rústiques, arran de la modificació proposada de l'article 49.2 del TRLU.

NECESSITAT

La iniciativa ve motivada per la modificació proposada de l'article 49.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme, amb el conseqüent desplaçament dels llindars a què fan referència el Reglament sobre protecció de legalitat urbanística i el planejament territorial i urbanístic, a l'efecte de l'emissió de l'informe preceptiu de la comissió territorial d'urbanisme i també de l'òrgan competent en matèria de paisatge, circumstància que cal palesar per seguretat jurídica.

Amb l'addició d'aquesta disposició final s'atorga una major seguretat jurídica a les administracions a l'hora d'interpretar quan és preceptiu l'informe de la comissió territorial d'urbanisme i de l'òrgan competent en matèria de paisatge pel que fa a les construccions pròpies de les activitats rústiques, ja que s'especifica que els llindars legals desplacen els establerts pel Reglament de protecció de la legalitat urbanística i pel planejament territorial i urbanístic.

La mesura plantejada s'ha d'adoptar conjuntament amb la corresponent a la modificació de l'apartat 2 de l'article 49, la inclusió de la qual en l'Avantprojecte de llei ha quedat justificada per la urgència en assolir les finalitats preteses de donar resposta a les necessitats de l'economia dels municipis rurals, les quals requereixen de modificacions legals que només poden ser establertes de manera immediata mitjançant l'Avantprojecte de llei.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'actualització i vigència d'aquest marc normatiu.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística que, d'acord amb el seu apartat d) inclou, en tot cas, el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme	Disposició Addicional 9a	Addició

Article 76.1

VPD M-069.0

Es modifica l'apartat 5 de l'article 23 de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que resta redactat de la manera següent:

"5. El Pla director urbanístic metropolità ha de respectar les determinacions dels plans directors urbanístics que, d'acord amb la legislació urbanística, formula i aprova l'Administració de la Generalitat i que afecten l'àmbit metropolità."

OBJECTE

Aclarir que les determinacions dels plans directors urbanístics que, d'acord amb la legislació urbanística, formula i aprova l'Administració de la Generalitat, i que afecten l'àmbit metropolità vinculen les determinacions del Pla director urbanístic metropolità que preveu la Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

NECESSITAT

Resoldre, per seguretat jurídica, els dubtes sobre la coexistència, en l'àmbit metropolità, de plans directors urbanístics aprovats d'acord amb el Text refós de la Llei d'urbanisme vigent amb el futur Pla director urbanístic metropolità i, en particular, sobre les relacions de jerarquia normativa entre uns plans i l'altre. Dubtes a partir dels quals s'han efectuat pronunciaments judicials que no es poden compartir.

La proposta de modificació permet esvair qualsevol dubte que es pugui deduir de la redacció vigent, per a qüestionar la coexistència normal dels plans directors urbanístics aprovats d'acord amb el Text refós de la Llei d'urbanisme amb el futur Pla director urbanístic de metropolità, així com les relacions de jerarquia normativa també normals entre plans supralocals i locals.

Es considera necessari aclarir de forma àgil i immediata el redactat vigent de l'article 23.5 de la Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona perquè no doni peu a interpretacions que, portades a l'extrem, qüestionen la possibilitat de formular plans directors urbanístics, per exemple, de sector d'interès supramunicipal (article 56.1.g i concordants del TRLU) en perjudici de totes les administracions urbanístiques afectades.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta presentada és la normativa urbanística de Catalunya continguda, bàsicament, en el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, el seu desplegament reglamentari, i en altres normes que atribueixen competències urbanístiques a ens locals, com ara, pel que fa a aquest cas concret, la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística.
D'altra banda, l'article 93 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que "la creació, la modificació i la supressió, i també l'establiment del règim jurídic d'aquests ens [supramunicipals], són regulats per una llei del Parlament".

Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona	Article 23.5	Modificació

Article 76.2

VPD M-068.0

S'afegeix un apartat, l'1 *bis*, a l'article 37 de la Llei 31/2010, amb el text següent:

"1. *bis* De conformitat amb l'apartat 1 i el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, els òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat són competents per a formular i aprovar els plans directors urbanístics que afectin l'àmbit metropolità a què fan referència els articles 56 i concordants de la Llei d'urbanisme."

OBJECTE

L'objecte de la proposta presentada és refermar que la competència per a formular i per aprovar els plans directors urbanístics que afectin l'àmbit metropolità correspon als òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat d'acord amb el que estableix el Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

NECESSITAT

La iniciativa pretén resoldre, per donar seguretat jurídica, els dubtes sobre la coexistència, en l'àmbit metropolità, de plans directors urbanístics aprovats d'acord amb el Text refós de la Llei d'urbanisme vigent amb el futur Pla director urbanístic metropolità.

La proposta de modificació permet esvair, per via indirecta, qualsevol dubte que es pugui deduir de la redacció vigent de la Llei de l'AMB, per a qüestionar la coexistència normal dels plans directors urbanístics aprovats d'acord amb el Text refós de la Llei d'urbanisme amb el futur Pla director urbanístic de metropolità, així com per refermar que la competència per aprovar els primers correspon als òrgans urbanístics de l'Administració de la Generalitat d'acord amb el TRLU.

Es considera necessari aclarir de forma àgil i immediata el redactat vigent de de la Llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en l'aspecte analitzat, perquè no doni peu a interpretacions que, portades a l'extrem, qüestionen la possibilitat de formular plans directors urbanístics, per exemple, de sector d'interès supramunicipal (article 56.1.g i concordants del TRLU) en perjudici de totes les administracions urbanístiques afectades.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta presentada és la normativa urbanística de Catalunya continguda, bàsicament, en el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, el seu desplegament reglamentari, i en altres normes que atribueixen competències urbanístiques a ens locals, com ara, pel que fa a aquest cas concret, la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística.
D'altra banda, l'article 93 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que "la creació, la modificació i la supressió, i també l'establiment del règim jurídic d'aquests ens [supramunicipals], són regulats per una llei del Parlament".

Modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona	Article 37 apartat 1 bis	Addició

Part quarta : Mesures administratives

Títol IV - Mesures administratives en matèria de medi ambient i sostenibilitat, d'infraestructures i mobilitat, urbanisme, i d'ordenació d'aigües

Capítol IV . Modificacions legislatives en matèria d'ordenació d'aigües

Article 77.1

ACC M-229.1

S'afegeix un apartat, el 18, a l'article 2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"18. Empresa d'abocament: persona física o jurídica de qualsevol naturalesa que recull, condueix, tracta i aboca aigües residuals de tercers. Els usuaris de l'aigua poden estar-hi connectats per:
- connexió directa: qualsevol connexió que no formi part d'una xarxa de sanejament pública, com xarxes internes de polígons industrials, xarxes de clavegueram privades, col·lectors particulars, cisternes mòbils, etc.
- connexió indirecta: a través de la xarxa de sanejament pública.
Els ens gestors dels sistemes públics de sanejament no es consideren empreses d'abocament."

OBJECTE

La modificació legislativa proposada té com objectiu definir que s'entén per "empreses d'abocament" als efectes de l'aplicació del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya i, amb això, clarificar la situació tributària d'aquestes empreses pel que fa a l'aplicació del cànon de l'aigua, evitant controvèrsies i inseguretats jurídiques. La normativa actual no contempla aquesta realitat fàctica, i resulta complicat, hores d'ara, aplicar el cànon quan en un polígon industrial opera una persona física o jurídica que recull, condueix, tracta i aboca aigües residuals de tercers.

NECESSITAT

Solucionar inseguretats jurídiques que sorgeixen al moment d'aplicar el cànon de l'aigua quan els contribuents aboquen les seves aigües residuals a un tercer usuari de l'aigua, persona física o jurídica, que les recull, condueix, tracta i aboca.

L'actual regulació no contempla que hi hagi empreses que tractin les aigües residuals de tercers, provocant disfuncions al determinar la base imposable i el tipus de gravamen del cànon de l'aigua que han de satisfer els subjectes passius que aboquen les seves aigües residuals en aquests sistemes de sanejament, així com el tractament tributari que cal donar a aquestes empreses de sanejament.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui perdurable en el temps, no vinculada a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La present proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol preliminar. Això no obstant, la modificació proposada incideix en l'aplicació del Títol VI de la norma, articles 62 i següents, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic del cànon de l'aigua i de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA, i en la DA 30 que es proposa d'addicionar al Text refós en la present Llei de mesures.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre,
En l'àmbit de la fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Addició

Article 77.2

ACC M-185.0

S'afegeix un apartat, el 4, a l'article 29 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"29.4 Els convenis de col·laboració per a l'execució d'actuacions previstos en aquest article tenen els següents terminis màxims de vigència:
a) Els convenis de col·laboració per a l'execució d'actuacions de sanejament d'aigües residuals, reutilització d'aigües residuals, posttractament de fangs, gestió del risc d'inundacions i protecció del domini públic hidràulic tenen un termini màxim de vigència de fins a vint-i-cinc anys.
b) Els convenis de col·laboració per a l'execució d'actuacions d'abastament d'aigua potable i de regulació tenen un termini màxim de vigència de fins a quaranta anys."

OBJECTE

Establir la durada màxima dels convenis de col·laboració que pot subscriure l'Agència Catalana de l'Aigua per a l'execució d'infraestructures hidràuliques de la seva competència, 25 anys pel que fa a actuacions de sanejament i de protecció del domini públic hidràulic i de 40 anys per les d'abastament i regulació que són els terminis que per la vida útil d'aquestes instal·lacions preveu la Disposició addicional quinzena del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

NECESSITAT

L'article 49.h) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, estableix una durada màxima dels convenis de 4 anys, llevat que normativament s'estableix un termini superior. Per aquest motiu, es considera convenient determinar normativament i de forma expressa la durada màxima dels convenis de col·laboració per a l'execució d'actuacions de sanejament i de protecció del domini públic hidràulic, la qual cosa es fa amb la inclusió d'aquest nou apartat 4 en l'article 29.

Les actuacions hidràuliques tenen uns períodes d'execució superiors als 4 anys que preveu la normativa bàsica estatal, atesa la complexitat que revesteixen, La seva vida útil i els períodes d'amortització estan fixats a la Disposició addicional 15 del propi Text refós. D'aquesta manera es fan coincidir els períodes màxims de vigència dels convenis amb els previstos en aquesta Disposició.

La mesura proposada va referida a afavorir un àmbit de l'activitat administrativa, la convencional. Els convenis per a l'execució d'actuacions hidràuliques de competència de l'Agència agiliten l'execució de la planificació vigent i l'aplicació dels seus recursos econòmics, per la qual cosa tenen una clara vessant econòmica en quant incideixen en la capacitat de despesa de l'Agència. Per aquest motiu es justifica la seva incorporació a l'avantprojecte de Llei .

MARC NORMATIU

Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, quant al règim jurídic bàsic dels convenis de col·laboració (article 49)

Decret legislatiu 3/2003, de 4 d novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, quant als convenis de col·laboració per a l'execució d'actuacions de sanejament i d'abastament d'aigua (article 29)

COMPETÈNCIA

L'article 117.1.a) de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de les aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i gestió de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general. L'article 148 també li reconeix la competència exclusiva en matèria d'obres públiques (planificació, construcció i finançament) que no siguin d'interès general, ni afectin altres comunitats autònomes.

text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	29.4	Addició

Article 77.3

ACC M-195.1

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 31 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"5. L'Agència Catalana de l'Aigua pot subscriure convenis de col·laboració amb l'Institut Català de Finances per a la creació d'instruments financers per a l'atorgament de préstecs directes als ens locals i a les agrupacions d'ens locals de Catalunya, amb la finalitat de finançar actuacions en matèria d'abastament d'aigua en alta.
Així mateix, l'Agència Catalana de l'Aigua, mitjançant convenis de col·laboració, pot atorgar a l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat préstecs directes per finançar actuacions en matèria d'abastament d'aigua en alta.
Aquests convenis tenen un termini màxim de vigència de fins a quaranta anys."

OBJECTE

Establir la possibilitat legal que l'Agència Catalana de l'Aigua pugui subscriure convenis de col·laboració amb l'ICF per realitzar operacions de préstec amb els ens locals i les agrupacions d'ens locals, i també amb l'operador públic de la Xarxa Ter - Llobregat, per tal poder executar infraestructures d'abastament en alta.

NECESSITAT

Normativament l'ACA pot atorgar ajuts per a la construcció d'infraestructures d'abastament en alta però preveu, explícitament, la possibilitat de concessió de línies de finançament amb aquesta mateixa finalitat. Si la normativa permet atorgar ajuts no reintegrables, que comporten un impacte patrimonial, també hauria de permetre la formalització d'operacions de préstec, que no tenen efecte patrimonial, per aquesta mateixa finalitat.

Una de les finalitats de l'ACA, dins de les seves competències, és que tots els municipis de Catalunya disposin de sistema d'abastament en alta que aporti qualitat i garantia de subministrament. Actualment l'ACA realitza convocatòries de subvenció per a finançar parcialment aquests tipus d'infraestructures. L'atorgament de préstecs complementaria aquest finançament que actualment proporciona l'ACA.

La mesura proposada està referida a afavorir un àmbit d'activitat de l'ACA: promoure l'execució d'infraestructures d'abastament d'aigua en alta que aporti qualitat i garantia de subministrament a la població. La normativa vigent no recull explícitament la possibilitat que l'ACA pugui facilitar línies de finançament per aquesta finalitat.

MARC NORMATIU

-Estatut d'Autonomia de Catalunya: articles 117 i 148
-Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre: articles 4, 5, 7, 8, 28, 29, 31, 32 i 34
-Decret llei 4/2018, de 17 de juliol, pel qual s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a poblacions per mitjà de la xarxa d'abastament Ter – Llobregat de titularitat de la Generalitat de Catalunya i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter – Llobregat: articles 3 i 5.1.f).
-Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril: Títol XVIII
-Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

COMPETÈNCIA

L'article 117.1.a) de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intercomunitàries, competència que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i gestió de les obres hidràuliques que no siguin qualificades d'interès general. L'article 148 de l'Estatut també reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques (planificació, construcció i finançament) que no siguin d'interès general ni afectin altres comunitats autònomes.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	Addició

Article 77.4

ACC M-187.1

Es modifica el títol i l'apartat 1 de l'article 55 *ter* del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resten redactats de la manera següent:

"Article 55 *ter*
Convenis per al finançament d'actuacions en alta executades entre el 2010 i el 2020

55 *ter*.1. L'Agència Catalana de l'Aigua pot formalitzar convenis amb les entitats competents en matèria de sanejament per a atribuir-los recursos provinents del cànon de l'aigua amb la finalitat d'atendre les despeses d'inversió que hagin efectuat entre el 2010 i el 2020 per a executar actuacions o infraestructures de sanejament en alta previstes en la planificació hidrològica, sempre que es compleixin tant les condicions d'abocament fixades com les condicions de l'informe tècnic preceptiu d'incorporació al sanejament públic en alta emès per l'Agència Catalana de l'Aigua, atribució de recursos que es farà efectiva, sense interessos, en la data indicada pel conveni corresponent, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries de l'Agència Catalana de l'Aigua."

OBJECTE

Modificar el període pel qual es faculta a l'Agència Catalana de l'Aigua per signar convenis amb les entitats locals per al finançament de les actuacions de sanejament en alta previstes a la Planificació Hidrològica i executades per elles, incrementant l'establert inicialment fins el 2020, a efectes de garantir l'obligació legal que afecta l'ACA de finançar les inversions de sanejament planificades que hagin estat efectuades pels Ens locals en el període comprés entre el 2018 al 2020.

NECESSITAT

Habilitar que les entitats locals recuperin la inversió efectuada en el període 2018-2020 en l'execució d'actuacions de sanejament incloses en la Planificació Hidrològica -i per tant cobertes per la garantia de finançament establerta a l'article 55 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya-, per tal d'evitar un greuge comparatiu amb les administracions locals que no han avançat al seu càrrec les inversions previstes a la planificació del sanejament.

La finalitat prevista és compensar als ens locals per les despeses que han assumit, en avançar a càrrec dels seus pressupostos, l'execució de determinades infraestructures de sanejament en alta incloses a la planificació hidrològica, envers les quals l'ACA té l'obligació de finançament a càrrec del cànon de l'aigua, possibilitant així mateix la correcta explotació d'aquestes infraestructures mitjançant la seva incorporació al conjunt de les finançades per l'ACA.

Aquesta disposició afecta a la capacitat de despesa de l'Agència Catalana de l'Aigua en quant l'habilita per abordar el finançament, amb càrrec al cànon de l'igua, de les infraestructures de sanejament en alta incloses a la planificació hidrològica, l'execució de les quals ha estat avançada pels ens locals.

MARC NORMATIU

Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.

Directiva 91/271/CEE, del Consell, de 21 de maig, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes.

Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes.

Reial Decret 509/1996, de 15 de març, de desenvolupament del Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre.

Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya que atribueix a l'Agència l'ordenació dels serveis de sanejament (article 8.2.l) i garantir el finançament dels sistemes públics de sanejament que compren les despeses d'inversió, d'explotació i de reposicions (art.55).

COMPETÈNCIA

L'article 117.1.d) de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de l'administració hidràulica de Catalunya. L'article 144.1.g) li reconeix la competència compartida per a la regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també els efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma, i la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies. L'article 148, reconeix la competència exclusiva en matèria d'obres públiques (planificació, construcció i finançament) que no siguin d'interès general, ni afectin altres comunitats.

Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre	55 ter. 1	Modificació

Article 77.5

ACC M-230.0

Es modifica la disposició addiciona vint-i-unena del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

Disposició addicional vint-i-unena

El transport dels volums líquids generats en les purgues de les instal·lacions corresponents a un sistema públic de sanejament per al seu tractament i gestió en les instal·lacions corresponents a un altre sistema públic de sanejament es considera, a tots els efectes, una continuació dels processos de tractament de les aigües residuals de les instal·lacions de procedència. Correspon a l'ens gestor del sistema públic de procedència de comprovar que el transport es fa en les condicions adequades i a l'ens gestor de sistema de destí validar que la incorporació de les purgues es realitza d'acord amb les condicions adequades de funcionament del sistema de sanejament de recepció.
Aquest transport s'ha d'efectuar a la destinació més propera possible, sempre respectant la sostenibilitat dels sistemes. En el cas que la depuradora més propera sigui finançada amb càrrec al cànon de l'aigua, el seu ens gestor ha d'acceptar les aportacions de volums líquids provinents de purgues, així com de fangs i aigües residuals, que Agència Catalana de l'Aigua determini, encara que siguin alienes als sistemes que gestionen, llevat que, mitjançant un informe tècnic, es justifiqui objectivament la incapacitat de l'estació depuradora per a dur-ne a terme el tractament."

OBJECTE

La modificació proposada de la disposició addicional vint-i-unena té per objecte la millora de l'eficiència del sanejament a Catalunya, reduint els costos de transport del tractament de les aigües residuals o productes derivats del sanejament de sistemes que no disposen del tractament adequat en base a les funcions i competències que legalment té atorgades l'ACA, com són les de planificació del sanejament i de coordinació de les actuacions de les administracions competents en la matèria.

NECESSITAT

Atesa la diversitat territorial i de població de Catalunya, en certs casos pot ser més eficient tècnicament i econòmicament tractar les aigües residuals o productes derivats del sanejament en determinades instal·lacions per raó de la seva situació o capacitat tècnica, sense que sigui acceptable que els seus gestors es neguin a acceptar de tractar-los sense motiu tècnic justificat, atès que el cost del seu tractament és finançat per l'ACA a càrrec del cànon de l'aigua.

L'obligació de rebre les aigües residuals i altres productes derivats del sanejament que estableixi l'ACA, en exercici de les seves facultats de determinació de la política de sanejament i coordinació de les administracions competents (art.8.2.i TRLMAC), si no hi ha causa tècnica que ho impedeixi o aconselli, assegura el compliment de les finalitats d'optimitzar la prestació del servei de sanejament.

La possible negativa de les administracions competents en matèria de sanejament, sense justificació tècnica, a rebre i tractar les aigües residuals o altres productes derivats del sanejament provinents de sistemes aliens als seus, incrementa els costos del seu tractament i fa ineficient el sanejament en el seu conjunt.

MARC NORMATIU

Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.
Directiva 91/271/CEE, del Consell, de 21 de maig, per la qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes.
Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes de tractament de les aigües residuals urbanes.
Reial decret 509/1996, de 15 de març, de desenvolupament del Reial decret-llei 11/1995.
Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, (art. 8.2.l i 55)
Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, (art.66.3.l)

COMPETÈNCIA

L'article 117.1.a) de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de l'Administració hidràulica de Catalunya. L'article 144.1.g) li reconeix la competència compartida per a la regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també els efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma, i la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies.

Article 77.6

ACC M-231.0

Es modifica la disposició addicional vint-i-cinquena del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

Disposició addicional vint-i-cinquena
Finançament d'estudis i actuacions per a reduir l'aportació d'aigües blanques als sistemes públics de sanejament d'aigües residuals urbanes

L'Agència Catalana de l'Aigua, amb l'objectiu de millorar l'eficiència en el funcionament dels sistemes públics de sanejament d'aigües residuals urbanes existents o previstos en la planificació hidrològica, pot finançar totalment o parcialment la redacció d'estudis d'eficiència de les xarxes de clavegueram municipals destinats a reduir l'aportació d'aigües blanques als dits sistemes públics de sanejament en temps sec, i també les actuacions que es desprenguin d'aquests estudis, mitjançant la signatura de convenis amb els ens locals o les agrupacions d'ens

OBJECTE

La modificació proposada té per objecte l'ampliació subjectiva del règim específic de finançament establert per part de l'ACA dels estudis d'eficiència de les xarxes municipals de clavegueram i de les actuacions adreçades a reduir l'aportació d'aigües blanques als sistemes públics de sanejament, incloent-hi als ens gestors actuals o futurs dels sistemes públics de sanejament en alta, amb més capacitat tècnica i administrativa per redactar els estudis i executar les actuacions que els actuals destinataris que són els ajuntaments.

NECESSITAT

Ateses les disfuncions tècniques i l'increment de la despesa d'explotació que provoquen les aigües blanques en l'explotació de les Estacions Depuradores d'Aigües Residuals es considera necessari prevenir l'entrada d'aquest tipus d'aigües, provinents de la xarxa municipal en baixa, als sistemes públics de sanejament en alta, motiu pel qual es convenient ampliar la possibilitat de finançament d'aquests estudis als ens gestors d'aquests sistemes.

La millora de l'eficiència del clavegueram s'adreça a evitar els efectes negatius de l'entrada d'aigües en les EDAR, això justifica ampliar la possibilitat de finançament d'aquests estudis als ens locals gestors d'aquestes instal·lacions encara que no siguin titulars de la xarxa on entren inicialment aquestes aigües, ja que pateixen directament els seus efectes.

L'entada d'aigües blanques en els sistemes públics de sanejament causa pertorbacions en el seu funcionament, perjudicant el rendiment de les EDAR i afectacions al medi receptor. Té una incidència econòmica atès que correspon a l'ACA finançar les despeses d'explotació resultants d'aquests episodis i les de restauració del medi afectat, per tant convé ampliar subjectivament el finançament dels estudis d'eficiència per diagnosticar i executar les corresponents actuacions.

MARC NORMATIU

Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües.
Directiva 91/271/CEE, del Consell, de 21 de maig, per la qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes.
Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes de tractament de les aigües residuals urbanes.
Reial decret 509/1996, de 15 de març, de desenvolupament del Reial decret-llei 11/1995.
Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, (art. 8.2.l i 55).
Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, (art.66.3.l).
Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. (art. 14.C.b)

COMPETÈNCIA

L'article 117.1.a) de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'organització de l'Administració hidràulica de Catalunya. L'article 144.1.g) li reconeix la competència compartida per a la regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també els efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma, i la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies.

Article 77.7

ECO M-011.0

S'afegeix una disposició addicional, la trentena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició addicional trentena. Termini de durada dels convenis

1. Els convenis que se subscriguin en el marc d'aquest text refós poden tenir una durada superior a la de quatre anys prevista en l'article 49 *h*)1r de la Llei 40/2015, de l'1 de octubre, de règim jurídic del sector públic, pel termini que requereixin les necessitats i l'abast de l'objecte convencional.
Respecte dels convenis que tinguin per objecte el finançament, l'execució i l'explotació d'obres hidràuliques relacionades amb l'objecte d'aquest text refós que estiguin vinculats amb actuacions concessionades o contractes amb una durada superior a quatre anys, aquests convenis poden vincular la seva durada al termini de l'actuació concessionada o contracte al qual estiguin vinculats.
2. Abans de la finalització del termini del conveni les parts poden de comú acord prorrogar-lo per un període de fins a quatre anys addicionals o la seva extinció."

OBJECTE

L'objecte de la proposta és introduir en el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya la possibilitat de que els convenis que es subscriguin en el marc de l'esmentat text normatiu, i que estiguin subjectes a la Llei 40/2015, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic (en endavant Llei 40/2015) puguin tenir una durada superior a la prevista en l'article 49 h)1er de l'esmentada llei.

NECESSITAT

En el cas concret de convenis vinculats a l'execució, finançament i explotació d'infraestructures hidràuliques amb l'establiment de tarifes als respectius beneficiaris que impliquen el pagament i explotació de la infraestructura que es meriten en un termini llarg de temps, concorre la necessitat d'establir terminis de vigència per a la seva consecució, superiors a quatre anys previstos en l'article 49 h)1er de la Llei 40/2015.

La mesura que es proposa permetrà que no es produeixi l'extinció dels convenis administratius formalitzats en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, limitada per el termini temporal de quatre anys de l'article 49 h)1er de la Llei 40/2015, sense haver-se conclòs l'objecte convencional.

La justificació ve motivada per la fonamentació referenciada en els apartats a. i b. Anteriors.

MARC NORMATIU

La proposta es fonamenta amb la previsió prevista per l'article 49 h)1er de la Llei 40/201, d'1 de octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic que permet regular normativament un termini de durada dels convenis administratius superior a quatre anys. Per contra, l'apartat segon de l'esmentat article 49 h) de la Llei 40/201, no estableix la possibilitat d'una regulació normativa que permeti establir una pròrroga del conveni superior a quatre anys.

Es proposa que la regulació normativa d'aquesta excepcionalitat de la durada dels convenis administratius formalitzats en el marc del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, sigui contemplada en l'esmentat text refós.

COMPETÈNCIA

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyen a conques hidrogràfiques intracomunitàries, en virtut de la qual s'encabeix el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, del 4 de novembre	Disposició addicional trentena	Addició

Part quarta : Mesures administratives

Títol V - Mesures administratives en matèria de política sanitària

Article 78.1

SLT M-289.1

1. En les actuacions i funcions atribuïdes a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM), s'habiliten les infermeres i infermers adscrits a aquest Institut perquè en la realització de les funcions de suport al personal mèdic avaluador puguin accedir a les dades de les històries clíniques que resultin necessàries d'aquelles persones que tinguin en tràmit un procediment, mitjançant els mateixos sistemes electrònics o en paper a què accedeix el personal mèdic avaluador.

Els tractaments de dades personals a què fa referència l'apartat anterior s'han de contenir en els registres que l'ICAM habiliti per a la finalitat d'exercir les competències en les quals han d'intervenir els infermers i infermeres, dels quals n'és titular el Departament de Salut.

2. El personal de l'ICAM a què fa referència l'apartat 1 ha de mantenir el deure de secret i confidencialitat sobre la informació a la qual tingui accés.

OBJECTE

Optimitzar els procediments d'actuació de l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) per tal d'evitar perjudicis als ciutadans en la tramitació dels procediments que tinguin oberts habilitant l'accés a les dades de la història clínica que siguin necessàries pel cas concret per part de les infermeres i infermers en les tasques de suport als metges avaluadors en aquells casos en què aquests metges estan habilitats per accedir-hi.

NECESSITAT

El personal d'infermeria de l'ICAM té atribuïdes tasques de suport als metges avaluadors i la seva realització requereix conèixer determinades dades de salut de la història clínica. No disposar d'aquest accés limita la realització d'aquestes tasques, alhora que sobrecarrega al metge avaluador en les seves funcions, complicant la tramitació dels procediments en perjudici dels ciutadans.

Amb la proposta es pretén agilitzar la tramitació dels procediments de l'ICAM que requereixen accés a dades de salut de les històries clíniques dels interessats, fent més eficients les actuacions de suport que tenen atribuïdes les infermeres i infermers.

Actualment l'accés a les històries clíniques per part del personal d'infermeria de l'ICAM es regula en el Decret llei 48/2020, el qual se circumscriu a uns procediments específics i durant el període de pandèmia. Es considera necessari tenir regulada aquesta actuació de manera estable al més aviat possible en previsió que la regulació del Decret llei pugui perdre vigència.

MARC NORMATIU

Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social

Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica

Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica

Decret 6/2017, de 17 de gener, de reestructuració del Departament de Salut

Decret 268/2018, de 4 de desembre, de reestructuració parcial del Departament de Salut

Decret 251/2021, de 22 de juny, de reestructuració del Departament de Salut

COMPETÈNCIA

L'article 165 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC), relatiu a la Seguretat Social, segons el qual "Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat social, respectant els principis d'unitat econòmica patrimonial i de solidaritat financera de la seguretat social, la competència compartida, que inclou", entre d'altres aspectes, la coordinació de les actuacions del sistema sanitari vinculades a les prestacions de la seguretat social (apartat f). L'apartat 2 permet a la Generalitat organitzar i administrar, a aquests efectes i dins del seu territori, tots els serveis relacionats amb les matèries especificades en l'apartat 1.

L'article 150,1 EAC en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat, li atribueix la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial.

Decret llei 48/2020, d'1 de desembre, de mesures de caràcter organitzatiu en l'àmbit sanitari, social i de salut pública per fer front a la crisi sanitària provocada per la COVID-19 i de modificació del Decret llei 30/2020, de 4 d'agost, i del Decret llei	Article 1	Supressió

Part quarta : Mesures administratives

Títol VI - Mesures administratives en fundacions especials

Article 79.1

ECO M-053.0

Es modifica l'apartat 4 de l'article 61 del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2008, de l'11 de març, que resta redactat de la manera següent:

"4. Amb autorització de l'òrgan de control, es poden aportar com a fons especial, afecte al manteniment de les despeses ordinàries de l'obra social de la caixa d'estalvis, diners o béns que cobreixin l'import d'aquestes fins als tres anys posteriors a la transformació en fundació especial. Un cop transcorregut aquest termini de tres anys, aquelles fundacions especials que no hagin exhaurit el seu fons especial, en primer lloc, l'han de destinar a compensar pèrdues d'exercicis anteriors i, en el cas que encara resti algun romanent després d'aquesta compensació o la fundació especial no tingui pèrdues d'exercicis anteriors per compensar, es poden destinar a finançar tant despesa ordinària com despesa d'inversió, amb l'aprovació prèvia del patronat, i de l'informe positiu del departament competent en matèria de caixes d'estalvis."

OBJECTE

Es modifica el règim de les fundacions especials quant a l'aplicació dels fons especials aportats en la seva transformació. Aquests es podien destinar al manteniment de l'activitat ordinària, que té el seu origen en l'obra social de la caixa d'estalvis transformada, però limitat als tres anys posteriors a la seva transformació. Atès que, en exhaurir-se aquest termini, encara no s'han aplicat en la seva totalitat i es manté aquesta necessitat, cal suprimir la limitació temporal per poder-los seguir disposant i també cal ampliar el seu destí per tal de poder-los aplicar a despesa d'inversió.

NECESSITAT

Aquesta regulació ha de permetre mantenir el règim aplicat per les fundacions especials de destinar, previ informe positiu del departament competent en matèria de caixes d'estalvis, els fons especials aportats en el moment de la seva transformació en fundació especial i fins que s'exhaureixin aquests, al manteniment de la seva activitat derivada de l'obra social de la caixa originària.

El canvi normatiu proposat és adient per assolir l'objectiu pel qual es van constituir aquests fons especials que és el manteniment de l'obra social originària de la caixa d'estalvis transformada en fundació especial, més arran de la crisi econòmica derivada de la crisi sanitària per la COVID-19.

Es tracta d'una modificació de caràcter puntual que no afecta a altres regulacions que permetrà atendre el manteniment de l'activitat de les fundacions especials afectada per la crisi econòmica arran de la COVID-19 a l'haver reduït els seus ingressos ordinaris.

MARC NORMATIU

La Llei 9/2012, del 25 de juliol, de modificació del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya formula la regulació essencial del règim de les caixes d'estalvis catalanes, tant pel que fa a la normativa del procés de transformació en fundacions especials com a les peculiaritats de llur règim, per raó de llur origen i llur objecte específic.
El Capítol IX. De les fundacions especials del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya, addicionat per l'esmentada Llei 9/2012, regula el règim de les fundacions especials, la seva denominació, els seus òrgans de govern i les funcions de control que exerceix la Generalitat de Catalunya sobre aquestes fundacions.

COMPETÈNCIA

Les funcions de control de les fundacions especials són exercides per l'Administració de la Generalitat per mitjà del departament competent en matèria de fundacions, d'acord amb el que estableix el llibre tercer del Codi Civil de Catalunya, i per l'òrgan competent en matèria de caixes d'estalvis, que vetlla per la continuació de l'obra social en el vessant econòmic, d'acord amb l'article 67 del text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya.

DECRET LEGISLATIU 1/2008, d'11 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de caixes d'estalvis de Catalunya.	article 61.4	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol VII - Mesures administratives en matèria de turisme i consum

Article 80.1

EMT M-155.0

S'afegeix una secció, la tercera, al capítol III del títol III de la Llei 13/2002, del 21 de juny, de turisme de Catalunya, amb el text següent:

"Secció tercera

Llars compartides

Article 51

Concepte

1. Té la consideració de llar compartida l'allotjament turístic que és l'habitatge principal i residència efectiva de la persona titular i que es comparteix com a servei d'allotjament amb terceres persones a canvi de contraprestació econòmica i per a una estada de temporada. La persona titular ha de residir en l'habitatge mentre dura l'estada.

2. Les llars compartides requereixen el títol habilitant corresponent exigit per la normativa vigent per a iniciar l'activitat."

OBJECTE

Incorporar la definició de llar compartida a la Llei de turisme, atès que la seva Disposició addicional desena esmenta aquesta modalitat d'allotjament turístic, juntament amb la d'habitatge d'ús turístic, en relació amb el règim especial del municipi de Barcelona. A més, s'inclou una referència al deure d'obtenir l'habilitació corresponent.

NECESSITAT

És necessari clarificar el marc normatiu amb la incorporació d'un concepte, el de la llar compartida, modalitat d'allotjament turístic regulada en el Decret de turisme de Catalunya. En aquesta tessitura, resulta necessari modernitzar i actualitzar el contingut de la Llei de Turisme per tal d'adaptar-se a un nou context econòmic i social.

És adequat introduir el concepte d'aquesta modalitat d'allotjament turístic i una referència a la seva necessària habilitació per tal de dotar de major seguretat jurídica al text normatiu de la Llei de turisme i d'acord amb el principi de eficiència administrativa i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 80.2

EMT M-156.0

Es deroga l'apartat 4 de l'article 73 de la Llei 13/2002.

OBJECTE

La inscripció en el Registre de Turisme de Catalunya de les empreses, entitats i establiments que desenvolupen activitats d'interès turístic a Catalunya és voluntària i no afegeix cap efecte jurídic o pressuposa algun avantatge. Per tant, mantenir la vigència de l'esmentat article suposa continuar en una situació d'inseguretat jurídica i ambigüitat per a les entitats i establiments que realitzen activitats turístiques que són diferents als són establiments d'allotjament turístic, els quals, en aquest cas, efectivament sí que es obligatòria la inscripció al Registre de Turisme de Catalunya.

NECESSITAT

És necessari per tal de clarificar el marc normatiu, atès que el precepte pot portar a creure que la inscripció atorga algun dret o suposa algun reconeixement. No obstant això aquesta inscripció no caràcter obligatori ni cap virtualitat jurídica, esdevenint per tant un precepte superflu i totalment innecessari.

La mesura és adequada a la finalitat de simplificació i coherència normativa i de reforç de la seguretat jurídica, ja que el manteniment de l'apartat esmentat pot induir a confusió sobre els efectes que es puguin derivar de la inscripció, amb els consegüents prejudicis a la ciutadania i al sector.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú.

3) Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

4) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

5) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 80.3

EMT M-157.0

S'afegeix una lletra, la *r*, a l'article 88 de la Llei 13/2002, amb el text següent:

"r) Incomplir les obligacions que estableix l'article 31.*c*."

OBJECTE

Incloure la infracció corresponent a l'incompliment del deure dels usuaris turístics previst a l'article 31.c) de la Llei, de respectar els reglaments d'ús o de règim interior, sempre que no siguin contraris al que estableixen la Llei de turisme i les disposicions que la desenvolupen, i les normes generals de convivència i d'higiene.

NECESSITAT

És necessari per tal de respectar els establiments, les instal·lacions, els béns i els serveis que les empreses turístiques posin a llur disposició, així com per garantir la tranquil·litat i la intimitat de les persones usuàries turístiques.

Establir la infracció corresponent a l'incompliment del deure és una mesura adequada i proporcionada a la finalitat que es persegueix, de garantir el compliment del deure establert en la Llei mitjançant l'exercici de la potestat sancionadora.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 80.4

EMT M-154.0

Es deroga el capítol III del títol II de la Llei 13/2002, que comprèn els articles 18, 19, 20, 21 i 22.

OBJECTE

La regulació del municipi turístic no ha tingut cap desenvolupament ni aplicació efectiva. No és necessari mantenir la seva vigència atès que s'han aconseguit els mateixos objectius a través d'altres mitjans. En aquest ordre, s'imposa la racionalitat administrativa i la simplificació normativa, ja que el manteniment d'una norma que no ha tingut cap efectivitat pràctica va en contra de la seguretat jurídica, afegeix confusió al context normatiu i és una càrrega pels recursos públics, en consonància amb el que s'indica a l'article 129.6 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

NECESSITAT

Per evitar les càrregues administratives que van en contra de la simplificació administrativa i per tant dels principis del Bon Govern es suprimeixen els preceptes no necessaris de la Llei de Turisme. És per aquest motiu que és pertinent l´avaluació de l'efectivitat i necessitat dels seus preceptes.

És adequat dur a terme aquesta supressió per tal de dotar de major seguretat jurídica i disposar d'un contingut més ordenat i amb la màxima lògica del text normatiu de la Llei 13/2002 de 21 de juny, de turisme de Catalunya, sempre d'acord amb el principi de eficiència administrativa i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú.

3) Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya

4) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

5) Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 80.5

EMT M-160.0

Es modifica la disposició addicional desena de la Llei 13/2002, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició addicional desena. Regulació municipal dels habitatges d'ús turístic i les llars compartides

Els ajuntaments poden regular les activitats d'allotjament turístic en habitatges d'ús turístic i en llars compartides mitjançant ordenances municipals, que poden establir requisits particulars i poden fixar limitacions temporals i períodes màxims de vigència de l'habilitació per a exercir aquestes activitats, d'acord amb la legislació vigent."

OBJECTE

Preveure a la Llei de turisme el reconeixement de la competència dels ajuntaments per regular les activitats d'allotjament turístic en habitatges d'ús turístic i en llars compartides, clarificant que poden establir requisits particulars i poden fixar limitacions temporals i períodes màxims de vigència de l'habilitació per a exercir aquestes activitats, d'acord amb la legislació vigent.

NECESSITAT

Aquesta disposició és necessària com a eina de suport al món municipal per tal que s'aprovin ordenances municipals per regular els habitatges d'ús turístic i les llars compartides. Aquesta competència ja la tenia reconeguda l'Ajuntament de Barcelona en la versió anterior del precepte, i proposta ho preveu per a tots els ajuntaments.

És una mesura adequada i proporcionada la incorporació d'aquest precepte a la Llei, per tal de dotar de major seguretat jurídica al marc normatiu aplicable als allotjaments turístics en habitatge, d'acord amb el principi de eficiència administrativa i coherència.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

7) Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Article 81.1

EMT M-147.0

Es modifica el paràgraf inicial de l'apartat 2 de l'article 126-17 de la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"2. El Govern ha de garantir l'accés dels consumidors a l'educació en consum de manera continuada, mitjançant un centre permanent d'educació en consum i ha d'adoptar les mesures adequades per a assolir els objectius següents:"

OBJECTE

Reforçar el desplegament de la competència estatutària recollida a l'article 123 de l'Estatut, pel que fa a la formació i educació en matèria de consum i les activitats subsegüents.
Aquesta activitat esdevé fonamental per a un correcte funcionament de l'economia catalana i les transaccions de béns i serveis.
És necessari establir que, junt amb la formació i educació en consum també s'ha de dur a terme la de innovació i recerca en consum a través del centre permanent d'educació en consum. Es modifiquen els article 126.17.2 i 126-18 i s'addiciona un nou article el 126-19.

NECESSITAT

Cal dotar l'ACC de més legitimació i situar-la també en una dimensió acadèmica i estratègica, apart de l'activitat de formació i de l'educació en consum, l'ACC ha d'apostar perquè l'Escola del Consum de Catalunya esdevingui una institució de referència, no només en l'àmbit de l'educació i formació en consum sinó també en l'àmbit de la recerca i la transferència del coneixement en consum, per la qual cosa cal que en el codi consum de Catalunya es detalli aquesta nova funció.

Per associar que el centre permanent en educació en consum esdevingui una institució de referència en l'àmbit de la recerca i la transferència del coneixement en aquesta matèria es adient incloure la innovació i la recerca com a objectius del Govern en el codi de consum.

Cal que la innovació i la recerca en consum siguin objectius en consum del Govern per tal que l'ACC com a organisme que assumeix totes les competències de consum, els pugui dur a terme. Donat que es tracta d'un objectiu prioritari de l'ACC i requereix començar a treballar enguany, no es pot deixar aquesta iniciativa a la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

MARC NORMATIU

-La normativa d'aplicació en la matèria és:

•Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

•Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.

•Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits, d'acord amb el que disposen els articles 28, 34 i 49 de l'Estatut d'autonomia.

L'article 2 de la Llei 9/2004, de 24 de desembre, de creació de l'Agència Catalana del Consum estableix om a funcions de l'ACC la formació i l'educació en consum

Les regulacions que conté la norma en tramitació s'emparen en la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya té en matèria de consum, de conformitat amb les previsions que es recullen a l'article 123 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya	Articles 126-17 i 126-18	Modificació
	Article 126-19	Addició

Article 81.1

EMT M-372.0

S'afegeix un nou article, el 126-19, a la Llei 22/2010, amb el text següent:

"Article 126-19
Innovació i recerca en consum

El Govern ha de garantir la innovació i recerca en consum mitjançant el centre permanent d'educació en consum, amb els objectius següents:
a) Impulsar la innovació, la recerca i els estudis sobre actituds i tendències de consum i el desenvolupament de projectes de recerca estratègics.
b) Promoure la transferència del coneixement en consum amb altres organismes públics i privats.
c) Fomentar espais de reflexió i de pensament adreçat a empreses, fabricants, distribuïdors, organitzacions consumidoristes, experts, grups d'interès i administracions públiques, amb l'objectiu d'anticipar línies d'actuació de futur en l'àmbit del consum."

OBJECTE

Actualment l'únic paràmetre luminotècnic i ambiental que recull la Llei 6/2001 per la graduació de les sancions és la quantitat de llum que emet la instal·lació d'il·luminació; tot i que és un paràmetre clau, hi ha d'altres característiques de la instal·lació d'il·luminació que repercuteixen directament en els possibles danys causats per aquesta i que no s'estan aplicant.
A més, en els darrers anys la tecnologia en matèria d'il·luminació ha evolucionat moltíssim amb la introducció dels LED i l'inici de la implantació de sistemes de telegestió, fet que fa necessari la introducció de nous paràmetres per a la graduació de les sancions.
Tot això fa que el redactat actual de la graduació de les sancions no permeti adequar l'import de la sanció a la gravetat de l'impacte real sobre el medi.

NECESSITAT

Establir paràmetres suficients i adequats per graduar les sancions de manera proporcional al dany causat, facilitant així la interpretació i aplicació de la norma i la tramitació dels expedients sancionadors corresponents. Així mateix millorar la seguretat jurídica del règim sancionador previst en aquesta Llei.

Opció 1. No es contempla aquesta opció donat que el redactat actual no permet graduar les sancions de manera proporcional als potencials danys causats en el medi.

Opció 2. No existeix cap altra opció regulatòria per aconseguir l'objectiu que es persegueix, donat que a l'estar el règim sancionador tipificat per la Llei 6/2001, s'ha de modificar per una norma del mateix rang.

Opció 3. S'ha escollit l'opció que assegura la possibilitat de graduar la sanció al potencial dany causat per l'incompliment de manera objectiva, racional i eficaç.

La proposta de modificació de l'articulat de la Llei 6/2001 no introdueix cap obligació nova que no estigués contemplada ja en la normativa a efectes pressupostaris de la Generalitat. No suposa cap obligació nova a nivell pressupostari ni cap nova càrrega administrativa, tampoc de personal ni material del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Opció no fer res

Ingressos: 0 €

Despeses:0 €

Proposta

Previsió ingressos derivats de la proposta: no es pot determinar

Previsió de despeses derivades de la proposta: 0 €

MARC NORMATIU

L'actual règim sancionador resulta poc proporcional al dany potencial o causat. Això va en detriment de la correcció de determinades situacions d'instal·lacions d'enllumenat que afecten el medi. Amb la proposta es pretén disposar d'un règim sancionador més fàcil d'aplicar que millori la seva eficàcia i, per tant, disposar d'una eina efectiva en el cas d'incompliments de la normativa de prevenció de la contaminació lumínica.

COMPETÈNCIA

La proposta ofereix noves eines per graduar les l'import de les sancions, permet que la sanció sigui més proporcional al possible dany causat, millora l'aplicació de la normativa i la seguretat jurídica. Aquest fet, facilitarà la quantificació de les sancions i, per tant, la tramitació dels expedients sancionadors, cosa que pot implicar, una reducció dels recursos destinats a aquesta matèria.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya	Article 126-19	Addició
	Articles 126-17 i 126-18	Modificació

Article 81.1

EMT M-371.0

Es modifica el paràgraf inicial de l'article 126-18 de la Llei 22/2010, que resta redactat de la manera següent:

"Article 126-18
El Govern ha de garantir la formació contínua i permanent dels consumidors, mitjançant el centre permanent d'educació en consum, amb l'impuls i el foment dels tipus de formació següents:"

OBJECTE

Actualment l'únic paràmetre luminotècnic i ambiental que recull la Llei 6/2001 per la graduació de les sancions és la quantitat de llum que emet la instal·lació d'il·luminació; tot i que és un paràmetre clau, hi ha d'altres característiques de la instal·lació d'il·luminació que repercuteixen directament en els possibles danys causats per aquesta i que no s'estan aplicant.
A més, en els darrers anys la tecnologia en matèria d'il·luminació ha evolucionat moltíssim amb la introducció dels LED i l'inici de la implantació de sistemes de telegestió, fet que fa necessari la introducció de nous paràmetres per a la graduació de les sancions.
Tot això fa que el redactat actual de la graduació de les sancions no permeti adequar l'import de la sanció a la gravetat de l'impacte real sobre el medi.

NECESSITAT

Establir paràmetres suficients i adequats per graduar les sancions de manera proporcional al dany causat, facilitant així la interpretació i aplicació de la norma i la tramitació dels expedients sancionadors corresponents. Així mateix millorar la seguretat jurídica del règim sancionador previst en aquesta Llei.

Opció 1. No es contempla aquesta opció donat que el redactat actual no permet graduar les sancions de manera proporcional als potencials danys causats en el medi.

Opció 2. No existeix cap altra opció regulatòria per aconseguir l'objectiu que es persegueix, donat que a l'estar el règim sancionador tipificat per la Llei 6/2001, s'ha de modificar per una norma del mateix rang.

Opció 3. S'ha escollit l'opció que assegura la possibilitat de graduar la sanció al potencial dany causat per l'incompliment de manera objectiva, racional i eficaç.

La proposta de modificació de l'articulat de la Llei 6/2001 no introdueix cap obligació nova que no estigués contemplada ja en la normativa a efectes pressupostaris de la Generalitat. No suposa cap obligació nova a nivell pressupostari ni cap nova càrrega administrativa, tampoc de personal ni material del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Opció no fer res

Ingressos: 0 €

Despeses:0 €

Proposta

Previsió ingressos derivats de la proposta: no es pot determinar

Previsió de despeses derivades de la proposta: 0 €

MARC NORMATIU

L'actual règim sancionador resulta poc proporcional al dany potencial o causat. Això va en detriment de la correcció de determinades situacions d'instal·lacions d'enllumenat que afecten el medi. Amb la proposta es pretén disposar d'un règim sancionador més fàcil d'aplicar que millori la seva eficàcia i, per tant, disposar d'una eina efectiva en el cas d'incompliments de la normativa de prevenció de la contaminació lumínica.

COMPETÈNCIA

La proposta ofereix noves eines per graduar les l'import de les sancions, permet que la sanció sigui més proporcional al possible dany causat, millora l'aplicació de la normativa i la seguretat jurídica. Aquest fet, facilitarà la quantificació de les sancions i, per tant, la tramitació dels expedients sancionadors, cosa que pot implicar, una reducció dels recursos destinats a aquesta matèria.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya	Article 126-19	Addició
	Articles 126-17 i 126-18	Modificació

Article 81.2

EMT M-366.0

S'afegeix un article 333-12 a la Llei 22/2010, amb el text següent:

"Article 333-12 Mesures substitutives de les sancions

1. Les resolucions sancionadores com a conseqüència de les infraccions en matèria de drets lingüístics dels consumidors poden preveure mesures substitutives a la sanció econòmica.

2. Aquestes mesures han de consistir en la realització de programes educatius, activitats o serveis relacionats amb els drets lingüístics, vinculats al sector d'activitat i les circumstàncies en què s'ha comés la infracció.

3. La mesura substitutiva l'ha de demanar la persona o persones responsables de la infracció, abans que la resolució sancionadora adquireixi fermesa en via administrativa.

4. La mesura substitutiva l'ha de sol·licitar, de manera voluntària, la persona o persones físiques responsables de la infracció, d'acord amb el que preveu l'article 334.1. En el cas que la responsabilitat sigui d'una persona jurídica, l'ha de sol·licitar qui n'acrediti la representació, i l'han d'executar les persones vinculades laboralment o contractualment amb la persona jurídica responsable.

5. El procediment per sol·licitar la mesura substitutiva s'ha de regular per decret del Govern de la Generalitat. La forma, la durada i el contingut de les mesures substitutives segons les circumstàncies de la infracció s'han de regular mitjançant una ordre del Departament competent en matèria de política lingüística."

OBJECTE

El Codi de consum de Catalunya preveu obligacions empresarials en matèria de drets lingüístics de les persones consumidores, i el seu incompliment genera una infracció administrativa de caire econòmic.

Es tracta de introduir la possibilitat que, de manera voluntària, l'infractor sancionat pugui substituir la sanció pecuniària per una activitat d'altre tipus, relacionada amb els drets lingüístics dels consumidors.

NECESSITAT

Les sancions econòmiques vinculades a les infraccions en matèria de drets lingüístics dels consumidors, sovint són font de polèmica i tenen un impacte mediàtic i social important, tant pels defensors de les mesures adoptades, com pels seus detractors.

Aquets novadora iniciativa pretén millorar aquesta escletxa, i donar la possibilitat als infractors de millorar el seu servei als usuaris, alhora que no els produeix un impacte negatiu en el seu patrimoni.

La possibilitat de substitució de la sanció econòmica per alguna activitat de caire social o educatiu relacionada amb la llengua, sembla que un cop es desplegui reglamentàriament, pot donar fruits positius, tant en l'àmbit de la defensa dels interessos dels consumidors i usuaris, com de la llengua catalana.

La mesura requereix un desplegament reglamentari posterior, per tant, cal que a la major brevetat es faci la modificació del Codi de Consum.

D'altra banda, la mesura té un impacte econòmic directe, ja que estableix la condonació de les sancions en cas que voluntàriament es sol·liciti una mesura substitutòria, amb un decrement dels ingressos de la Generalitat.

MARC NORMATIU

La normativa d'aplicació en la matèria és:

Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Llei 22/2010, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Codi de Consum de Catalunya.

Decret 151/2013, de 9 d'abril, sobre la potestat sancionadora en matèria de consum i sobre el procediment de restitució de quantitats percebudes indegudament, reposició de la situació alterada i rescabalament de danys i perjudicis.

COMPETÈNCIA

L'article 123 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum. A banda d'això, cal tenir en compte que els drets lingüístics de les persones que gaudeixen de la condició de consumidores i usuàries estan protegits de manera especial, d'acord amb el que disposa l'article 34 de l'Estatut.

Les regulacions que conté la norma en tramitació s'emparen en la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya té en matèria de consum, de conformitat amb les previsions que es recullen a l'article 123 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, així com l'article 143 que regula l'oficialitat i l'abast del català com a llengua pròpia.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Llei 22/2010, de 20 de juliol del Codi de consum de Catalunya	Article 333-12	Addició

Article 82.1

EMT M-166.1

Les modificacions del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, efectuades en els apartats anteriors de l'article 83, mantenen rang reglamentari de Decret a l'efecte del seu desplegament, modificació i derogació.

OBJECTE

Mantenir el caràcter i rang reglamentari de les modificacions operades en el Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya. D'aquesta manera s'assenyala l'aplicació immediata i l'eficàcia jurídica de les modificacions realitzades a la norma reglamentària. Aquestes modificacions tenen una incidència important en aspectes que afecten a la qualitat de l'oferta turística i a l'ordenació del Sector.

NECESSITAT

En consonància amb els principis generals d'eficàcia i eficiència que ha de presidir l'actuació de les administracions públiques de Catalunya resulta necessari incorporar aquesta previsió per tal que les mesures proposades puguin tenir una aplicació immediata i puguin servir de referència jurídica a tot el Sector, incrementant d'aquesta manera la seguretat jurídica per la claredat del marc normatiu aplicable.

La mesura és adequada perquè permetria clarificar l'aplicabilitat de les modificacions realitzades a les disposicions del Decret 75/2020 d'una forma immediata estalviant d'aquesta manera aclariments posteriors i perjudicis als usuaris turístics. Cal subratllar que és necessari eliminar qualsevol incertesa en l'aplicació de les mesures reglamentàries per tal d'incrementar la seguretat jurídica respecte als requisits jurídics aplicables.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Article 83.1

EMT M-161.0

Es deroga l'apartat *a* de la secció segona de l'article 131-2 del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya.

OBJECTE

La inscripció al Registre dels establiments i activitats d'interès turístic a Catalunya és voluntària i no afegeix cap efecte jurídic o pressuposa algun avantatge. Per tant, mantenir la vigència de l'apartat esmentat suposa continuar en una situació d'inseguretat jurídica, ja que estableix una ambigüitat respecte al caràcter obligatori de la inscripció, del conjunt d'aquestes entitats i establiments que realitzen activitats turístics i no es refereixen als establiments d'allotjament turístic, els quals, en contrast, efectivament han d'habilitar-se al Registre com a tals.

NECESSITAT

És necessari per tal de clarificar el marc normatiu, atès que el precepte pot portar a creure que la inscripció atorga algun dret o suposa algun reconeixement. No obstant això, aquesta inscripció no caràcter obligatori ni cap virtualitat jurídica, esdevenint per tant un precepte superflu i totalment innecessari. La proposta és coherent amb la proposta de derogació de l'article 73.4 de la Llei de turisme.

La mesura és adequada a la finalitat de simplificació i coherència normativa i de reforç de la seguretat jurídica, ja que el manteniment de l'apartat esmentat pot induir a confusió sobre els efectes que es puguin derivar de la inscripció, amb els consegüents prejudicis a la ciutadania i al sector.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Article 83.2

EMT M-162.0

Es modifica l'apartat *a* de la secció primera de l'article 131-2 del Decret 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"-1 Secció primera
a) Allotjaments turístics.
Les dades dels allotjaments turístics que consten al Registre són les següents:
I. Titular.
II. Adreça de l'allotjament.
III. Telèfon de l'allotjament. En el cas d'habitatges d'ús turístic i llars compartides, el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat.
IV Correu electrònic de l'allotjament.
V. Modalitat d'allotjament.
VI. Grup, categoria i distintiu, si escau.
VII. Nombre d'unitats d'allotjament.
VIII. Nombre de places.
IX. Dates de l'habilitació i de la seva comunicació al Registre de turisme de Catalunya.
X. Nom de l'allotjament, si escau."

OBJECTE

Clarificar en l'apartat de la norma on s'enumeren les dades dels allotjaments turístics que s'inscriuen al Registre de Turisme de Catalunya, i en concret en el subapartat III referent al telèfon de l'allotjament, que en el cas dels habitatges d'ús turístic i de les llars compartides, s'inscriu al Registre de Turisme de Catalunya el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat.

NECESSITAT

És necessari inscriure al Registre de Turisme de Catalunya el número de telèfon d'assistència dels HUTS i de les llars compartides per tal de poder controlar el compliment del servei d'assistència que aquests allotjaments turístics han de prestar.

Es considera que la inscripció del número de telèfon és una mesura adequada a la finalitat que es persegueix, ja que per poder controlar l'existència del telèfon i la prestació efectiva d'aquest servei l'administració ha de poder disposar del número de telèfon.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 83.3

EMT M-163.0

Es modifica l'article 241-2 del Decret 75/2020, que resta redactat de la manera següent:

"Article 241-2

Titular de l'activitat

La persona titular de l'activitat és la propietària o la persona que aquesta autoritzi expressament, sempre que compleixi les mateixes condicions d'empadronament i residència efectiva exigides a les persones propietàries.

El document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació per a l'inici de l'activitat.

En el cas de revocar l'autorització, la persona propietària ha de posar-ho en coneixement de l'administració municipal."

OBJECTE

Clarificar en la regulació de la llar compartida que el document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació per a l'inici de l'activitat.

Clarificar que en el cas de revocar l'autorització, la persona propietària ha de posar-ho en coneixement de l'administració municipal.

NECESSITAT

Per seguretat jurídica, i concretament per garantir que la persona titular efectivament està autoritzada, cal especificar en la norma que el document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació de llar compartida, i també que la revocació de l'autorització s'ha de posar en coneixement de l'administració municipal.

Es considera que aportar l'autorització de la persona propietària en el tràmit d'habilitació i comunicar la revocació de l'autorització són mesures adequades a la finalitat que es persegueix, que és garantir el compliment d'aquest requisit des de l'inici i durant l'exercici de l'activitat.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Article 83.4

EMT M-164.0

S'afegeix un apartat, el 5, a l'article 241-3 del Decret 75/2020, amb el text següent:

"5. La persona titular de la llar compartida ha de facilitar a les persones usuàries un número de telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives l'activitat. Aquest número també ha d'estar a disposició de la comunitat de propietaris, veïns i administracions turístiques a fi de poder comunicar incidències que es puguin produir i els afectin."

OBJECTE

Incorporar a la regulació de la llar compartida del Decret de turisme, el deure de la persona titular de facilitar a les persones usuàries un número de telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives l'activitat. Aquest número també ha d'estar a disposició de la comunitat de propietaris, veïns i administracions turístiques a fi de poder comunicar incidències que es puguin produir i els afectin."

NECESSITAT

És necessari per a la protecció de les persones usuàries, per tal que se'ls pugui prestar el servei d'assistència de la mateixa manera que s'exigeix i es presta a les persones titulars dels habitatges d'ús turístic, i també per preservar la bona convivència entre persones titulars, usuàries i veïns, en l'exercici de l'activitat.

Es considera que és una mesura adequada a la finalitat que es persegueix, ja que el número de telèfon permet tant a usuaris com a veïns i administració poder comunicar de manera immediata a la persona titular qualsevol incidència relativa a l'exercici de l'activitat.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Article 83.5

EMT M-165.0

S'afegeix una disposició final, la tercera, al Decret 75/2020, amb el text següent:

"Disposició final tercera
Habilitació per a la modificació dels annexos
Mitjançant una ordre del departament competent en matèria de turisme es poden modificar els annexos del Decret, els quals estableixen els requisits turístics mínims dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme de la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya, i els barems de qualitat hotelers."

OBJECTE

Preveure en el Decret de turisme que els seus annexos, els quals estableixen els requisits turístics mínims dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme de la Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya, i els barems de qualitat hotelers, puguin ser modificats mitjançant ordre del departament competent en matèria de turisme.

NECESSITAT

D'acord amb els principis generals d'actuació de les administracions públiques de Catalunya d'eficàcia i eficiència, és necessari incorporar aquesta previsió per tal de poder actualitzar de forma ràpida, mitjançant Ordre departamental, els requisits turístics dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya a les necessitats dels sector.

La mesura és adequada perquè permetria adaptar els requisits que consten als annexos del Decret 75/2020 d'una forma més àgil, amb menys temps i menys requisits de tramitació, i evitaria incórrer en contradiccions entre els diferents cossos normatius.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

4) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

5) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

6) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol I . Protecció dels animals

Article 84.1

ACC M-188.0

Es modifica l'apartat 1 de l'article 45 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, del 15 d'abril, que resta redactat de la manera següent:

"45.1 Les infraccions comeses contra aquesta Llei són sancionades amb multes de fins a 45.000 euros."

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és adequar l'import màxim de les sancions previst a l'article 45.1 Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals, a la reforma que es va fer de l'article 46.1 del mateix Decret Legislatiu, que preveu que la sanció màxima per infraccions molt greus sigui de 45.000 euros.

NECESSITAT

La present modificació esdevé necessària per esmenar una errada tècnica que ha generat una incoherència normativa que impossibilita l'aplicació dels imports màxims de les sancions per les infraccions a les previsions del text refós de la Llei de Protecció dels animals. Les sancions establertes a l'article 46.1 del DL 2/2008 poden arribar a ser de 45.000 euros; l'article que es proposa modificar estableix un màxim de 20.000 euros.

Per dotar de coherència al text normatiu i poder aplicar les sancions previstes a l'article 46.1 del text refós de la Llei de protecció dels animals, s'ha de modificar l'apartat 1 de l'article 45, que determina amb caràcter general les quanties màximes que es poden imposar.

En venir determinades les quanties sancionadores per Llei, atès el principi de tipicitat, l'única opció per procedir a la modificació proposada és la modificació de la norma de rang legal que les va establir. Es tracta d'una mesura de caràcter econòmic que dota de coherència al text normatiu i permet l'aplicació de les sancions previstes, motiu que justifica la seva inclusió en l'avantprojecte de llei de mesures.

MARC NORMATIU

La proposta consisteix en la modificació de la Llei de protecció dels animals, el text refós de la qual va ser aprovat pel Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril; concretament, de l'article 45 que regula les multes, el comís i el tancament d'instal·lacions i en el seu apartat 1 estableix la quantia màxima de les multes.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té la competència compartida en medi ambient (art. 144 de l'Estatut) i la competència compartida en la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat, del medi ambient marí i aquàtic si no tenen per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítims (art. 144.1.c), també té la competència exclusiva en la protecció dels animals (art. 116.1.d).

D'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, les comunitats autònomes poden adoptar normes administratives sancionadores quan tenen competència sobre la matèria substantiva de què es tracti, si bé han de respectar les garanties constitucionals del Dret administratiu sancionador (art. 25.1 CE), i no han d'introduir divergències irraonables i desproporcionades respecte d'altres comunitats (art. 149.1.1 CE; STC 87/1985, FJ 8; 196/1996, FJ 3).

Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de protecció dels animals.	45.1	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol II . Mesures de facilitació de l'activitat econòmica

Article 85.1

EMT M-149.0

Es modifica l'apartat 3 de l'article 29 de la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, que resta redactat de la manera següent:

"Les administracions públiques de Catalunya, en l'exercici de les competències respectives d'intervenció de l'activitat econòmica, només poden exigir l'obtenció d'una llicència o autorització, o d'un altre mitjà d'intervenció amb control previ, si hi ha raons imperioses d'interès general que ho justifiquin, en els termes previstos a l'article 17 de la Llei 20/2013, del 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat".

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica l'apartat 3 de l'article 29, de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per clarificar certs extrems que han suscitat dubtes en els operadors jurídics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021 i que requereixen s'esmeni.

NECESSITAT

L'Estat ostenta la competència exclusiva sobre les bases de l'activitat econòmica i ha regulat a l'article 17.1.a) de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat mercat, en quins supòsits l'òrgan competent pot exigir l'autorització, per concórrer raons imperioses d'interès general. S'arriba a l'acord bilateral de substituir la referència a la Directiva 2006/123/CE per la referència a la Llei 20/2013, de 9 de desembre.

La modificació proposada és fruit de l'acord en la Comissió bilateral Generalitat – Estat de 12 de març de 2021 i per tant a la responsabilitat de compliment que la Generalitat va adquirir en relació al redactat de l'apartat 3 de l'article 29.

La modificació relativa a l'apartat 3 de l'article 29 respon no només a la voluntat de la Generalitat que la considera adequada i correcta sinó a un compromís bilateral assumit envers a l'Estat i a rel de la Comissió Bilateral Generalitat –Estat celebrada en data 12 de març de 2021.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat mercat (BOE, número 295, de 10 de desembre de 2013).

3.Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica	Article 29.3	Modificació

Article 85.2

EMT M-150.0

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 42 de la Llei 18/2020, que resten redactats de la manera següent:

"3. L'òrgan competent, si els defectes detectats no són de caràcter essencial, pot incoar el procediment sancionador que correspongui una vegada transcorregut el termini concedit sense que s'hagin esmenat.
4. L'òrgan competent, si una vegada transcorregut el termini d'esmena la comunicació presenta algun dels defectes de caràcter essencial que descriu l'apartat 5, ha de dictar una resolució que deixi sense efecte la comunicació, ordeni el cessament de l'activitat i, si escau, restitueixi la situació jurídica al moment previ a l'inici de l'activitat corresponent, sens perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent."

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica :els apartats 3 i 4 de l'article 42, de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació de l'activitat econòmica per clarificar certs extrems que han suscitat dubtes entre els operadors jurídics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021 i que requereixen s'esmeni.

NECESSITAT

A l'article 42, apartats 3 i 4, hi ha una incoherència en la regulació dels terminis d'esmena, doncs es fan referència a un termini de 10 dies i un de 15 dies indistintament. Amb caràcter general el termini és de 10 dies, per tant, no te sentit establir a la llei el termini de 15 dies, quan aquest termini tindrà caràcter excepcional, és a dir, només s'hauria d'aplicar a aquells casos en que s'ha concedit l'ampliació del termini.

La modificació proposada, respon al fruit de l'anàlisi de l'aplicació de l'article 42 de la Llei de facilitació i els dubtes que s'han traslladat per part dels òrgans competents que han d'aplicar aquesta norma. Així, porta a confusió, que l'article 42.2 estableixi el termini de 10 dies per esmenar, i que als apartats e i 4 es parli de 15 dies. Per tant, per coherència amb l'apartat 2, entenem que caldria eliminar el terminis de 15 dies a que es refereixen els apartats 3 i 4.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica és una llei nova amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una Llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís de certs ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.Els articles 32 i 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

3.Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica	Article 42.3 i 4	Modificació

Article 85.3

EMT M-151.0

Es modifica la disposició addicional quarta de la Llei 18/2020, que resta redactada de la manera següent:

"Quarta. Vinculació de la cerca guiada

Els procediments administratius s'han d'incorporar progressivament, de manera que tots els relatius a inici d'activitat estiguin incorporats en un termini de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, moment en el qual ha d'ésser efectiva la vinculació de l'eina de cerca guiada a què fa referència l'article 7.2.*a*."

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica la Disposició addicional quarta,de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per clarificar i concretar certs extrems que han suscitat dubtes en els operadors jurídics i tecnològics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021 i que requereixen s'esmeni.

NECESSITAT

Entrada en vigor la Llei, es va detectar que hi havia un error en el redactat d'aquesta previsió de la disposició addicional quarta. En concret, s'indicava que en el termini de 2 anys s'incorporarien a la cerca guiada tots els procediments sense distingir quin tipus de procediments serien. Amb la modificació que es proposa, es vol concretar que els que han d'estar operatius en el termini de 2 anys des de l'entrada en vigor són els procediments inicials d'activitat econòmica.

La modificació respon a l'anàlisi de l'aplicació i el compromís d'acompliment que s'han traslladat per part dels òrgans competents i dels òrgans transversal de caire tecnològic de la Generalitat de Catalunya. Amb la situació provocada per la COVID, part dels esforços tecnològics i del personal que s'ha de dedicar a la cerca guiada s'han hagut de dedicar a temes prioritaris per a la ciutadania. És important precisar que el compromís es pot mantenir pels procediments d'inici.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, és una llei nova amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una Llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís de certs ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i acompliment i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1.Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Article 85.4

EMT M-153.0

Es modifica la disposició transitòria cinquena de la Llei 18/2020, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició transitòria cinquena
Pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació durant la pandèmia del SARS-CoV-2

Mentre sigui aplicable alguna resolució emesa pel departament competent en matèria de salut que estableixi mesures restrictives per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia al territori de Catalunya produïda per la pandèmia del SARS-CoV-2, els terminis que estableix l'article 36.1 per a la pèrdua d'eficàcia dels efectes de la comunicació no són aplicables."

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica la Disposició transitòria cinquena de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per ajustar els terminis i l'aplicació transitòria que aquesta disposició comporta. Diversos òrgans competents ens han traslladat el temor de certes persones titulars d'activitats econòmiques que, veient com s'allarga la situació de crisi sanitària i sense poder iniciar o reprendre la seva activitat, l'administració competent pugui iniciar d'ofici el procediment de pèrdua d'eficàcia.

NECESSITAT

La disposició permet rectificar l'article 36. 1 en moments de pandèmia, doncs s'han donat casos d'activitats que no han pogut començat o no s'ha hagut reprendre per com hi impacten les mesures covid adoptades però sense la intenció de donar-la de baixa . Vist que no se sap quan acabarà la situació d'anormalitat, es modifica la disposició eliminant els terminis que s'hi establien.

La modificació respon a l'anàlisi de l'aplicació i els dubtes que s'han traslladat per part dels òrgans competents i les persones titulars a les quals els hi és d'aplicació. Aquesta disposició inclosa per la situació de crisis sanitària requereix certs ajustos per tal d'assegurar la tranquil·litat de les persones titulars a qui els hi pot afectar. Atès que la crisi s'ha allargat en el temps més del que es preveia en un inici, cal ajustar la redacció d'aquesta disposició.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica és una llei nova amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una Llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís de certs ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1. Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2. Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Article 85.5

EMT M-152.0

Es modifica la disposició final setena de la Llei 18/2020, que resta redactada de la manera següent:

"Disposició final setena
Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.
2. L'obligació de les administracions públiques catalanes d'adaptar-se al model de relació amb les empreses, a la incorporació dels diferents procediments administratius relatius a l'inici de l'activitat a la cerca guiada i a la incorporació de les diferents col·leccions de dades estandarditzades al Directori d'empreses, establiments i registres, entra en vigor al cap de dos anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei."

OBJECTE

L'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres modifica la disposició final setena de la Llei 18/2020, de 28 de desembre de facilitació econòmica per clarificar i concretar certs extrems que han suscitat dubtes en els operadors jurídics i tecnològics des que aquesta va entrar en vigor al gener de 2021.

NECESSITAT

Tal i com s'ha indicat en la proposta de modificació de la disposició addicional quarta, un cop entrada en vigor la Llei, es va detectar que hi havia un error en el redactat d'aquesta previsió. En concret, s'indicava que en el termini de 2 anys s'incorporarien a la cerca guiada tots els procediments sense distingir quin tipus de procediments serien. Aquest termini es repeteix a la Disposició final que aquí proposem de canviar.

La modificació de la Disposició final Setena, respon al fruit de l'anàlisi de l'aplicació i el compromís d'acompliment que s'han traslladat per part dels òrgans competents i dels òrgans transversals de caràcter tecnològic de la Generalitat de Catalunya.

La Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació econòmica és una llei amb una vigència de poc més de mig any, i era previsible que una Llei de tanta complexitat i amb tants actors implicats requerís d'ajustos en el seu redactat, un cop es comencés a aplicar. En aquest sentit, la modificació proposada respon a peticions d'aclariment i ajustos necessaris per a la seva correcta aplicació i acompliment i és per això que és urgent la seva inclusió en l'avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

El marc de normatiu de la proposta s'emmarca en:

1. Els articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2. Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (DOGC, número 8307, de 31 de desembre de 2020).

COMPETÈNCIA

La competència de la Generalitat en aquesta matèria dimana dels articles 45.5, 150, 152,159 i 160 de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel que s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. L'article 45.5 de l'Estatut, dins dels principis rectors que han d'orientar les polítiques públiques, estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor. L'article 152 de l'Estatut disposa que la Generalitat té competència de la promoció de l'activitat econòmica.

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol III . Prevenció de riscos laborals

Article 86.1

EMT M-134.0

Es modifica l'article 58 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives, que resta redactat de la manera següent:

"Article 58. Afectació de les quanties recaptades per la sanció d'infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals

El deu per cent de l'import de les sancions econòmiques per infraccions en matèria de prevenció de riscos laborals recaptades pel departament competent en matèria de relacions laborals s'ha de destinar a incrementar el pressupost inicial de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral per desenvolupar les actuacions preventives específiques que programa dit departament, competent en l'execució de polítiques en prevenció de riscos laborals."

OBJECTE

Fer efectiva l'afectació del 10% de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals, de manera que s'incrementi el pressupost de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral (ICSSL) i així revertir part dels diners recaptats per sancions en actuacions que millorin les condicions de treball, ja que amb el redactat actual no s'ha fet efectiu el caràcter finalista dels ingressos que es pretenia.

Es tramita paral·lelament una derogació de la darrera modificació de l'article 58 de la Llei 7/2004, del 16 de juliol efectuada per l'article 230 de la Llei 5/2017, del 28 de març.

NECESSITAT

La Llei 7/2004, de 16 de juliol, preveia l'afectació de les sancions en matèria de prevenció de riscs laborals per actuacions preventives, per una quantia igual a l'excés sobre la quantitat recaptada en l'exercici anterior. L'última modificació de la Llei 7/2004, va concretar la quantia afectada: un 10%.
Cal concretar el redactat actual especificant que el 10% incrementarà el pressupost de l'ICSSL, ja que el redactat actual no ha comportat l'ús finalista que es pretenia.

Fer efectiva l'afectació parcial dels ingressos obtinguts de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals permetrà destinar aquests ingressos a la finalitat de millorar la seguretat i salut dels treballadors i per tant revertir els recursos obtinguts per incompliments en millores per a la prevenció de riscos laborals.

La proposta constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de llei queda plenament justificada.

En concret, l'avantprojecte de Llei de mesures 2022 és l'instrument normatiu adequat per modificar un article de la llei de mesures de l'any 2004, en concret l'article 58 Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.

MARC NORMATIU

El III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral va preveure l'increment del finançament per desenvolupar accions del Marc estratègic català de Seguretat i Salut Laboral i que fons provinents de la recaptació per sancions de prevenció de riscos laborals havien de revertir en accions de seguretat i salut laboral, per part de l'institut Català de Seguretat i Salut Laboral.
El redactat actual de la l'article 58 de la Llei 7/2004, d'acord amb la darrera modificació efectuada per la Llei 5/2017, no ha permès donar compliment al compromís que va adoptar el Govern en el III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral, és per això que es proposa la derogació de la modificació introduïda per la Llei 5/2017 i es tramita paral·lelament una proposta de modificació de l'article 58 de la Llei 7/2004

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas la prevenció de riscs laborals i la seguretat i salut laboral, entre d'altres.

Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives	Art. 58	Modificació
Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic	Art. 230	Supressió

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol IV . Destinació dels ingressos derivats de l'activitat de transport d'energia elèctrica

Article 87.1

ACC M-217.1

Es modifica l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, que resta redactat de la manera següent:

"4.S'afecten parcialment els ingressos derivats de l'impost en els termes següents:
a) El 20% dels ingressos relacionats amb les activitats de transport d'energia elèctrica efectuada pels elements fixos del subministrament d'energia elèctrica s'integren al Fons Climàtic amb la finalitat de finançar mesures i programes de caràcter mediambiental, de transició energètica i de desenvolupament i millorament de les zones afectades per l'impacte ambiental de la producció d'energia elèctrica.
b) El 20% dels ingressos relacionats amb l'activitat de transport de telefonia efectuada pels elements fixos, i el 20% dels derivats de l'activitat d'allotjament i gestió d'elements radiants per al transport de les comunicacions electròniques efectuades pels elements fixos que configuren les diferents xarxes han de finançar programes de desplegament de xarxes de comunicacions electròniques en zones rurals i programes sectorials d'impuls de les tecnologies de la informació i la comunicació en aquestes zones.
Correspon al departament competent en matèria de telecomunicacions i polítiques digitals la gestió d'aquests ingressos. En la selecció dels projectes als quals es destinen els recursos ha de participar el departament responsable de les polítiques de desenvolupament rural
c) El 20% dels ingressos relacionats amb les activitats de producció, emmagatzematge i transformació d'energia elèctrica d'origen nuclear s'han de destinar a nodrir un fons per a finançar actuacions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa de les zones afectades per l'impacte ambiental de la producció d'energia elèctrica nuclear.
Aquest fons està adscrit al departament competent en matèria d'empresa i treball. El règim de gestió d'aquest fons es regula per un reglament que ha de preveure la participació en la determinació de les prioritats d'actuació del fons, dels consells comarcals i d'altres entitats locals de caràcter supramunicipal de les zones afectades."

OBJECTE

L'objecte de la modificació és concretar el destí d'una part dels ingressos de l'impost.
Es preveu l'afectació d'un 20 % dels ingressos d'activitats de transport d'energia elèctrica s'integrin en el Fons Climàtic; i que el 20% dels relacionats amb la producció d'energia elèctrica nuclear es destinin a un nou Fons per finançar actuacions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa de les zones afectades per l'impacte de la producció d'aquesta energia.
Es determinen també els criteris de participació en la gestió dels ingressos que no estan vinculats al Fons Climàtic.

NECESSITAT

Aquesta iniciativa té una doble objectiu. El primer és determinar l'òrgan responsable de la gestió i alhora determinar la participació d'altres departaments o administracions en la gestió. El segon, és fer una nova afectació d'ingressos amb la finalitat de nodrir un Fons destinat a finançar actuacions de desenvolupament socioeconòmic i de transició energètica justa de les zones afectades per l'impacte ambiental de la producció d'energia elèctrica nuclear.

La mesura proposada, l'assignació dels recursos afectats a un Fons i/o a un departament en concret en funció de la finalitat que es pretén amb l'afectació parcial dels ingressos, és la millor fórmula per a assolir els objectius que es buscaven amb la creació de l'impost.

En tractar-se d'una proposta que modifica parcialment la afectació d'un impost respecte a la prevista en al Llei vigent i que determina l'adscripció parcial del ingressos al Fons Climàtic o a un nou Fons en funció de l'activitat gravada i de la finalitat a la que es vinculen els recursos, es considera que la Llei de Mesures és l'eina més adient i lògica per a procedir a la modificació legislativa instada.

MARC NORMATIU

Aquesta proposta modifica l'apartat 4 de l'article 8 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.
I també, pel que fa a la modificació de la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 8, en adscriure els ingressos al Fons Climàtic desenvolupa allò previst a l'article 51 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic que preveu que el Govern podrà acordar destinar altres ingressos a proveir el Fons Climàtic.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga competències a la Generalitat de Catalunya en matèria de Medi ambient, espais naturals i meteorologia
1. Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència compartida inclou en tot cas:
(...)
b) L'establiment i la regulació de mesures de sostenibilitat, fiscalitat i recerca ambientals.

Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient DECRET 33/2020, de 18 de febrer, pel qual s'estableixen la composició i e	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol V . Universitats

Article 88.1

REU M-259.0

Es modifica l'article únic de la Llei 3/2016, del 15 de desembre, de pròrroga del Pla Serra Húnter, que resta redactat de la manera següent:

"Article únic. Pròrroga del Pla Serra Húnter
1.El Pla Serra Húnter, aprovat pel Govern l'1 d'agost de 2003 d'acord amb l'apartat 3 de la disposició final segona de la Llei 1/2003, del 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, i amb les adaptacions introduïdes a l'apartat 2 de la disposició addicional dissetena de la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics, prorrogat per la Llei 3/2016, de 15 de desembre, i que per Acord del Govern de 9 de desembre de 2020 va estendre la vigència fins al 31 de desembre de 2021, es prorroga fins al 31 de desembre de 2023, amb efectes des de l'1 de gener de 2022. Les universitats públiques que es vulguin acollir a la pròrroga han de formalitzar un conveni de col·laboració amb el departament competent en matèria d'universitats per al seu desenvolupament d'acord amb les característiques del Pla 2016-2020 que es prorroga.
2. El Govern abans no finalitzi la vigència del Pla, i una vegada avaluat, n'ha de revisar les característiques, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'universitats, amb l'objectiu de reforçar-lo i adaptar-lo a les necessitats de les universitats per continuar avançant en la societat del coneixement, i també n'ha de determinar el nou període de vigència.
3. Les lleis de pressupostos de la Generalitat del respectiu exercici econòmic han d'incloure les dotacions econòmiques que permetin donar continuïtat al Pla."

OBJECTE

Es prorroga la vigència del Pla Serra Húnter fins el 31 de desembre de 2023 amb efectes des de l'1 de gener de 2022. A l'empara de la Llei 3/2016 s'havia prorrogat fins el 31 de desembre de 2020 i per Acord del Govern de 9 de desembre de 2020, se'n va estendre la vigència fins al 31 de desembre de 2021. Les universitats s'han d'adherir a la pròrroga del Pla mitjançant la formalització d'un conveni.
Una vegada avaluat, el Govern n'haurà de revisar les característiques amb l'objectiu de reforçar-lo i adaptar-lo a les necessitats de les universitats i determinar un nou període de vigència.

NECESSITAT

L'objectiu del PSH és promoure en les universitats públiques del sistema universitari de Catalunya la contractació laboral de personal acadèmic d'excel·lència. Aquest objectiu es manté vigent i necessari d'acord amb el que disposa el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (en endavant PN@SC) aprovat per Acord del Govern el 9 de juny de 2020. Per això cal modificar la Llei 3/2016 per estendre'n la vigència.

La mesura és adequada atès que garanteix la continuïtat del Pla Serra Húnter durant dos anys més, i també en preveu la seva avaluació abans no finalitzi la seva vigència. Per altra banda, s'efectua un mandat al Govern per a la revisió de les característiques del Pla de manera que en surti reforçat i adaptat a les necessitats de les universitats per continuar avançant en la societat del coneixement, i per a determinar-ne el nou període de vigència.

Cal incorporar la mesura en l'Avantprojecte de llei perquè els pressupostos de la Generalitat han de preveure la dotació econòmica que permeti donar continuïtat al Pla d'acord amb el que estipula el PN@SC. A més, si bé es mantenen les característiques estipulades a la disposició addicional 17ena de la Llei 5/2001, s'hi afegeix el requisit de la seva avaluació que actualment no està previst a la normativa.

MARC NORMATIU

-Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.
-Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.
-Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics (DA 17)
-Llei 3/2016, de 15 de desembre, de pròrroga del Pla Serra Húnter, modificada per l'article 233 de la Llei 5/2017, del 28 de març.
-Acord del Govern de 16 de maig del 2017, pel qual s'aprova el Pla Serra Húnter per al període 2016-2020 i se'n concreten les característiques.
-Acord GOV/77/2020,de 9 de juny, pel qual s'aprova el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC).

COMPETÈNCIA

Article 172.2. e i f) EAC:172.2. Correspon a la Generalitat, en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència compartida sobre tot allò a què no fa referència l'apartat 1, que inclou en tot cas: e) La regulació del règim del professorat docent i investigador contractat i funcionari. f) L'avaluació i el garantiment de la qualitat i de l'excel·lència de l'ensenyament universitari, i també del personal docent i investigador.

Llei 3/2016, del 15 de desembre, de pròrroga del Pla Húnter.	Article únic	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol VI . Règim local

Article 89.1

PRE M-059.0

Es modifica l'article 18 del text refós de la Llei municipal i de règim local, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril,que resta redactat de la forma següent:

"Article 18. Resolució

18.1 Correspon al Govern la resolució dels expedients d'alteració dels termes municipals, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'Administració local.

18.2 El Govern ha d'aprovar la proposta de l'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa del municipi o dels veïns si es produeix l'acord favorable dels municipis interessats i no hi formulen objeccions la Comissió de Delimitació Territorial i la Comissió Jurídica Assessora."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 18 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que regula la resolució dels expedients d'alteració dels termes municipals per part del Govern de la Generalitat.

La part final de l'article 18.1 en el text original s'incorpora en un apartat segon en el text de la proposta.

NECESSITAT

Es pretén modificar l'estructura i introduir un apartat, que reculli el caràcter reglat de l'acord del Govern quan la proposta d'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa dels municipis o dels veïns, compta amb l'acord favorable dels municipis afectats i no formulen objeccions la Comissió de Delimitació Territorial ni la Comissió Jurídica Assessora (dictamens 86/1995, 321/2016).

La mesura és adient per assolir l'objectiu de seguretat jurídica precisant el redactat d'aquest article i per evitar dubtes interpretatius en relació amb el sentit de la resolució dels expedients d'alteració de termes municipals quan la proposta d'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa dels municipis o dels veïns, compta amb l'acord favorable dels municipis afectats i no formulen objeccions la Comissió de Delimitació Territorial ni la CJA.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 18 del TRLMRLC que clarifica el sentit del seu redactat.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:
- El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.
- El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya (capítols I a III del títol I).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 151 de l'EAC correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada a la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas:
a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya.
B) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials.
C) L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.
Tambe d'acord amb l'article 160 de l'Estatut, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril	Article 18	Modificació

Article 89.2

PRE M-060.0

Es modifica l'article 19 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 19. Contingut del decret

19.1 El decret ha de determinar la delimitació dels termes municipals, el repartiment del patrimoni, l'assignació del personal, la forma en què s'han de liquidar els deutes o els crèdits contrets pels municipis i la fixació de la capitalitat, si escau. Aquestes determinacions s'han d'ajustar als pactes intermunicipals que es poden establir entre els municipis interessats.
19.2 L'aprovació de l'alteració dels termes municipals no comportarà els efectes econòmics establerts en l'apartat anterior, quan el departament competent en matèria d'Administració local hagi iniciat l'expedient d'alteració per adaptar la línia de terme establerta en un expedient de delimitació a la realitat geogràfica o administrativa existent."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 19 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que regula el contingut del decret que aprova l'alteració dels termes municipals per part del Govern de la Generalitat.
S'incorpora un apartat segon a l'article relatiu a la manca dels efectes econòmics de les alteracions de termes iniciades pel Departament de la Presidència per adaptar la línia de terme fixada en un expedient de delimitació a la realitat geogràfica o administrativa existent.

NECESSITAT

Les línies de delimitació municipals no sempre coincideixen amb l'emprada pels ajuntaments.Cal fer l'oportuna adaptació.El Decret 244/2007 preveu que s'adapti,sempre que sigui coherent i hi hagi acord amb un expedient d'alteració dels termes municipals.En aquests casos,l'aprovació no comporta els condicionants de caràcter econòmic exigits per art.19.Cal excepcionar-los.Se suprimeix l'esment a la llei d'acord amb la regulació legal vigent.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de la coherència en el redactat de la norma, de manera que es contemplin les especificitats i singularitats en aquests tipus d'expedients i que no es preveuen en la redacció actual, atès que la redacció vigent de l'article 19 no preveu cap excepció sobre els condicionants de caràcter econòmic que, amb caràcter general, poden derivar de l'aprovació d'un expedient d'alteració de termes municipals.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 19 del TRLMRLC que clarifica el sentit del seu redactat i dona major seguretat jurídica.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:
- El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.
- El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya (capítols I a III del títol I).

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 151 EAC, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada per la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya;b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior;la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials;c) L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.També l'article 160EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril	Article 19	Modificació

Article 89.3

PRE M-061.0

Es modifica l'article 25 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"Article 25. Delimitació dels termes municipals

25.1 Els ajuntaments tenen la facultat de promoure la delimitació dels seus termes municipals, d'acord amb el procediment establert per reglament.
25.2 Els conflictes que es poden plantejar entre municipis en relació amb la delimitació dels seus termes han de ser resolts pel departament competent en matèria d'Administració local, amb informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial i dictamen previ de la Comissió Jurídica Assessora.
25.3 En el cas que la línia de terme aprovada no s'adapti a la realitat geogràfica o administrativa existent, el departament competent en matèria d'Administració local, a proposta d'algun dels ajuntaments afectats, podrà iniciar un expedient d'alteració de termes municipals per modificar la línia de terme i suspendre l'efectivitat de la delimitació aprovada fins a la resolució de l'expedient pel Govern."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'article 25 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i es preveu la suspensió de l'efectivitat de la delimitació derivada d'un expedient de delimitació de termes municipals quan la línia de terme aprovada no s'adapti a la realitat geogràfica o administrativa existent, i el Departament de la Presidència hagi iniciat, a proposta d'algun dels ajuntaments afectats, un expedient d'alteració de termes municipals per modificar la línia de terme. Aquesta suspensió estarà vigent fins a la resolució de l'expedient d'alteració de termes pel Govern.

NECESSITAT

S'ha detectat que les línies de delimitació municipals descrites en actes històriques no coincideixen amb l'emprada pels ajuntaments.Aquestes divergències poden requerir la tramitació d'un expedient d'alteració dels termes municipals per assolir l'oficialització de la línia de terme consolidada en el temps.Cal suspendre l'efectivitat de la delimitació establerta fins la resolució de l'expedient on es fixarà la delimitació ajustada a la realitat.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de la coherència en l'adaptació de la línia de terme municipal a la realitat geogràfica i administrativa dels municipis i evitar els perjudicis que es podrien ocasionar amb l'execució d'una delimitació que s'ha d'adaptar a línia de terme emprada pels ajuntaments a través d'un expedient d'alteració de termes.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura en el contingut de l'Avantprojecte de llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 25 del TRLMRLC.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:
- El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.
- El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 EAC, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada per la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya;b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials;c) L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.
Així,l'article 160 EAC atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril	Article 25	Modificació

Article 89.4

PRE M-062.0

Es modifica l'apartat 5 de l'article 72 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"72.5 Correspon al departament competent en matèria d'Administració local anotar en el registre en què s'inscriuen els ens locals de Catalunya la condició dels municipis de règim especial, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament."

OBJECTE

Es proposa la modificació de l'apartat 5 de l'article 72 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que recull el regim jurídic dels municipis de règim especial, i, en concret, en aquest apartat es regula la inscripció en el Registre del sector públic local de Catalunya dels municipis de règim especial.

NECESSITAT

Actualment existeix ja una disposició que regula el Registre del sector públic local de Catalunya així com els procediments d'inscripció, anotació i cancel·lació de dades (Decret 95/2015, de 9 de juny), que estableix que el departament competent pot inscriure d'ofici dades relatives als ens locals publicades en butlletins i diaris oficials, registres públics i les que s'acreditin per algun altre mitjà oficial, entre elles, les dels règims municipals especials.

La mesura és adient per simplificar els tràmits administratius i evitar la duplicitat de procediments d'inscripció dels municipis de règim especial. D'acord amb la regulació vigent del Registre del sector públic local de Catalunya, el reconeixement del règim especial d'un municipi és títol suficient per a la seva anotació, sense necessitat d'informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial ni dictamen de la CJA, a diferència del que estableix l'article 72.5.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura a l'Avantprojecte de llei per una qüestió de tècnica legislativa, atès que s'ha considerat adient aprofitar la tramitació de l'instrument per incloure aquesta modificació de l'article 72.5 del TRLMRLC que simplifica els tràmits administratius.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:
- Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol III del títol IV els règims especials municipals.
- Decret 95/2015, de 9 de juny, pel qual es regula el Registre del sector públic local de Catalunya.
- Ordre GRI/280/2015, de 4 de setembre, d'organització del Registre del sector públic local de Catalunya

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 EAC, correspon a la Generalitat, respectant la garantia institucional fixada per la Constitució, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a) La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya;b) La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials;c) L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.
Així, d'acord amb l'article 160 EAC correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril	Article 72.5	Modificació

Article 89.5

PRE M-056.0

S'afegeix un article, el 145 *bis*, al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb el redactat següent:

"145 *bis*. Tramesa de documentació economicofinancera

145.1 Els ens locals han de complir adequadament amb les seves obligacions de tramesa de la documentació economicofinancera en la forma i el termini que determini la normativa sectorial.
145.2 El Departament competent en matèria de cooperació amb l'administració local gestiona l'Inventari públic de control del compliment de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals mitjançant la informació subministrada per cada organisme responsable de rebre la documentació. Aquest inventari determina l'estat de cada ens local respecte a la tramesa dels pressupostos i la liquidació dels pressupostos al mateix departament, de l'estat del deute a final d'exercici al departament competent en matèria d'economia i finances i del compte general a la Sindicatura de Comptes de Catalunya.
145.3 Als ens locals que hagin incomplert aquest deure de remissió, se'ls aplicaran les mesures destinades a suspendre el lliurament de subvencions o transferències a les quals tinguin dret amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, sempre que no provinguin d'altres administracions, sens perjudici que altres normes específiques en matèria de subvencions o transferències regulin altres mesures com la pèrdua del dret o la pèrdua de la condició de beneficiari com a conseqüència de l'incompliment. En el cas de subvencions de fons europeus s'aplicarà a l'import corresponent a la Generalitat.
145.4 El departament competent en matèria de cooperació amb l'administració local acordarà la suspensió del lliurament, segons el que determini la normativa reglamentària, que es mantindrà fins que l'ens infractor enviï la documentació pendent a l'organisme corresponent o fins a la prescripció del pagament."

OBJECTE

S'addiciona al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya l'article 145bis Tramesa de documentació economicofinancera a l'objecte de recollir en una normativa amb rang de llei les conseqüències de caràcter sancionador que ja s'estan aplicant des de 2011 de l'incompliment per part dels ens locals de la totalitat de les obligacions de tramesa als Departaments de Presidència i Economia i Hisenda i a la Sindicatura de Comptes incloses a l'Inventari creat per DA6 de la Llei 26/2009 i desplegat per l'Ordre GAP/539/2010.

NECESSITAT

Recollir en una norma les conseqüències de l'incompliment dels ens locals ja que se'ls sanciona amb la suspensió del lliurament de subvencions o transferències amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, sempre que no provinguin d'altres administracions. La Sindicatura de Comptes recomana la regulació dels procediments d'aplicació de les mesures que es puguin derivar dels incompliments i dotar de seguretat jurídica als afectats.

La mesura és adient per assolir tan l'objectiu de transparència i el màxim compliment dels ens locals envers la totalitat de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera com l'increment de la seguretat jurídica en l'aplicació de les mesures coercitives davant l'incompliment al simplificar la normativa reguladora que actualment està recollida en diferents lleis sectorials i reglaments

Es tracta d'una addició de caràcter puntual que no afecta altres regulacions previstes al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Amb aquesta addició es dona compliment a les recomanacions de la Sindicatura de Comptes en els seus informes anuals.

MARC NORMATIU

La DA6.4 de la Llei 26/2009 regula l'Inventari públic de control del compliment de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals als departaments competents en matèria de cooperació local i en matèria d'economia i finances i a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb la modificació introduïda per la Llei 5/2020.
L'Ordre GAP/539/2010 regula la creació de l'Inventari i l'article 6 determina la suspensió dels pagaments com a mesura coercitiva als ens incomplidors. No inclou la documentació economicofinancera a trametre al departament competent en matèria d'economia i finances.
La Llei 18/2010 de la Sindicatura de Comptes determina que als ens incomplidors se'ls podran aplicar les mesures coercitives i també les lleis de pressupostos per algunes subvencions, però no inclouen la totalitat de la documentació.

COMPETÈNCIA

Article 160. Règim local
Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat.
Article 218. Autonomia i competències financeres
D'acord amb l'apartat 2 la Generalitat té competència, en el marc establert per la Constitució i per la normativa de l'Estat, en matèria de finançament local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.	Article 145bis.	Addició

Article 89.6

PRE M-354.0

S'afegeix una disposició transitòria, la tercera, al text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, amb el text següent:

"Disposició transitòria tercera. Règim transitori
La modificació dels articles 19.2 i 25.3 s'aplica als expedients que estiguin en tramitació en el moment d'entrada en vigor de la disposició que els modifica."

OBJECTE

Es proposa l'addició d'una nova disposició transitòria, la tercera, al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, relativa al règim transitori dels articles 19.2 i 25.3, introduïts per l'Avantprojecte de llei de mesures, fiscals i administratives per al 2022.

NECESSITAT

Es vol clarificar l'aplicació de dues de les mesures que es proposa introduir en l'Avantprojecte, en concret les que fan referència als articles 19.2 i 25.3 del TRLMRL. En aquest sentit es considera necessari incorporar una previsió, mitjançant una nova disposició transitòria, segons la qual els articles 19.2 i 25.3 seran d'aplicació a aquells expedients que es trobin en tràmit en el moment de la seva entrada en vigor.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de seguretat jurídica i per evitar dubtes interpretatius en relació amb l'aplicació de les previsions establertes pels articles 19.2 i 25.3 introduïts per l'Avantprojecte de la llei de mesures, fiscals i administratives per al 2022.

Es proposa la inclusió d'aquesta mesura per una qüestió de tècnica legislativa, per la seva relació i connexió directa amb els modificacions dels articles 19.2 i 25.3, la incorporació dels quals també es proposa en l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i administratives per al 2022.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la proposta ve donat per les disposicions següents:
-El Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, contempla en el capítol I del títol II una sèrie de previsions relatives al terme municipal i a l'alteració del terme municipal.
-El Decret 244/2007, de 6 de novembre, pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipis, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya (capítols I a III del títol I).

COMPETÈNCIA

D'acord amb el que disposa l'article 151 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, la competència exclusiva sobre organització territorial, que inclou en tot cas: a)La determinació, la creació, la modificació i la supressió dels ens que configuren l'organització territorial de Catalunya; b)La creació, la supressió i l'alteració dels termes tant dels municipis com dels ens locals d'àmbit territorial inferior; la denominació, la capitalitat i els símbols dels municipis i dels altres ens locals; els topònims, i la determinació dels règims especials;c)L'establiment per mitjà de llei de procediments de relació entre els ens locals i la població, respectant l'autonomia local.
Així, cal tenir en compte que d'acord amb l'article 160 correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril	Disposició transitòria tercera	Addició

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol VII . Equipaments comercials

Article 90.1

EMT M-280.0

S'afegeix una lletra, la *j*, a la disposició addicional novena del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, amb el text següent:

"j) A Cervelló, en l'àmbit de planejament del subsector 2, sector UP4, al km. 1.241,5 de la carreta N-340, fins a un màxim de 10.000 m2 de superfície de venda en un establiment comercial col·lectiu que pot incloure dos grans establiments territorials comercials, un dels quals un establiment individual dedicat a la comercialització de productes alimentaris i de consum quotidià en règim d'autoservei d'una superfície màxima de venda de 5.000 m2."

OBJECTE

S'addiciona una lletra j) a la Disposició addicional novena del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials (DOGC número. 5534, de data 28 de desembre de 2009), per tal que es pugui implantar un centre comercial al Subsector 2, Sector UP4, del municipi de Cervelló.

NECESSITAT

Per tal de preservar el recinte de les caves situades en una edificació catalogada, i per tal de compatibilitzar la conservació d'aquest patrimoni arquitectònic amb usos compatibles, es necessari introduir una addició a la Disposició addicional novena del Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, per tal d'establir una nova excepció al regim general d'implantació comercial, que permeti un equipament comercial en aquest espai.

És adequat introduir aquesta addició a la Disposició addicional novena del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, per tal de poder permetre la implantació d'establiments comercials en el conjunt arquitectònic constituït per l'edifici de les caves Rondel del municipi de Cervelló, ja que resulta necessari preservar-lo i l'ús comercial és l'idoni.

Cal incloure aquesta proposta en l'Avantprojecte de llei de mesures perquè es tracta d'una regulació administrativa de caràcter estrictament sectorial, que introdueix una modificació que comporta un canvi puntual en la normativa reguladora dels equipaments comercials.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc normatiu següent:

1)Estatut d'Autonomia de Catalunya (Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya).

2)Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials (DOGC número. 5534, de data 28 de desembre de 2009).

COMPETÈNCIA

L'article 121 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de comerç i fires, i en concret la classificació i planificació territorial dels equipaments comercials i la regulació dels requisits i del règim d'instal·lació, ampliació i canvi d'activitat dels establiments.

Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials	Disposició addicional Novena	Addició

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol VIII . Vitivinicultura

Article 91.1

ACC M-281.1

Es modifica l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura, que resta redactat de la manera següent:

"1.Als efectes d'aquesta llei, s'entén per denominació d'origen protegida o indicació geogràfica protegida el nivell de protecció dels productes originaris d'un àmbit territorial que no excedeixi el territori de Catalunya. La qualitat i les característiques dels productes vitivinícoles emparats s'aconsegueixen pel vincle existent entre la zona geogràfica delimitada i reconeguda administrativament, les varietats de raïm de vinificació i els factors humans i naturals que s'apliquen a llur producció, elaboració i envelliment, d'acord amb el contingut del plec de condicions. Els productes vitivinícoles emparats per una denominació d'origen protegida o indicació geogràfica protegida són els que recullen els punts 1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 15 i 16 de la part II de l'annex VII del Reglament (UE) 1308/2013 del Parlament Europeu i del Consell."

OBJECTE

Es modifica l'article 20.1 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura , consistent en la supressió del seu redactat de l'incís "parcialment" i mantenint "totalment", i amb la finalitat de precisar l'abast exacte, de manera que resulti clarament referit en exclusiva a l'àmbit territorial autonòmic de Catalunya.

NECESSITAT

D'obligat compliment en virtut d'acord pres en seu de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat en relació amb la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura de data 23 de febrer

Dur a terme el contingut de l'acord pres entre la Generalitat de Catalunya i l'Estat, en seu de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, pel que fa a la modificació de l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura

Donat que l'acord es va publicar el passat 24 de març de 2021, i es va prendre el compromís per part de la Generalitat de Catalunya davant l'Estat de formalitzar la modificació de l'apartat 1 de l'article 20 de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura, el més aviat possible i tant bon punt es tingués l'oportunitat d'incloure-la en una llei a publicar. És per això que es proposa incloure en la llei de mesures per a l'exercici 2022.

MARC NORMATIU

El marc normatiu de la modificació proposada s'encabeix en el contingut de la Llei 2/2020, del 5 de març, de la vitivinicultura (DOGC núm. 8080, del 9.02.2020), així com en l'article 128 de la Llei orgànica 6/2006, de reforma de Estatut d'autonomia de Catalunya (DOGC núm. 4680, del 20.07.2006 i BOE núm. 172, del 20.07.2006).

COMPETÈNCIA

L'article 128 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya, respectant el que disposa l'article 149.1.13 de la Constitució, la competència exclusiva sobre denomi¬nacions d'origen i altres mencions de qualitat, que inclou el règim jurídic de creació i funcionament, així com, la determinació dels possibles nivells de protecció dels pro¬ductes, llur règim i llurs condicions, i també els drets i les obligacions que en deriven, entre d'altres.

Llei 2/2020, de 5 de març, de la vitivinicultura	article 20.1	Modificació

Part quarta : Mesures administratives

Títol VIII - Altres mesures administratives de caràcter sectorial

Capítol IX . Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya

Article 92.1

EMT M-301.0

Es modifiquen l'apartat 1 i la lletra *c* de l'apartat 3 de l'article 19 de la Llei 14/2002, del 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, que resta redactat de la manera següent:

"1. Un cop declarada l'obertura del procés electoral, les cambres han d'exposar al públic els respectius censos electorals durant un període de trenta dies naturals. L'inici d'aquest període i la forma d'exposició dels censos electorals es determinaran per l'òrgan tutelar. Les reclamacions que es presentin contra els censos electorals han d'ésser acceptades o refusades pel comitè executiu de la cambra respectiva."

"c) Els terminis per a l'exercici del vot."

OBJECTE

L'objecte és introduir un instrument regulatori flexible, de ràpida tramitació per part de l'òrgan tutelar de les cambres, que permeti adaptar el nostre calendari electoral a l'obertura del procés electoral, realitzada pel Ministeri competent; i també la previsió d'alternatives de vot diferents al vot per correu, com el vot electrònic.

NECESSITAT

Cal incorporar un instrument regulatori flexible que permeti determinar l'inici i la forma per a l'exposició del censos, garantint un termini legal de 30 dies naturals, un cop es declari l'obertura del procés electoral, per tal de tenir uns censos actualitzats i assolir una adequada representació dels sectors econòmics als plens camerals. D'altra banda cal donar cobertura legal a canals de votació diferents al vot per correu, adequant-los a les noves pràctiques.

És adequada la modificació que es proposa per tal de dotar de major seguretat jurídica el procés electoral cameral, garantint la adequada representació dels sectors econòmics als plens de les cambres, d'acord amb els principis de necessitat, coherència i efectivitat.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura que introdueix canvis necessaris i que són urgents, atesa l'obertura anticipada del període electoral per part del Ministeri competent, i adaptar així la normativa a l'actual calendari i canal de votació cameral.

MARC NORMATIU

-Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.
-Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.
-Decret Llei 3/2017, de 27 de juny, de mesures urgents per a la celebració d'eleccions a les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i constitució dels seus òrgans de govern.
-Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 125 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de cambres de comerç, indústria i navegació, la competència exclusiva, salvant el que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquesta article. Aquesta competència, respectant el que disposen els article 36 i 139 de la Constitució, inclou en tot cas:
a) La regulació de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable, i també del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures de llurs membres i del règim disciplinari.
b) La creació i l'atribució de funcions.
c) La tutela administrativa.
d) El sistema i el procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.
e) La determinació de l'àmbit territorial i la possible agrupació dins de Catalunya.

Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.	Article 19	Modificació
Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.	Article 2	Supressió

Article 94.1

DGT M-336.2

S'afegeix una disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, amb el text següent:

"Disposició addicional
Subministrament d'informació i dades entre els òrgans i entitats que integren l'Administració tributària de Catalunya

1. L'Agència Tributària de Catalunya i els òrgans dels departaments de l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic que d'acord amb la legislació d'aplicació exerceixen funcions de gestió, liquidació i recaptació de tributs, han de subministrar dades o informació rellevant als òrgans i entitats que integren l'Administració tributària que es detallen i amb les finalitats que s'especifiquen:

a) A l'òrgan competent en matèria de tributs amb la finalitat d'analitzar i dissenyar la política tributària, elaborar la normativa tributària general i de les figures tributàries pròpies i dels tributs cedits, en el marc de les competències de la Generalitat.
b) A l'Institut de Recerca Fiscal i Estudis Tributaris de Catalunya amb la finalitat d'elaborar estudis de recerca en matèria d'hisenda pública, dret tributari i gestió dels sistemes fiscals en matèria fiscal i tributària.

2. Els òrgans i entitats esmentats en l'apartat 1 també han de subministrar dades o informació a l'entitat de l'Administració de la Generalitat que tingui atribuïda l'avaluació de polítiques públiques quan amb la finalitat d'elaborar estudis d'avaluació d'impacte dels impostos propis i cedits, actuï per encàrrec de l'òrgan competent en matèria d'hisenda.

3. La informació i les dades a subministrar seran les proporcionals, necessàries i imprescindibles per al compliment de les finalitats que s'esmenten en els apartats anteriors.

4. La comunicació d'aquesta informació s'ha de fer de manera anonimitzada, sempre que sigui possible o, si la finalitat perseguida ho requereix, pseudonimitzada, de manera que no permeti la identificació de les persones afectades per terceres persones diferents a l'entitat cedent.

5. S'han d'aplicar mecanismes d'encriptació de la informació durant comunicació d'aquesta i, sempre que sigui possible, a la resta de les operacions del tractament. Un cop finalitzat l'estudi, l'elaboració de la normativa o l'anàlisi i disseny de la política tributària, s'ha de destruir la informació personal, llevat que s'anonimitzi."

OBJECTE

La proposta afegeix una disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, i estableix l'obligació de subministrament de dades i informació per part de l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) i els òrgans i entitats que tenen atribuïdes funcions d'aplicació de tributs a altres òrgans i entitats que integren l'Administració tributària de Catalunya i a entitats d'avaluació de polítiques públiques, per tal de poder fer efectives les funcions que tenen atribuïdes relacionades en l'àmbit tributari.

NECESSITAT

La disposició addicional quarta del llibre segon del Codi tributari de Catalunya habilita la comunicació de dades i informació de l'ATC a la Direcció General de Tributs i Joc per tal de poder fer efectives un seguit de funcions que aquest òrgan té atribuïdes.

Per tal d'incrementar l'eficiència de l'actuació de l'Administració tributària de Catalunya en el seu conjunt, cal ampliar els subjectes obligats a subministrar informació així com els subjectes destinataris.

Mesura organitzativa que perseguexi disposar d'un marc normatiu que aporti seguretat jurídica al subministrament d'informació entre els diversos òrgans i entitats que integren l'Administració tributària de Catalunya i a entitats que efectuen avaluació de polítiques públiques, per tal que puguin donar compliment a les funcions en matèria tributària que la legislació vigent els encomana, tenint en compte el caràcter reservat de la dades amb transcendència tributària.

Es considera adequat adoptar la mesura mitjançant la inclusió d'una disposició en l'avantprojecte de llei de mesures del 2022 que tingui per objecte la modificació del Codi tributari de Catalunya, front l'opció d'impulsar, tramitar i un avantprojecte de llei específic, tenint en compte la naturalesa puntual i organitzativa del seu objecte, que no té efectes directes en la ciutadania.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en la normativa següent:
Article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya
Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost.
Article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària
Reglament (UE) núm. 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46 / CE (Reglament general de protecció de dades).

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix: "Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

Article 95.1

EMT M-300.0

Es deroga l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

OBJECTE

Es proposa la derogació de l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya, en coherència amb la proposta de modificació de l'article 19.1 de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.

NECESSITAT

Atès que en l'Avantprojecte també es proposa una modificació de l'article 19.1 de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, en el sentit d'habilitar a l'òrgan tutelar per a regular l'exposició dels censos electorals, és necessari derogar l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres.

És adequada la derogació en coherència amb la modificació de l'article 19 de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres que es proposa en aquest mateix Avantprojecte de llei, per reforçar la seguretat jurídica ja que el manteniment de l'article 2 del Decret esmentat, pot induir a confusió en els terminis d'exposició dels censos electorals per part de les cambres catalanes.

En aquest mateix Avantprojecte de llei es proposa la modificació de l'article 19 de la Llei 14/2002, de 27 de juny. Per coherència normativa i seguretat jurídica és adequat derogar en la mateixa norma l'article 2 del Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya, que regula la mateixa matèria d'una altra manera i té un rang normatiu inferior.

MARC NORMATIU

-Llei 4/2014, d'1 d'abril, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació.
-Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres.
-Decret Llei 3/2017, de 27 de juny, de mesures urgents per a la celebració d'eleccions a les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i constitució dels seus òrgans de govern.
-Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 125 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat, en matèria de cambres de comerç, indústria i navegació, la competència exclusiva, salvant el que estableixen els apartats 2 i 3 d'aquesta article. Aquesta competència, respectant el que disposen els article 36 i 139 de la Constitució, inclou en tot cas:
a) La regulació de l'organització interna, del funcionament i del règim econòmic, pressupostari i comptable, i també del règim de col·legiació i adscripció, dels drets i deures de llurs membres i del règim disciplinari.
b) La creació i l'atribució de funcions.
c) La tutela administrativa.
d) El sistema i el procediment electorals aplicables a l'elecció dels membres de les corporacions.
e) La determinació de l'àmbit territorial i la possible agrupació dins de Catalunya.

Decret 175/2018, de 31 de juliol, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya.	Article 2	Supressió

Part final :

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

Convenis de l'Institut Català de la Salut amb el Departament de Salut

SLT M-338.0

S'autoritza l'Institut Català de la Salut a intercanviar prestacions vinculades a l'àmbit sanitari mitjançant l'establiment de convenis amb el Departament de Salut en el marc dels objectius fixats en l'article 3 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és facilitar les relacions entre el Departament de Salut i l'Institut Català de la Salut per assolir una major eficiència i eficàcia en les prestacions sanitàries a efectuar i potenciar les relacions directes entre totes dues parts.

NECESSITAT

Com a principal proveïdor del sistema públic sanitari, l'Institut Català de la Salut precisa d'una habilitació expressa amb el Departament de Salut per donar una estabilitat i seguretat jurídica a les relacions que mantinguin entre ells.

Amb aquesta mesura es clarificaria quin és el marc normatiu a partir del qual es poden desenvolupar les relaciones entre l'Institut Català de la Salut i el Departament de Salut pel que fa a les prestacions sanitàries que encarregui el Departament.

La normativa existent en matèria de convenis, que s'emmarca dins de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; així com la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic fan una regulació general que mereix el seu desenvolupament en una mesura com la que es planteja amb aquesta proposta.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en que s'insereix la proposta és el següent:
-Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.
-Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.
-Llei 26/2010, de 3 d'agost, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

COMPETÈNCIA

La Generalitat de Catalunya és competent per aprovar aquesta proposta normativa d'acord amb el que disposa l'apartat b) de l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol.
Es desenvolupa l'article 3 de la Llei 8/2007, de 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut.

avantprojecte de llei de mesures disposició addicional Addició

Part final :

Disposicions addicionals
Disposició addicional segona

ACC M-233.0

Pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents

El Govern ha d'adoptar, en el termini de dos anys des de l'aprovació d'aquesta llei, un pla de tancament i desmantellament de les incineradores existents, prèvia avaluació de la seva adequació als objectius derivats de la Directiva (UE) 2018/851, del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE sobre els residus, i prèvia valoració de les alternatives més adequades de gestió dels residus que són objecte de tractament en aquestes instal·lacions.
No s'admetran a tràmit sol·licituds que tinguin per objecte la nova construcció o l'ampliació d'infraestructures d'incineració de residus fins a l'aprovació del pla.
Així mateix resten suspeses fins a l'aprovació del pla les tramitacions dels expedients de nova construcció o d'ampliació d'infraestructures d'incineració.

OBJECTE

La present proposta té com a objecte donar compliment a la Moció 159/XII publicada al BOP número 566 de data 9 de març de 2020, per aquest motiu es proposa regular en una norma amb rang de llei una moratòria per a l'admissió a tràmit de nous projectes de construcció o d'ampliació d'infraestructures d'incineració de residus.

NECESSITAT

La nova Directiva 2018/851/UE insta els Estats membres que han de desenvolupar infraestructures de gestió de residus a fixar objectius clars d'actuació a llarg termini que permetin orientar les inversions, evitant en particular la creació de capacitats excessives de caràcter estructural per al tractament de residus residuals que puguin bloquejar materials reciclables en els nivells inferiors de la jerarquia de residus.

La UE aconsella als estats membres amb alta dependència d'instal·lacions finalistes que facin anàlisi i revisió de les seves planificacions segons l'impacte dels objectius de reciclat per disposar de residus que sustentin noves plantes d'incineració durant la seva vida útil (20-30 anys), la capacitat de coincineració disponible, i la capacitat dels països veïns. La mesura que es proposa permetrà així regularitzar la situació d'aquestes instal·lacions de gestió de residus.

És la mateixa Moció de la que deriva aquesta proposta de moratòria als nous projectes d'incineració de residus urbans i industrials. Pel seu contingut i efectes, la moratòria requereix la seva previsió en una disposició normativa. En conseqüència per dur a terme la moratòria prevista en la Moció i per a al adopció d'un pla de tancament i desmantellament d'aquestes instal·lacions, es considera que la Llei de mesures fiscals i financeres es una eina normativa idònia.

MARC NORMATIU

La proposta s'emmarca en la Moció 159/XII publicada al BOP número 566 de data 9 de març de 2020, en virtut de la qual el Parlament insta el Govern, així com en els articles 38 i 39 del Text refós de la llei reguladora dels residus, que regulen les instal·lacions de disposició del rebuig dels residus mitjançant incineració, i, amb caràcter general, en la Directiva (UE) 2018/851, del Parlament europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018.
Així mateix, s'emmarca en la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, pel que fa al règim d'autorització i modificació d'aquestes activitats.

COMPETÈNCIA

Les propostes normatives formulades s'emmarquen en les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria de medi ambient d'acord amb els articles 111 i 144 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que preveuen, respectivament, l'exercici de la potestat legislativa, reglamentària i executiva de la Generalitat en les competències compartides, i la competència compartida de la Generalitat en matèria de medi ambient i la competència per establir normes addicionals de protecció.

Part final :

Disposicions addicionals
Disposició addicional tercera

EDU M-119.1

Programes i estratègies d'atenció educativa complementària

1. L'administració educativa pot dissenyar programes i estratègies d'atenció educativa complementària adreçats als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, amb risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides.

2. D'acord amb el que s'estableixi per decret del Govern, els programes i les estratègies d'atenció educativa complementària són accions educatives extraordinàries que, en col·laboració amb els centres educatius, es poden impartir i gestionar a través de les fórmules no contractuals consistents en acció educativa concertada, en gestió delegada o en convenis amb institucions, associacions i entitats privades sense ànims de lucre.

OBJECTE

La DA 49 de la Llei 9/2017, de 9 de novembre, de contractes del Sector Públic que estableix que es poden legislar instruments no contractuals per a la prestació dels serveis públics.
L'objecte és determinar les fórmules no contractuals a través de les que es podran gestionar programes i estratègies d'atenció a alumnat amb necessitat de suport educatiu, per a posterior desplegament reglamentari del Govern.

NECESSITAT

Es necessària per tal que l'administració educativa pugui disposar de fórmules no contractuals mitjançant per prestar els programes i les estratègies d'atenció educativa complementària, en tant que actuacions educatives extraordinàries que s'adrecen als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, amb risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides.

És una mesura adequada donat que garanteix que els programes i estratègies d'atenció educativa complementària, per als alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu amb risc d'abandonament escolar prematur o amb situacions socioeconòmiques i socioculturals especialment desafavorides es podran prestar de la forma més àgil i eficient possible, atès que estableix les fórmules no contractuals mitjançant les quals es podran prestar aquests programes i estratègies.

El desplegament de les fórmules de gestió no contractuals s'ha de fer per Llei.
Només la incorporació a la Llei de mesures garanteix que es pugui fer de forma suficientment ràpida per després abordar el desplegament reglamentari d'aquestes fórmules no contractuals. Altrament la gestió dels programes i estratègies adreçats als alumnes en risc es veuria molt dificultada.

MARC NORMATIU

La DA 49 de la Llei 9/2017, de 9 de novembre, de contractes del Sector Públic que estableix que es poden legislar instruments no contractuals per a la prestació dels serveis públics.
La DA 49a de la Llei orgànica Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació: "Les administracions educatives i l'Administració local podran desenvolupar programes i estratègies d'atenció educativa complementària de suport a l'escolarització per a l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu, mitjançant fórmules no contractuals, amb entitats privades sense ànim de lucre, institucions o associacions".
La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació: l'article 3 del Dret dels alumnes a una educació integral; l'article 4.2 de l'obligació del Govern de garantir l'exercici efectiu del dret a l'educació i en l'article 21 del dret dels alumnes a rebre una atenció especial.

COMPETÈNCIA

L'article 131 EAC, de les competències en matèria educativa.

L'EAC atribueix a la Generalitat competències en matèria educativa de caràcter exclusives, compartides i d'execució que emparen la proposta efectuada.

L'article 21.1 EAC, dels Drets i deures en l'àmbit de l'educació.

L'article 159 EAC del règim jurídic, procediment, contractació, expropiació i responsabilitat en les administracions públiques catalanes.

Avantprojecte de la Llei de Mesures disposició addicional Addició

Part final :

Disposicions addicionals
Disposició addicional quarta

ACC M-221.0

Pròrroga del que disposa l'article 20 del Decret llei 25/2020, de 16 de juny, de mesures extraordinàries en matèria social i de caràcter fiscal i administratiu, en relació amb el tractament d'imports de cànon de l'aigua inclosos en rebuts esdevinguts incobrables.

Es prorroga per als exercicis 2022 a 2025, inclòs, el que disposa l'article 20 del Decret lei 25/2020, de 16 de juny, de mesures extraordinàries en matèria social i de caràcter fiscal i administratiu, en relació amb la possibilitat que les entitats subministradores justifiquin i es dedueixin els imports de cànon de l'aigua repercutits per factura sobre llurs abonats esdevinguts incobrables, sempre que les factures hagin estat emeses a partir del dia 1 de gener de 2019 i fins eal 31 de desembre de 2020.

OBJECTE

El sistema de declaració i deducció dels rebuts impagats per part de les entitats subministradores, es va veure transitòriament modificat amb l'article 20 del Decret llei 25/2020, de 16 de juny, que estableix un nou mètode per tal de poder deduir-se els rebuts impagats durant els anys 2020 i 2021, en relació a les factures emeses entre l'1 de gener de 2019 i 31 de desembre de 2020. Era una mesura que es va prendre per combatre la crisi econòmica generada per la situació de pandèmia derivada de la COVID-19, i el que es vol, és ampliar aquesta possibilitat fins al 2025.

NECESSITAT

Com a conseqüència de l'impacte en l'economia i, al seu torn, en les famílies i les empreses per la situació derivada de la declaració de l'estat d'alarma per la COVID19, s'ha incrementat l'impagament de factures, i també de l'import que esdevé incobrable per les entitats subministradores corresponent als clients vulnerables i no vulnerables. Per tant, cal ampliar el temps en que hi ha possibilitat de deduir-se de manera més àgil els imports no cobrats.

La finalitat és ampliar dos anys més el model previst a l'article 20 del Decret llei 25/2020, de 16 de juny, que va establir un sistema més àgil i menys rigorós per tal de poder deduir-se aquests rebuts impagats, i donar suport fiscal a les entitats subministradores davant l'increment dels impagaments de les factures de l'aigua per part dels abonats, com a conseqüència de la crisi econòmica provocada per la crisi sanitària provocada per la COVID-19.

La modificació proposada s'estableix amb la voluntat que sigui aplicable en el període de temps que es determina, no vinculat a un únic exercici pressupostari. En aquest sentit, atès que la Llei de mesures és una norma amb rerefons econòmic i de naturalesa tributària, aprovada per incorporar aquelles innovacions o modificacions tributàries amb voluntat de permanència, es considera el lloc natural per acollir aquesta modificació.

MARC NORMATIU

La proposta s'insereix en el marc del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i, en concret, en el seu Títol VI, relatiu al règim economicofinancer de l'Agència Catalana de l'Aigua, que conté el règim jurídic tant del cànon de l'aigua, com de la resta d'ingressos tributaris de l'ACA.

COMPETÈNCIA

Les Comunitats autònomes poden crear, modificar o suprimir unilateralment tributs de conformitat amb allò que preveu l'article 133.2 de la Constitució.
L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat mitjançant Llei orgànica 6/2006, reconeix competències en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques a la Generalitat i les potestats tributàries que recauen sobre aquestes (articles 46, 117, 144 i 203).
Algunes d'aquestes matèries i potestats estan expressament regulades i concretades en el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, segons el qual l'Agència Catalana de l'Aigua és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat en matèria d'aigües i d'obres hidràuliques.
En tema de fiscalitat de l'aigua, la Generalitat pot crear, modificar o suprimir unilateralment tributs propis com el cànon de l'aigua de conformitat amb la legislació vigent.

Part final :

Disposicions addicionals
Disposició addicional cinquena
Triennis del personal funcionari dels Cossos Especials al servei de la Sanitat Local

SLT M-295.0

Els funcionaris dels cossos especials al servei de la sanitat local que presten assistència sanitària als beneficiaris del sistema públic de salut percebran els triennis que acreditin per la seva condició de personal funcionari, i no percebran cap quantitat en concepte d'antiguitat per la prestació de l'assistència sanitària als beneficiaris del sistema públic de salut.

Els funcionaris dels cossos especials al servei de la sanitat local que per l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior passin a percebre unes retribucions brutes en còmput anual inferiors a les que percebien, percebran un complement personal transitori absorbible consistent en la diferència entre la totalitat de les retribucions anteriors i la totalitat de les noves retribucions.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és adequar l'abonament dels triennis del personal sanitari local, que per la seva condició presta serveis com a personal de departament de Salut i, funcionament, com a personal assistencial a l'Institut Català de la Salut, a la regulació establerta a l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per solucionar una situació que tant la Direcció General de la Funció Pública com la Intervenció Delegada del departament de Salut consideren que no s'ajustava a la normativa bàsica.

NECESSITAT

Segons l'informe de la Direcció General de la FP, de 3/12/2020, sobre la percepció de triennis per part del personal funcionari sanitari local APD, a aquest personal només se li han de reconèixer triennis per la prestació de serveis com persona funcionari APD i no per la prestació de serveis assistencials a càrrec de l'ICS, i no fer-ho així vulnera la normativa bàsica, raó per la qual s'ha de trobar una solució jurídica que, alhora, garanteixi els drets adquirits.

Amb aquesta mesura ens adequaríem a la normativa bàsica i, específicament, l'article 23. b) de l'EBEP, que determina que els triennis constitueixen una quantitat que ha de ser igual per a cada subgrup o grup de classificació professional per cada tres anys de servei, i al fet que no es pot computar més d'una vegada un període de temps encara que durant aquest període el funcionari hagi prestat serveis simultanis o desenvolupat dues activitats o llocs de treball.

La normativa bàsica no permet computar més d'una vegada un període de temps encara que durant aquest període el funcionari hagi prestat serveis simultanis o desenvolupat dues activitats o llocs de treball. Al no adequar-se la forma de retribuir els triennis al personal APD a la normativa d'aplicació, fa que sigui necessari, segons la Direcció General de la Funció Pública i la Intervenció Delegada del Departament de Salut, una intervenció jurídica urgent.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en que s'insereix la proposta és el següent:
Article 23,b) del Text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre.
Article 7.2 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques.
Article 6 de la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

COMPETÈNCIA

La mesura que es conté en aquesta Proposta s'incardina en l'àmbit competencial compartit establert a l'article 136. b), així com a l'article 162.3 a), de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

XXXX

Part final :

Disposicions addicionals
Disposició addicional sisena
Règim d'autonomia de gestió d'entitats que actuen en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació i en l'àmbit de la mobilitat

ECO M-369.0

El departament competent en matèria de finances ha d'elaborar dins l'any 2022, havent consultat el departament competent en matèria d'organització del sector públic, un informe de valoració del règim d'autonomia de gestió aplicable a les entitats del sector públic que actuen en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació i a determinades entitats del sector públic que actuen en l'àmbit de la mobilitat

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

Part final :

Disposicions addicionals
Disposició addicional setena
Servei 061 Salut Respon

PRE M-378.0

OBJECTE

El Govern constata l'impacte que la pandèmia de la Covid 19 ha tingut en el conjunt del sistema de salut i el rol que l'atenció sanitària no presencial ha exercit en aquesta situació, esdevenint una eina de gran importància per a la coordinació i la supervisió de la recollida de dades, el seguiment, la gestió i el control de la pandèmia. En aquest sentit, l'atenció sanitària no presencial ha experimentat un gran creixement i ha esdevingut un complement imprescindible a l'atenció sanitària presencial, per tal d'oferir informació i consells a la població.

NECESSITAT

En conseqüència, per tal de consolidar i dimensionar adequadament aquest servei, tenint en compte la finalització propera del contracte actualment vigent del servei 061 Salut Respon i la seva estreta relació amb el dret a la salut, el Govern manifesta la seva voluntat, un cop finalitzi el contracte actualment vigent, de passar a gestionar de manera directa, mitjançant el Departament de Salut, almenys aquells serveis que actualment presta el 061 Salut Respon qualificats d'interès sanitari de cara a la ciutadania. Per aquest motiu, en el termini màxim d'un mes després de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, el Departament de Salut ha de posar en marxa una oficina amb la participació de tots els departaments implicats, amb la finalitat d'identificar i definir els principis, funcions i estructura que l'han de configurar, ha d'establir una metodologia d'avaluació de l'impacte de l'assumpció de la gestió directa d'aquest servei per la Generalitat de Catalunya i ha de fixar un pla, les mesures i un calendari per a fer-ho possible.

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

Part final :

Disposicions transitòries

Disposició transitòria primera

ACC M-279.0

Taxa per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari

Pel que fa a les autoritzacions atorgades abans de l'1 de gener de 2022, i pel que fa a les anualitats de vigència de l'autorització que restin pendents a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, l'òrgan gestor de la taxa emetrà una liquidació per l'import corresponent a la diferència entre la quota de la taxa que s'hagi satisfet i la quota que resulta de la regulació de la taxa en la redacció donada per aquesta llei.

OBJECTE

Modificar l'apartat 1 de l'article 25.24-2, per clarificar el concepte d´escomesa particular i redefinir les exempcions; modificar l´apartat 1 de l´article 25.24-4 per tal que l´execució de les actuacions autoritzades resti condicionada a la liquidació de l´import de la taxa; suprimir els apartats 2, 3 i 4 de l'article 25.24-4; modificar els apartats 1 i 2 de l'article 25.24-5, per establir un nou model de taxa i una nova base de càlcul, i addicionar una disposició transitòria a la Llei de mesures per regular el règim aplicable a les autoritzacions atorgades abans de l´1 de gener de 2022.

NECESSITAT

La tramitació de cada expedient d'autorització genera anualment un nou expedient de cobrament de la taxa, aquest creixement anual incrementa significativament les càrregues administratives. El nombre d'impagats en les successives anualitats és molt elevat, i implica càrregues administratives addicionals.

L´aplicació de les exempcions ha generat dubtes. Cal simplificar el càlcul de la taxa, i determinar el règim aplicable a les autoritzacions atorgades amb anterioritat.

El nou model de càlcul permetrà obtenir uns valors més proporcionals i justificats depenent quina sigui l'actuació i el tipus de via que afectada. L´establiment d´una quota única i que l´execució de les actuacions autoritzades resti condicionada a la liquidació de l´import de la taxa, reduirà el risc d'impagaments.
Aquesta simplificació suposarà una reducció del número d´expedients a tramitar, del temps de tramitació, i un increment en l'eficiència dels recursos utilitzats.

La mesura té incidència econòmica directa, atès que suposarà la recaptació d´uns ingressos que permetran, al estar configurada la taxa amb caràcter finalista, fer front als costos de conservació i manteniment de la xarxa viaria de la Generalitat de Catalunya. També tindrà un impacte indirecte, atès que implicarà una reducció de les càrregues tècniques i administratives.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, i concretament, als seus articles 25.24-2, 25.24-4 i 25.24-5, que regulen, respectivament, les excepcions i bonificacions aplicables; l´acreditament i el règim aplicable a les autoritzacions atorgades amb anterioritat; la base imposable, tipus de gravamen i quota de la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari.
Així mateix, afecta a la Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, atès que es proposa l´addició d´una disposició transitòria per tal de regular el règim aplicable a les autoritzacions atorgades per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari amb anterioritat a l´1 de gener de 2022.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l´Estatut d´Autonomia preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.
La competència per a la tarifació de la xarxa viària titularitat de la Generalitat de Catalunya es fonamenta en l'article 140.5 de l´Estatut d´Autonomia que preveu que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que compren en tot cas, l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya, i el règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat.

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya	Article 25-24-5, apartat 2	Modificació
Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic	Disposició transitòria	Addició

Part final :

Disposicions transitòries

Disposició transitòria segona

Termini per establir mecanismes de traçabilitat de les consultes en la comunicació de dades entre la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els serveis sanitaris del sistema públic

DSO M-356.1

Les entitats responsables, en l'àmbit sanitari i dels serveis socials, de les comunicacions que es preveuen a la disposició addicional quinzena de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, han d'establir, en el termini de dos anys, mecanismes que permetin a les persones afectades consultar la traçabilitat de les consultes i accions realitzades.

OBJECTE

En relació amb la disposició addicional quincena de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, atès que concorren raons tècniques i organitzatives justificades que impedeixen l'adopció d'una mesura d'aquestes característiques amb immediatesa per part de les entitats responsables, s'incorpora una disposició transitòria a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2022, establint un període d'adaptació de 2 anys.

NECESSITAT

Un gran nombre de persones en situació de complexitat sanitària i social requereixen que el sistema de salut i el de serveis socials intervinguin de manera concurrent i conjunta en la valoració del seu estat. En alguns casos concorren múltiples plans d'actuació i els professionals dels diferents àmbits d'atenció no poden veure les valoracions i intervencions planificades per l'altre àmbit, dificultant i generant contradiccions i disrupcions en el procés d'atenció.

Millorar la coordinació del procés d'atenció i la presa de decisions compartides entre professionals i organitzacions dels àmbits d'atenció de salut i social. Promoure que els professionals que intervenen disposin de la informació mínima necessària per la presa de decisions que ajudi a dur a terme una valoració multidimensional i integral, un diagnòstic situacional i l'elaboració d'un pla d'atenció "únic", per tal d'evitar duplicitats.

És considera necessari incorporar aquesta proposta a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres per tal de millorar la coordinació del procés d'atenció i la presa de decisions compartides entre professionals i organitzacions dels àmbits d'atenció de salut i social.

MARC NORMATIU

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.
Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

COMPETÈNCIA

L'article 162 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) relatiu a sanitat, Salut pública, ordenació farmacèutica i productes farmacèutics en els apartats 3.1, 3.2 i 3.3.
L'article 166 de l'EAC relatiu a serveis socials, voluntariat, menors i promoció de les famílies estableix que "correspona la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública (apartat a).

Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials	Disposició transitòria setena	Addició
Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2022.	Disposició transitòria	Addició

Part final :

Disposicions derogatòries
Disposició derogatòria 1
Normes de rang legal

ACC M-207.0

Es deroga la lletra *o* de l'article 52 de la Llei 22/2009, del 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és derogar la lletra o) de l'article 52 del capítol I del títol V. Es proposa la derogació d'una infracció greu del règim sancionador de la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals. Aquesta infracció es troba duplicada en dos articles diferents (51. u) i 52. o)) a la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

NECESSITAT

S'ha detectat una infracció duplicada a la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals, tipificada com a infracció lleu a l'article 51. u) i com a infracció greu a l'article 52. o). Cal derogar aquesta infracció per evitar la inseguretat jurídica que genera la duplicació d'una mateixa infracció amb qualificacions diferents.

La derogació de la infracció greu (article 52. o)) contribueix a eliminar la duplicació de la infracció per tal que no porti a confusió en l'aplicació i interpretació de la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals, referent al règim sancionador.

La derogació de la infracció greu (article 52. o)) es justifica pel fet que es tracte d'una infracció duplicada. Es pretén eliminar per tal que no hi hagi confusió en la interpretació de la Llei 22/2009, de 23 de desembre, d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

MARC NORMATIU

Llei 22/2009 de 23 de desembre d'ordenació sostenible de la pesca en aigües continentals.

Llei 42/2007, del 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, i el Reial decret 1614/2008, del 3 d'octubre, relatiu als requisits zoosanitaris dels animals i dels productes de l'aqüicultura, i també a la prevenció i el control de determinades malalties dels animals aquàtics.

Directiva 2006/88/CE del Consell, del 24 d'octubre de 2006, relativa als requisits zoosanitaris dels animals i dels productes de l'aqüicultura, i a la prevenció i el control de determinades malalties dels animals aquàtics, que actualitza, refon i consolida les normes zoosanitàries.

COMPETÈNCIA

L'article 119.1 de l'Estatut d'Autonomia estableix el següent:

Article 119. Caça, pesca, activitats marítimes i ordenació del sector pesquer
1. Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de caça i pesca fluvial, que inclou en tot cas: a) La planificació i la regulació. b) La regulació del règim d'intervenció administrativa de la caça i la pesca, de la vigilància i dels aprofitaments cinegètics i piscícoles.
Així doncs, d'acord amb l'article 119.1 de la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, per la qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de pesca.

ACC M-215.0

Es deroga la disposició transitòria de la Llei 9/1995.

OBJECTE

L'objecte de la present derogació és la disposició transitòria de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, la qual estableix que les prohibicions i les limitacions concretes que afecten la circulació motoritzada per camins i pistes forestals establertes pels articles 6, 8 i 10.2 no s'aplicaran fins que les administracions competents no efectuïn les senyalitzacions corresponents, que han de fer-se en el termini de dos anys.

NECESSITAT

Es proposa derogar la disposició transitòria de la Llei 9/1995 atès que davant la impossibilitat material, personal i pressupostària de realitzar la senyalització de totes les limitacions i prohibicions que operen en els camins i pistes forestals, deixa de tenir sentit condicionar l'aplicació de determinades prohibicions i limitacions, a la senyalització d'aquestes en el termini de dos anys.

La derogació de la disposició transitòria proposada contribueix a adequar les competències del Departament a les possibilitats materials, personals i pressupostàries pel que fa la senyalització dels camins que tenen limitacions i prohibicions de pas.

La inclusió es justifica, pel que fa a les modificacions referents a l'obligació de senyalització per part del DACC, perquè suposen un estalvi econòmic així com una adequació de les obligacions a les possibilitats materials, personals i pressupostàries.

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgància 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:

Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

ACC M-214.0

Es deroga la disposició addicional cinquena de la Llei 9/1995.

OBJECTE

L'objecte de la present proposta és la derogació de la disposició addicional cinquena de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, la qual estableix que el Govern haurà de dotar de recursos suficients la partida pressupostària corresponent per atendre les obligacions que es deriven de la disposició transitòria segona.

NECESSITAT

Es proposa derogar la disposició addicional cinquena, la qual estableix que el Govern haurà de dotar de recursos suficients la partida pressupostària corresponent per atendre les obligacions que es deriven de la disposició transitòria segona. Atès que també es presenta una proposta per derogar l'esmentada disposició transitòria de la qual deriven les obligacions que calia atendre, deixa de tenir sentit mantenir-la.

La derogació proposada dota de coherència normativa a la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, ja que la derogació de la disposició transitòria que es proposa deixa sense efectes ni raó de ser el contingut previst a la disposició addicional cinquena.

La derogació que es proposa dota de coherència tota la proposta de modificació de la Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, que també incorpora la derogació de la disposició transitòria, la qual cosa deixa a la disposició addicional cinquena sense efectes ni raó de ser.

MARC NORMATIU

Llei 9/1995, de 27 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) número 2083, del 2 d'agost de 1995.

Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 2680, del 17 de juliol de 1998.

Decret 111/2003, d'1 d'abril, de modificació de la composició de les comissions consultives d'accés motoritzat al medi natural regulades pel Decret 166/1998, de 8 de juliol, de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, publicat al DOGC número 3870, de 24 d'abril de 2003.

COMPETÈNCIA

L'article 144 de l'Estatut d'Autonomia, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix el següent:

Article 144.1 Corresponen a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció.
Article 144. 2 Correspon a la Generalitat, en matèria d'espais naturals, la competència exclusiva que, respectant el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, inclou, en tot cas, la regulació i la declaració de les figures de protecció, delimitació, planificació i gestió d'espais naturals i d'hàbitats protegits de Catalunya.

SLT M-290.0

Es deroga l'article 1 del Decret llei 48/2020, d'1 de desembre, de mesures de caràcter organitzatiu en l'àmbit sanitari, social i de salut pública per fer front a la crisi sanitària provocada per la COVID-19 i de modificació del Decret llei 30/2020, de 4 d'agost, i del Decret llei 41/2020, de 10 de novembre.

OBJECTE

L'article que es proposa derogar regula l'accés del personal d'infermeria adscrit a l'Institut Català d'Avaluacions Mèdiques (ICAM) a les històries clíniques en processos d'incapacitat temporal en tràmit mentre romangui la situació d'emergència sanitària actual.

Atès que s'ha proposat l'addició en la Llei de mesures d'una disposició que reguli amb caràcter permanent l'accés a les històries clíniques per aquest personal d'infermeria de l'ICAM en les tasques de suport als metges avaluadors, entre les què s'inclou la incapacitat temporal, cal, per coherència normativa, derogar-ne aquell.

NECESSITAT

En tant que es proposa l'addició en la Llei de mesures d'una disposició que inclou també allò que regula l'article 1 del Decret llei 48/2020, és necessari derogar aquesta disposició. Tot i que la norma posterior d'igual o superior rang deroga a l'anterior que la contradiu, en aquest cas es considera que cal una derogació explícita per claredat i seguretat jurídica, ja que l'abast de les dues disposicions és diferent.

La proposta de disposició derogatòria dona compliment a les finalitats de seguretat jurídica que es pretenen ja que el ciutadà no haurà de dubtar quina li resulta d'aplicació, especialment durant el temps que romangui la situació d'emergència sanitària en què seria d'aplicació l'article 1 del Decret llei 48/2020.

Atès que s'inclou en la Llei de mesures la disposició que regula amb caràcter permanent l'accés a les històries clíniques pel personal d'infermeria de l'ICAM en les tasques de suport als metges avaluadors, entre les què s'inclou la incapacitat temporal, la disposició que deroga la regulació anterior amb la qual podria entrar en conflicte la nova disposició també s'hauria de regular en la Llei de mesures.

MARC NORMATIU

Article 111-10.2 de la Llei 29/2002, de 30 de desembre, primera llei del Codi civil de Catalunya.

Article 2.2. del Reial decret de 24 de juliol de 1889, pel qual es publica el Codi Civil.

XXXX

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

Decret Llei 48/2020, d'1 de desembre, de mesures de caràcter organitzatiu en l'àmbit sanitari, social i de salut pública per fer front a la crisi sanitària provocada per la COVID-19 i de modificació del Decret Llei 30/2020, de 4 d'agost, i del Decret Llei	Article 1	Supressió

DGT M-337.0

Es deroga la disposició addicional quarta del llibre segon del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost.

OBJECTE

La proposta té per objecte derogar la disposició addicional quarta del llibre segon del Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost, qe regula la cessió de dades a la Direcció General de Tributs i Joc per part de l'Agència Tributària de Catalunya, per tal de donar-li un contingut més ampli.

NECESSITAT

La disposició que ara es deroga habilita la comunicació de dades i informació de l'ATC a la DG de Tributs i Joc per tal de fer efectives un seguit de funcions que aquest òrgan té atribuïdes. La regulació actual és insuficient atès que esdevé necessari incrementar l'eficiència de l'actuació de l'Administració tributària de Catalunya en el seu conjunt, tot ampliant els subjectes obligats a subministrar informació així com els subjectes destinataris d'aquesta informació.

La proposta d'addicionar una nova disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya per tal de regular amb plenes garanties jurídiques el subministrament d'informació entre els òrgans i entitats que integren l'Administració de Catalunya, fa que la regulació objecte de la disposició addicional quarta del llibre segon resulti superada i esdevingui necessària la seva derogació.

En coherència amb la proposta d'addicionar una nova disposició addicional al llibre primer del Codi tributari de Catalunya, es considera justificat, per raons de seguretat jurídica, la inclusió de la mesura de derogació de la disposició addicional quarta del llibre segon, a hores d'ara vigent, per raó de seguretat jurídica.

MARC NORMATIU

La mesura s'insereix en la normativa següen:
L'article 150.b) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya
El Codi tributari de Catalunya, aprovat per la Llei 17/2017, de l'1 d'agost.
L'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària
El Reglament (UE) núm. 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46 / CE (Reglament general de protecció de dades).

COMPETÈNCIA

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que estableix: "Correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre: a) L'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial. b) Les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativ

Llei 17/2017, de l'1 d'agost, del Codi tributari de Catalunya i d'aprovació dels llibres primer, segon i tercer, relatius a l'Administració tributària de la Generalitat.	Disposició addcional quarta del llibre segon	Supressió

INT M-050.0

Es deroga l'apartat 2 de la disposició transitòria segona de la Llei 16/1991.

OBJECTE

L'objecte de la proposta és la derogació de l'apartat 2n de la disposició transitòria segona que permet l'adaptació de les plantilles de les policies locals a l'obligació establerta a l'article 26.2 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, en tant que s'ha proposat suprimir l'obligació continguda en aquest article sobre que el cap del cos sigui com a mínim de l'escala executiva.

NECESSITAT

La iniciativa és necessària per tal d'adequar el text de la norma com a conseqüència de la modificació d'un altre article, continguda en una altra proposta de la Llei de mesures, en concret, la que afecta a l'article 26.2, de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals.

Cal tenir en compte que les corporacions locals disposaven, des de la publicació de la Llei de policies locals l'any 1991, d'un termini de 3 anys per adaptar les plantilles dels cossos de policies locals i incloure com a cap del cos a un funcionari, de com a mínim, de l'escala executiva, d'acord amb la disposició transitòria 2ª.
La supressió de l'obligació prevista a l'article 26.2 de la Llei deixa sense efectes el contingut de la disposició transitòria, apartat 2n.

S'inclou la mesura a l'Avantprojecte de llei per tal d'adequar el text normatiu a altres modificacions legislatives plantejades, per garantir la coherència del cos jurídic d'acord amb l'altra proposta presentada en relació a l'article 26 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol de policies locals

MARC NORMATIU

Constitució espanyola
Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat de l'Estat
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema d seguretat pública de Catalunya
Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals

COMPETÈNCIA

Articles 164.1 i 2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya
1. Correspon a la Generalitat, en matèria de seguretat pública, d'acord amb el que disposa la legislació estatal:

a) La planificació i la regulació del sistema de seguretat pública de Catalunya i l'ordenació de les policies locals.
b) La creació i l'organització de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra.

2. Correspon a la Generalitat el comandament suprem de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i la coordinació de l'actuació de les policies locals.

Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals	Disposició transitòria segona	Supressió
	Article 26, apartat segon	Modificació

EMT M-159.0

Es deroga la disposició transitòria tercera de la Llei 13/2002.

OBJECTE

Derogar una disposició referent al condomini, atès que és una matèria pròpia de l'àmbit del dret Privat. La normativa turística ja admet les formes d'explotació sota aquest règim de propietat en els establiments d'allotjament turístic.

Per tant, es tracta d'una matèria que pertany a l'àmbit del Dret Civil i no hauria de ser regulat per la normativa turística.

NECESSITAT

No s'ha desenvolupat cap normativa reguladora del Condomini ja que es tracta d'una matèria de dret privat que transcendeix l'estricte marc regulador de la normativa turística. Resulta innecessari, doncs la normativa turística recull aquestes formes de règim de propietat. En síntesi, aquesta disposició addicional 8a no té cap aplicació pràctica i s'esdevé innecessària que figuri a la normativa turística.

En relació amb els principis normatius assenyalats, la derogació de la Disposició és compatible amb la simplificació normativa, atès que el manteniment de la Disposició esmentada suposa mantenir una norma buida de contingut i que pot incrementar la confusió entre els usuaris turístics que confien en el desenvolupament pràctic d'aquesta disposició. El manteniment en vigor d'aquesta disposició té conseqüències i en virtut la seguretat jurídica.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

EMT M-158.0

Es deroga la disposició addicional vuitena de la Llei 13/2002.

OBJECTE

Aquesta disposició assenyalava que en el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició el departament competent havia d'aprovar una disposició reglamentària que reguli el condomini en els establiments d'allotjament turístic

El condomini és una matèria pròpia de l'àmbit del dret Privat. La normativa turística ja admet les formes d'explotació sota aquest règim de propietat en els establiments d'allotjament turístic.

Per tant, es tracta d'una matèria que pertany a l'àmbit del Dret Civil i no hauria de ser regulat per la normativa turística.

NECESSITAT

No s'ha desenvolupat cap normativa reguladora del Condomini ja que es tracta d'una matèria de dret privat que transcendeix l'estricte marc regulador de la normativa turística. Resulta innecessari, doncs la normativa turística recull aquestes formes de règim de propietat. En síntesi, aquesta disposició addicional 8a no té cap aplicació pràctica i s'esdevé innecessària que figuri a la normativa turística.

En relació amb els principis normatius assenyalats, la derogació de la Disposició Addicional 8 de la Llei és compatible amb la simplificació normativa, atès que el manteniment de la Disposició esmentada suposa mantenir una norma buida de contingut i que pot incrementar la confusió entre els usuaris turístics que confien en el desenvolupament pràctic d'aquesta disposició. El manteniment en vigor d'aquesta disposició té conseqüències i en virtut la seguretat jurídica.

La proposta s'inclou en l'Avantprojecte de llei per tractar-se d'una mesura administrativa de caràcter sectorial, que introdueix canvis, puntuals i amb vocació de permanència, en la normativa turística, i que té per objecte adequar-la a l'actual marc normatiu i a la realitat del sector.

MARC NORMATIU

Les propostes s'insereixen en el marc normatiu següent:

1) Estatut d'autonomia de Catalunya.

2) Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

3) Decret 75/2020, de 4 d'agost de turisme de Catalunya.

3) Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el Mercat Interior.

4) Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

5) Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

COMPETÈNCIA

L'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix la competència exclusiva a la Generalitat de Catalunya, en matèria de turisme, i en concret, l'ordenació i la planificació del sector turístic, la promoció, la regulació i classificació de les empreses i establiments, la regulació específica dels drets i deures dels consumidors turístics i els mitjans alternatius de resolució de conflictes amb les empreses, els ensenyaments i la formació no oficials així com els ajuts en matèria de turisme.

CRITERIS DE SELECCIÓ

PRESSUPOST : 2022

INT M-320.0

Es deroga l'article 25 *bis* de la Llei 10/1994.

OBJECTE

L'objecte d'aquesta supressió és derogar l'actual dispensa de titulació per a l'ascens a les categories de sotsinspector/a, inspector/a i intendent/a, amb la finalitat d'evitar un biaix de gènere i garantir l'adequada capacitació dels nous i noves comandaments, mantenint el requisit de titulació que correspon en a cada grup.

NECESSITAT

El manteniment de la dispensa de titulació suposa una incoherència amb la modificació de la Llei 10/1994 per la Llei 5/2017 de mesures, per la qual es va establir com a requisit d'accés a l'escala bàsica la titulació del grup C. D'altra banda, el 43% de les dones del cos disposen de titulació de grau universitari, mentre que només el 29% en disposen. Aquesta disposició manté una prerrogativa que afavoreix l'ascens dels homes, per davant de dones amb major capacitació.

Aquesta proposta permetrà l'exigència de la capacitació necessària de les persones que han d'ocupar llocs de comandament i eliminar la desigualtat indirecta que suposa per a la promoció de les dones.
La dispensa de titulació va ser necessària en moments de gran creixement i desplegament en què no es comptava amb un nombre suficient de persones amb la titulació requerida per ocupar llocs de comandament. Aquesta necessitat ja no existeix.

L'article 17 de la Llei 17/2015, estableix que els departaments de la Generalitat han d'incorporar en els pressupostos de la Generalitat les actuacions i els indicadors associats per a adequar la despesa a les necessitats específiques de dones i homes amb la finalitat d'avançar en l'eradicació de les desigualtats. En aquest sentit, han d'integrar els objectius propis de la perspectiva de gènere en els objectius dels pressupostos orientats a resultats.

MARC NORMATIU

Directiva 2002/73/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 23 de septiembre de 2002, que modifica la Directiva 76/207/CEE del Consejo relativa a la aplicación del principio de igualdad de trato entre hombres y mujeres en lo que se refiere al acceso al empleo, a la formación y a la promoción profesionales, y a las condiciones de trabajo.
Ley Orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres.
Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.
Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra.

COMPETÈNCIA

Article 153 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Polítiques de gènere
Article 41 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Perspectiva de gènere
Article 164 Estatut d'Autonomia de Catalunya: Seguretat pública
Article 136 Estatut d'Autonomia de Catalunya: La funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes

Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra	Article 25 bis	Supressió

ECO M-380.0

Es deroga l'article 7 *ter* del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat.

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

ECO M-379.0

Es deroguen els articles 4 i 8 del Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

Part final :

Disposicions derogatòries
Disposició derogatòria 2
Lleis de mesures fiscals, administratives i financeres

ECO M-381.0

Es deroga l'article 35 de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives; l'article 46 de la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

ECO M-382.0

Es deroga l'article 159.1.3 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

OBJECTE

NECESSITAT

MARC NORMATIU

COMPETÈNCIA

PRE M-058.0

Es deroga l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.

OBJECTE

Es deroga l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 26/2009, de 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, atès que la disposició queda recollida en la proposta d'addició al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya de l'article 145bis, relatiu a la tramesa de documentació economicofinancera.

NECESSITAT

Derogar una disposició que queda recollida en altre normativa amb rang de llei mitjançant la proposta d'addició al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya de l'article 145bis relatiu a la Tramesa de documentació economicofinancera.

La mesura és adient per assolir l'objectiu de simplificar la normativa, tota vegada que s'ha proposat l'addició d'un article, el 145 bis, al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i cal evitar la duplicitat normativa.

Es tracta d'una proposta de derogació de caràcter puntual, necessària per depurar l'ordenament jurídic, que, a més, no afecta altres regulacions previstes a la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives i que, en tot cas, és coherent amb la proposta d'addició de l'article 145 bis en el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya que també es proposa com a mesura a incloure en aquest Avantprojecte de Llei.

MARC NORMATIU

La DA6.4 de la Llei 26/2009 regula l'Inventari públic de control del compliment de les obligacions de tramesa de documentació economicofinancera dels ens locals als departaments competents en matèria de cooperació local i en matèria d'economia i finances i a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb la modificació introduïda per la Llei 5/2020.
S'ha proposat incloure dins de la Llei de mesures de l'Avantprojecte aquesta regulació juntament amb la regulació de les mesures derivades de l'incompliment mitjançant la proposta d'addició al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya de l'article 145bis Tramesa de documentació economicofinancera.

COMPETÈNCIA

Article 160. Règim local
Correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local que, respectant el principi d'autonomia local, inclou, les relacions entre les institucions de la Generalitat i els ens locals, i també les tècniques d'organització i de relació per a la cooperació i la col·laboració entre els ens locals i entre aquests i l'Administració de la Generalitat.
Article 218. Autonomia i competències financeres
D'acord amb l'apartat 2 la Generalitat té competència, en el marc establert per la Constitució i per la normativa de l'Estat, en matèria de finançament local.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres	article 70	Supressió

EMT M-133.0

Es deroga l'article 230 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

OBJECTE

Derogar l'art. 230 de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres, que és la darrera modificació de l'article 58 de la Llei 7/2004, de 16 de juliol. L'article 230 esmentat derogava les successives modificacions de l'article 58 de la Llei 7/2004 dutes a terme per les Lleis 12/2004 i 21/2005 i donava una nova redacció a l'article 58 de la Llei 7/2004.
Es tramita paral·lelament una proposta per modificar l'article 58 de la Llei 7/2004, que és l'objectiu principal: fer efectiva l'afectació del 10% de la recaptació de sancions en prevenció de riscos laborals.

NECESSITAT

La Llei 7/2004, de 16 de juliol, preveia l'afectació de les sancions en matèria de prevenció de riscs laborals per actuacions preventives, per una quantia igual a l'excés sobre la quantitat recaptada en l'exercici anterior. L'última modificació de la Llei 7/2004, va concretar la quantia afectada: 10%.
Els diferents redactats no han permès la utilització d'aquests recursos, per això es proposa la derogació de l'article 230 i paral·lelament la modificació de la Llei 7/2004.

Fer efectiva l'afectació parcial dels ingressos obtinguts de les sancions en matèria de prevenció de riscos laborals permetrà destinar aquests ingressos a la finalitat de millorar la seguretat i salut dels treballadors i per tant revertir els recursos obtinguts per incompliments en millores per a la prevenció de riscos laborals.

La proposta efectuada constitueix una mesura de caràcter fiscal i financer i, per tant, la seva inclusió a l'Avantprojecte de llei queda plenament justificada.

L'avantprojecte de Llei de mesures 2022 és l'instrument normatiu adequat per derogar un article de la llei de mesures de l'any 2017, en concret l'article 230 de la Llei 5/2017, del 28 de març.

MARC NORMATIU

El III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral va preveure l'increment del finançament per desenvolupar accions del Marc estratègic català de Seguretat i Salut Laboral i que fons provinents de la recaptació per sancions de prevenció de riscos laborals havien de revertir en accions de seguretat i salut laboral, per part de l'institut Català de Seguretat i Salut Laboral (ICSSL).
El redactat actual de la l'article 58 de la Llei 7/2004, d'acord amb la darrera modificació efectuada per la Llei 5/2017, no ha permès donar compliment al compromís que va adoptar el Govern en el III Pla de Govern de Seguretat i Salut Laboral.

Reduir la sinistralitat laboral a Catalunya continua sent una prioritat i una de les principals necessitats a què cal fer front, tal com recull ara l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral 21-26.

COMPETÈNCIA

L'article 170 del Decret 306/2006, de 20 de juliol, pel qual es dóna publicitat a la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals, que inclou en tot cas la prevenció de riscs laborals i la seguretat i salut laboral, entre d'altres.

Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic	Art. 230	Supressió

Part final :

Disposicions derogatòries
Disposició derogatòria 3
Normes de rang reglamentari

VPD M-105.0

Es deroga l'apartat 1 de l'article 51, la lletra *d* de l'apartat 8 de l'article 68 i la lletra *e* de l'apartat 2 de l'article 93 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol.

OBJECTE

Derogar l'apartat 1 de l'article 51, la lletra d) de l'apartat 8 de l'article 68 i la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, com a conseqüència, en el primer cas, de les modificacions incloses en l'Avantprojecte, de les lletres f i g de l'article 47.6 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost, i en el segon i tercer cas, de la modificació de l'apartat 2 de l'article 49 de l'esmentat text refós.

NECESSITAT

La derogació és necessària per eliminar determinacions reglamentàries contràries a modificacions de la Llei d'urbanisme incloses en l'Avantprojecte que, en el cas de la derogació de l'apartat 1 de l'article 51, suposen un diferent tractament de les construccions destinades a l'activitat de turisme rural i, en el cas de la derogació de la lletra d) de l'apartat 8 de l'article 68 i de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93, l'especificació legal de llindars diferents.

Amb la derogació de l'apartat 1 de l'article 51, de la lletra d) de l'apartat 8 de l'article 68 i de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93 del Reglament de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, s'eliminaran d'aquest Reglament les determinacions contràries a les modificacions incloses en l'Avantprojecte de llei, i que fan referència a les lletres f i g de l'article 47.6 i a l'apartat 2 de l'article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme.

La inclusió de la mesura en l'Avantprojecte és conseqüència necessària de les modificacions que s'han plantejat respecte les lletres f i g de l'article 47.6 i l'apartat 2 de l'article 49 del text refós de la Llei d'urbanisme, la incorporació de les quals a l'Avantprojecte ha quedat convenientment justificada.

MARC NORMATIU

El marc normatiu en què s'insereix la proposta és la normativa urbanística de Catalunya, en concret el Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i el seu desplegament reglamentari, normes aquestes que regulen l'urbanisme a Catalunya i, especialment, pel que fa a la proposta que s'efectua, l'actualització i vigència d'aquest marc normatiu.

COMPETÈNCIA

D'acord amb l'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïda la competència exclusiva en matèria urbanística i, específicament, en relació amb la proposta efectuada, a l'actualització i vigència de la regulació continguda en la normativa urbanística corresponent arran de les mesures d'aquest avantprojecte.

Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme	Article 51.1	Supressió
	Article 68.8.d)	Supressió
	Article 93.2.e)	Supressió

ECO M-316.0

Es deroguen els articles 2, 3, 4.1, 4.5 i la disposició addicional primera i segona del Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural.

OBJECTE

L'article 57 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, estableix que la Generalitat ha de reservar en els pressupostos de les obres públiques que financi totalment o parcialment una partida mínima de l'1,5% cultural i s'estableix les obres públiques exemptes d'aquesta retenció i com s'efectua l'obligació de realitzar la reserva. Es considera adient modificar les obres exemptes i establir un procediment de reserva més àgil que faciliti la seva aplicació. Per seguretat jurídica cal derogar diversos aspectes del Decret 175/1994, de 28 de juny.

NECESSITAT

L'actual procediment per fer les reserves exigeix una càrrega de treball molt important i no garanteix el compliment en el cas d'entitats que inverteixen de forma ocasional. Per això el procediment ja es va modificar mitjançant un Protocol que es va signar el 14/9/2015 entre el Dep. d'Economia i el de Cultura i l'Addenda del 16/2/2017 per a fer-lo encara més àgil. Ara modifica la llei per seguretat jurídica. La coherència amb la modificació proposada en l'article 57 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, requereix derogar diversos aspectes del Decret 175/1994, de 28 de juny, que el desenvolupa.

La mesura té per objecte facilitar a la Generalitat el compliment de la Llei 9/1993, descarregant de la tasca individualitzada a departaments i entitats d'efectuar la reserva que preveu l'article 57 de la Llei per a cadascun dels projectes d'obra pública substituint-les per una reserva única per al conjunt de la Generalitat i les seves entitats que s'introdueix en el projecte de pressupostos de l'any en què ja es té coneixement de la inversió efectivament executada.

Convé que aquesta nova forma de procedir sigui aplicable amb caràcter immediat i així donar cobertura a la forma que ja es va preveure en l'esmentat Protocol de 14 de setembre de 2015 i la seva Addenda del 16 de febrer del 2017

MARC NORMATIU

El marc normatiu és el relatiu a la protecció del patrimoni cultural català, regulat per la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català. En concret, es regula a l'article 57 del capítol I del títol tercer de la Llei, títol que es refereix a les mesures de foment i difusió. En aquest punt, la Llei és desenvolupada pel Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural.

El Decret 175/1994, de 28 de juny, desenvolupa alguns aspectes que ara es modifiquen amb la proposta de modificació de l'article 57 i convé derogar-los per seguretat jurídica.

COMPETÈNCIA

La Generalitat té la competència exclusiva en matèria de cultura, que comprèn, en tot cas, el foment de la cultura, d'acord amb l'article 127.1.d de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat el 19 de juliol 2006. En aquest sentit, corresponen a la Generalitat, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció

Decret 175/1994, de 28 de juny, sobre l'u per cent cultural	Articles 2, 3 4.1, 4.5 i les Disposicions Addicional 1a i 2a	Supressió

Part final :

Disposicions finals

Disposició final primera

Taxa per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari

VPD M-365.1

Mentre no hagi culminat el desplegament de les xarxes de telecomunicacions arreu del territori de Catalunya i, en tot cas, per un període mínim de quatre anys, queda en suspens l'exigibilitat de la taxa prevista en el Capítol XXIV del títol XXV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya i l'entrada en vigor de la Disposició transitòria d'aquesta Llei pel que fa a les xarxes de telecomunicacions.

OBJECTE

Addicionar una disposició final a la Llei de mesures per tal de suspendre l'entrada en vigor de la taxa per la utilització o l'aprofitament del domini públic viari prevista en el Capítol XXIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya pel que fa a les xarxes de telecomunicacions, per un període mínim de quatre anys, en tant no hagi culminat el desplegament d´aquestes xarxes arreu del territori de Catalunya.

NECESSITAT

El Govern de la Generalitat s'ha fixat com a objectiu prioritari aconseguir el desplegament d´infraestructures digitals arreu de Catalunya, màxim tenint en compte que, en aquest moment, vivim en una societat plenament digital on l´aparició i l´ús de les noves tecnologies és un fet quotidià imprescindible per a l´evolució de l´economia i de la societat.

En el context exposat, és fonamental l´adopció de mesures que afavoreixen i facilitin el desplegament de les xarxes de comunicacions arreu del territori de Catalunya. La mesura proposada afavorirà l´assoliment d´aquest objectiu, atès que suposarà una reducció del costos que aquest desplegament comportarà als operadors de les xarxes.

Tot i que la mesura proposada suposarà inicialment la pèrdua d´uns ingressos estimats en uns 40.000 euros, a la llarga tindrà una incidència econòmica indirecte, atès que el desplegament d´infraestructures digitals arreu de Catalunya permetrà el desenvolupament econòmic i social de tot el territori.

MARC NORMATIU

La proposta afecta al Capítol XXIV del Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, en el qual es regula la taxa per la utilització privativa o l'aprofitament del domini públic viari.
Així mateix, afecta a la Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, atès que es proposa l´addició d´una disposició final, per tal de suspendre l'entrada en vigor de la taxa prevista en el Capítol XXIV del text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya pel que fa a les xarxes de telecomunicacions, per un període mínim de quatre anys.

COMPETÈNCIA

L'article 203.5 de l´Estatut d´Autonomia preveu que la Generalitat té competència per establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa.
La competència per a la tarifació de la xarxa viària titularitat de la Generalitat de Catalunya es fonamenta en l'article 140.5 de l´Estatut d´Autonomia que preveu que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya, que compren en tot cas, l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària de Catalunya, i el règim jurídic financer de tots els elements de la xarxa dels quals és titular la Generalitat.

Text refós de la Llei de taxes i preus públics de Catalunya	Capítol XXIV	Modificació

Part final :

Disposicions finals
Disposició final segona
Entrada en vigor

ECO M-355.1

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat de la llei amb relació a algunes de les modificacions legislatives que conté.

OBJECTE

Establir l'entrada en vigor, que hauria de ser la mateixa de la llei de pressupostos, que com té una durada d'un exercici anual, s'inciaria l'1 de gener de 2022.

NECESSITAT

La necessitat de la iniciativa ve determinada per fixar un dia concret i determinat d'entrada en vigor de l'avantprojecte de llei.

La vacatio és el període de temps entre la publicació i l'entrada en vigor de la norma, que ha de ser suficient, no només perquè els diferents afectats puguin estar-ne informats, sinó també perquè puguin predisposar-se les condicions i els mitjans indispensables per donar-li una aplicació efectiva.

Atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, de contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2022, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos per aportar seguretat jurídica als possibles afectats per la norma.

Si no fos possible l'entrada en vigor aquest dia concret, per un retard en l'aprovació de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, caldria preveure una entrada en vigor de l'avantprojecte de llei de mesures l'endemà de la seva publicació. Aquesta entrada en vigor immediata s'ha de considerar com a excepcional i sols adequada en els casos en què la disposició requereixi una aplicació urgent, com és el cas.

MARC NORMATIU

L'article 33 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya estableix que : En el supòsit que l'1 de gener, per qualsevol motiu, no resultés aprovat el pressupost, es considerarà prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. La pròrroga no afectarà els crèdits per a despeses corresponents a serveis o programes que finalitzin durant l'exercici del pressupost prorrogat.

Per tant, atesa la naturalesa de l'avantprojecte de llei de mesures, de tramitació urgent, contingut heterogeni i de caràcter complementari que acompanya l'aprovació dels pressupostos anuals, i atès que l'1 de gener de 2022 s'haurien d'aprovar els pressupostos, esdevé necessari fixar l'1 de gener de 2022, com a data que va lligada a l'entrada en vigor de la llei de pressupostos.

COMPETÈNCIA

L'article 211 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances i l'article 212 disposa que el pressupost de la Generalitat té caràcter anual.

L'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern exerceix la iniciativa legislativa per mitjà de la presentació de projectes de llei al Parlament.